

Efsun

İNAN BANA KORKAKAKSIN

Yazar: Mehmet SALTİK (05385018016)

UYARI

(+18) Çocuklardan uzak tutunuz. Hikâyede adı geçen yer ve isimler tamamıyla hayalidir. Sinema filmi amaçlı kurgulanmıştır.

EFSUN

SOĞAN HALKALI ÂLEM

“Dostum, korkacaksan eğer benimle gelme, ben gırtlığıma kadar neye bulaştığımı iyi biliyorum. Düşmanlarım var benim, peki ya senin düşmanların var mı? Ömrünce kaç korku yaşadın? Seni korkutan nedir? Yalnız yaşayanlardan mısın? Uyurken odanın ışığını kapatıyor musun? Güvende olduğuna inanıyor musun? Sadece sen yalnız olduğuna peki?

Ben sana söylüyorum yalnız değilsin senin gibi inanmayanın sözlerini okuyorsun bana bakıyorsun ve kendini göreceksin bana yakın dur inan korkacaksın olacaktan ben sorumlu değilim.

Bakınca gördüğünü söyle? Gördüğün nedir? Ayna karşısında bak ne görüyorsun? Her şey sadece aynadaki yüzünün yansıması değil her şeyi görüyorum deme sus aynayı uzak tut yanımda dur asla uzaklaşma. Hissettin mi? Hissedeceksin. Duydun mu? Duyacaksın. Gördün mü? Orda olmayanı ama karşısında var olanı yalnız olmadığını hissedeceksin, duyacaksın, göreceksin.

İnanç nedir? Neye inanırsın? İnanıldığın gördüğün, dokunduğun mudur? Bana, söyle? Dur! Şimdi, değil sözümün, son yaprağına yazacaksın. Kimsin sen? İnançlı mısın? Güçlü müsün? Cesur musun? Zeki misin? İncanın gördüklerin, güç kasların, cesaretin kavgan, zekân merakın mı?

Şuna inan tehlike yanı başında haberin yok korkmadan korkuların içinde yaşıyorsun bu soğan halkalı âlemde. Yanındaki insanlar sana da donuk bakacaklar onların o bakışları içinde acı olacak sana da. Sözlerine inanmayacaklar ailen bile seni evde fazla görecekler ya kendin buna kendine son vereceksin gireceksin alev sonsuz cehenneme yâda mücadele edecek yılmayacak onların kralı olacaksın.

Emin ol bir gün gelecek senide sıkacaklar. Ter içinde nefessiz kalacaksın. Gece pencereden duvarına uzananları senin gölge sandıkların şeyleri sadece şey dediklerin tarif edilemeyenleri kurlsızların aynalarından kara duvarından sana da gelecekler. Sana da emredecekler yalnız hatta kalabalıkta saldırıya uğrayacaksın. aciz kalacaksın inan korkacaksın artık odanın ışığını kapatamayacaksın ya kaybedeceksin yâda yanımda kal savaşı öğreneceksin. Neden mi? Düşmanların var seninde?

Düşman kimdir? Düşman ne yapabilir? Erkek midir? Kadın mıdır? Kıskançlık nedir? Çok güzel misin? Çok yakışıklı mısın? Zengin misin? Ne yaptın onlara? Yâda ne yapmadın? Sebepi yâda sebepsiz gerçek olan düşman?

Ne biliyorsun? Bilgi seninde okulda okuduğun kitaplarda olan mı? Saklı yerlerde, evlerden uzak toprağa gömülü kara kitapları bilir misin? Bilgi güçtür ve her şey masal değildir. Bu benim yâda senin hikâyen akrabası akrep olan herkesin hikâyesi. Asla karanlık odandaki karanlık aynana bakma o ayayla konuşma asla kendine yâda başkasına lanet okuma ya efsun cehennem bütün efsunculara yaptırana da yeter yoksa yaptın mı eyvah"

73 yılı ne gün nede yerden daha kar kalkmamışken doğmuşum meğer düşmanların içerisinde çok şirinmişim nurluymuşum çirkinlerin içerisinde görümceler örümcek kıskançlığı ile o gün düşman olmuşlar bana ilk gün bir bebek ve onlarca düşman ellerinde benim göbek bağı.

Hatırlıyorum evet hatırlıyor ve gülümsüyorum, Şal Pazarı ormanlarını, gökyüzü mavisinin yeşilliğe bittiği, renklerin yağmur sonrası dansını, toprağın gül kokusunu, nehir e küs taş köprüleri, tepelerdeki evleri hatırlıyorum güzel günlerimi seviyorum Şal Pazarı'nı ve insanlarını.

İyi ki o yıllar düşmanlarımdan uzak zorlu uzunmuş yollar Hamamsızdan, Şal Pazarına masallardaki gibi kötüler uzaklarda gelemezlerdi keşke hala orada kalsaydım gitmeseydik diyorum bu yaşımda bile tanımasaydım bilmeselerdi beni düşmanlarım belki de unutulardı. İstedğim huzur ve sağlık bu cennette saklanmaktı. Yuvam daha cehenneme dönüşmeden önceki hali olsun varsın eşya fakiri olsun koca odalarda uzaktan baksın birbirlerine. Mutlu evim üç odalıydı büyük pencereleriyle güneş görürdü ev sahibimizin üstüydü okul biraz ileride tam karşımızda, cami yanımızdaydı.

Sabah ilk ben kalkardım, sedir yatağım pencere kenarındaydı, ormana bakardım, kahvaltılık çayı olana kadar, taze ekmeği ben alırdım. Dışarı işleri büyük adam olmak, benim işimdi sabah ıslak taş caddenin karşı kaldırımındaki, ahşap bakkala dikkatli giderdim, çünkü ucunda düşmek vardı. Orman hediyesi kayın kokularını ciğerlerime çekerdim, iki adımda hemen ileride, ahşap bakkal a varırdım, eşkiya ciddiyetinde daldardım, ekmeğin dolabından kendim kadar ekmeği kucaklardım, tezgâhın üstüne mucizevî uzatırdım, tabureye oturup "çabuk ol Ramazan" sonrasını amca'yı da eklerdim. Ramazan amca koca kese kâğıdına koca kızıl ekmeği sarar "al afiyet olsun koçum" derdi tezgâhın minik kapısı arkasındaki oğluna sert bakmak hoşuma giderdi kapı arkası ürkek bakardı kapıyı kapatır koştüğünü babasının yanına geldiğini duyardım. Ramazan amcanın sacı, kirpiği, kaşığı beyazdı yaşlı zannederdim ama yaşlı değildi hissederdim. Para vermezdim deftere yazardı her gelişimde "hoş geldin koçum" derdi gülümserdi iyi adamdı ama ben gayet ciddiydim. Kendim kadar ekmeği çok düşürürdüm öper anlıma koyamaz anlımı onun üstüne koyardım çok şükür görende olmamıştı ekmeği düşürdüğümü. Merdivenlerden tek solukta çıkar tekmelerdim kapıyı burnuyla zili çalmayı da ben icat etmiştim. Sofrada cıvık peyniri hiç sevmezdim hoş hala daha sevmiyorum ya aç kalmak korkusuyla nazı bırakır yerdim.

İlk zamanlar yalnızdım yalnız gezerdim ama hiç sevmezdim yalnızlığı evin kapısını sıfır çeker önce yakınlarda giderdim alışınca tanıdıkça daha uzaklara mahalle aralarına kadar uzanırdım. Seslere yönelirdim makine seslerine kimi marangoz kimi demir ustalarının kapı aralarından izlerdim göz göze gelmekten çekinmez bakardım esnaflarla tanışırımdım babamın adını söylerdim kimi tanır kimi tanımaz pek önemsemezdim. Sıkılıncaya kadar oturur sonra kalkar yeni yerlere giderdim. Kendi çapımda bir kâşif bir kraldım. Açık avlu kapılarında yemek yapan kadınların yanına giderdim “Ay kız senin oğlun mu?” Birbirlerine soru sorarlar genelde yaşlı şişman olanlar bana “ Tanrı misafiri açtır torun geç otur” derlerdi yemeğimi yedikten sonra yola koyulurdum keşiş misali. Onlar benim için amcalarım, teyzelerimdi.

Bir sabah babamla birlikte babamdan daha uzun birisi gelmişti babam ona hürmet ediyor ikramda bulunuyordu anneme kim bu dedim annem “ babanın çalıştığı şirketin müdürü” dedi. Müdür ne demekti kim bilir babam saygı duyduğuna göre iyi birisidir herhalde. Yanına gitmek için koridora girmiştım ki kapının önünde süslenmiş iki paket gördüm sanki parmağımın ucunda gözüm varmış gibi bantlı kısım aralarından parmağımı soktum yavaşça açtım yaşasın bu bir bisikletti diğerine bakmadım bile en önemlisi buydu benim için koşup sarıldım müdüre o dahi bu samimiyete şaşırmişti.

Müdür gider gitmez evin odaları koridoru yarış pisti olmuştu benim için akşam yorgunluktan diğer paketi açan anneme bakmadan uyumuşum sabah yatağımın kenarında okul önlüğü konulmuştu ama bisiklet kadar makbul değildi benim için. Artık yaya değildim caddelerde olsun varsın rampa çıkarken zahmetli kaplumbağa olayım tepeden inişime her şeye fedaydı.

Mutlu günler çabuk biten günlermiş. Bir gün eve babam birini daha getirdi bu gelen canımı yaktı az kalsın öldürüyordu beni, bu gelen sünnetçiydi haftalarla kız gibi entarili gezmek çok zoruma gitti. Sıkılıyordum dışarı çıkamıyordum üzülüyordum nafile zaman zor geçti artık sabahları ormanda değişiklikler oluyordu yeşiller sarıya dönüyordu güneş artık ısıtmıyordu iyi gitmiyoruz galiba anneme sorduğumda sonbahar bu dedi artık sevmediklerime listemdeki cıvık peynir, sünnetçi, sonbaharı da eklemiştım.

Bir sabah annem giyindiklerimi çıkarttı. Müdürün getirdiği kap kara önlüğü zorla giydirdi beyaz masumluğundaki yaka boğazımı sıkımişti. Elimden tutu annemle beraber ilk kez dışarı çıktık ilk kez birisi vardı yanımda bisikletim küsmüştü. bana eminim yürüdük, yürüdük bahçesinde oynadığım binaya geldik hatırladım ama boştu buralar şimdi iğrenç kalabalıkla dolu zil çalınca binaya girdik penceresinden tırmanıp baktığım odaların birindeydik annem ben ve lüzumsuz kalabalıkla birlikteydik annem yanıma oturdu kapıdan en son elinde sopayla bir kadın gelip kara boyalı duvarın yanındaki masaya oturdu. Bir şeyler söylüyordu. Sesler artınca bağırarak konuşan bir kadındı bu kâğıtlara yazılar yazıyor diğer anneler tek, tek ayrılıyorlardı. kimi çocuklar da peşinden gidiyor hayır kaçıyorlar az sonra yüzünde beş parmağın iziyle geri salkım sümük geliyorlardı bura bana uygun değildi bir şeyler yapmalıyım annem az sonra o da kalktı ama ben oturdum şimdi değil diyordum kendimce annem gülümseyerek gitti kargaşa ortamı zil sesiyle bitmişti benim için okulda bitmişti eve gittim bisikletime atladığım gibi yollardaydım. İleriki zamanlarda öğretmen bizim evin adresini sayemde öğrenmişti.

Okul benim için ilk zamanlar sıkıcıydı lüzumlu değildi ama evde de canım sıkılıyordu okul denilen yerde benim gibilerle dolu olması beni okula bağladı tanışıyor paylaşıyorduk her şeyimizi. Cuma günü öğlen olunca karşımızdaki eli sopalı kadın "yarın okula gelmiyorsunuz iki gün tatil" dedi cuma akşamlarına bayılıyordum ama ya pazartesi her şeyi hiç sormayın.

Sabah yine okulun bahçesindeydim bisikletimle hız denemeleri yapıyordum gökten önüme bir şey düştüğünü gördüm o şeyin yanında durmuştum iki tahtayı bir çiviyle ortadan birleştirilmiş bir şeydi bu etrafıma baktığımda benim boylarımda birisini gördüm geride beni izliyordu. Ona doğru fırlattım havalandı döne, döne yanına varmıştı oda bana doğru fırlattı pervane vız deyip üstümden beni de aştı yoldaki iki kişiden birine çapmıştı. Yerden eğildi aldı pervaneyi adam, hınçla geriye döndü, bir bana birde bana doğru koşana baktı. Koşarak yanımdan geçip koşan çocuğa öyle bir vurdu ki çok zoruma gitmişti. herkes biliyor ya cesurdum yanımdan daha yeni geçmişken yerden taşı kaptığım gibi adamın kafasını kırmam adamın bana da saldırmaması elini ısırmasın kahvehaneden koşarak gelen adamlar beni onun elinden almaları burnumun kırılışını parça, parça hatırlıyorum.

Bakkal Ramazan amca yerden beni kaldırıp eve getirmiş her yerim ağrıyor kafam burnum gözlerim annemin bakışlarından ne halde olduğunu tahmin ediyordum.

Pazar sabahı bir kadın yanında benim yaşlarda bir çocukla gelmişlerdi. Kadın bana baktı birde oğluna oğlu da benim kadar haşattı oturdular annemle kadın. kahve içiyorlardı çocukla göz göze geldikçe gülüyor sonrada ah çenem diyorduk annesi "Bizim, Dursun a yardım etmiş onu korumaya çalışmış Maşallah ne kadar cesur oğlunuz var beyim kahvede senin oğlun konuşuluyordu dedi. Annem, "Vuranın elleri kırılın" dedi. Hep beraber" "Âmin" dediler. Dursun un annesi" "Beyim vuranı bulmuş hınç etmiş" dedi. Annem "Oh olsun iyi yapmış" dedi. Dursun un annesi "Bize müsaade" diyerek kalktı gittiler.

Pazartesi sabahı okula ilk ben varmıştım kalabalık yeni, yeni geliyordu Dursun yanında dev gibi bir adamla geliyordu koştum yanına gittim. Dev adam saçları sarı kürek gibi elleri olan biriydi eğildi çömeldi yeşil gözleri yanımdaydı "Adın ne senin aslan dedi. ""Benim adım Mehmet" dedim. Dev "Maşallah" dedi. Kalktı gökyüzüne uzandı. Döndü gidiyordu yanından geçen adamlar ondan ufaktı ama ya o bir devdi.

Dursun "o benim babam Süleyman" ismini gururla söylüyordu. Öğlen paydosu olmuştu bize gidelim diye tutturdu dursun hala bu yaşında bile ısrara dayanmam dursun la yola çıktık. Kimi yerlerde dolaşmıştım tanıyordum ama bu yerlere hiç gelmemiştim hafızama kazımaya başladım. Mahalleyi geçtik patika yol selamladı bizi tepelere uzanan yılan gibi kıvrım, kıvrım çıkıyorduk. Fındık bahçelerine varmıştık her iki yanı eski karamış yosunlu otların örttüğü tahta çitli taş yola birleşiyordu. patika, bu yolun kesesiymiş inek sesleri dan dan, dun çan seslerine karışıyordu ağaçlıktan süslü inekler bize merakla bakıyordu elinde sopayla bir kadın vardı aklımda bir an öğretmenimiz mi? Acaba? Dedim". "Anne giz geldik" diye seslenen Dursun aklımdaki sorunun cevabını vermişti. Ahşap evin ahşap kapısını yaşlı kuru bir kadın açtı torun geçin diye seslenirken tek tük dişleri gözüküyordu. Mutfak

girişteydi koridor diğer odalara çıkıyordu. Bayağı acıkmıştım lezzetli ama görünümü garip birçok yemek yedik. Yanımda Dursun iki lokmayla doymuştu dursun un Ninesi yemek yerken bayağı uğraşıyordu, yanakları bir o tarafa bir bu tarafa geziyordu baktığımı görünce gülümsedi lokmasını bitirince “ah torun şu dişlerin kıymetini bilin” dedi. Annesi ne zaman gelmişti görmemiştim elinde meyve sularıyla dolu bardakları getirip bize dağıttı. Kendide ninenin yanında oturdu ekmeğin içinden beyazı çıkartıp al anne diye Nineye veriyor Ninenin tabağındaki yemekleri kaşıkla eziyordu. Her ikisinin kıyafetleri de aynıydı kalın entari üstüne kırmızı beyaz kalın çizgili etek vardı. Mutfak çok temizdi sarımsak salkımları duvara takılmıştı kar beyazı badanası büyük penceresi eşsiz manzara tamamlıyordu her şeyi.

Nine “ah vah” sesleriyle kalkmayı başardı “çay hazırdır” dedi koridordan bir odaya saptı. Dursun peşinden bende dursun un peşinden koridora girdik solda üç kapı vardı ama sondaki karanlıktı odada fark ettiğim tek şey üstü yarı örtülü ayna ürkütücüydü.

Sağdaki kapıya saptık büyük odada nine vitrinden süslü bardakları elleri titrediği için dikkatle tepsiye yerleştiriyordu tepsiyi alıp mutfağa yöneldi geldiğinde ninenin arkasında dursun un annesi çay dolu bardaklarla yüklü tepsiyi getiriyordu. Önce bana ikram edilen çaya şerbet olasıya kadar şeker koydum. Söze ilk dursun un annesi girdi “Hoş geldin” dedi. Nineye dönerek “Anne bahsettiğim çocuk bu” dedi. Nine “Kimlerdenmiş?” dedi. Dursun un annesi “Anne buralı değil” dedi. Nine bana dönerek “Hoş geldin torun” dedi, benim adım Fadime, Dursun un Ninesiyim kızım Dursun un annesinin adı Kudret damadım Dursun un babasının adı Süleyman senin adın ne dedi. “Benim adım Mehmet” dedim. Ninesi bir bana sorular soruyor dönüp kızı Kudret teyzeye sorular soruyordu. Artık o da benim ninemdi cevap verirken nine diyordum. Çok iyi insanlardı hem de çok.

Ezan sesi uzaklardan gelirken nine namaz kılmak için yanımızdan ayrıldı Kudret teyze annen merakta kalır diyerek patika yolun sonuna kadar yanımda gelmişti ötelerini ben biliyordum teşekkür edip geri dönmesini istedim Kudret teyze köşeyi dönünceye kadar arkamdan bana bakıyordu. Az ileride mahallenin orta yerinde ahşap iki katlı harabe bina okula yakın olduğumu adeta söylüyordu az sonra okula oradan da eve ulaşmıştım. Annem bana “nerde kaldın?” sorusunu bitirmeden “Dursun un evine gittim” dedim. Artık haberli gidecektim söz verdim anneme çünkü. Hafta sonu mutlu Cuma paydosu ile Dursun un evi ikinci adresim olmuştu fındık ağaçları benden yıldıklarını hissediyordum ağaçlar benden korkuyordu. Aşağıda Dursun en uç dalda ben ağaçla güreşiyorduk adeta. Yanlarına gelince köklerini söküp kaçacaklar zanneder hoşuma da giderdi doğrusu. Akşam olunca süslü nazlı isimli inekleri Kudret teyze Dursun ve ben en tepedeki uçurum kenarındaki ahıra götürür bağlardık inekleri zamanın nasıl geçtiğini anlamazdım. Akşam olunca bu kez dev sarı Süleyman ı beklemeden ezberlediğim yoldan son sürat koşarak eve giderdim.

Hiç unutmam pazartesi akşamıydı kapı çalındı babam kapıya yöneldi koridorda sesler geliyordu babam ağlamaklı konuşuyordu korktum yan odaya kaçtım elbise dolabına saklandım sesler yaklaşıyordu ve babam ağlıyordu ne oluyor kimler yoksa saldırıya mı uğradık? Diyordum merakımı yenemedim. Kapı anahtar deliğinden salona bakıyordum orta boylu kalın siyah sakallı çatık kaşlı kara uzun paltolu bir adam gelmişti. yanında ise sinsi bakışlı biri yanın dada dev bir kadın

vardı babam adamın ellerine kapanıyor karanlık adam itiyor haykırıyordu kimdi bu sedirin üstüne kuruldu sinsi olanın başını okşuyor oda etrafına iğrenç, iğrenç gülümsüyordu dev kadın ayakta kafası yere doğru ama ya bakışları “Oğlun nerde?” Dedi. Soruyu duyar duymaz koşup elbise dolabının içine daldım kapı açıldı babam yarım kadar saklanabildiğim elbise dolabından çekip aldı beni paltolu adamın yanına bıraktı korkunç adam eğildi “Ben kimim biliyor musun?” Diye soru sordu. Yüzüne kaçamak bakabiliyordum mahcup ve nedensiz korkuyordum. “Bilmiyorum” dedim. Karanlık adam “Yürü git “diyerek iti beni. Dev kadın“Ne kadar da büyümüşsün” dedi sinsi adam “Baba seni tanımadı ”dedi kıs, kıs gülüyordu. “Hayırsızlar ne olacak” kükrüyordu ama bizim kabahatimiz neydi? Gece geç saatlere kadar uyumadılar uyutmadılar babamın şirketine erkenden gitmesi gerektiği benim okulda sabahçı olmam umurlarında değildi. Benim yattığım odadaki sıralı sedirlere yattılar uykum hafitti tıkırtılar geliyor gözlerimi araladığımda dev kadını elindeki kâğıt torbadan toprak serpiştiğini görüyor sonrada anlamasınlar diye uyuyor numarası yapıp gözlerimi kapatıyordum sesler devam ediyordu “Sakladın mı?” Sorusuyla irkildim neyi sakladılar? Dev kadın babamın ceketinin astarını dikiyordu bir an bana baktı sinsi olan gelip benim karşıma dikildi uyuyor deyince iyice korkmaya başlamıştım. Korkudan uyuya kalmışım sabah okula geç kaldım kalktığımda. Karanlık adam dev kadın ve sinsi gitmişlerdi yüzümü yıkarken aynada yüzümde bir şey gördüm. göz kapaklarımın altına siyah boya sürülmüş iki kaşımın arasına göz resmi çizilmişti “Anne bak ne yapmışlar” dedim annem baktı benim yüzüme üzüldü uyumadılar beni de uyutmadılar halıya bir şeyler döktü dev kadın sonrada babamın ceketini dikti dedim anneme. Annem eline sabun sürerek boyaları çıkarmak için bayağı uğraştı. Başım ağrıyordu cadde çok kalabalıktı her yerde insanlar hiç görmediklerim vardı dikkatimi yoğunlaştırdı yok oluyorlardı. Okulda zaman ağrıyan başla çekilmiyordu paydostan sonra arkadaşşıma da gidemiyordum hafta çok zor geçmişti.

Pazar günü dursun un evine gittim babası alış veriş için kamyonetini hazırlıyordu dursun kamyoneti seviyordu sabırsız bindi bende yanındaydım. Dar taş bahçe yolundan döne, döne iniyorduk. Pazar kurulmuş bir koşturmaca bizde kalabalığa karışık Süleyman amca dursun la bana sakız almıştı. Ben sakızımı tam açmışken duvar dibinde birisi bize baktığını fark ettim bu bütün herkesin korktuğu deli âdemdi. Bana baktığını sandım ama bakışları elimdeki sakızdaydı çünkü yutkunuyordu. Dayanamadım kalktım yürümeye başladım dursun nereye gittiğimi anlayınca durdu. yalnızca bakıyordu bana ben elimdeki sakızı uzatarak ilerledim deli Âdem bir kez haykırdı ama ben ondan nedense korkmamıştım ilerledim artık deli Âdem yanındaydım deli Âdem bir sakıza birde bana baktı bakışları inanın korkunç değildi yavaşça elimden sakızı aldı “Sağ ol Mehmet” dedi, irkildim benim adımları nerden biliyordu. Arkama dönmeden geri, geri yürüyerek Dursun un yanına gittim. “Adımı biliyor” dedim Dursun hiç şaşırılmamıştı “ O herkesin adını bilir akıllım” dedi. Artık sorgulamadım demek ki biliyordu. Alış verişi yapmış dursun un evinde yemeğe oturmuştuk annesi çok lezzetli yemekler yapmıştı bu sefer sofraya kalabalıklı güldük eğlendik zaman her zamankinden daha da çabuk geçti. Süleyman amca ceketini giymeden ben patikayı aşmıştım.

O Pazar akşamını hiç unutamam bu kez güneş batmıştı hava iyice kararmış soğuk ayaza vermiş yağmur yüklü bulutlar ay ışığını bir kapatıyor. bir açıyordu tepeden aşağı ezbere koşarak ilerideki mahalleye dumanlı bacalara bakıyordum. Caddenin lambaları cimrilemiş sadece kendilerini aydınlatıyordu. sis mahalleye

girmişti uzaklardaki soluk pencere ve sokak lamba ışıkları yolumu gösteriyordu. Çöp bidonlarında kedilerden daha büyük kapkara kediler ilk kez görüyordum. Kalabalık sesleri duyuyordum ama etrafta kimseler yoktu. Nehrin gürültüsü korkunç sesi duyduğum sesleri kapatıyordu. Koşuyordum caddede birden caddenin ortasında yavru bir karakeçi gördüm durdum korkabilir kaçabilir kaybolabilirdi. "Gel, gel canım" diyerek çağırıyor peşinden gidiyordum yavru karakeçi okulun arkasındaki yıkık ahşap viranenin kapı arasından içeri girince hiç düşünmeden peşinden bende viraneye girdim. Yukarıya çıkan tahta merdivenler kimi yeri kırık kapkara yosun tutmuş merdivenden daha çok yukarı çıkmamamın gerektiği, kırık pencerelerden esen rüzgârı, çiseleyen soğuk yağmuru, umursamadan her basamak çıkışımda yavru keçiye üzülüyordum bulmalıyım onu desturu ile ilerliyor kendime cesaret veriyordum. Duvarlardaki gölgelerin hareketlenmesiyle keçiye unuttum geride dönemiyordum. Gördüğümü anlamasınlar ileride belki bir kapı olurda kaçırım düşüncesiyle ilerliyordum. dizlerim titremeye sessizce ağlamaya başlamıştım merdivenler beni koridora çıkarttı büyük pencerenin aydınlattığı büyük bir salon yerlerde içki şişeleri tıngırdarak yuvarlanıyor duvarlarda yazılar eski eşya kalıntıları karşılıklı yarı açık oda kapıları durdum kıpırdamıyordum sesleri dinliyordum arkamdan beni merdivenlerden beri takip eden kalabalık yetmez gibi karanlık odalardan çıkıp gelenler, duvardaki canlanan gölgeler etrafıma toplanmıştı kimi yuvarlanıyor kimi birbirleriyle kavga ediyordu kap kara ışık dahi aydınlatamıyordu bunları yaklaştılar birbirleriyle konuşuyorlar gülüyorlardı sadece sesler kafamı kaldırmadım bile ağlıyordum "Ben bir şey yapmadım" diyordum sessizce birisi ileri atıldı "Bu bizi görüyor" dedi. "Hayır" diyebilirdim sadece. Karşımdaki kafasını eğdi yaklaştı kokluyordu beni aptal değildim bu yemeğini kokluyordu. Ayakları keçi ayağı, vücudu kara çıplak kıllı, koca bir kafa odunsu iki boynuz bunlar beni yiyecekti. Yaklaştılar sıkıştım nefes alamıyordum hayal meyan bir ışık odanın içine düştü aralandılar ışığa yöneldiler. Yere düştüm yerden bakıyordum artık ışığa saldırıyorlardı ellerindeki asalarla ışık içerisinden alev ona saldıranlara vurduğunda. harlı dumansız kara bedenler yanıyordu çoğu kaçmıştı ışık yanıma yanan geden parçalarına basarak geldi ışık içinden bir insan çıktı elindeki asası alev, alev yanıyordu bunu tanıyordum bu deli Âdemdi. Gülümsedim ona yerdeydim kucakladı kaldırdı beni deli Âdem gül kokuyordu tertemiz beyaz beze sarılmıştı oğul kurtuldun dedi. Evimin kapısına varınca kayboldu deli Âdem amca. O günden sonra hiç görmedim onu.

Öğretmenim "Mehmet ne oldu sen kekeleyezdin neden kekeleyorsun şimdi ne oldu?"Dedi bana ben o akşamı virane binada başıma gelenleri anlattım bütün olanları sınıf pür dikkat dinliyordu beni öğretmenimin bakışlarını şaşkınlığını unutamıyorum. Peki, sonrası"Hadi canım arkadaşınız abartıyor" sözü inanmamış bakışı kapının pat diye kapanmasıyla nerdeyse öğretmenim bayılıyordu sormak istedim bunu açıklasın kapalı kapı nasıl açılıp pat diye kapandı aklımda hepimizin aklında bu soru oluştu çünkü hepimiz yerimizden fırladık ve gözlerimiz bir kapıya bir de kendimize dönüktü. Sınıfça, haftalar boyu, uykuda, altımıza ç i ş i m i z i yapıyormuşuz meğer sorumlusu da benmişim, arkadaşlarımla anneleri heyet halinde evimize gelerek kızgın yüzleriyle söylediler. Kasabada günden oluşturdum yine. Herkes doğru söylediğimi biliyordu ama dillendirmiyordu yâda deli laftasın takılır diyemiyordu. Virane evin dedikodusu belediye başkanın emriyle yıkılınca son buldu. Tek yeni başlayan ise virane evden etrafa saçılan fareler ve böceklerdi hatırladıkça kaşınıyorum uyuz olan komşular gibi.

Hafta içiydi camiden, sel a veriliyordu bir isim anons ediliyordu. Okulun bahçesinde neler oluyor merakıyla öğretmenler binadan çıkmış dikkatlice

dinliyorlardı beklide akrabalarının ismini duymak korkusu vardı yüzlerinde. Anons edilen isim deli Âdem amcaydı öğretmenler ismi duyunca rahatlamışlardı kendi akrabaları değildi dillerinden yinede rahmet okuyup binaya tek, tek girdiler. Ne kadar garip o kadar kalabalık insanların hiç birine akraba değildi. Neden? Merakım o ismi konuşan kişilerin yanına giderek dinlememe neden oldu. Öğrendiklerim Âdem amca buraya uzaklardan gelmiş, karısını köprü üstünde yaptığı kaza sonucu nehirden kaybetmiş. o günden bu güne kadar buralarda yaşamış, cami de yatar, duvar diplerinde, kalan gününü geçirirmiş kimseye zararı dokunmamış, az konuşur dedikodu yaptığı duyulmazmış, eski elbiseleri her zaman temiz, hiç ter kokmazmış, bağda bahçede yevmiye çalışmış, herkesin ismini bilir ama kimse sorgulamamış. Pazar gecesi nehir üstünde en son görülmüş, azgın sele bakıyormuş, köprü neredeyse yıkacak sele inat, bakıyormuş, kara kahverengi, homur homur dayan kükreyen sele, görenler iki kişiymiş, köprüyü gören evlerinin pencerelerinden bakarlarken nur ışık saçarak kaybolmuş. Cesedi hiçbir zaman bulunamadı ama üç kelimeye sığdırdılar koça adamı üç kelimeyle söylerken bile ne kadar silik ama o benim için bir kahramandı birileri için deli olabilir benim için o veliydi uçtu ötelere. Hafta sonuna iki gün kalmıştı sonbahar kışa çevirmiş uzaklarda gördüğüm tepelerdeki beyaz şeye annem kar demesiyle öğrendim. Yakın ormanlar sarı kahverengi renkleriyle aynı duruyordu hava iyice ayaza vermişti teneffüs zilinde dışarıda sadece ben vardım sınıftaki kafalardan sadece bende buhar tüterdi.

Nihayet mutlu. Cuma öğlen paydosu Annem benim ilk nerde olacağını biliyordu. Dursunlar daydım babası bizi kamyonetine bindirdiği gibi yola çıktık. acaba nereye gidiyorduk sorularımıza kafasını bize çevirmeden cevap veriyordu bir an bile gözlerini v i r a j l a r d a n ayırtmadan maazallah bir anlık hatası kayalık uçurum sonumuz olurdu biz nereye gidiyorduk? Kasabanın içinden geçen nehri, köprüden geçmiştik ama nehir üstündeki yoldan nereye gidiyorduk? Olsun iyi bir yere götürdüğünden dursun da bende emindik. O günün büyük keşfi nehir ne kadar güzlemiş oldu dursun da bende kamyonetten fırlarcasına kapı camından nehri, nehrin yanındaki balıkçıları nehirden yüzen kuşları inceliyor Süleyman amcayı sorulara boğuyorduk. Yolculuktan hiç sıkılmadım tepelere sararken nehre veda ettik ormana yakın gelmiştik az ilerisi ormandı kamyoneti kulu beden bozma binanın yanına bıraktı yürüdükçe ilerideki ağaçların neden yerde olduklarını anladım balta hızar traktör sesleri ormandan yankılanıyordu. İnsandan olma karıncalar ağaçları kesiyor traktörlerle uzun bir binaya çekiyordu.

Süleyman amca geldik dedi. Çamur yürümemizi güçleştiriyordu. Süleyman amca yanından geçenlere selam veriyor kimi duyuyor kimisi duymuyordu. Duyanlar "o hoş geldin şef" diyorlardı. Anladığımı Süleyman amca bundan dolayı iri yarı kafamı kaldırıp gökyüzündeki Süleyman amcaya bakıyordum Süleyman amca "Benim işim bu Mehmet ormancıyım marangozluğumda var" dedi. Süleyman amcayla birlikte uzun binaya girdik camekânli bir odaya yöneldik Süleyman amca parkesini çıkartıp askıya astı ben ve Dursun masanın yanındaki deri koltuklara tırmanıp oturdum Süleyman amca ellerini ovuşturup masasındaki kâğıtları derleyip çekmecesine koydu. "Gençler ne içersiniz" dedi. Masasındaki metal radyo kadar büyük aletin düğmesine basıp "Oğlum bana üç limonata getir" dedi. Başka oğlu damı var acaba? Dedim içimden. Az sonra iri kıyım bir adam elinde tepsiyle içeri girdi. Limonataları dağıttıktan sonra "Şef, annem hasta yarın için izin alabilir miyim diye sordu?" Süleyman amca "Geçmiş olsun tabi teyzeye selamımı söyle" dedi

Bir anda Süleyman amcanın arka tarafında birisi belirdi. Elindeki hançeri Süleyman amcanın sırtına vurunca onun gibi bende elimdeki bardağı yere düşürdüm. kalkmaya çalışınca "vay sırtım" dedi Süleyman amca oturdu koltuğuna

arkasındaki bir daha hamle yapacaktı ki "arkanda" dedim adam durdu bana bakıyordu iki adım yaklaştı Süleyman amca'yı bırakmış bana doğru geliyordu "gelme" dedim gelme deyince elindeki hançeri havaya kaldırdı yerimden kalkıp koşmaya başladım odada saklanacak yer yoktu hayretler içinde Süleyman amca ve oğlu Dursun bana bakıyor Süleyman amca eliyle sırtını tutuyordu. Korkunç dumanlı adam sonra vazgeçti kovalamaktan bıkmıştı duvara yaslandı ve duvarın içine girdi. Süleyman amca ne oldu diye yanıma geldi. Elbiselerim elim limonata olmuştu peçeteyle siliyor ne oldu diyordu sırtının ağrısından doğrulamıyordu. Amca arkandakini görmedin mi sana hançer vurdu dedim. Süleyman amca durdu korkma bir şey olmadı dedi. Eve gitmek istiyorum dedim eve gitmeliydim.

Dışarı çıktık ensem gözlerim yine ağrıyordu Süleyman amca konuşuyor ama Süleyman amca'yı duymuyordum ama çok sesler duyuyordum ağaçlar ağlıyordu yerde uzanmış ağaçlardan kan akıyordu yerler kanlıydı. Dehşeti yaşadım Süleyman amca dehşeti yaptırandı ağaçlar kurban olan orman yaslıydı.

Tekrar götürmek istediye de Süleyman amca'yı bir daha gitmedim oralara. Dursun bana inanıyordu Süleyman amca olsun varsın inanmasın bana günler geçmesine rağmen ağrıyan beliyle oraya gidiyordu. Havalar iyiyken öğle paydosu olunca Dursun ve ben sonsuz merakın içinde keşfedilmeyi bekleyen nehir kenarında geziyorduk. Renkli taşları ceplerimize, konserve kutularına balık yavrularını dolduruyorduk. Yoruluncaya kadar koşuyorduk kumsalda. Akşam eve gelince annem konserve kutularındaki balıkları koktuğu için eve almadı kapının dışındaki ahşap, önü eski perde çakılı ayakkabılığa koydu. Balık yavruları sandığımız yavrular zaman sonra vir vir aklayan zıplayan kurbağalara dönüşmeleri beni hüsrana uğrattı. Apartman sayısız

Kurbağalara sığınak olmuştu. Nehirde bulduğum her şey kıymetliydi ve ayakkabılıkta muhakkak yeri hazırды. Hafta sonunu sabırsızlıkla bekliyorduk. Öğlen paydosları yeterli gelmiyordu bize.

Uzaklara gitmeliydik çok ama çok uzaklara yorulmamalı çabuk gitmeliydik dedim kendime. Hava soğuk olmasına rağmen yorulmadan nasıl yolculuk yapacaktık. Dursun I ar a gitmek için kapıdan çıkarken aklımdaki soruların cevabı kapımın önünde duruyormuş meğer. Bisikletim. Tıkıldığı yerden çıkartıp tozunu sildim. Hava soğuk olmasına rağmen okuldan da yeni geldiğimin yorgunluğuna aldırmadan merdivenlerden ağır, ağır indirip yola çıktım. Evlerin aralarına da üşümüyordum ah açık alanlar esen rüzgâr yüzümü ellerimi acıtıyordu hız kesmeme rağmen. Kestirme patika yola girmedim sanki Süleyman amcanın kamyoneti gibi yolumu uzatarak tepeye sarmaya başladım yoruldu nefes nefese kaldım. Dursun un evine buradan bir daha gelmemeliyim dedim kendime. Dursun annesi Kudret teyze ile ahırdan geliyordu beni görünce tepeden son sürat koşmaya başladı az sonra yanımdaydı bisikletime bana baktı sevinçliydi. "Bende bineyim" dedi. Dursun arka seleye geçti bir iki denemede yere düştük ama en sonunda dengede durmayı başardık evin etrafında bahçede turluyorduk. Pedallar beni yormuştu ama Dursun son bir kez I eri bitmek bilmiyordu. Israrlarına dayanamayıp yere düşünceye kadar sürdüm. Cuma günü öğlen paydosundan sonra okulun bahçesinde akşamı bisikletle ettik. Şimdi Dursun akşamları geç kalıyordu. Cumartesi sabahı büyük gün kâşifin günüydü. Kahvaltımı tika basa yaptım iki ekmeğin arasına sert koyun peynirlerini doldurdum kese kâğıdıyla sardım. Bisikletimle adeta uçuyordum kış vakti yaz havası beni terletmişti. Patika yolda bisikletimi çekerek keseden ulaştım dursun un evinde ikinci bir kahvaltıyla beraber tepeden salındık aşağıya kazasız caddeye vardık ilk beton köprüden altımızdaki bisikleti asfaltın ortasından araba edasıyla sürerek nehri takip eden yola maceraya pedal çeviriyordum. Merak ne kadar kuvvetliymiş

yorgunluk hiç hissetmeden arkamıza kasabayı bırakarak önümüzdeki bilinmeyenlere gidiyorduk. Taş hilal köprüleri geçtik asma köprülerde yürümek zorundaydık.

Zaman öğleni bulmuş karımız acıkmıştı yolun kenarında taş yığmalı çeşmenin yanına gittik güneş gören duvarının yanına çömelip peynir ekmeklerimizi büyük iştahla yedik, yemek seçen, sofradan iki lokmayla kalkan Dursun koca ekmeği bitirmişti. Kalın demir borudan akan soğuk sular dişimizi acıtsa da suyunu doyasıya içtik. Güneş yüzümüzü okşuyordu. Tembellikle istirahat arası bir şey yapıyorduk. Etrafı gözlemeye başladık ilginç şeyleri birbirimize gösteriyorduk. Çeşmede garip yazılar işaretler taş duvarında kazılıydı ama okuyamıyorduk. Önümüzden geçen büyük rengârenk şakıyan kuşun ormandaki sesi, daha bilmediğimiz nice seslerle ve nehrin ve çeşmenin sesi kulaklarımızı ve ruhumuzu dinlendiriyordu. Kırmızı karıncalar yere düşen ekmeğin kırıntılarını yediklerini dursun görmüştü ama paçasından içeri girenleri haykırarak zıplayarak söylüyordu. Yosunlu y a l a ğ a kendini attı karıncalar boğulmalıydı. Daha beteri yosunlu y a l a k t a yaşayan kalın sülükler karıncalardan daha acı veriyordu dursun a cennet gibi gözükken doğa şimdi baktığımda vahşet doluydu. Dursun pantolonunu çıkarttı bacaklarına yapışan kıvrım, kıvrım sülükleri kanatarak koparıp yere atıyordu bir iki derken sülüklerin salgıları uyuşturmuştu Dursun u. Yerdeki sülükler sarı arılar, kış vakti, kan kokusu, uykularından uyandırmış arılar, karıncalar, sülükler savaşıyordu. Dursun un önümüzden uçup karşıdaki ağaca konan mükemmel müziği ile bizi mest eden o kuşun ilerimizdeki ağacın dallarında ona saldıran yılanı görünce oldu. Az ilerimizde bir vahşet yaşanıyor çeşmemin kalın demir borusu kalınlığındaki siyah yeşil yılan kuşla birlikte yere düştüler yılan ağzını gere, gere kasıla, kasıla açtı hindi büyüklüğündeki rengarenk kuşu yutmaya başlıyordu gözlerimizin önünde. Dursun uyuşan bacağına rağmen bisiklete doğru bir yandan koşuyor bir yandan da pantolonunu giyiyordu. Topukladık arkamıza bile bakmadan bisiklet can havliyle ne kadar hızlı gittiğini akşam olmadan eve varmamızdan belliydi.

Dursun un evine vardığımızda rahat bir nefes aldık. Ninesi halimizi görünce “Vay haylaz torunlar” diyordu. “Haylaz değildik kâşiftik biz”. Ninesi Dursun un pantolonunu çıkartırken dursun hem utaniyor hem de uyuşukluğu giden bacaklarındaki karınca ısırıklarının acılarını hissederken mızızlanıyordu. Dursun haline gülüyor ninenin gitmesiyle pantolonunu giymeye çalışıyordu. Az sonra Fadime nine mutfaktan elinde otlar birde ahşap bir kap alıp geldi, elindeki birkaç otu ahşap kaba koyup diğer elindeki tokmakla kaptaki otları ezmeye başladı beş, on dakika kadar ezip getirdiği kavanozdaki balla karıştırıp Dursun un bacağına sürmeye başladı Dursun “Soğuk, Nine yapma dur” diyordu. Fadime nine “Haylaz çocuk sabırlı ol bak bitti” deyip elini, yıkamaya mutfığa gitti. Dursun rahatlamıştı uzandı halının üstüne. Öylece tavanı izliyor konuşmuyordu. Bana doğru yerde yuvarlanıp döndü “Mehmet ya yılanda saldırsaydı yılan bizi yedi demi?” dedi, Dursun haklıydı bence “Nasıl kaçtık ama” dedim. Fadime nine “Aç mısınız?” sorusuna “Evet açız” dedik. Fadime nine süt kaynatmış yoğurt yapmaya yetecek kadarı ayırmış geri kalanı balla karıştırıp bardaklara doldurup bize getirdi. İçtiğimiz sütlerin kaynağı isimli inekler bahçede otluyordu. Dursun ve ben fındıklığa çıktık Kudret teyze elinde ördüğü kazak bitmek üzereydi. Dursun elindekini annesine uzatarak “bak anne ne buldum” dedi. Annesi “Ne o hal pantolonsuz donla dışarı çıkırlımı? Ayıp!” dedi. “Anne bir şey yok ninem ilaçladı karınca ısırılmıştı da ondan” dedi. Şuan Dursun için annesinin sorusu elindekinden önemsizdi. Kudret teyze oğlunun ona uzattığı sarı parayı alıp inceledi çevirdi baktı sevindi “Nerden buldun?” dedi. Dursun “Çok var bundan çok var anne, ormandaki çeşmede anne gidelim hadi” deyip annesinin kolundan çekirtmeye başladı. Kudret teyze “Dur!

Nereye? Akşam oldu baban gelsin ona söyleyeceğim" deyişi biraz azar birazda korkutma sezinledim sesinde. "İyi akşamlar " diyerek yanlarından ayrıldım bisikletimle uzaklar beş dakikaya inmişti fazla zaman geçmeden evimdeydim. Hareketli cumartesiden sonra yorgunluğumu dışarı çıkmadan Pazar gününü evimde geçirdim.

Haftalar ilerledikçe hava yaz meyl vermeye başladı soğuklar gitmiş hava kâh ısınıyor kâh ılıyordu. Okul zevkliydi yeni, yeni şeyler öğreniyorduk ama yeterli değildi biz kâşifler için her şeyi bilmeliydik. Öğretmenim sözlü için tahtaya hazır kaldırımsken aklıma gelen ilk soruyu ben ona sordum çeşmede başımıza gelenleri nasıl olsa inanmaz deyip zahmete katlanmadan taş çeşmenin taşlarına kazınan gördüğümüz yazıları tahtaya eksik yâda fazla olarak çizdim öğretmenim kızar gibi yaptıysa da tahtanın karşısında durdu yakınlaştı uzaklaştı elini çenesinin altına koydu"Him" dedi. "Eski den burada yaşamış insanlar yazmış çok eski bir dil okuyamadım" dedi. "Ama dur şu alttaki çizdiğin evet kitapta görmüştüm kurban tasviri bu, bu yazı hangi çeşmede?" diye sordu. Öğretmenime çeşmemin yerini yakındaki çeşmenin adresini vererek yanıltım çünkü bu yazının olduğu çeşmede sarı paralar bizimdi başka hiçbir kimse bulmamalıydı. Öğretmenim bir şeyi saklıyordu bence, birini okuyan hepsini de okurdu. Keşke söylemesem sor masamdı. Haftanın ilk günü pazartesi öğlen tatilinde Süleyman amca işe gitmemiş evde bizi bekliyordu çok hey canlı mutluydu. Koçlarım hele yemeğinizi yiyin gezmeye gideceğiz dedi. Yerinde duramıyor hadi yemeğinizi çabuk bitirin diye sabırsız bakıyordu. Önlüğümüzü çıkartmaya gerek duymamıştı Süleyman amca önlüğümüz üstümüzde kamyonete acele doluştuk ve yola çıktık"Nerde? Burada mı? "Sorularına beraber hayır" diyorduk. Asma köprünün ipleri kopacak sandım arabayla üstünden geçince Süleyman amcaya bakıyordum o umursamıyordu bile. Gelmeliydik yol tanıdıktı kuşun tüyleri ağaç dallarında takılı kalmıştı burasıydı ama çeşme yoktu. Süleyman amca inanmıyor oyuncak vaat ediyordu bize. "Neden yalan söyleyelim? Yok işte! Dursun u dinlememişti bile" Süleyman amca" Çocuklar belki ileridedir" diyerek yola devam ettik. Ormanda ilerledikçe hava kararıyor yerde sis perdesi oluşuyordu ağaç dalları arabanın kaportasına önce uzak kalırken şimdi yaklaşp kimisi kırbaçlıyor ardımızda öğlen dik güneşi burayı aydınlatamıyor saat gündüz olduğu halde arabanın farlarıyla yolumuzu görebiliyorduk. Süleyman amca etrafındakileri fark ettiğini biliyordum sakinleşmişti bir bize bir elindeki sarı paraya baktı fren yaptı ve durdu. Gömleğinin kolunu dirseğine kadar kıvrık kolundaki sarı kıllar diken, diken olmuştu korkuyordu evet korkuyordu. Etrafımızda sisler belirmeye yaklaşımaya başlayınca biz çığlık atıyorduk. Süleyman amca ise küfrediyor arabayı geri vitese takmaya uğraşıyordu. Bir şey Süleyman amcanın tarafındaki açık pencereden içeri uzandı sisin bittiği yerde parmakları fark ettim. Süleyman amcanın gömlek cebini yırtıyordu bir şeyler arıyordu Süleyman amca iyice şaşırđı vitesi bırakıyor kendine uzananla mücadele ediyor sonra vazgeçiyor camı kapatmak için hamle yapıyor korku onu da bitirmişti. Yıldırılmıştı durdu her şeyi bıraktı arkasına yaslandı gözleri kendine uzanan sise bakıyordu. sisli parmaklar Süleyman amcanın gömlek cebinden bir şey buldu çünkü durmuştu ağırca geri gitmeye başladı sarı para parmaklardaydı tam dışarı çıkarken Süleyman amca usulca bir şeyler söyledi o an içeriye uzanmış sarı parayı tutan sis çığlık çığlığa kor dumansız yanmaya başladı onu gören diğer sisler arabaya sarılmış olanlar kasaya çıkıp makasları kaçırılanlar kaçıyorlar çığlık atıyorlardı araba bağdan kurtulmuş at gibi ileri fırladı meğer motor çalışıyormuş sarı paranın tık sesi arabanın içine düştüğünün sesi idi. Süleyman amcanın yüzü ben beyazdı önceki sesiz söylediklerini şimdi bağırarak haykırarak söylüyordu söyledikleri Fadime nine namazdaki söyledikleriyle aynıydı ayet

okuyordu. Fren yaptı geri vitesi çabuk buldu ormanda son sürat ilerliyorduk hayır geri gidiyorduk. Güneşe çıkınca ayağını gazdan kesti yavaşladı. Süleyman amca "Yaralanan var mı?" dedi. Bana ve Dursun a bakıyordu dehşet korku gözlerindeydi. Dikiz aynasından baktı takip eden yoktu rahatlamıştı ayağının altındaki sarı paraya bakıp lanetler okuyordu. Kasabaya varınca kamyoneti iyice yavaşlattı bizim evin yanındaki caminin çeşmesinden yüzünü yıkadı çömeldi eli esiyor titriyordu. "Sen artık eve git "dedi Süleyman amca. Kamyonetten indiğim gibi koşarak eve gittim. Olan bitenleri anneme anlatmadım çünkü inanmıyordu.

Salı sabahı okulda dursun çok solgundu, üzgündü nedenini sorduğumda "Babam hasta, ninem babama kızdı" dedi. Öğlen paydosunda dursun doğruca evine gitti. İki gün dursun okula gelmedi merak ettim öğlen paydosuyla evine gittim. Gördüklerime inanamıyordum Süleyman amca'yı yatağa bağlamışlardı ev dağınık pencereler kapılar kırık. Kudret teyze Fadime nine ve Dursun, Süleyman amcanın bağlı olduğu yatağın yanında üzgün gözlerle oturuyorlardı. Süleyman amca uyuyordu ama dudakları çatlamış ağız köpürmüştü elinin birini yumruk yapmış kendini kasmıştı. Ne oldu dercesine Fadime nineye baktım Fadime nine "Süleyman'ım hasta torun" dedi. Sustuk kimse konuşmuyordu sessizdik duyulan tek şey ağaçların rüzgârın sesiydi. Sessizliğimiz Süleyman amcanın inlemesiyle bozuldu neler söylüyordu kim bilir kulaklarımızı Süleyman amcaya korkarak yakınlaştırıyorduk inlemeleriyle karışık bir şeyler söylüyordu "Karanlıkta aynaya bakma!" diyordu sözlerini tamamlayamıyor terliyor sanki üstünde yük vardı sanki uzun yoldan gelmişti sözleri iniltilerine karışıyordu. Fadime nine Kudret teyze ve Dursun ağlıyordu. Çaresizdiler çünkü. Akşam olurken ben evime gittim ama bu sefer çok üzgündüm. Eski Süleyman amcanın esemesi yoktu şu yatakta yatan o olamazdı. Gün geç tikçe iyice zayıflamış yatak çarşafı kendi gibi kirlenmiş kokuyordu, yatağın yanındaki küçük sehpa doktorun verdiği ilaçlar yarım bir bardak su terini silmede kullanılan ufak leğen ve başında nöbet tutan Fadime teyze vardı evde ise her yana sinen can sıkıcı kasvetli bir hava vardı. Kudret teyze bana "Dursun uda al gezmeye gidin" dedi. Dursun mutsuzdu uyumadığı gözlerindeki halkalar söylüyordu ilk kez benimle gelmek istemese de bu sefer ısrar eden bendim. Dursun yarım gönülle gezmeyi kabul etti. Bu sefer uzaklara gitmeyecektik yakınlarda dolaşacaktık bahçeye çıktık Süleyman amcanın kamyoneti dikkatimi çekti dursun la r a gelirken kamyonetin bu kazalı yanını görmemişim ama soldan kaporta haşattı çeşmeye beraber gittiğimizde hatta ağaçların arasında kalırken son sürat kaçarken kaza

Yapmamıştı o olaydan günler geçmesine rağmen durduğu yerde bu nasıl olmuştu. Dursun kamyonete bakıp "Gece oldu Mehmet, dün gece araba eve çarptı artık karanlıkta uyuyamıyoruz her şey gece oluyor Ninem dua okumaktan yorulunca başlıyorlar pencereler kapılar taşlanıyor kamyonet hareket ediyor inekler çılgın, çılgına bağırıyorlar evde huzurumuz kalmadı. penceresiz odadan sesler geliyor buradan gitmek istiyorum" dedi.

Ağır, ağır yoldan aşağıya bisiklete binmeden yürüyorduk bu cumartesi öğlenine yakın zamanda "Dursun önce bize gidelim" dedim. Dursun başını sallayarak olur demişti. Konuşmuyorduk sadece yürüyorduk. Annem Dursun un anlattıklarına üzülmişti çayını bitirmedi dursun oturduğu yerde uyuyordu annem battaniye getirip dursun un üzerini örttü. Akşama kadar uyudu. Kalkınca annem dursun a bu akşam misafirimiz ol dedi. Dursun sevindi başını yastığa güvenle koyup uyumaya devam etti. Annem "Dursun bizde misafir, sen git annesine söyle "deyip yolcu etti beni. Koşuyordum karanlığa kalmamalıydım dursunlar a varınca laflarımı fazla uzatmadan annesine söyledim. Cevabı Fadime Nine verdi "Torunum sana

emanet torunuma iyi bak" dedi. Kırık kapıdan yıldırım hızıyla çıktım soluk, soluğa mahalleye geldim. Bakkal Ramazan amca dükkânındaydı, kapatma temizliğini yapıyordu arkadaşımı sevindirecek sevdiği sakızlardan almak aklıma gelmişti selam verip bakkala girdim Ramazan amca elindeki süpürgeyi bırakıp "Buyur koç "dedi. Aldığım sakızları Ramazan amcaya gösterip "İyi akşamlarını" da unutmadan bakkaldan çıkıp eve gittim.

Pazar sabahı ilk dursun uyanmış elbiselerini giyinmiş babamla birlikte kahvaltıya oturmuş sohbeti koyulaştırmışlardı. Uykulu gözümü ovarak günaydın deyip yüzümü yıkamak için lavaboya gittim. Dursun sevinçliydi mutluydu. Hafta boyunca ilk kez gülüyordu. Dışarı çıktık bisikletle nehrin yakınlarında dolaşıyorduk. Neşeliydi hatta balıkçılara dahi şakalar yapıyor gizlice sudaki oltalarına taş atıyor kaçıyorduk. Pazarcı Ali Kemal amcaya uğradık beni tanır sever di. Nehrin kenarında yolumuzun üstünde elma bahçesi vardı pazarda sattığı o mis elmaları yazın buradan toplamıştı. Depodan kasa, kasa elmaları depoda ayıklıyordu selam verip daldık işe yardım ediyorduk çürümüşleri iyilerden ayıklıyorduk. O günün yevmiyesi kese dolusu elmaların en iyilerini doldurup bize verdi. Dursun ve ben hem yürüyor hem de elmaları yiyorduk. Kumsalda renkli ve yassı taşları toplamayı da ihmal etmiyorduk. Nehrin geniş durgun derin yerine varmıştık iri balıkları burada görmüştük selin getirdiği kayanın üstüne çıktık suyu izlemeye başladık kayaların altında serseri dolaşan balıklara bakıyorduk bir anda kayboluyorlardı o an anladığımız iri bir balığın oraya geldiği idi. Az sonra dediğimiz çıkıyor sallanarak suda fütursuzca gezen koca balığı görüyor seviniyorduk ama genelde kızdığımızda olurdu ufak balığı yutturmamızda çok oldu elimizdeki yassı taşları serseri balığa atarak kovuyorduk.

Taşın üstüne sırt üstü yatıyorduk gökyüzünü üstümüzden uçan kuşları izliyorduk. Dallarin hışırtısına yarım gözle baktım. Kızıl saçlı sarı tenli çıplak bir kadın ağaçların arasından suya girmek için hazırlık yapıyordu dursun a hiç seslenmedim çünkü kaçabilirdi. Dizine kadar uzun kızıl saçlarına sarılmış etrafını inceliyordu. Emin olduktan sonra yavaşça suya girdi dursun u dirseğimle dürttüm "Dursun suda kız var!" dedim. Dursun iki hamlede kendini düzelterip suya bakmaya başladı "Hani?" dedi. "Sus! Sesiz ol "dedim. Az sonra kız nefes almak için sudan kafasını çıkarttı. Dursun kendini tutamayıp "Vay!" deyince kız çığlık atarak suya girdiği karşı kıyıya çıktı Kız bize bakıp çığlık atıyordu yerden taş alıp bize atıyordu. Bizim saklandığımız kayaya doğru başımızın üstünden yanımızdan vızıldayarak geçen taşlar dursun u kızdırmış kızın bir anlık hara keti ile oluşan boşluktan dursun da ona taş attı. Dursun un attığı taş havada kavis aldı kızın başına isabet etti. Kız kulaklarımızı sağır edencesine çığlık atıyordu. Koşmaya başladık kaçıışımız fazla uzun sürmedi. Kız kanatlanmış bize doğru uçmaya başlamıştı dursun u ve beni yakaladığı gibi havalandık ayakları ellerini ısıyor bu sefer biz çığlık atıyorduk. Havada halkalar oluşmaya başladı suya atılan taşın oluşturduğu halkaları havada gördük ışığın içine girince gözümüz ışığın yoğunluğundan nerde

Olduğumuzu nereye gittiğimizi bilemiyorduk artık havada olmadığımızdan emindik yerdeydik ama burası neresiydi. Kalabalık konuşmalar, su sesi, kendi ağlamamızın sesi duyuyorduk. Dursun a sesleniyordum dursun da bana ama ne o beni nede ben onu göremiyorduk ama duyuyordum yakındık. Kalabalık sesleri yakınlaştı öfkeli konuşmalar duyuyordum. Korkuyordum sadece ağlıyordum. Kalabalıktan bize yönelen bir söz vardı "Kastı var! Kastı var!" deniyordu. Neye kastımız varmış? Biz ne yapmışız? Meraktan daha çok korku hissediyordum. Haykırarak "Hayır" diyordum ağlamaktan sesim kısılmış nefessiz kalmıştım.

Kalın gür bir sesle sustum sadece ben değil kalabalıkta sustu. Susun diyordu. Bırakın açın gözlerinizi diyordu. Etrafı görmeye başladım arkamda gözlerimi kollarımı tutan birisi bana pis, pis bakarak yanımdan kalabalığa doğru gitti. Dursun dedim dursun az ilerimdeymiş meğer büyük bir ağacın dallarında otuyormuşuz her bir dalı yol kalınlığında kalabalık bütün dallarından bize nefret bakışlarıyla kastı var sözleriyle düşmanca tutum içindelerdi. Bağırın kimdi diye düşünürken ufak tefek elinde kendi kadar asasıyla birisi bize yaklaşıyordu. Yaklaştı, yaklaştı şimdi aynı senin arkandaki kadar yaklaştı bana eğildi dikkatlice bakıyordu elini uzattı cebindekileri ver bana dedi teslim olmuş asker teçhizatları gibi cebimdeki bilyeleri çıkartıp korkuyla yüzüne dahi bakmaya korktuğum kişiye verdim. Elindekileri görünce kahkahayla katıla, katıla gülmeye başladı. Şaşırılmışım neden gülüyordu korkum artık yoktu rahatlamışım.

Sesler yine yükseldi "Kastı var !" diyordu. Adam iki adım öne doğru attıktan sonra önümde durdu kalabalığa bağırdı "Susun! Bunlar Âdem balası kime neden kastı olsun" dedi. Bize taş atan kadın kalabalıktan sıyrılıp öne çıktı elini kafasında tutuyordu "Bak! Dede kastına bak!" dedi. Önümde duran adam sanki kendini bize siper etmişti konuşurken bazen hiddetleniyor bazen sakinleşiyordu. Ayaklarına kadar uzun tek parça beyaz bir giysi giyinmişti uzun beyaz saçları çenesindeki uzun beyaz sakalı ile kalabalığın saygı duyduğu bu adam çok yaşlıydı. "Anlat!" dedi kadına doğru asasını uzatarak yaşlı adam. Kadın "Dede beni gördüler bana saldırdılar taşı atanda ikinci Âdem ölsünler" dedi. (Burada kadının adını vermiyorum) Yaşlı adam kadına adıyla seslendi "Kastı olsaydı ya esir kalırdın yâda ölürdün bunlar Âdem balası Âdem değiller, yaşları gelmeden sorgu bile yok onlara göz perdeleri açıktır görürler bizi hatta düşmanlarımızı da" dedi. Kalabalık ısrar ediyor "Bırakmayız! Bizi düşmanlarımıza söylerler" diyorlardı. Yaşlı adam "Evet bizim düşmanlarımız var ama onlarda bunlara düşmandır. Sakin olun anlatsalar da büyüklerine balaların sözlerine inanmazlar. düşmanların yanına da gidemezler götürün aldığınız yere bırakın!" diye emriyle tekrar havalandık önümüzde nehri köprüyü yoldan geçen arabaları görüyorduk yaşlı adam asasını hayâya değdirince halkalar oluştu yine halkaların arasından geçip nehrin başka bir kıyasına bırakıldık.

"Haylaz Âdem balaları artık gidin" dedi yaşlı adam. Dursun la ben artık kurtulmuştuk sevinçi, sonra yaşamalıydık koştuk ama iki adım sonra durup arkaya baktık yaşlı adam ve yanındakiler ışık saçarak havalanıp uçup kayboldular. Ağır, ağır yürüyor, ikide bir arkamıza dönüyorduk. Hava kapanmış yağmur serpmeye başlamıştı içimden bir korku belirdi aklıma bisikletim gelmişti geri dönmeliydik bulmalıydım. Dursun ıslanmak istemiyordu en az o kadar bende istemiyorum ama daha korkuncu yağmur sele çevirebilir bir taraftan can bir taraftan bisiklet derdiyle asfaltta çıkıp ıslanarak bisikleti arıyordum su paçalarım dolmuştu kara lastik ayakkabılarım içinde parmaklarım sanki kulaç atıyordu. Büyük kayayı görünce sevinç çığlıkları atarak koştuk. Bisikletimle kucaklaşıp asfaltta çıktık ki o an nehir homurtular çıkartmaya kükremeye başladı yeşil rengi boz bulanık renge dönüştü Dursun ve ben daha yükseklere çıkmaya başladık. şükür çıkmışız peşimizden nehir asfaltı da yutmuştu nehri tepelerden takip ederek kasabaya yöneldik hem izliyor hem de köprüyü yıkacak mı diye merak ediyorduk. Yürüdüğümüz yol eski kasabanın patika yolu yağmurdan kayganlaşmıştı bir iki kez nehre düşecektik dikkatlice ilerliyorduk nehir homurtusu

Kükremeye başladı kasaba tepe altındaydı nehir ilk tokadını yol boyunca kurulu tamir haneleri ne vurdu. Barakalardan oluşan tamirhaneler sele teslim olmuştu kahvehanenin yarısı kaybolmuştu, köprüyü görmeliydiniz birdirbir oynuyordu nehir köprü ile nehir hızını karşı yamaçları yalayarak yavaşladı. Nehir yoruldu ve sakinleşti

asfalt yoldan aŖađı yatağına uyumaya indi. Dursun ve ben asfaltta sıçramıŖ balıkları toplayarak köprüye ulaŖtıım kasabaya uğur getirmeyen nehir bizi balıklarla dllandirmiŖti. Sabah buluŖmak üzere dursun u evine yolcu ettim ama aklımda bir soru Âdem balası ne demekti öğretmenime sormalıyđım.

Sıkıcı pazartesi sabahı okula ilk ben gittim çantamı sanki okuldan intikam alrı gibi okulun demir büyük kapısının koluna astım birazda o yük taŖısın diye. Kalabalık birikmeye baŖladı ama bu seferde dursun gelmeyecek diyordum ki ağır, ağır gelen kiŖinin Dursun olduğunu anlayınca sevindim. Dursun beni görünce koŖmaya baŖladı heyecanla bir Ŗeyler söylüyordu her sözünde" Bak! Ne buldum? AkŖam evde" diyordu çantasını açtı kitap ve defterlerini özgürlüğe koŖan eŖkıyalar gibi yerlere saçarak bir Ŗeyler arıyordu. Bende meraklanmıŖtım "Hah!" deyip çantanın en altından bir cam parçası hayır bir ayna parçası çıkarttı yüzüne yaklaŖtırıp suratını Ŗekilden, Ŗekle sokuyor hırlar gibi sesler çıkartıyordu.

Ama beklediği olmamıŖasına biraz sonra vazgeçti. "Ama ama akŖam bu aynadan komik yüzler çıkıyordu" dedi. Aynayı bana uzattı aldım bende aynasını yapmaya baŖlayınca etraftaki kalabalık bize yakınlaŖtı kimisi arkalarda kalmanın ezikliği ile "Ne oluyor?" diyordu. Son sınıf öğrencilerinden kızlar aynayı elimden almaya alıŖıyordu. Birisi aynayı tam kavramıŖken elinden çektim kız "Ay!" dedi ve sonrası yumruklar konuŖmaya baŖladı beni korumaya alıŖan Dursun da benimle birlikte büyük kızların yumruklarından nasiplendi hele o sarı büyük örgülü yorulmak bilmiyordu. Kız çetenin gzcs "đretmen geliyor!" dedi ve biz kızların hiŖminden kurtulduk. Yerden sabah yediğimiz dayağın yorgunluğu ile kalktık dursun un yerdeki kitaplarını beraber topladık stmzn tozunu sildik koŖup kapının koluna astığım çantamı aldım sınıf sırasına girdik İstiklal marŖını söyleyip sınıfa girdik bayan đretmenimiz sınıfa girip ilk yoklamayı yaptıktan sonra aklımdaki soruyu izin almadan sordum "đretmenim Âdem balası ne demek?" đretmenim kalemini bıraktı baŖını kaldırdı sesin nerde geldiğine bakıyordu bu sefer ayağa kalkıp "đretmenim Âdem balası ne demek? "Diye sorumu tekrarladım. Öđretmenim ayağa katlı sınıfa Ŗyle bir baktı tam cevap verecekken "Dursun hoŖ geldin baban nasıl oldu diye sordu?" Dursun ayağa kalkıp "Aynı đretmenim " dedi. Öđretmenim "GemiŖ olsun "deyip bana ynelde "Ŗimdi senin soruna gelince insan çocuğu" dedi. Teneffüslerde dıŖarı çıkamadık sarı örgülü büyük kız kapının önünde pusundaydı yine bizi dövmek istiyordu. AkŖam okuldan kaçarcasına çıktık evimde, ev ödevini yaparken pencereden izlendiğimi hissettim iki beyaz güvercin bana bakıyordu sanki güvercin değildi amaçlıydı ve bana bakıyordu görevliydi hiç hoŖlanmadım kiŖ desem de kamıyorlardı en son perdeyi kapatmayı aklıma geldi. Perdeyi kapatmak için pencereye yaklaŖtıđımda kara bulut gördüm ama sabit değildi, yaklaŖıyordu gneŖin kızılığını kapatıyor korkutuyordu gözlerimi kısıp dikkatlice baktığımda kara bulut kapkara karga sürüsü yaklaŖıyordu. pencerenin önündeki beyaz güvercinler havalandı korkuyor can havliyle havada kavisler çiziyor taklalar atıyor nafile karga yetiŖti sonramı güvercinler kıvılcım, kıvılcım dumansız yandılar aman bu ne vahŖet ne acımasız kargalar uçtu gittiler geldiklerinde gneŖi kapattılar gittiğini gneŖ haberi ıŖıklarla geldi. AkŖam annemler ev sahibine misafiriłđe gideceğini söyledi. Babam ve annem beni evde bıraktılar televizyon izliyordum pencere tıkladı "Mehmet" ismim söyleniyordu pencere yaklaŖtıım karanlıkta bir Ŗey gözükmüyordu bir anda pencere darbeyle irkildi gerildi. benim gibi o karŖıdan ben evden pencereyi itiyordum yorulduım tekrar darbeyle pencere kapakları açıldı ben sırt üstü yere fırladım kızak misali kilimin üstünde kaydım artık korkmuyordum savaŖa hazırdım yumruklarımı sıktım diŖlerim kenetlenmiŖti bir dizimin üstüne çömeldim fırlamaya hazır intikam okuydum pencerede belirdi tanıdım kızıl

uzun saçları rüzgârla dalgalanan ipek beyazı elbisesi ile havada duran dedenin kıızıdı eve daldığı gibi

Çıgıllıklarla birbirimize havada saldırdık o benim boğazıma sarıldı ben onun kızıl saçlarına, tekmeler bacaklarına, yumruklar yüzüne tükürüğümünden sakınıyordu. Ama sal yalanmıştı yüzü, o hırsla birbirimize kenetlenmiş pencereden meğer çıkmışız dışarıda dört katlı binanın balkon hizasında havada savaşıyorduk ama savaşın hırsıyla umurumda değildi kızıl kız ayaklarımdan tuttu. Baş aşağı alt kattaki ev sahibimin ışıkları açık, odasını, annemi, babamı, ev sahibini, hanımını görüyordum ama ben savaşmalıydım kızıl kız beni boşluğa bıraktı artık düşüyordum hiçbir ağırlık hissetmiyordum ama düşüyordum en son hatırladığım nehir kayalarına yaklaştığımda. ellerimle yüzümü kapattığımdı zemine neredeyse son hızla sıfır noktasında, bacağımdan birisi tutmuştu düşmenin hızı kadar hızla yükseldim. kafamı kaldırdım beni tutan dedeydi dede kızına öyle bir vurdu ki kız çıgıllık atıyordu. Hiddetinden saçları sakalları karma karıştı kız eve kaçtı bizde peşinden o atılan çıgıllıkları yalnız ben duyuyordum ama dışarıdakiler asla.

Dede beni yere bıraktı hançerini çıkarttı kızıl kızının saçlarından tuttu kız ağlıyor gözleri süzölmüştü elleriyle dedesinin elini tutmaya çalışıyordu ama dede de zerre acıma duygusu yoktu ama hiddetli sesiyle "Kanuna kan bulaştırdın senin kanın". Kız "Dede yapma!" diyor ağlıyordu "Kim olursan ol torunum olsan dahi cezan kanın" diyordu dede. Hançerini havaya kaldırdı tam vuracakken ben bir an bile düşünmeden dedenin elini tuttum. Dede ve torunu bana döndüler şimdi ne yapacaktım dedenin elinde hançeri bana döndü. Ben iki adım geri, çekildim dede üzerime yürüdü elindeki hançeri bana uzattı hançeri ben almak istemedim. Eliyle avucumu açtı hançeri elime tutuşturdu aldım hançeri hançer o kadar hafifti ki sanki yoktu. ama duvar dibine fırlattım ses çıkartıyordu duvara derin bir iz bırakması ne kadar keskin olduğunun göstergesiydi. "Dede dur!" dedim. Artık bende ona dede diyordum. "Dede ben onu affettim "dedim. O hiddetli dede şaşırıldı "Bu yaşımda beni yendin Âdem balası daha ne kadar cahil olduğumu bilmemişim meğer bu yaşımda neler gördüm ama senin gibi bir Âdem balasını hiç görmedim az önce kızım sana saldırdı sen ona yiğitçe karşılık verdin. Ama yenildin az kala yerden aldım seni az daha gecikseydim, yetişemeseydim, tutamasaydım seni maazallah ama şimdi sen onu affettin. o artık senin bu mertliğinle yendin beni ben ve emrimde yüz bin savaşçı erimle emrindeyim" dede dedi ve diz çöktü eğilip dedenin elini öptüm ve anlıma koydum gözlerine baktım bütün kalbimle ona "Kalk! Dede" dedim. Dede ayağa kalktı başını yukarı kaldırdı göğsüne yumruğunu getirdi yutkundu. Diğer elini yerdeki hançere yöneltti hançer yerden fırladı ve dedenin eline uçup geldi tek gelmediğini dışarı uçunca etrafta sayısız ak pelerinli gümüş parlağı zırhlı erleri görünce anladım. Dedenin peşinden karanlığa uçup kayboldular her şey bitmişti sende öyle sandın değimli hatta seni unuttuğumu sandın hayır her şey bitmemişti ilerideki karanlığa yanımdaki de bakıyordu. yanıma geldi kızıl kız eliyle gözlerini sildi tam karşıma geçti gözüme uzunca baktı iç çekti yaklaştı öyle ki saçlarının kokusunu alıyordum bahar kokuyordu kızıl saçları ağlamaktan ıslanmış bir tutamı yüzüne yapışmıştı eliyle saçlarını düzeltti elimi tutmak için elini uzatınca geri çektim elimi kızıl kız irkildi geri çekildi "Korkma!" dedi. Sesi meltem ıslaklığı dudaklarından kalbime ulaşmıştı bumuydu biraz önceki savaşçı, savaştığım bu kızıl saçlı çilli asi kız "Korkmuyorum senden "dedim. Kızıl yine elini uzattı bana elimi kavradı avucumu açtı parmağı ile avucuma bir şeyler yazdı. Kulağıma yaklaştı arık yüzüm onun yüzüne yapışmıştı ıslak sıcak dudakları, kulağım gıdıklanıyordu, çok karışık duygulardaydım, bana bir şeyler oluyordu, "Adımı eline yazdım, sesimle kulağına yazacağım. bu ele senin ilk d ö l ü n düşünce senin olacağım adım?" (Burada adını

yazacağımı mı sandın! Sandıysan yanıldın) söyleyip uçtu gitti. Gittiği gibi avucumu açtım avucuma yazılan yazı hızla siliniyordu sonrada kayboldu. Mutfğa su içmeye gittim ellerim titriyordu bir bardak su için iki bardak kırılmıştı. Oturdum kaldım en yakındaki sandalyeye ne kadar zaman geçti bilmiyorum bir an ortalığın karmakarışık olduğu gözüme ilişti yerdeki kırık bardak parçalarını topladım çöpe attım, kilimi düzelttim açık pencereyi kapattım, yere düşen masayı kaldırdım, her şeyi eski haline getirdim ama tek fark artık korkmuyordum artık bende, savaşçıydım. Güçlü hissediyordum yanılacağımı ileriki, zaman gösterecek ama şimdi ben kendimi güçlü hissediyordum. Gecenin geç vakti annem ve babam misafirlikten geldi benim uykum iyice gelmişti uyumaya çekildim televizyon çoktan tek kanalı kapanmıştı bile ama tek bitmeyen şimdi ne olacaktı çünkü her şey bitmemişti hala dahi öyle. Otuz yıl geçmesine rağmen her şey bir ilerisi bir adım ilerisi sonrası ne olacağı olaylar bitmiyor uykulu gözlerle yatakta doğruldum adım anılıyor bana sesleniliyordu yatağımın yanında dört karanlık gördüm karanlık sisler içinde beyaz pelerinli gümüş zırlı dört er gördüm kim olduklarını biliyordum kimin gönderdiğini de. "Mehmet gidiyoruz" dedi biri açık pencereden hızla yükseldik yorganın dört köşesinden düşmem için tutmuşlardı önce zemine yakın uçuyorduk anladım yükseklerde korkarım diye alıştırmaya uçuşuydu bu iki azgın saldırgan ev köpeği az kalsın fırlayıp yatağın üstüne çıkacaktı sonra yükselmeye başladık ormanın üstünde uçarken gece vakti beyaz güvercinler uçmaya yanımıza gelmeye başlamıştı karanlığı ay ışığı kendini bulutlardan kurtardıkça etrafım ne kadar kalabalık olduğunu şimdi görebiliyordum güvercinler sislerden kurtulup gümüş pelerinli erlere dönüşüyorlardı denize ulaşmamız fazla sürmedi denizin az ilerisinde beyaz bulut ve daha ileride kara bulut gördüm karşı karşıya gelmiş iki bulut biz yaklaşınca haykırış duyuyordum siren sesi uzaklardan gelmesine rağmen kulaklarımı acıtmıştı yanımdakilerde haykırıp nara atıyorlardı sanki Beyaz buluta cevap veriyorlardı kılıçlarını sırayla çekiyor havada sallanıyor kılıçlar şarkı söylüyordu beyazlar içindeydi dede beni görünce " Âdem balası hoş geldin, senin canına zarar gelmeyecek sadece yanımda kal eğer istersen geri gidebilirsin" dedi. "korkmuyorum dede yanımdayım" dedim şu an bile o sözleri nasıl söylediğime inanamıyorum ya neyse ikimiz ilerideki kara buluta bakıyorduk konuşmuyor susuyorduk susamıştım ama şimdi su içmenin sırası değildi kara bulut denizden yükselmeye başlamıştı büyüyordu kara denizin karası ile besleniyordu kara bulut ve iyice büyüyordu. Dede kılıcını çekti ileri atıldı tek başına meydana çıktı ve sonra durdu kara buluta doğru haykırdı kara bulut derlendi hız aldı ve atıldı kara kargalar kara kurtlar kara yılanlar dolu kara bulut ilk beyaz erleri yıktı geçti beni koruyan dört er yatağımı yere yakın bir yere indirdi artık savaş yukarıda kalmıştı gökten alevsiz kıvılcımlı yanan kara kurt, kara karga, kara yılan bedenleri ile birlikte beyaz güvercin bedenleri ya tam yada parça olarak dökülüyordu kimisi suya kimisi ormana düşüyordu ama orman yanmıyordu gök kızıl olmuştu kara bulut atıldı vurdu beyaz bulut atıldı vurdu çığlıklar kulaklarımı tıkamama rağmen o muhteşem çığlıklar yamaçlardan geri geliyordu toprak dahi isyan etmişti ne sesi nede ateşi kabul etmiyordu kara bulutun dağılmasıyla bu vahşet bitti daha doğrusu o geceki savaş bitti ondan önceki sayısız savaşa eklenen yeni savaştı bu. Dede ileri atılıyor tek tük kalan kara kargaları yakalıyor vuruyor sonra geri dönüyor zafer çığlıkları atıyordu beyaz güvercinler hep beraber zafer çığlıkları atıyordu. Onların sevincine bende katıldım ağızımı sonuna kadar açıp karanlığa kükrüyordum. Yanımdakiler bana bakıp gülümsediler sonra geldiğim yönden uçmaya başladık ormanı geçerek evime ulaşmıştım odamın açık büyük penceresinden sessizce süzülürcesine girdik beni götüren korumalarım selam verip uçtu gittiler sona kalan pencereyi kapattı. Sabaha bir komutan olarak kalktım artık

ben büyüdüm güçlendim kahvaltımı iyice yapmıştım gittim uzun sarı örgülü kıza saldırdım soluğu ayaklarının altında aldım koca kız benim yanıma da dostum Dursun u iki seksen uzatmıştı hafta sonuna kadar düzenli olarak her teneffüs arasında o arsızdan dayak yedik bu böyle olmayacaktı bir şeyler yapmalıyız yapmalıydık cumartesi sabahı bunu düşünüyorduk okulun bahçesinde yürürken bunları düşünüyorduk okulun çöplüğünü daha belediye kaldırmamış öğretmenlerin haylaz sınıftaki öğrencilerden alıp çöpe attıkları sarı kalın lastikli sapanları görünce Dursun benim gibi düşündüğünü yerden sapanın birini almasıyla anladım artık intikam zamanıydı nehir kenarından topladığımız yassı cephanemiz ceplerimizde doluydu sarı örgülü arsızın evi okulun aşağısında küçük bahçeli uçurum kenarında beyaz boyalı ufak evdi o ve onun ailesine kabus olacaktık ama gözükmemeliydik iki koldan ayrıldık çapraza aldık evi kimse sağ kurtulmayacaktı ben iki pencereyi görüyordum iki pencere avucumda elimin ilerisinde sapanımın çatal arasındaydı

Dursun ana kapıyı kapatmıştı çıkanlar Dursun un avucuna düşecekti ilk ateş benden çıktı sapanı öyle gerdim ilk pencere çatal aramdaydı saldırdım bütün nefretimle yuf dedi sapan taş düz uçtu pencereyi deldi dağıtmadı bir parçasını bile cam sağladı ama içeriden şangırtı kopmuştu sesi duyunca yarım can kalmasın diye içerideki sağ kalmamalı sapanı yine gerdim cam çerçeve kalmamıştı aynı diğer cama ana kapıya Dursun peş peşe saydırıyordu sarı arsızın babası dışarıya çıktığı gibi Dursun onu avlamıştı yerde yuvarlanıyordu kafasını tutup içeriye kendini zor attı hedef gözetmeden saydırıyorduk kontrolden çıktığımız çatıdan seken taşlar hareket eden her şeye taş attığımızı gösteriyordu evin halini perdenin de yere düşmesiyle gördük vitrin televizyon sehpa sarı arsızın annesi kendisi hepsi yerlerdeydi ama ben onlara sırt açısından ulaşıyordum attığım her taş sarı arsıza isabet ediyor çığlıklarıyla bana karşılık veriyordu yorgunluk nedir bilmiyorduk sarı arsızın babası elinde tüfekte ana kapıdan yine davrandı Dursun onu kapattı sarı arsızın koca göbeğine aldığı taşla kapıyı kapattı kapıya da bir taş gelince pencereye geldiğini görüyordum o koca göbekli kıllı pijamalı ayı kükrüyordu rast gele ateş etmeye başladı yerdekiler krize iyice girdi çığlıklar ayı kükremesine karışıyor karşı ormandan yükseliyor arasına iki el silah sesi geliyordu birden arkamızdan okula yükselen patika yoldan gelenlerin seslerini duyunca otların arasından süzülerek Dursun un yanına gittim ve gölge gibi süzülerek uzaklaştık kalabalık adama sesleniyor ateş etme diye bağıyordu ayı artık kükreliyordu kalabalık eve ulaştığında biz soluk soluğa okulun bahçesinin etrafını dolaşarak Dursun un evinin yoluna sapmıştık bile Dursun la çak edip zaferi kutladık oh olsun sarı örgülüye o arsıza "oh olsun" diyorduk intikam alınmıştı. Pazar günü okulun bahçesinde yoktuk sarı arsızın babasının çarşıdaki kamyonundaydı sıra on tekerinin havasını indirdik pazartesi sabahı ayı tekerleri değiştirirken gördüm kahkaha atmamak için dilimi ısırıyordum. O haftanın gündemi asit Ahmet in evinin basılmasıydı faizle para verip ocaklar söndüren asit Ahmet e oh olsun sözünü başka ağızlar söylüyordu şaşırılmamıştım o sarı arsız arsızlığını babasından almıştı o hafta sarı arsız okula gelmemişti rahatça teneffüste ilk baharın güzel havasını alarak Dursun ile oynuyorduk biz artık gizliydik gizli olmak ne kadar güzeldi biz gölgeydik sesiz çoğunluğun kahramanıydık asit Ahmet in evini başına geçirenlerdik biz fakirlerin intikamını almıştık çok düşmanı vardı onun o kim vurdu ya gitti. Bütün hafta aşağılardan tek tük silah sesleri geliyordu asit Ahmet korkuyordu herkeste bunu biliyordu. Kimse geçmiş olsuna gitmemişti seveni yoktu zorda kalanın kabusuydu o, iki kuruşa inanılmaz faiz alıp, vermeyenleri caddede dövmüş kuralsız arsızın tekiydi asit Ahmet. Nice esnafın dükkanına el koymuş esnaflar içinde haysiyeti olmayan eşkiya esnaftı, haramcı, haram yiyenin tekiydi asit Ahmet in sırtlan sürüsüyle

oğlu vardı ama Şimdi neredeler tek olanın ũstüne çullanan yiğit sırtlan sũrũsũ Şimdi nerde hepsi kaçmıştı o haŐmetleri o kudreti bir balondu o eski havasından hiçbir Şey kalmamıştı faası alınmış suya dũŐmũŐ sansar yavrusu kuyruğu kısıktı insanların içerisinde değil karşı kaldırımda yũrũrdũ. Demek ki kalabalık oğullarına gũveniyordu onu kudretli yapan oğulları ve parasıydı silahsızlara silah çekmesi ise cabasıydı krallığını yıkan sapan taŐlarıydı, kalesini yıkan sapan taşları bir taş iki korkusuz ocuk, evinden mermi çekirdeği çıkmasını bekleyen kalabalığın karşısına sapan taŐlarının çıkması asit Ahmet i yerin dibine sokmuştu. Artık kimse ondan korkmuyordu artık kalabalık gerçek duygularını asit Ahmet in yũzũne haykırıyordu. Nihayet okula sarı arsız da gelmişti kolu sarılıydı gũzleri kızıldı. Merdivenlerden çıkarken belini tutuyordu çantasını, bileklerine kadar altın dolu Şişman asık suratlı kadın taşıyordu yalakalar da yanında yoktu artık kimse ondan korkmuyordu

Cuma oğlen paydosu ile Dursun la birlikte evine gittik Kudret teyze Sũleyman amcaya çorba iiriyordu Sũleyman amca ara sıra gũzlerini açıyor etrafına bakıyor bir Şey hatırlamıŐasına sımsıkı kapalı avucunu açıp eline bakıp sonra geriye yaslanıp rahatlıyor çatlamış dudaklarından "Kara odaya girmesinler kara aynaya bakmasınlar" diyordu. Fadime nine oğlu kadar ŕkmũŐ durmaksızın ayet okuyordu ayet okuyunca Sũleyman amca kendine geliyor iki parça bir Şeyler ancak yiyordu o sarı devden eser kalmamıştı.

ŬzũlmũŐtũm Dursun a çıkalım dedim odanın dıŐına çıktık "Bak ne gŕstereceđim? beni takip et!" dedi koridorda ilerledik salona dŕneceđini zannettim ama yanılmışım dipteki karanlık odaya girmişti kapıda durdum Sũleyman amcanın girmeyin dediği odaya girmiştik odaya Őŕyle bir baktım bũyũk ahşap elbise dolabı bir kapısı yarım açıktı izleniyorduk ama korkmuyordum Dursun duvara yŕneldi bir ŕrtũyũ çekti indirdi yere ŕrtũnũn altında duvara monteli bũyũk bir ayna vardı iki yerinden darbeli kırılmış aynadan esinti geliyordu aynadan ũrpermiŐtim soğuk esiyordu ũŐũyordum etrafıma baktım evet aynadan geliyordu soğuk esinti aynadan daha çok bir kapıydı aynanın zemininde keçi ayak izleri vardı aynadan baŐlıyor yada bitiyordu bu odada hiç rũzgar alacak ne bir pencere nede dışarıya açılan kapı yoktu tak sesiyle irkildik ahşap bũyũk dolabın kapısı açık olan kapanmıştı korkmadan ilerledim Dursun arkamdan yakın geliyordu benimle birlikte dolaba yaklaŐtıça nefes sesini iŐitiyorum Dursun korkuyordu oda iŐitiyordu kapıya yŕneldim kapının tokmağını çektim ağır açılmıyordu iyice asıldım içeride olanda asılıyordu emindim o çekti ben çektim az aralandı sonra aniden çekip kapattı ben sinirle haykırmaya başladım aynı gũvercin askerlerin haykırış tonuyla kapı kendiliğinden açıldı dolabın içi karanlıktı karanlık içinde kara biri vardı bu o virane diklerle aynıydı bize baktı geri gitti kayboldu duvarın içine girmişti o gidince fark ettiğim karanlık dolapta elbiseler de vardı. Dursun aynanın yanına yŕneldi aynadan kendine bakıyor elini ağzına sokup tuhaf hareketler yapıyor sesler çıkartıyordu. "Bak, bak gel Mehmet, çok komik yŕzler aynaya geliyor" diyordu Dursun kendini iyice kaptırmıŐtı aynadan gũm sesiyle koştu yanıma geldi çıkalım dedim koşarak o karanlık odadan çıktık Kudret teyze yemek yapmıştı yemeğe oturduk Fadime nine yanımızda ağzındaki lokmayla uyuya kalmıştı Kudret teyze Fadime nineyi duvara yasladı ũstũnũ ŕrttũ ben sofradaki oturduğum yerimden Sũleyman amcaı açık oda kapısı arasından gŕrũyordum uyanmış tam karşısına bakıyor konuşmaya çalışıyor yalvarıyor haykırıyor ama duyamıyorduk dayanamayıp kalktım kapıya sert girdim daldım odaya yatağın kenarında kara adamlar ona eziyet ediyorlardı biri bana baktı sanki ben onları gŕrmemiŐim rahatlığıyla işine devam ediyordu diğer i Sũleyman amcanın boğazına ellerini sarmış bazen sıkıyor çok nefessiz kaldığını anlayınca sıkmayı bırakıyor diğer i elindeki hançerle Sũleyman amcaya işkence

ediyordu gülüyorlardı elinde hançer olanı ittim elindekini yere düşürmüştü hançer yerdeydi kara adam geriye kaykıldı diğerleri şaşırmişti yatağın etrafında olanlar birbirlerine baktılar sonrada bana bakıyorlardı bana yöneldiklerinde yerdeki hançeri kaptım sallamaya başladım geriye çekildiler şimdi onlar şaşırmişti şimdi onlar korkmuşlardı şimdi ben vardım ve korkmaları için ben onlara yeterdim bütün olanları Süleyman amca izliyordu hepsi duvara girip kayboldular Süleyman amca bendi yıkılmış sel suyu gibi nefes alıyor haykırıyordu ağlıyordu Kudret teyze çıkıp gelmişti neler oluyor diyordu Süleyman amcanın beyazlaşmış gözleri artık eskisi gibi renkliydi ve görebiliyordu. Hem ağlıyor hem de “Çöz beni hanım çatlayacağım” diyordu. Kudret teyze Süleyman amcanın ilk kapı pencere sağlam bırakmadığı kriz anını anımsayıp çözmek istemedi ama ya bu gözyaşları dayanamayıp çözmeye başladı düğüm olanları dişleriyle oda olmasa sakladığı makas ve bıçakların yerini daha yeni uyanmış Fadime nineye tarif ederek gelen makasla keserek bağlandığı yataktan kurtardı Süleyman amca koşmaya başladı dışarıdaki tuvalete kendini zor attı bir saat oradan çıkmadı ev bayram yeri olmuştu Kudret teyze Fadime nine sevinçten yerlerinde zıplıyordu Süleyman amcanın yanına Kudret teyze gitti elinde ibrik havlu almıştı kapıda beklemeye başladı Süleyman amca

Dışarı çıkınca ellerini yıkadı havluyla kurulayıp bize doğru Kudret teyze ile birlikte geliyorlardı “Kudret bu çocuk beni onlardan kurtardı Mehmet aslan Mehmet” diyordu. Fadime nine ağlayarak Süleyman amcaya sarıldı oğul diyordu. Ama ben ne yapmıştım ki diyordum Süleyman amca oğlu Dursun a sarıldı “Ah oğul ne çektim ben” diyordu anlatmaya başladı “Anne” deyip Fadime nineye yöneldi “o akşamdı elimdekini saklamak için elbise dolabının olduğu karanlık odaya girdim elbiselerin birinin cebine koyup saklamak istedim tam dolabın içine elimi uzattığımda bir el benim elimi tuttu çekiyordum ama bırakmıyordu korkmaya başlayınca takatim kesildi karanlık adam belirdi bana ver onu diyordu ben hayır dedikçe kızıyor elimi sıkıp acıtıyordu hayır diyordum bir an yere düştüm beni, bıraktı kapıya yöneldim yakaladılar kapının önünde duvarın her yerindeydiler beni yerde sürüklediler aynaya giriyorlardı ben yarı belime kadar aynaya soktular aynaya yumruk vurdum ayna kırılınca daraldı ben artık sığmıyordum yerleri tırmalayıp kurtuldum ama nafile duman olup içime burnumdan ağzımdan girmeye başladılar beni ele geçirdiler kapıları pencereleri kırmaya başladım bayıldım ayılınca yatağa bağlandığımı gördüm ama bu sefer yatağın yanındaydılar her gün işkence yaptılar sen okuyunca kısa süreli gidiyorlar ama okuduğun için daha çok eziyet ediyorlardı Mehmet geldiğinde onlar Mehmet’i fark ettiler ama hesaplamadıkları Mehmet in onları görmesiydi başta inanmamıştım Mehmet e, Mehmet ofisimde de görmüştü bana saldıranı ama ben ona inanmamıştım hatta taş köprü ilerisinde bize saldıranları vahşi hayvan sanmıştım sağ ol Mehmet dedi aslan Mehmet onlara saldırdı ellerindeki hançeri kaptı onlara saldırdı onlar korktu anne beni korkutanlar beni yere yıkan yıldırırlar aslan Mehmet’ten korktular”. diyordu. O gün Dursun un evinde bayram vardı. Onlar kadar bende sevinmiştim. Süleyman amca bizimle birlikte haftalar sonra rahat bir yemek yapıyordu yüzünü sıvazladığında sakallarını fark etti kalktı banyoya gitti sakal tıraşı ve banyosunu yapıp elbiselerini giyinmeye başladı kırılmış kapı ve pencereler bakıyordu Kudret teyze kırık kapı ve pencerelere naylon yapıştırmıştı yatağın altındaki alet çantasını çıkarttı eline aldığı aletlerle işe koyuldu marangozluğunu ustalığını el çabukluğuna katıyordu dayanamadım elimdeki hançeri masaya bırakıp ben ve Dursun da çiraklık yapıyorduk işin ucundan tutuyorduk akşam olmadan kapı ve pencereleri tamirini yapmıştık. Süleyman amca eline koca çivileri aldı ne yapacak diye düşünürken karanlık odanın kapısını çalmaya başladı artık rahatlamıştı giremezler bir daha gelemezler diye

düşünüyordu. Avucuna sıkıca tuttuğu altın parayı bana verdi elinde iz yapmıştı bu senin bulduğun senin olanı kimseye vermedim deyip parayı bana uzattı parayı aldım pantolonumun bilye yassı taşlarla dolu olan cebime koydum artık eve gitme zamanıydı evden tam çıkacakken masadaki hançer aklıma geldi Fadime nine "Torun sen zahmet etme nereye koyduysan söyle ben sana getireyim ayakkabını tekrar çıkartma" dedi. Nine "Masanın üstünde" dedim. Fadime nine büyük odaya girdi ama beklememe rağmen geleliyordu "Nine masanın üstünde" dedim "Bulamadım" dedi nine. Ayakkabılarımı çıkartıp içeri girdim büyük odadaki masanın üstüne bıraktığım hançeri aldım Fadime nineye "Bak! nine bu hançerdi "dedim. Elimde tuttuğum hançeri Fadime nine görmemişti şaka yaptığını sanıp Kudret teyze hançerim buydu diye ona da gösterdim ama nafile Kudret teyzede görmemişti "Hadi Mehmet seni kamyonetimle götüreceğim hanım sende ben gelene kadar bavulları hazırla karanlık odadaki elbiseleri alma oraya da girme unutmadan annemin bavulunu da unutma akşamları çarşıdaki evde kalacağız sabah buraya gelirsiniz" diyerek Süleyman amcada yanımıza gelmişti "Hançerini de almışsın artık gidelim" dedi demek ki Süleyman amca Hançeri görebiliyordu ama ya diğerleri neden göremiyordu dışarı çıktık. Süleyman amca kamyonetinin halini görünce çok şaşırıldı "Vay haylaz Dursun" dedi. Ama kamyonetinin bu halinden Dursun sorumlu değil diki dayanamayıp "Süleyman amca araba gece çalışıp duvara vurmuş Dursun söyledi o yapmadı dedim. Süleyman amca "Her neyse" deyip yola çıktık "Çarşıda eviniz mi var? Nerde?" diye sordum Süleyman amca "Çarşıda yukarı mahallede belediye binasının yanındaki apartman da, yanından istersen gecelim sende gör" dedi çarşıya varmıştık kasabanın bir yarısı tepe üstüne kuruluydu şimdi rampa çıkmaya başladık yol kıvrım, kıvrım virajlı toprak yol tozluymuş Belediye binasına varmıştık bitişiğine yakın yavaşlayıp kamyonetin ön camından kafasını eğerek "Bak, bak birinci değil ikinci katta balkon beyaz olan " diyor parmağını cama yapıstırıp işaret ediyordu. Süleyman amcayı baştan aşağıya süzüyordum bu dev gibi adam meğer o bile korkabiliyormuş. Cesaret iriliğe bakmıyormuş meğer. Korkmak herkesin içinde var olan ama kimilerin gizledikleri hatta utandıkları bir duyguymuş.

Artık Dursun evi okula yakındı ve daha erken gelmeye başlamıştı. Caminin yanında kimi kez karşılaşıyorduk beraber kısa mesafeyi yürüyorduk. Havalar iyice ısınmaya başlamıştı kara önlükte terlemeye başlamıştık önlüğün yakalarını açıyorduk öğretmenimiz bize yakınlaştığında tekrar hiçbir şey olmamışçasına ilikliyorduk yada es geçiyorduk. Öğretmenimiz sınıfa yönelerek yaz tatilinin yaklaştığını ne yapacağımızı sordu. Hiç aklıma gelmemişti ne yapmamız gerektiğini ruhumuzda serserilik vardı özgürlük yoruluncaya kadar gücümüzün eriştiği yere kadardı. Öğretmenimizin ben ve Dursun un ne yapacağını tahmin ettiğini bize gülümsemesiyle anlamıştık. Her taşın altından biz çıkıyorduk caddenin tek camcısı bizim sayemizde yeni araba almış işleri iyice büyütmişti. Şal Pazarı kasabası havalanın iyice ısınmasıyla kalabalıklaşmaya başlamış Cuma günleri pazarı iyice şenlenmişti. Pazarcılar kışın giydikleri yün kalın kazaklarını çıkartmış yerlerinde zıplamayı terk etmiş teneke sobalarını getirmemişlerdi bu Cuma günü daha bir başkaydı öğlen paydosundan sonra annemle pazara çıkmıştık bu yaşımda dahi pazarı ve kalabalığı sevmem ama o gün bir başka güzeldi hiç sıkılmamıştım akşam olmasına rağmen elimizdeki yüke nispet akşam karanlığında evi bulduk. Cumartesi sabahı daha yeni uyanmıştım güneş daha görünmüyor sadece ışıkları ormanın üstünden aşıyordu yüzümü yeni yıkamış sedirin üstünden eşsiz uyanan ormanın manzarasını keyifle izliyordum hiçbir kulağa nasip olmamış bakır kuş seslerinin evime neşe katması için pencereyi açmıştım doymuyordum dalmıştım tak i kapı hızlı,hızlı

çalmaya başlayınca kadar neler oluyor kim bu kapıyı çalan babam sese uyanmış ses vermeden kapıyı dinliyordu ben kapıya yaklaşınca "Uzak dur" dedi sessizce kapının ardından bir kadın sesi gelmeye başlamıştı ağlıyordu ve anlaşılmas bir haykırıyla yalvarıyordu "Aç abla aç Ruhîye abla "diyordu. Bu, bu ses tanıdık atıldım kapıya açmalıydım ama babam bırakmıyor itiyordu beni "Baba Kudret teyze" deyince babam kapıyı açmak zorunda kaldı. Kadın kapıyla birlikte içeri düştü soluk soluğaydı eşarbi açılmış terlemiş burunu kızarmış üstü başı çamur olmuş kırmızı kalın çizgili önlüğü yerlerde sürünüyor eliyle Kudret teyze tutuyordu lastik ayakkabısının tekide yoktu annem "Kız ne oldu sana?" dedi. Kudret teyze "Abla "deyip bayıldı. Babam şaşırılmış kolonyayı bir alıp geliyor bırakıyor bir daha alıyor salonda koşup duruyordu. Annem Kudret teyzeyi kollarından kaldırıp ayaklarını yerden kesmişti-Kendine gel diyordu. Sallıyor silkeliyordu Kudret teyze derin bir nefes aldı sanki derine dalmış balıkçının su üstüne çıktığında aldığı kadar kuvvetli nefes aldı etrafına bakmaya başladı sanki nerdeyim diyordu. Annem maşallah kuvvetli kadındı Kudret teyzeyi havalandırmıştı ama bu sefer yavaşça yere bıraktı "Sakin ol! ne oldu?" dedi annem. Kudret teyze "Abla sizde mi?" dedi. Annem" Kim bizde mi?" dedi. Kudret teyze "Dursun siz demi ?" diyor umutlu gözlerle eve bakıyordu az sonra o küçük umut Dursun un burada da olmadığını anlayınca yok oldu o gözler artık ağlıyordu. Annem "Otur! Şuraya" dedi ama Kudret teyze durmadı koşup gitti. Peşinden annem onun ardından ben kapıyı da babam kapattı. Sabah caddede dünya kupası almak için çabalayan maratoncular gibi peş peşe dizildik mesafe bir kapanıyor bir açılıyor Kudret teyzeyi takip ediyorduk o nereye ise bizde oradaydık. Kudret teyze "Dursun" diyor boş caddeler yankılanıyordu. Kimi zaman yere çok kötü düşüyor ama hiç aldırmadan yine koşuyordu tozu toprağa katarak ilk soluğu fidanlıkta ki eski evlerinde aldık. Annem "Kız dur!" diyordu. Ama dinleyen kimdi

Kudret teyze az sonra yere yıkıldı yanına varan durup soluklanıyordu kadın ağlıyor haykırıyordu annem yanına varınca Kudret teyzeye sarıldı sanki ablası değil annesiydi Kudret teyze sakinleşince konuşmaya başladı "Abla gelmez olaydık Dursun kayboldu Cuma günü okuldan sonra Süleyman'la birlikte pazara gittik sonra aklıma inekler geldi sabahtan beri bağdaydı Dursun u aldım evden almaz olaydım akşam karanlık olmadan eve dönerim diye düşünüyordum geldik gelmez olaydım inekleri saldım suladım ahırda bir tahta vardı çividen kurtulmuştu evden malzeme gerekti Dursun koştu dur dememe rağmen sözümü dinlemedi eve koştu gitti bekle,bekle gelmedi korktum aklıma gelmişti eve koştum aradım taradım yok, yok oğlu yoktu evi aradım Süleyman'ın tahtayla çaktığı uğursuz oda açıktı seslendim bağırdım kimse yoktu içeriye girdim karanlıkta aradım Dursun dedim sesime ne cevap nede kendisi yoktu Süleyman'la dünden beri benimle beraber buradaydık arıyoruz yok . "dedi.

Kudret teyze ağlıyor hem nasıl arada kendine beddua ediyordu. Arkadaşımı bulmalıydım o bana emanetti diyordum koşuyordum geri, yanından geçtiğim ağaçların dalları yüzümü yırtıyor ama ben koşmalıydım annem "Sen nereye ?"demesine aldırmadım duymadım bile sözlerini bağırmasına rağmen onları baş başa bıraktım arkadaşımı bulmak zorundaydım. Okulun bahçesinde toprağa gömdüğüm sadece Dursun un bildiği kara hançeri sakladığım yerden kim görürse görsün aklımın ucundan bile geçirmeden ellerimle tırnaklarımla kazarak çıkarttım elime aldım kestirmeden nehre indim ben onu bulmak zorundaydım çünkü o benim arkadaşımı bana emanetti. Soluğu çakılların üstünde düşünce canımın acısıyla birlikte aldım az ileriye savrulan hançerimi yerden aldım kızgındım öfkeliydim kara iblislere, kara iblislere karabasan olmalıydım ben savaşçıydım ve çağırıyordum

“Dede diyordum dede ,dede ,dede... ” haykırıyordum. Bir dizimin üstüne dayanmış hançeri yere yatırıp sesim ormanda yankılanıyordu . Ardımda rüzgar kumu karıştırarak sırtıma çarpınca geriye döndüm kızgındım iblislerle savaşa hazırdım “dede” dedim toz dönüyordu içinden dede çıktı geldi dede “Yetiş dede” dedim ve ona doğru koştum dede elindeki asayı yere vurdu “Bala destur !”dedi “Ne bu hınç? Destur! elindeki nerden buldun?” dedi dede soluk soluğa “Dursun kayıp!” dedim elimdeki hançeri yere bırakıp dedenin eline sarıldım. Dede“Ne zaman kayıp? ne zaman kayıp oldu? anlat bala? elindeki de anlat?” dedi. Yutkunduktan sonra “Cuma akşamından beri kayıp hançeri Süleyman amcaya saldıranın elinden kaptım” dedim. Dede bana bakmıyordu bile, beni bırakıp ileriye doğru yürüyordu ilerideki selin yere eğdiği ağaca yöneldi yanında durdu asasını ağaca vurunca dalların arasında üç yeşil şişman cüce yere atladı ve dedenin önünde eğildi “Emret dede ”dedi. Dede “Bulun o balayı dedi”,emir alınmıştı biri havaya uçtu diğeri suya daldı en sonuncusu toprağın altında kayboldular. “Dede deyip” yanına koştum Dede “Şimdi bulunur ”dedi. “Anlat bala görüşmeyeli ah haylaz kim bilir ne yapmışsınızdır ”diyor azarlıyordu da. “Dede Dursun arkadaşım ve ben kimseye zararımız olmadı kimsenin canını yakmadık ama kara iblisler saldırdı bize Süleyman amcaya işkence yapıyorlardı dayanamadım bende saldırdım iblise elinden kaptım bak şu hançeri onlardan aldım sonrada Dursun kayıp oldu bul onu dede ”dedim.

Dede huzursuzlaşmıştı eliyle ak sakalını sıvıyor etrafımda yere bakarak dönüp duruyordu derin düşünceler içerisindeydi. Durdu havadan yeşil şişman cüce indi saygıyla eğilerek“Bulamadım” dedi. Su içerisinden diğer şişman yeşil cüce etrafa sular saçarak koşup ulaştı dedenin karşısında yere eğilip saygıyla “Bulamadım dede ”dedi.

Bir umut diğeri beklide bulmuştur umudu içimize doğmuştur çünkü gecikmişti. Az sonra topraktan köstebek gibi toprağı kabartarak üçüncü şişman yeşil cüce çıkıp geldi saygıyla o da eğilerek “Dede buldum” dedi. Sevincimden yerimde duramayıp şişman yeşil cücenin yanına gittim o şişman cüce bana baktı sonra kafasını dedeye çevirip sözüne devam etti“Kara iblislere evlerinde esir düşmüş taş saklamışlar anahtar boynunda alamadım savaş gerekli ”dedi ve koşarak diğer yeşil şişman cücenin yanına gitti Dede onlara teşekkür etti yeşil şişman üç cüce ağacın dallarına çıkıp kayboldular.

Dede asasını sıkıca kavrayıp göğe haykırdı bir anda etrafımızda sayısız savaşçı belirdi gümüş zırhlarıyla ellerinde kılıçlar, hançerler vardı. Savaş zamanı dedi g ü ver cin olup uçtular gökteki beyaz bulut oldular diğer beyaz bulutlara karıştılar fındıklığa tepelere yayıldılar çığlıklar kopuyor sesler haykırırlara karışıyordu fındıklıktan bozguna uğrayanlar kaçıyor peşlerinde beyaz güvercinler onları takip ediyordu yakalananlar kıvılcımlarla yanarak gökten düşüyordu kara karga sürüsü yaklaşıyordu üstümden altımdan uçup geçiyorlardı ormana varmadan etrafımda gizlenmiş olan gümüş zırhlı savaşçılar belirip tek, tek kara kargaların bedenleşmeden kılıçtan geçirip yakıyorlardı. En sona kalan kara kargaya dokunmadılar etrafını çevirdiler karga bir oyana bir buyana uçuyor dehşet kara gözlerinin büyümesinden anlaşılıyordu tam üstümden geçerken elimdeki kara iblis hançerini ona savurdum tüyelerinin bir kısmı kıvılcım çıkarttı çığlığı peşinden geldi tam karşımdaki kayaya tünedi bana çığlık attı bu savaşa davetti bende ona dede gibi güvercin çığlığı ile karşılık verdim elimdeki hançeri iyice kavradım kara karga sisler içerisine gizlendi sis iyice büyümeye başladı devleşti homurtularla belirdi kara iblis ince bir çizgi ateş kolunda vardı yaralanmıştı odunsu boynuzlarından biri kırıldı boynunda parlak taşlarla bir kolye vardı üst tarafı alt tarafından az kılıydı sakalı beyazdı saçları dökülmüştü pis kokuyordu keçi ayaklarının biri sakattı aksıyordu

bana koşarken ben sadece hançeri ona hazırlıyordum elim havada hamle için bekliyordum kara iblis bana doğru koşuyordu aksayarak ama güçlü olduğu toprağa bastığındaki gümlenmeyle sanki yüzlerce insanın ayak seslerine eşti savuruyordu elindeki kılıcı bende ona koşmak için adım atmışken dede önüme geçmesiyle durmak zorunda kaldım kara iblis ve dede meydandaydı teke tek etrafımızda sayısız dedenin gümüş parlak zırlı savaşçıları ve ben bu düelloyu izliyorduk kara iblis dedeye seslendi evet, evet dedenin adıydı bu çünkü bu isimle dede ona cevap veriyordu dedenin ismini sana da vermeyeceğim bir birlerine hamle yapmadan dönüyorlardı mesafeyi koruyorlar yaklaşıyorlardı dede ona seslendi o kara iblis kıvılcımlarla yanıp öldüğü için ismini söylüyorum Zeytunî bunlar birbirlerini tanıyordu "Zeytunî bırak adem balasını sonra çek git" dedi. Zeytunî cevap verdi "Bunca olanlardan sonramı beni amansız gündüz bastın ben uyurken adamlarım yataklarında öldüler hayır, hayır onlar evlatlarım askerlerim bu adem balasını ne diye sana vereceğim onlar pis çamurdan biz onlardan üstünüz ateş üstün sende bizdensin ama sattın kendini kudretli taç boynuzlarını kestir sünnet dedin adını değiştin yerini değiştin anlın secdede eğdin başını evet sen sattın bizi günde beş vakit köle oldun bizim gibiydin özgürdün ya şimdi seninde akrabandı öldürdüklerin sen benim öz kardeşim değimliydin" dedi. Dede ona seslendi-"Hesap hepimize var kimse özgür değil bin kez gelsem bu dünyaya bu yola giderdim ölürsem şehit olurum hesap sana da var" dedi. Zeytunî "Ben özgürüm kim beni hesaba çeker, ben ise herkesi" dedi ve savurdu kılıcını Dede asasıyla karşılık veriyordu çarpışma uzun sürmedi kara iblis yere düştü dede cebinden beze sardığı şeyleri çıkartıp bezi sapan yapıp savurdu birkaç kez havada sonra fırlattı kara iblise çarpan şeyler onu deldi geçti ve kara iblis kıvılcımlarla yandı haykırarak ama yandığı yerdeki otlar yanmamıştı soğuk ateşti bu kansı soğuk ateşti dede yerdeki parlak kolyeyi aldı güneş ışığında bu taş rengarenk ışıklar çıkartıyordu tırnağı ile taşı çizdi taştan ışık çıktı bu ışık yere düştü ışık söndükçe bedenleşiyordu gözlerime inanamıyordum Dursun yerdeydi ve uyuyordu. Koştum sarıldım Dursun gözlerini açtı ve "Üşüyorum" dedi ağlıyordu. Dursun kendine gelmeye başlıyordu gözlerini iyice açıyor etrafına bakıyordu "Ben nerdeyim?" diyordu beni görünce rahatlıyordu ayağa kalkmaya çalıştı yorgundu "Çekiç almalıyım,annem ahırda geç kaldım" dedi. Eline baktı eli boştu yerden kalkmaya çalışıyordu bana tutunarak çabasına destek veriyordum Dursun bulunmuştu. Dede yanımıza geldi tam karşımıza durdu dizlerinin üstüne çöktü meğer o giyindikleri keçi bacaklarını örtüyormuş ama bunlar neden farklı ve neden bizden taraf oldu kendime sorular sorarken sözüne başladı"Ademoğlundan eski ve ademoğullarından daha kalabalığımız aynı soydan geliriz çoğumuz dedemiz kıyamete kadar yaşayacak olan iblisin emrinde oldular onun çok kadını ve çok balası oldu çoğu öldü ama o yaşıyor ben ve benim gibiler bizlere de gönderilenlere tabi olduk savaş ben doğduğumda da vardı benden sonrada olacak vurduğum aynı anadan doğduğum özümdü ama ben yolumu seçtim bu yoldan vazgeçirmek için çok uğraştılar amcalarımın çok zulmüne uğradım beni de hapsettiler başıma amcalarımın birini koydular bak şu sisli tepelere oradaki yayla evlerinin birinin taş duvarının içine koydular bağlıydım bende korkuyordum baş dede iblis benim vurulmam için emir vermiş amcaların üzerine akşam vakti yaşlı bir adem geldi benim amcalar şaşırmişti adem oda yok edilmeliydi dedi amcalarım ben her şeyi görebiliyordum ama ses veremiyordum sanki anne karnındaki adem balası gibiydim görüyordum adem bez sardı yere eğildi kalktı sonra bir şeyler söylemeye başlamıştı irkildik o sözler alev olarak çıkıyordu ağzından amcalar kaçtılar dışarıda bakıyorlardı adem yatacakti adem uzandı ama yatmadan önce yere daire çizdi yine aynı sözler yerde alevden bir duvar oluştu uyumaya başladı ay ışığı onu yarıya kadar

aydınlatıyordu yatarken okumuştı ama bu sefer yarıya kadardı okudukça kayboluyordu bizim gözlerimizde ama yarıya kadar okumuştı yarısı belliydi amcalar şafak karanlığında içeriye girdiler pencereden etrafında toplandılar alev duvarına yaklaşıyorlardı haykırmaya başladılar evdeki eşyaları kaldırıp duvara yere vurup parçalıyorlardı yaşlı adem uyandı alev duvarı kalktı artık açıktaydı göremediğimiz yarısı artık gözüküyordu amcalarım ona saldırdılar birisi yere yatırdı onu boğmaya başladı ademin alev sözlerini söylettirmiyordu onu kaldırıp yerden yere vuruyorlardı o esnada cebinden bir şeyler çıkarttı amcanın birine attı ,o şey onu deldi geçti alev,alev yanıyordu ve amcam kıvılcımlar saçarak yandı diğerleri kaçmaya çalıştıysa da yaşlı adem hepsini yok etti ama zeytunî kaçmayı başardı o alev parçaları beni tutsak eden duvara çarpınca zincirleri kırdı ve duvar açılıp yere düştüm beni görmesin diye gizlenmeye çalışıyordum ve yalvarıyordum yaşlı adem yanıma gelince her şey bitti dedim kendime ama yaşlı adem bana o fırlattıkları alev parçalarını atmadı ve attıklarını yerden toplayıp cebine koydu. Şaşırdım kimdi bu yaşlı adem yanına vardım bana baktı kapkara karanlık biriydim ama bana gülümsedi pis kokuyordum ama benden iğrenmedi bu dini bana o öğretti yanına vardım her gece onun evine yerleştim onun öğrencisiydim onun yanına gümüş zırhlılar geliyordu bunlar benim soyumdandı ama benden farklıydılar benim gibilerle tanıştırdı onlar bana temizliği öğretti çıplak bedenimi örttü zaman adem e yaramamıştı çabuk öldü o benim öğretmenimdi o beni kendi amcalarımın şerrinden kurtarmıştı bende böylece borcumu ödedim. "

Cebinden beze sardığı ama dokunamadığı alev parçaları üzerinde yazılar kazınmış taşlardı birkaçını bana verdi onu bile yakabilecek şeyler benim elimde soğumuştı ve yakmıyordu beni saklamalıydım cebime özenle koydum. Dede "Hadi adem balaları yanımda kalın gezeceğiz istemezdim sizin bu göreceklelerinizi ama bu size son iyiliğim olacak" dedi önümüzde açılan hava içinde oluşan halka kapıdan içeriye girdik aynı yerdeydik ama buraya girmediğimiz zaman gördüklerimiz burada çok farklıydı ağaçlar canlıydı konuşuyorlardı kendi aralarında ağaçların dalları arasında gövdesinde köklerinde evler vardı ve kimisi yeşil cüce kimi dede soyundan kişiler vardı karga olarak güvercin olarak gözükkenler ya kara iblis yada dede soyunun adamları kasabaya yöneldik yanımızdan geçenler bizi göremiyordu çöplüklerde kediler kedi değillermiş yaşlı kadınlarmış çöp bidonlarını karıştırıyor kemikleri yiyorlar küllüklerde iblis balaları oyunlar oynuyor duvar dipleri yine bunlarla kalabalıktı fındıklığa gittiğimizde ağaçlar bize hakaret ediyordu ağaç gövdelerine bağlanmış yarı yanık cesetlerle doluydu Dursun un evinde yanmış bedenler vardı ve hala tütüyordu evden içeri girdik o tılsımlı ayna paran parça olmuştu savaş burada yoğundu belliydi dede" Bizden kötüler bir eve ademlerin oturdukları eve yerleşecekleri zaman sırtlarında taşıdıkları çuvalları kapı önüne koyup beklerler bu ademlerin gözüne ya para yada sabun yada ayna gözükür onu içeri aldıklarında o kötü iblisleri de içeri almış olurlar baban aynayı neden aldı hiç aklına gelmedi mi bu koca ayna burada ne işi var demedi mi? Ah ! Şu aç gözülük" diye kızgın gözlerle Dursun a baktı. Dursun yere bakıyor cevap veremiyordu yürüyorduk bir yere iki adımla gittiğimiz için yorulmamıştık Dursun un babasının çalıştığı ormana ulaşmıştık yerde ağaçlar haykırıyor her yeri kaniyor kimi cüceler ağlıyor sırtlarında çuvallarla bir yerlere göçüyordu dede bana baktı ama hiçbir şey söylemedi orman iyice garipleşiyordu karanlık odalar gibi güneş girmeyen orman kuytularında o musibet çeşmeyi gördük kara iblislerle doluydu dedeyi ve yanındakileri görünce kaçıştılar ama bir iblis kaçmadı bu iblis yalaktaki paraların sahibiymiş bankacıymış dede bana döndü "Ver "dedi. Neyi dahi sormadan cebimdeki altın parayı o bankacı iblise verdim meğer Süleyman amcaya o iblisleri o gönderiyormuş ilk saldıranda evi

yıkılan iblismiş sonra geri döndük kasabada belediye yanına varınca aklıma geldi Dursun la r ı n evine gidiyorduk bir kapıdan geçtik evde Fadime nine hasta yatıyordu sağlık ocağının doktoru yanında Kudret teyze ağlıyor Süleyman amca öylece bakıyordu Fadime nineye Dursun koştı sarıldı babasına ama Süleyman amca hiç tepki yoktu Dursun ilerideki sandalyeye geçti ve oturup ağlıyordu dede sus bala dedi Fadime ninenin yanına vardı cebinden çıkarttığı bir çiçeği avucunda ezdi Fadime ninenin ağızına döktü öksürmeye başlayınca Doktor şaşırdı Süleyman amca Fadime ninenin yatağının yanına çöküp annesinin ellerini öpüyor ve bir taraftan ağlıyordu Dursun da yanındaydı ama artık sevinçliydi konuşulanlar da duyuyorduk ama bizim konuşmalarımızı onlar duymuyordu ve bizi göremiyorlardı Dursun yatağın yanındaki cam kavanozdaki suyu düşürmesiyle dede bize kızdı ve dışarı çıktık nehir in üstündeki taş köprüyü geçip ormandaki saraya vardık beyaz mermer merdivenler gökteki buluta uzuyordu rüzgar bizi aldı götürdü bulutun içine gizli sarayın büyük ana kapıdan içeri girdik içeride büyük bir bahçe vardı dede“Hoş geldiniz sarayına ”dedi. Adeta büyülenmiştik bu ne ihtişam bu ne şaşa sarmaşık kaplı direklerle geniş bir avluya çıktık burada büyük bir masa vardı üstünde enva yi çeşit yemekler meyveler vardı altın gümüş billur kaplarda konmuştu kızıl kara saçlı kadınlar etrafta duruyor koşuşturuyordu gümüş zırlı savaşılar dört köşede elindeki kılıçlarla nöbetteydi masaya oturduk “Buyurun” dedi dede ipini koparan at misali yemeklere saldırdık bu ne lezzet damağımızda hala o tadı yediğim hiçbir yemekte bulamadım. dede bizim doymamızı bekledi ve kalktı kalkınca aşağıdan güzel bir müzik başladı balkona geldik altımıza tahtlar getirdiler oturduk bahçede oynayan kızları izliyorduk arsız misafirdik kalkmıyorduk aklıma Dursun ve beni merak ederler diye bir düşünce geldi “Dede biz gidelim” dedim . Dedeyle birlikte kasabanın çıkmaz sokağında açtığı kapıyla dışarı çıktık Dursun u dede evinin kapısına kadar bıraktı evden gelen mutluluk sesiyle dede bana döndü “E ,adem balası belki artık görüşemeyiz kendini koru her zaman cesur ol” dedi kayboldu gitti.

Okulların son haftasıydı pek ders işlenmedi. Bizi okulun bahçesinden toplamaktan öğretmenimiz bıkmıştı karnelerimizi aldık cuma paydosu okulun sonu bizim sınıfımızı pekiyle geçtiğimiz gündü artık bütün haftalarda bizimdi yorulmak nedir bilmiyorduk susayınca caminin çeşmesinde soluğumuzu suyumuzu alıyorduk caminin yanındaki binanın kapısına ilk ben vardım Dursun bir daha yarışalım dedi önden fırladı peşinde ben kapıya ilk el vuran kazanacaktı ama duramadık Dursun ve ben kapıdan içeri yuvarlanarak daldık gülüyor kahkahalar atıyorduk üstümüzün tozlarını silerken yalnız olmadığımızı fark ettim güneşli pencerelerden içeriye gelen ışık bize bakanları örtüyordu ama gözlerimiz bu ışığa alışınca buranın bir sınıf olduğu ve sınıfa terbiyesizce şımarıkça girdiğimizi anladım utandım da doğrusu sınıftan dışarı Dursun un kolundan tutarak tam dışarı çıkacakken pencerenin önünde ayakta duran birisi arkasına güneşin ışıklarını alarak yaklaşmasıyla durduk yanımıza yaklaştı eğildi ve bize baktı“Hoş geldiniz çocuklar buyurun gelin korkmayın” dedi yanımıza gelince o çiçeklerin kokusunun bu kişiden geldiğini anlamıştım zayıf ak sakallı yaşlı adam önde biz onun ardında yürüdük öndeki sıraya bizi oturttu önümüze çantasından çıkarttığı kitapları defteri ve kalemi de koydu bu yaşımda dahi böyle bir öğretmenle daha karşılaşmadım. Yaz okulunda öğretilmeyenleri öğreniyorduk mutluyduk. Dursun un ailesiyle, ailecek görüşüyor mangal ateşinde mutlu tatiller geçiriyorduk t a k i .

Bir sabah kahvaltıyı dahi tam yapamadan alelacele annem ve babam toparlandı hazırlık yaptı sorularıma cevap vermiyorlardı Dursun la r a gitmiyorduk emindim ama bu sefer farklıydı oyuncaklarım bavullara konmuştu kasabadan ilk kalkan otobüse doluştuk saatler sonra başka bir otobüse bindik “Nereye gidiyorduk

gelmedik mi?" soruma kızgın şamarla cevap veriyordu babam. Gece olmuştu ama ben otobüste uyuyamıyordum sabaha kadar uyanıktım hastalanmıştım pis benzinliklerde evden getirdiğimiz donmuş yağları köfteleri yedikçe kusuyordum bilmediğimiz kasabalara gelmiştik bizi beklemeyen kaçan otobüslere lanet eden babamla o kasabanın tahtakurulu otellerinde lanetli geceler geçirip yine yollara koyulduk ikinci günün akşamı taşlı kayalı bir kasabaya vardık hava soğuktu ve insanlar kara giysiliydi burası çok farklı insana batıyordu her şeyi bir kamyon kasasında kayalar içindeki köye vardık

Yorgundum uyulmalıydım ama nerde yürümek zorunda bırakıldım köyün üstündeki uzun kasvetli karartıya doğru yürüyorduk taş duvarlar ardında köpek havlamaları korutuyordu beni biz buraya neden geldik taş duvarlar sanki üstümüze yıkılacak gibiydi burada her şey bana düşmandı burası bana düşmandı ama neden tam dönüşte tek katlı saç çatılı devasa uzunlukta bir ev karşıladı bizi koca bir köpek kısık sesle havlıyordu ama yakınlaşınca durdu babam isimler söylüyordu ama ben hiçbirini tanıımıyordum karşılıklı iki kapı açıldı iri yaşlı çatık kaşlı adam dışarı çıktı babam onu görünce korkulu sesle "Baba" dedi ama o gaddar adam arkasını döndü ve eve girdi diğer kapıdan çıkanlar biri ince diğeri ondan biraz kısa en son çıkan adam şişman ama hiçbiri babama benzemiyordu onlar "ağabey" diyorlardı babama. Kimisi benim boyumda kimisi daha küçük çocuklar koşup gelmişti babamın yanına ellerini daldırmışlardı babamın ceplerine alan kaçıyordu en arkadaki en tehlikeli olan dev kadın çıktı geldi bir bana bir anneme simsiyah halkalı gözlerle bakıyordu kalbindeki karanlıklar gözünden nazar olarak etrafa saçılıyordu bastığı ot kuruyor yanından geçtiği taş gülleri soluyordu kimdi bu dev kadın babam ayrıldı bizden yaşlı adamın yanına gitti pencereden bir an baktım ağlıyordu yaşlı adam sesi geliyordu dışarıya taşıyordu bu ses değildi bu tamamıyla böğürtüydü peki babam ne yapmıştı ona babam aldığı maaşa eşkiya olup elinden alan adam değimliydi bu peki biz bu adamın yanına neden geldik iki kuruş ekmek parasını alan eşkiya akrepti benim için iki bavul annemin ellerindeydi hiçbiri ne kisası ne incesi nede şişman olan tanımadıklarımın hiçbiri yardım etmiyordu biz annemle öbür kapıdan taş yapıya girdik burayı badanayla sıvamışlar kalın duvarlı küçük pencereleli mutfak kısmı bizi karşıladı pencere kenarında ahşap yüksek seki karşılıklı sanki sohbet ediyordu bizi görünce kalabalık ve sekide sustu tam ortada kalın ateş kızılı yüzüne vurmuş homurdu yan soba merhaba dedi bize seki üstüne serilmiş sofrada çeşit çeşit yemekler bana sende gel der gibiydi.

Mutfak koridora bağlanıyor kalın kapılı odalar ağızını bizi yutacakmışçasına karanlıkta açmıştı korku buraya da yabancı değilmiş meğer tanımadıklarımız ve biz tam içlerindedik annemin eteği siper etmiştim kendime arkaya döndüm kapıyı dev kadın kapatmıştı kendi kapı kadardı halka,halka karanlık kara gözlerini kısıp bana bakıyordu ağlamaya başladım "Anne gidelim buradan" diyordum ağlıyordum salkım sümük haykırarak ağlıyordum bu gerçek olamazdı kötü rüya bile buradan güvenliydi peki biz neden geldik buraya annem bana üzgün gözlerle bakıyordu ne yapabilirdi ki hiç. Gülüşmeler beni çok üzmüştü ama ne yapabilirdim ki savunmasız kalmıştım güçsüzdüm tek tim bu kuyuya düşmüştük tanımadıklarımın içine bakışlarında bile canım yanıyordu.

Çift,çift kara göz alaycı bakışlar gülüşmeler duydum ve ben sustum ellerimle gözümün yaşlarını sildim nefret ettim buraya ve buradakilere bende baktım aynı onlar gibi onlara kambur yaşlı kadın yanıma yaklaşınca ben arka tarafa geri gittim duvar yolun sonuna geldin der gibi engelledi durdurdu beni bana seslendi ağız altın dişlerle dolu sarı renkli altınlar konuşukça ışıldıyordu bir bana bir anneme baktı "Gelin bu nasıl çocuk böyle bu yabani bu bizden değil sana çekmiş" dedi. Evet o ilk

gün bana yabancı dendi anlatacağım sana ve kimin yabancı olduğunu göreceksin sabırlı ol yol uzun geceler karanlık ve savaş meydanlarda üçüncü boyutta olan savaşları göreceksin. Dev kadın o geniş mutfakta anneme omuz atarak yürüdü hatırladıkça çektiğim zulmü ve bizden çalınanları onlara binlerce lanet okuyorum. Yemek bize kalmamıştı annemin yaptığı yolluğu onların yanında o yabancıların yanında yemek zorunda kalmıştık sanki burası da bir duraktı ve biz bu yolculuğu bitirmemiştik yorgundum uykum gelmişti tıklım,tıklım bir odaya girdik olamaz oyuncaklarım eşyalarım bavulum darmadağın saçılmış sel tufan geçmiş vay utanmazlar. "Anne oyuncaklarımı topla "dedim annemin kabahati yoktu sözüm onlara anlansınlar diye ama nafile çoğu kayıptı kalanları topladım sakladım onlardan bavulun ta dibine ama bu da nafile.

Kabus dolu bir uyku ile sabahın ilk ışıkları ile uyandım daha çok uyandırıldım bu yaz günü kaban giymiş bir adam babamı annemi beni uyandırdı kahvaltı yapacaktım açtım üstümü giyinmemiştim uykulu alelade elbiselerimi giyindim dışarıda kış havası vardı üşüdüm ahıra girdik kara hacının kısrağı huysuz landı çok korktum asabi İsmail yemliğe bağlı kısrağı çözdü nasıl çözüldüğünü kulağıma asılarak gösterdi zincirini korka, korka asılıp aşağıdaki derenin çukurundaki çeşmesine götürdüm su içmiyordu nazlanıyordu yalvarır gözlerle baktığımı görünce suyunu çabuk içti sonrası hiç huysuzluk yapmadan ahıra önde ben arkada o götürüp bağladım işim bitmişti bitti diye düşünmüştüm evden içeri girip ısınmak istiyordum yatağa uzandım kara kabanlı İsmail çıkıp geldi "kahvaltı ne zaman" diye sordum "Oda nereden görülmüş çalışıp hak edeceksiniz tarla sizi bekliyor" dedi .

Yazlık elbiselerle o soğuk sabahı dağ soğuğu tüm kemiklerimle hissettim anneme sarıldım traktör römorkunda sallana, sallana yaptığımız yolculuk tarlada sona erdi kabanlı adam babamın eline tırpanı verdi "Ağabey akşama kalmasın "dedi şaşırdım babama neden ağabey dedi bu kabanlı adam bizi burada bırakıp traktöre binip köye doğru sürdü gitti. Ben annem babam bu buğday tarlasında kalakaldık babamın parası yoktu herhalde bizi buraya işçi getirdi üzüldüm babam tırpanı aldı elbisesinin paçalarını sıyırdı anneme tırımığı verdi babam önden annem ardından çalışmaya başlamışlardı peki ya ben bende bir şeyler yapmalıydım annemin yaptığının aynısını ona bakarak geride kalan buğday saplarını ellerimle topluyordum çok geçmeden yoruldu taşın üstünde soluklanıyordum etrafım sarı renkle boyanmıştı ufka uzanan buğday tarlaları dağlara giydirilmiş elbise daha çok yamalı elbiseydi. Dağın üstünde elimi uzatsam bulutları ellerimle toplayacak oluyordum yanı başımızda çam ağaçları dallarında rengarenk uzun bez parçaları ile buğday tarlasına meydan okurcasına iri heybetli duruyordu susanmışım ve çok acıkmışım babam ve annem uzaklara gitmişti yanlarına gitmeye takatim kalmamıştı nasıl olsa benim yanıma gelirler umuduyla bekliyordum taşın üstünde uyuya kalmışım birisi beni uyandırdı annem di "Yavrum yatma burada kurt kapar yılan sokar ne yapıyorsun" dedi üşümüşüm ağlamaya başladım "Baba gidelim buradan" dedim babama sarıldım ama sözlerim sanki boşluğaydı.

Güneş tam tepemize varmıştı sabahın soğuğu yerini kavurucu sığağa bırakmıştı benim yanımda bu sefer annem ve babamda oturuyordu traktör yanımıza gelince babam ayağa kalktı traktöre yöneldi traktör babamın aynımında durdu "İsmail acıktık "dedi demek ki kabanlı adamın adı İsmail m iş adam yürüdü gitti elini selama duran asker gibi kaşlarının hizasına getirip tarlanın arta kalanına baktı "O,o..... olmamış" dedi. "Ağabey akşama kalmasın demedi mi ben ha? "dedi babama, babamda "Sabahtan beri çalıştım ancak bu kadar oldu acıktık be insaf "dedi kabanlı adam traktörün yanına gitti bez torbayı eline alıp önümüze attı

inan çok zoruma gitti ama ya açlık babamın gözleri dolmuştu annem yanına gitti koca adam ağlıyordu ah İsmail bez torbanın yanına vardım hakarete uğramama rağmen açlık önü alınamaz açlık torbada sadece esmer üç ekmek vardı parça olan esmer ekmeği alıp kaya arkasında yemeğe başladım tıkanıp kalıca aşağıda akan dere suyundan içtim. Açlık insana neler yaptırıyordu işçi olmaktan daha çok bu zulümdü. Haftalarca o tarla senin bu tarla benim çalıştık güneşten kapkara olmuştum hakaretlerde cabası tarla işi bittiğini duydum çatık kaşlı sakalıdan o gece benim için bir tatildi sanki uyumak yorgunlukla daha çok bayılmaktı. ama nerde sabahın köründe sadece beni kaldırdı kabanlı adam "Kuzular hazır sakın ha kuzuları kurda kaptırırsan geri gelme" diyerek tehdit etti "Ama tarla bitmişti bu nerden çıktı" dedim "Kalk ulan" enleme tokadı yiyince emiri almış asker oldum çünkü mecburdum dışarıda soluğu aldım dağın soğuğu beni selamladı kara hacının kırsığı yine beni bekliyordu alışmışım ama daha çabuk olmalıydım kırsığı dışarı çıkarttım kapının kenarındaki kayaya çıkıp üstüne bindim yer den bayağı yüksekteydim ve aşağıya bakmama maya çalışıyordum yelesinden tuttum o yolu biliyordu gittik su içti geldik ahırda indim üstünden ve bağladım hoşuma da gitmişti usta başından iş var mı dedim kuzuları bana gösterdi o şirin kuzular artık gözüme canavar gibi görünüyordu "Al şunları ormana yaklaşıma akşama eksiksiz isterim hadi yürü" dedi kabanlı adam.

Elimde yerden bulduğum dal parçasıyla kuzuları önüme kattığım gibi tepeye doğru yola çıktım kara köpek uykulu gözlerle bana baktı sadece beni o uğurladı bana baktı ve üzüntümü gözlerimde gördü aklıma gelen uzaklar tehlikeliydi ve ben bu bölgeye yakın olmalıydım akşama kadar kuzuları otlattım kurttan ben kuzulardan daha çok korkuyordum aç ve yorgun aşağıya indim ahıra girmeden saydım tamamı ahırda emin olmak için yerinde durmayan kuzuları iki kez sayıp kapıyı kilitleyip sofrada kalan bir iki parça ekmeği tencere altında kalanlara katık yaparak yedim. Kabanlı adam "eksik var mı?"dedi bana ben oturduğum yerden ayağa kalkarak " Hayır ağabey" dedim kabanlı adam patrondu benim için ama akrabamış meğer "Ben senin amcanım ,ne biçim çocuksun akrabalarını hala tanımamışsın " dedi kaba kabanlı adam onun sözüne ve bize yaptıklarına isyan ettim o çocuk ruhumla o da duysun dedim "Eksik olsun amcalığın" dedim ikinci dayağımı ondan yedim binlerce lanet ona. Uyuyamıyordum dışarıdan seslerle uyandım pencereden bakınca iki kara kurt o üzgün bakışlı kara köpeğe saldırıyordu gözlerime inanamıyordum aramızda bir cam ve ileride bir savaş vardı kara köpek sonuna kadar savaştı kaba kabanlı adamın sesi diğer odadan geliyordu o kadar kalabalık insanın hiç biri dışarı çıkamıyordu ben kara köpeğe çok üzüldüm elimden hiçbir şey gelmiyordu kara kurtlar uzaktan gelen uluma ile köpeği bırakarak kaçtılar sabaha kadar kimse uyuyamadı ve dışarıda çıkamadı sabah olunca kuzuları götürmem gerekiyordu bu sefer korku yakınımızdaydı . Annem "Bırakın çocuğumu göndermeyin" demesine kimse aldırılmamıştı. Kabanlı adam kuzuları çıkartmıştı bile elime çünkü dal parçasını alıp yürüyordum etrafı koklayan kuzular kaçıyor huysuzlanıyordu kurt kokusu alıyorlardı en az onlar kadar bende korkuyordum kabanlı adamın elinde tüfek vardı bir şeyler arıyordu homurdanıyor bir şeylere kızılıyordu itiraz etmemeliydim çünkü elinde silah beyin kıtı adam her şey yapabiliirdi.

Kara köpek yaralıydı kabanlı adamın yanına sekerek geliyordu kabanlı kıt beyinli adam kara köpeğe tekme attı şaşırmıştı köpek en az onun kadar bende şaşırmışım durdum her şeyi görüyordum izlemeye koyuldum silaha şak, şut sesi çıkartıp köpeğe yöneltti "güm " sesiyle toz toprak havalandı köpek vıcıklayıp bana

doğru kaçmaya başladı beyni kıt kabanlı adam ikinci mermiyi benim yanımdan tepeye doğru kaçan köpeğe attı "vın" sesi yanımdan arkamdaki toprağı toz olarak havalandırdı , Annem çığlık atarak beyni kıt adamın eline sarıldı çatık kaşlı şerli adam kabanlı dama seslendi sahibinin sesini alan adam çekti gitti. Az kalsın vuruluyordum annem babama sesleniyor "Bey gidelim buradan bıktım artık bunların alayına lanet diyordu "Babam "Sabırlı ol hanım babam ne zaman gidin derse o zaman gideriz" diyordu kendi kendime "Ne biçim yer ne biçim insanlar bunlar "diyordum. Ama bunlardan da korkuyordum hele ki kabanlı kıt beyinli adamdan babamda destek çıkamamıştı o da çatık kaşlı sakallıdan korkuyordu kuzuları otlatmalıydım mecburdum öğlene doğru ileride vadi içinde karartılar görüyordum bana doğru yaklaşıyorlardı sesler anlaşılır hale geliyordu uzaktan bir adam "Köpeğin var mı?" diye sordu onun yanında da kuzular vardı yalnızlıktan bıkmıştım sesimin çıktığına "Hayır yok" dedim uzaktaki adam yanıma geldi "Kolay gelsin benim adım Rıza " dedi adam elindeki kalın sopayı bırakıp yere oturdu kendi kuzularını umursamıyordu sanki oturduğu yerden bana bakıyordu "E senin adın ne? Kimlerdesin? İlk kez görüyorum seni, kuzular kara hacının, tanıdım sen onun çobanı mısın ? " dedi bunca soru bir anda yalnızlık daha iyi di canım sıkılmıştı yarım ağır cevap verdim "Adım Mehmet buralı değilim babam getirdi buraya çalışıyoruz kara hacının evinde kalıyoruz uzaklardan geldik" dedim Rıza babamı tanıyormuş "Babanı tanırım memur olup uzaklara gitti kara hacı senin deden "dedi sanki bunları bilmiyormuşum bildiklerimi bana sattıkça ona da sinir olmaya başladım. Sözlerim bitmişti konuşmuyordum bayağı zaman sustuk Rıza yine laf açtı "Duydun mu? Akşam köye kurt indi " dedi "Evet kara köpeğe saldırdılar" dedim Rıza ayağa kalktı elini uzatıp işaretle "Sakin şu vadiye ormanın aşağısına gitme" dedi dediği yer bayağı yakındı bize "Tamam" dedim yine Rıza "Yanına misafir geldim ,çayın yok çorban yok" dedi "Hayır yok" dedim yine Rıza "Azık getirmez misin sen "dedi ,ben de Rıza ya utanarak "Vermediler akşama kadar bir şey yemeden bekliyorum" dedim Rıza "kara hacı kimseye acımaz yanında çoban kalmaz kendinden olana da acımıyormuş meğer,birader açsan bende var beraber yeriz "dedi Rıza sırtında asılı bez torbayı açıp esmer ekme ,domates, soğan bir kap ayrıran çıkarttı çimenlerin üstüne serdi "Buyur "dedi "Sağ ol yemeyeceğim" dedim "Nazlanma hadi birader buyur otur" dedi "Sağ ol aç değilim" dedim ama içim gidiyordu "Sen bilirsin" dedi Rıza karnını doyurdu yere ekme domates bıraktı unutmuşçasına bana bıraktığından emindim kalktı kuzuları uzaklaşmıştı "Birader sana da kolay gelsin, akşam olmak üzere, ben gidiyorum, görüşürüz" dedi uzaklaştı iyice uzaklaştığını anlayınca ekmeği domatesi yemeye başladım kuzular havaya fırlayınca bayılacak kadar korktum elimde kalan ekmeğin yarısı yere düştü "Şimdi sonum geldi" dedim kendime kuzular bana doğru gelip durdular ilerideki kayaların arasında kara bir şey gözüktü elime taş alıp beklemeye başladım kaçmak ama nereye akli kıt kabanlı adam bana en az kurtların yapacağı kadar kötülük yapardı buna eminim beklemeye başladım kayaların arasında kara şey sesler çıkartmaya başladı dinleyince acı seslerdi bu korkarak yanına yaklaştım zarar veremeyecek kadar acılı olanın yanına varınca bu sabahki beyni kıt kabanlı adamın ateş ettiği kara köpekti yaralıydı beni görünce toparlandı ayağa kalktı yalvarıyordu bana ve benim kadar korkuyordu yaklaştım yere düşürdüğüm ekmeğin elimdeki kalanını ona uzattım ekmeği elimden yavaşça aldı kayaların altında toprağı kazmış içeri girdi ekmeği yedi bacağı yaralıydı diliyle bacağını yalıyordu kurt yetmez gibi beyni kıt adamın attığı mermi aynı bacağına isabet etmişti üzüldüm ama elimden hiçbir şey gelmiyordu akşamda olmuştu aklım onda kalarak aşağıya indim kuzuları ahıra kattım iki kez saymayı da unutmadan hesap veriyordum kabanlıya akşam yemeği

yeni başlamıştı yarın için ekmek, domates aldım beze sardım kimse görmesin diye en dipteki odanın dolabına sakladım haftalarca aynı şekilde azık götürdüm kara köpek benim yolumu bekler olmuştu iyileşmiş hatta kilo almıştı yorulunca beni taşıyordu diğer arkadaşım Rıza da bana çobanlığın en ince ayrıntılarına kadar öğretiyordu.

Burada zaman yoktu saatlerin önemi yoktu, hangi gündeyiz? Hangi haftadayız ? Hangi aydayız?Önemli değildi biz burada işçiydik ne denirse onu yapardık. Köyde bir dedikodu almış yürümüş Rıza söyledi "kara hacı zulmü kendinden olana da yapıyormuş sorana tatile geldiler diyormuş, gönüllü çalışıyorlarmış ,kendilerine hasatta pay verecekmiş "diyordu "Doğrumu? Pay alacakmışsınız? Ben pek inanmadım" diyordu Rıza, Rızaya bildiklerimi gördüklerimi anlatınca anlattıklarımı Rıza köyün kahvesinde söylemiş bu sözlerim kara hacının kulağına gitmiş bana bastonuyla vurunca anladım Rızanın yanına gitmeyi de yasakladılar.

Artık Rıza bana seslense de bakmıyordum ona ama onun sürüsüne de yakın duruyordum çünkü tek olmak bu dağ başında çılgınlıktı. Rızanın bir kötü alışkanlığı vardı öğlen yemeğinden sonra yatıyordu defalarca uyardım uyumak ölümle eşdeğerdi uyuyup ,uyanmamakta vardı burada uyumak için bir güvendiğin olmalıydı benim güvendiğim arkadaşım kara köpeğimdi ama yinede uyumuyordum ,kara köpeğim benim her şeyimdi yanımdan hiç ayrılmazdı üstüne binmeme izin verirdi taşırdı bazen, iriydi uzaktan bakınca eşek kadar iri bir köpekti onun sevgisi karşılıksızdı bana, çünkü ben onun yaralarını ellerimle yıkadım ahırdaki inekler için yara merhemiyle merhem sürdürdüm yarasına o nankörlük nedir bilmiyordu asla nankör değildi bana ama ona takılan isim ona yakışmıyordu ona Kafir diyorlardı öyle çağırıyorlardı ben onun ismini değiştirdim ona Baron diyordum yeni ismiyle çağırınca bana geliyordu ve asla yanımdan hiç ayrılmıyordu.

Tak i, Rızanın çığlığı ile irkilinceye kadar, çığlıkla oturduğum yerden ayağa kalktım yok,yok ayağa fırladım Rıza debeleniyordu sürü dağılmıştı Baron havlıyor hırıliyordu ama bir adım bile ileri atılmıyordu, bana iyice yakın duruyordu, ben Rızaya doğru koşunca Baron ,Rızaya varmıştı bile,Rızanın üstünde üç tane kurt gördüm kurdun biri Rızanın boynuna dalmış diğeri koluna üçüncüsü bacağından ısırılmıştı Baron, Rızanın boğazını sıkan kurda vurunca kurt viyaklayıp yere düştü kurt yerden kalkamıyordu Baronun tek saldırısına iki kurt Rızayı bırakıp birleşip saldırdılar Barona,Baron birini altına aldı oturdu üstüne diğerine diş çakıyordu kurt alttakinin çığlığını duydukça saldırıyor ,atılıyor ama alttakinin sesi kesilince durdu bırakıp kaçmak zorunda kaldı. Rıza üstü başı toprak olmuştu diş izlerinden kan akıyordu bayılmıştı Rıza, bez torbası dağılmıştı hemen yanında iki kuzu ,kide kurt ölüsü vardı sesler silah sesleri ormanda yankılanmaya başlayınca iyice panik oldum ormanda koza toplayanlar tepeden her şeyi görmüşler meğer koşarak gelenleri görünce rahatladım soluk soluğa yanıma gelen duruyordu zayıf kısa bir adam Rıza oğlum diyordu ben babası zannettim amcasıymış Rızaya sarıldı kulağını Rızanın burnuna dayadı sonrada derin bir nefes aldı Rıza yaşıyordu yavaş,yavaş hara ket etmeye başlamıştı Rızanın amcası Rızayı kucakladığı gibi aşağıya koşmaya başladı diğer yanıma gelen adam "Oğlum sen burada durma kuzularını al git kan kokusu var etraftaki kurtlar az sonra doluşurlar buraya" dedi Rızanın arta kalan kuzularını toplayıp aşağıya indi peki ya ben ne duracaktım burada kuzularımı bende topladım Baron uzaklarda olanı getiriyordu saydım tam çıktı arkama bakmadan kuzularla yarışarak indim ahıra tam kapıyı kapatmışken arkamdan bir anda dev

kadın belirdi bununla birlikte ikinci korkumu yaşadım dev kadın yanında benim boylarımda yeşil gözleriyle yılışık,yılışık bana bakan bir çocuk vardı uykudan yeni kalktığı gözlerinden belliydi ,dev kadın, kara halkalı kara gözlerini kısarak “ Neden geldin? daha akşam olmadı amcana söyleyeceği”dedi. Dev kadının yanından onu umursamazsızcasına ayrılıp “Kurt saldırdı” dedim. Dev kadın koşarak önüme geçti beni elleriyle durdurdu “Kaptı mı ?Kurt a kuzu verdin mi?”dedi. Dev kadına bütün nefret duygularıyla “Hayır sürü tamam, Rızada eksik var” dedim.

O gün benim için tatildi ,yorgundum, hava sıcaktı, taş binaya girdim, tarla işleri bitmişti ama şimdi orman da koza toplama zamanıydı, ormandan ne babam nede annem gelmemişti dev kadın yılışık yeşil gözlü oğluna ve maymun ağızlı kızına kahvaltı kurmuştu masada kalanları ekmeğin arasına doldurdum taş binanın en dipteki kapısı samanlığa açılıyordu orası en sakin ve ılık taş binanın tek odasıydı, nerden bilebilirdim peşimden bir anda yılışık yeşil gözlü ve peşinden dev kadının geldiğini, dev kadın kapıyı kapattı yılışık yeşil gözlü sinsi ,sinsi sırtlan gibi etrafımda daireler çiziyordu saldıracağını anlamıştım anlamamak için geri zekalı olmalıydım,ekmeğimi buğday koydukları kalın ahşap dolabın çıkıntısına koydum,yılışık yeşil gözlü bir anda sarıldı beni yere yıkmaya çalışıyordu ben direniyordum, bir anda kavga eden büyüklere gördüğüm hareket aklıma geldi dizimle yılışık yeşil gözlünün karnına vurunca,beni bıraktı karnını tutuyordu yere düştü dev kadın kalın kollarıyla beni kavradı hiç hara ket edemiyordum avazım çıktığı kadar bağıyor yardım istiyordum ama nafi kimse gelmiyordu dev kadın “Gel Ahmet vur hadi! Kalk ayağı korkma ben tutuyorum” diyordu ,yılışık korkmuştu ayağa kalktı ama bana yaklaşmıyordu yine etrafımda daireler çiziyor enseme arkadan saldırıp ancak enseme yumruk atıyordu dev kadın beni bıraktı ben ona “Seni söyleyeceğim” diyor lanet okuyordum dev kadın arta kalan gücümü onun yumruklarıyla son bulup yere yığıldım ağlıyordum sadece ağlıyordum artık.

Akşam olmuştu tandır damını köşesinde yolu gözlüyordum babam gelmemişti ama dev kadının yerden bitme şişman kocası sarı devlet kamyonu ile gelmişti sarı devlet kamyonu sanki onun özel arabasıydı her yere hatta tarlalara bile onunla gidiyordu babasının malını taş binanın arkasına durdurdu taş binaya girdi pencereden dev kadın ona bir şeyler söylüyordu az sonra yerden bitme kel şişman adam dışarı çıktı eline bir sopa almıştı bağıyor küfür ediyordu beni arıyordu taş binanın diğer kapısında kara hacı seslere uyanmış rahatsız olmuştu beyefendi, yerden bitme kel şişman adama bağırdı “İbrahim ne bağıyorsun sus yatırmadınız beni bu gün” dedi yerden bitme kel şişman adam durdu elindeki boyu kadar sopayı arkasına gizledi “Çocuk oğlumu dövmeş” dedi. Yalanın bu kadarını da bu yaşımda gördüm ya. kara hacı “Bağırmanın da ne haliniz varsa görün” dedi, kapıyı kapatınca yerden bitme önce ahıra girdi bayağı zaman geçti dışarı çıktı o küfür eden adam artık ismimi söylüyor “Yavrum l u” konuşuyordu bu tuzaktı ve ben gizlenmeliydim ,yerden bitme bayağı aradı ama bulamadı hava yağmura dönüyor bulutlar kararıyordu yağmaması için dua ediyordum yoldan gelen sesleri dinlemeye başladım babam evet babamın sesiydi koştum orman arabasını annem çekiyordu babam arkadan dökülen saçılanları topluyordu koşarak anneme sarıldım “Anne beni dövülersen” dedim ağlamaktan tıkanmıştım annem,arabayı çekmeyi bıraktı elleriyle gözümün yaşını sildi babam “Yeter artık nedir bu çektiğimiz” dedi, önde babam ardından annem ve ben taş binaya girdik elimle dev kadını gösterdim “İşte bu kadın beni dövü ” dedim, kel şişman yerden bitme adam ayağa kalktı “Yalan ağabey kimse dövmedi” dedi babama, kel şişman yerden bitmenin elindeki

sopasını gösterdim “Elinde bu sopayla beni aradı” deyince, babam “Topunuza lanet! Nedir? ulan bu yaptığınız” deyip yerden bitmenin üstüne yürüdü, annem babamı engellemeye çalışıyordu,seslere kara hacı ve kara kan bur karısı çıkıp gelmişti,bütün sesleri bastıran kara kan bur kadının şeytani çığılığıydı başındaki bezi çıkartıp babamın ismini söyleyip düğümler atıyordu, babam her düğümle hara keti yavaşıyordu ve sonra durdu babam, kara kan bur kadın attığı düğümlerle babamı durdurdu.

Kara hacı “Neler oluyor? Bu bağırtı da ne?” diye haykırdı yerden bitme kel şişman adam “Baba, ağabeyim başlattı ,bize iffira attı neymiş karım o pis çocuğu dövmüş diyerek bana hücum etti” dedi, babam “Nedir? Baba, bu bize yapılanlar nedir? Bu, çektiğimiz, hizmetkarlık yapıyoruz yinede yaranamıyoruz” dedi kara kan bur kadın söze daldı “Oğul ,çalıştığınız size, harmanda pay olacak, kumbaraya at, sonra alacaksın ” dedi, kara hacı bana dönüp “Neden erken geldin? Akşam yeni oldu sen kaç saattir buradasın” dedi, bende, “Kurt, Rızanın sürüsüne daldı kara köpek Rızaya saldıran kurtları boğdu, Rızanın amcaları yakındaki ormandan gelip Rızayı ve arta kalan kuzularını götürdü,bana da kan kokusuna kurtlar gelir git buradan dediler bende geldim” dedim. Kara hacı “hangi kara köpek yoksa Kafir mi?” diye sordu bende “onun adı kafir değil o artık benim köpeğim O Baron” dedim. Etraf sakinleşmişti ama buz gibi bir hava vardı küskünlük devam ediyordu ,kara hacı babama dönerek “İş bitmeden dönmek yok” dedi, kapıyı çarparak arkasından kara kan bur kadınla birlikte kendi bölümleri olan taş binanın diğer kapıdan içeri girdiler az sonra kabanlı beyni kıt olanda traktörle kasabadan gezmeden gelmişti nasıl olsa işler yapıyordu selamsız masaya oturdu bir babama birde kel şişman yerden bitmeye baktı ortam gergindi anladı önce konuşmadı sonra kasabadan getirdiği torbaları kel şişman yerden bitmenin oğluna yeşil yılışık gözlüye verdi, bunlar yeni elbiselerdi ama hani bana yoktu.

Her akşam yatmadan önce tuvaletle işimi bitirirdim ama bu sefer nedense unuttum uykumdan sıkışmış vaziyette kalktım dışarıdaki tuvalete gitmek çılgınlıktı ama mecburdum dış kapıyı korkuyla açtım dışarıya çıktım diğer binada ışıklar kapanmamış odalarda hara ketler vardı pencerenin birine yaklaştım konuşmalar dışarıya çıkıyor konuşmalardan daha çok böğürtüleri ister istemez dinlemek zorunda kaldım ama önce tuvalete gitmeliydim pencerenin altında yatana tanıyınca o kadar sevindim ki anlatamam bu benim kara köpeğim Baronumdu ayağa kalıp yanıma geldi tuvalet kapısında beni bekledi sonra lambası açık odanın pencere kenarında böğürtüleri dinlemeye başladık odada kara hacı ,kara kan bur kadın, yerden bitme kel şişman adam, beyni kıt kabanlı adam ve dev kadın yerde oturmuşlar önlerinde tepsi tepsinin ortasında su dolu tencere içinde tahta kaşık tepsinin etrafına düzenli konulmuş yanan mumlar vardı, böğürtü kara kadından geliyordu haykırıyor konuşuyor delirmişti adeta, zaten bunlar normal olamazdı, kara kan bur kadın kurtlar diyor elindeki çakıya tükürüyor iple bağlıyordu sonra babamın ismini söylüyor çakıyı bağlıyordu peki ya ben ne yapmışım benim ismimi duyunca tüylerim diken, diken olmuştu o çakı bendim ve ben de bağlanmışım bir anda o sıcak gecede üşüdüğümü hatırlıyorum eve gittim yattım bunları muhakkak anneme söylemeliydim. Ya sabah anneme gördüklerimi bir türlü söyleyemiyordum onların isimlerini anamıyordum adeta ağızım kilitlenmişti.

Kabanlı adam patronum, kurtlar ölene kadar ,kuzular ahırda bakılacak demesi, bir mucizeydi benim için ama sevincim kursağımda kalmıştı annem

,babam ve ben ormanda soluğu almıştığı çuvallara kozaları dolduruyorduk tek,tek topluyorduk birbirimizden uzaklaştığımızı arkama bakınca anladım ne annem nede babam gözükmüyordu baronum yanımdaydı ama yinede korkuyordum etrafı kokluyor ama sabahtan beri hiçbir Şey yemiyordu bir kurt önümüzden koşarak geçmesiyle irkildim baron ona o barona hamle yaptı ama ağızlarını aamıyor ancak çarpışıp duruyorlardı ufak kurt yavrularını görünce baronu yanıma çağırdım bu çok garip ne baron nede kurt ağızlarını neden aamıyorlardı?

Babam yanıma gelince gördüklerimi anlattım, babam “bu yine annemin işi kurtların ağzını bağlamış baronda bir kurt kırması bundan dolayı bunu da etkilemiş eğer ağız açılmazsa baronda iki günde ölecek” dedi. Ya ben ,ben anneme gördüklerimi anlatamaman sebebi kara kan bur kadının beni de bağlamasıydı peki ama ben yemek yiyebiliyordum peki ne için bağlanmıştığı beni acaba? Öğlen dev kadın elinde bez torbayla yanında yılışık yeşil gözlü çocukla yanımıza çıktı geldi utanmadan “yavrum baban annen nerde?bak azık getirdim” dedi hatırladığı binlerce lanet onlara duymazlıktan geldim dev kadına cevap vermedim koza tornasını alıp ilerledim arkamdan yılışık yeşil gözlü beni takip ediyordu durdum etrafıma baktım dev kadın yoktu gözükmüyordu belki yılışıkta çalışmaya gelmiş diye düşünürken bir sopanın sırtıma vurmasıyla yere yıkıldım ayağa kalktım hücum edecekken yerden bir kara yılanın ayaklarımdan başlayıp dolanarak boğazıma kadar beni sarmasıyla dondum kaldım nefes zor alıyordum dev kadın ağacın arkasında kendini gösterdi yılışığa ismiyle hitap ediyor “Ahmet babası gelmeden iyice dv sana el kaldıramaz korkma bizi de söyleyemez” dedi dediği gibi hareket edemiyordum bağıramıyordum bile nefes alamıyor iyice bunalmıştığı yılışık yeşil gözlü iyice dövdü beni sonrada gittiler kara köpeğim bana sarılanı görmüştü saldırınca kara yılan beni bırakıp kara bir kedi olup ağaca çıkıp kayboldu tahmin et doğru anneme olanları yine anlatamadım onların isimlerini söyleyemedim.

Günler geç tikçe baron bir deri bir kemik kalmıştı orman kurt lleriyle doluydu yavru kurtlar ortalıklarda geziyor inliyorlardı çocukların ve oban köpeklerin oyuncağı olmuştu üzülüyordum bir Şeyler yapmalıydım.

Bir yolunu bulmalıydım, o bağlı akılar ,kara kan bur kadının odasında olmalıydı o odaya girmeliydim, ama nasıl, akşam dönüşü taş binanın çok kalabalık olduğunu gördüm, kara hacıya benzeyen sinsi adamlar vardı, neler oluyordu, anlamam uzun sürmedi, kara kan bur kadının, yanında olmama rağmen beni umursamadan gelenler, Şeytani planlarını birbirlerine anlatıyor ,konuşuyorlardı, zengin bir aileden bahsediyorlardı ,kadın ve kocasını ayrılmasını ve dağılan evini yağmalayacaklarını anlatıyorlardı ,kara kambur kadın taş binaya girdi, kara örtüsünü başına sarıp dışarı çıktı, elinde ise bir torba vardı torbadan fırlamış tavuk ayağı çok iğrenç görünüyordu hep beraber arabalara doluştular cehenneme kadar yolları vardı.

Dev kadın sofrada tıkınıyordu aksırıncaya kadar yiyordu bu onun içiydi domuz bile yanında temiz bir mahluktan benim için o, yemek sonrası yayılıp yatardı yemek yemedim bekledim zaman kolluyordu kara hacı bir duble ayı yemek sonrası ayağına istetirdi bu benim için bir fırsattı karşı kapı açıldı bir bğrtyle cay istendiğini duydum anneme “bu sefer ben götürürüm” dedim, ayı kaptığım gibi kara hacının malikanesine girdim oda gayet lüks döşenmişti kara hacı ayaklarını uzatmış pis kara sakallarını sıvazlıyordu beni görünce cebinden bir anahtar çıkarttı

“şeker şu kapıdan çık ilerideki odada dolapta altı şeker al gel ha ellerin temiz mi bütün gün hayvanların içerisinde desin” dedi hiç cevap vermeden ellerimi açtım ona uzatarak gösterdim daha yeni yıkamıştım çünkü anahtarı aldım dediği gibi karşı odaya geçtim dolabı açtım dolap raflarla içerisinde enva yi çeşit şeker ,çikolata,kuru yemişle doluydu en alt rafta ise bağlı çakılar ,düğümlenmiş ipler,saç parçaları,taraklar,fotoğraflar,bir kutuda da çeşitli hayvan parçaları vardı bağlı çakıları ceplerime doldurdum, ama hepsini alamamıştım olsun varsın ne kadar çok çakı alabilirsem o kadar insan hatta kurtlarda kurtulurlardı onlarda yaşamalıydılar bağlı olanlarda kurtulmalıydılar,çikolatalara hiç dokunmadan elime altı adet şeker alarak dolabı kilitledim ve kara hacını yanına gittim şekerleri gösterdim oda bardağı gösterdi. Şekerleri bardağa attım ve odadan çıktım cebim çakılarla doluydu koşarak taş evin arkasındaki harmana vardım oradan bir su kanalı geçiyordu çakıların iplerini çözüp su kanalına atıyordum su çok hızlı gidiyordu çakıları tıngırdatarak sürükleyip götürüyordu tam karşıma kara iblisler diziliydi yalvarıyor ağlıyorlardı, iplerini çözüp ağızını açtığım iplerini de çakıları da suya attığımda birisi yanarak ölüyordu kanalı geçemiyorlar, bana saldıramıyorlardı kara iblislerin hiçbirisi kalmamıştı çakıda kalmamıştı içimde büyük bir huzurla annemin yanına gittim annem “nerde kaldın? geciktin” dedi ben anneme gülümseyerek sessizce “bazıları kurtuldu” dedim, yılışık yeşil gözlü az ilerimdeydi kendimi zor tuttum bu kavganın bir rövanşısı da vardı elbette.

Ormana gitmeden erkenden kalktım baronun olduğu kayalara gittim elimde ekmekler hazırdu seslendim baron yanıma gelmedi koşarak yanına gidince sadece kafasını kaldırıbiliyordu son anlarıydı bu ama olamazdı pes edemezdi ekmekleri ağızına yaklaştırdım heyecanla bekledim baron evet baron ağızını açtı inanılmaz bir mutluluk ekmekleri yedi kara büyük dik kulakları ipi kopmuş yerdeki çarşaf gibi kulaklarını yere sermişti ekmekleri yiyince ağır ayağa kalktı taşların üstündeki kırıya yalamaya su içmeye başladı artık rahatlamıştım kucağımdaki bütün ekmekleri yanına yığıp aşağıya indim. Tam kapıdan girecekken kabanlı adam dışarı çıkıyordu kapıda karşılaştık patron “nerden? böyle” dedi “Tuvaletten” dedim kabanlı adam bana yine talimat vermeye başladı “sen ormana gidiyorsun benim kasabada işlerim var kuzuları meraya salıp gideceğim artık sana da gerek kalmadı ha,ha ha sakın ormanda kaytarma ha” dedi “ tamam” dedim orman arabası akşamdan hazırdu ipleri de tamamdı az sonra annem ve babamda çıkıp geldiler biz ormana yönelidik taş bina biz yürüdükçe tepelere çıktıkça küçüldü karardı sonrada tepe arkasında kaldı öğlene kadar çalıştık baron öğlen ancak yanıma geldi ağızını açmış koca dili dışarıdaydı etrafında iki döndü yerini tırmıklayıp yattı bana baktı sonrada havayı kokladı midesi kuru kemiklerinden dışarı fırlayacak gibi şişirmişti belliydi ama yinede çok zayıflamıştı mutluydum baronum o benimdi zaman gelmişti dev kadının gelme zamanıydı ,dev kadın yine çıktı geldi ben fırsat bekliyordum yılışık yeşil gözlü arkasında sırtlan suratı ile kişniyordu ben fırsat bekliyordum dev kadın azığı bıraktı yine kayboldu ben otların arasında sakladığım sopaya doğru sessizce yürüdüm biliyordum yine arkadan saldıracağını eğildim hızlı hara ket ettim bu sefer sopayı aldığım gibi savurdum arkaya doğru yılışık çığlık atarak yere yuvarlandı elindeki sopa ileri fırladı ona bir daha vurduğum bu sefer dev kadın bana hücum etti baron dev kadına saldırdı “oh olsun öyle olmaz böyle olur” dedim dev kadın barondan öyle korktu ki yılışığı yerde bırakarak kaçtı, seslere annem babam geldi yılışık ağlıyordu onun yanında her şeyi anlattım bu sefer adlarını söyleyebiliyordum “geçende böyle yaptılar bu ve annesi bana arkadan saldırdı ben kendimi savunamadım bile bana kara yılan sarıldı baron gelmeseydi beni ,geçen

gece adlarımızı söyleyip çakıları bağladı kara kan bur kadın ben o çakıların iplerini çözüp ağızlarını açıp suya atınca bağlarımız bozuldu hepimiz kurtulduk" dedim. Babam yılışık yeşil gözlüye "Defol aşşağılık" dedi yılışık yalan ağlamayı bırakıp kaçarak yanımızdan gitti.

Akşam taş binaya vardık ama kuzular kabanlının kasabadan gelmesini bekliyordu anlayacağıın onun keyfi önemliydi iyice karanlık bastırınca kabanlı traktörle yine yılışığa getirdiği hediye paketleriyle dolu olarak geldi aşşağıya indi yılışık pis, pis sahibinin elini öptü hayır adeta yaladı salyalarını sildi sonra paketleri aldığı gibi taş binanın yolunu tuttu tam peşinden gidecekken aklına kuzular geldi durdu kara hacı "nerde kaldın?kuzular seni bekleyecek" dedi oda "hacı atı hazırlarım şimdi gider alırım kurtları dert etme annem onları da halletti "dedi ahırdan atı hazırladı ağır, ağır oflayarak puflayarak ata bindi sonrada gitti cehenneme kadar yolu var, o gidince biz onumu bekleyeceğiz bizde taş binaya gittik dev kadın yine yayılmış bizi görünce yalancıkıktan düzeldi masayı annem kurdu oturup yemekleri de annem yaptı dev kadın ancak kendineydi yaptığı her şey, az zaman geçti ki kabanlının böğürtüsüyle dışarı çıktık kabanlı sanki dayak yemiş gibiydi kara hacı o böğürtüye tüfeği ile dışarı çıkmıştı "ne oldu? ne hal?" dedi ,kabanlı "hacı kurtlar saldırdı kuzulardan kalan yok atı da kaptılar ama kaçtı " dedi. "Kurtların intikamıydı, onların ah ı y d ı, kurtların lanetiydi bu anaçlarını aklıktan yok ettiniz ,yavrularını çocuklara oyuncak yapardınız ha, oh olsun " sessizce mırıldandım.

Sabah erkenden uzak köylerden birinden uğursuzluktan kara kambur kadın akrabalarının arabasından çıkıp gelmişti koşarak kabanlıya sarıldı ona da olan olmuştu yaptığı muskaya çarpılmış bomba elinde patlamıştı zengin ailenin adamları onu muska yerleştirirken kapıda yakalamış yüzüne tükürüp el köye rezil etmişlerdi onu oraya götürülenler bile ona sahip çıkmamışlardı kabanlıyla dertleşiyor bir o bir kabanlı anlatıyordu kara kambur kadın "yoksa bize muskamı yaptılar" diyerek odasına koştu kambur kadın odasında da çığlık atıyor "yaptıklarım kaybolmuş yaptıklarım bozulmuş lanetlendik" diyordu. Odadan bir hışımla çıktı bana yönelerek "bu senin işin sen bozdun yaptıklarımı, yarından sonra hiçbirinizi burada görmek istemiyorum defolun" dedi sanki umurumdaydı buradan bir gün kalmıştı mutluydum bir gün sonra kurtuluyordum bu angaryadan .

Ertesi sabah Baronla vedalaştım Rızaya Baronu emanet ettim Rıza "birader bunlardan pay bekleme, bunlar kendinden olmayan kimseye günahını bile vermez, bunlardan bir uçan birde kaçan kurtulur, baban ne diye getirdiyse sizi buraya? sanki bunların paraları yok mu? o,o.....gani ama size vermez devletin sarı kamyonunda çalışan İbrahim i kendilerinden görürler ona verirler kışık odununa kadar, siz onlara eğildikçe sırtınızdan inmezler, git buradan ,durma, bunlar kötü ,kötü olanları sever kara kambur ninenden koca köy çekinir kaç evi yıktı bilemezsin ocakta yetişmiş yaptıkları düşmanımın başına senin fesat kara hacı mera yüzünden iki köyü birbirine laf taşıyarak kırdırdı sen nasıl onlara çekmemişsin hayret" dedi. Rıza beni uğurladı ben ormanın yolunu tuttum. O Gün ormanda son kez çalışıp akşam taş binaya geri geldik.

Annem bavullarımızı topluyordu benim bir bavul dolusu oyuncağımdan kalakala iki kırk oyuncağıım kalmıştı gerisi yılışıktaydı biliyordum kara hacı babamı köşeye kıstırmış babamdan parasını zorla elinden alıyordu eline otobüs biletine yetecek parayı bırakıp "ne yapa can bu sana yeter" diyordu bu masal değil,masallarda bile bu kadar kötü bir yaratık yoktur.

Sabah kara kambur kadın "gidin hadi gidin" diyordu biz kapıdan çıkarken ,Rızanın amcası beni tanıdığı Baron, Rızayı kurtlardan kurtardığını biliyordu minibüste

bizden para almaması iyi oldu o sayede kasabada simit çay alabildik otobüsün kalkışına kadar, artık özgürdük oyuncaklarım artık yoktu ama kendimi kurtardım ya bu yeter.

İki gece yolculuğundan sonra denizi gördüm, denizin merhameti o güzel yosun kokusu ile dağlardan aşağıya akıp gelen kayın, ardıç ,dişbudak, yabani armut ,yabani elma, çilek kokularından bir demet yapmış deniz bize sunarak merhaba diyordu adı kara kendi mavi denizdi bu asfalt aşıktı denize, birbirimize sarılmış hep beraber gidiyorduk yol yorucuydu ama ben yuvama gidiyordum bir an bile göz kapamak istemiyordum her yeri görmek istiyordum öğlene kalmaz evimdeydim otobüs kasabaya varınca günlerden Cuma olduğunu kasaba pazarından anlamıştım memleketim doğduğum ve şimdide zulüm gördüğüm yer değildi memleketim burasıydı burası Şal pazarıydı bu kasaba benimdi ben buralıydim buranın insanları amcam, ,dedem, teyzelerimdi burada durduk yere hiç dayak yememiştım. Giderken üç bavuldan kala, kala tek bir bavul kalmıştı hani derler ya, donuna kadar soyulmak bu olmalıydı.

Yorgunluk üzerimde ağır bir yük, uyumalıyım yarına erken kalkmalıyım. O geldiğimiz gün, güneş uykuya yatmadan ben ondan erken davranıp uyumuştum. Kabuslarla birkaç kez korkuyla uyandım etrafıma baktım taş binada değildim ben ,ben kendi evimde güvendeiydim sabah daha olmamıştı tekrardan uyudum. Sabah o güzel ormanları ilk ışıklarla gördüm bakkal Ramazan amcaya uğramalıydim iki adımda bakkal Ramazan amcaya ulaşmıştım bile beni görünce "O seni gören cennetlik koçum aylardır nerdesin okullar kapandığı gün sana karne hediyesi almıştım emanetini yarın getireyim ailen nasıl nereye gittin ne yaptın özlettin kendini kerata tekrar hoş geldin" dedi Ramazan amcaya başımdan geçenleri anlattım o benim arkadaşımı yabancı değildi sır saklamazdım ondan ama zoruma gidenleri anlatırken iki kez donuktum az kalmıştı ağlamaya Ramazan amca "sağlık olsun koç insanın başına her şey gelir asla teslim olma diren ,savaş hayatın temeli budur" dedi. Kahvaltılık evde hiçbir şey kalmamıştı sert peynir, şeker, çay, o kocaman ekmeği ikinci seferde eve götürdüm.

Kahvaltı sonu bisikletimi ayakkabılığın yanından çıkarttım makine yağı ile yağladım lastik havaları düşük olduğundan bisikletçiye gidene kadar üstüne binmeden yanımda sürdüm, bisikletçi evden sabahın erken saati olduğundan gelmemişti, dükkanı çırak açmıştı ilk o beni tanıdı meğer aynı sınıftaymışız yaz boyunca burada çalışıyormuş babası zoruyla her neyse bisikletin lastiklerini şişirdi lastik tel akordunu yaptı zinciri tekrar o yağladı sele ayarı yaptı direksiyonu söküp tozunu toprağını temizledi ama bir kuruş parada almadı sağ olsun işleri her zaman iyi olsun. Beni sevenlere geç kalmamalıydim ikinci kahvaltımı bahçede yapacaktım Fadime ninemi, Süleyman amcamı ,amca oğlu arkadaşım Dursun u ,Kudret yengemi çok özlemiştim son sürat patikadan tepeye findıklığa çıktım eve varınca o sevinç selini ah keşke sende görseydin ben onların evladiydim onlar ise benim gerçek akrabalarımdı olsun varsın kan bağı olmasın derler ya "sen dost edin düşmanını ninende doğurur" çok doğru söylemişler söyleyenler.

Haftaya pazartesi okullar açılacak annem "artık lise sona geçtin artık sabah erken kalkmalar okul için değil çalışıp para kazanmak için olacak" dedi kapının önündeki boy aynasından kendime baktım günler haftalara haftalar aylaya aylar yıllara ve ben artık kocaman olmuşum son sınıfa geçmişim dış kapının da çizili yıllar ve boy çizgilerim baktım gülümsedim maceralarla dolu yıllarım kara kargalarla mücadelem dedeyle tanışmam yıllar arasında okul hayatımda bu ara yıllarda fırtınalarda alaca karanlıkta geçmişti son sınıfta okuyacaktık her şey burada güzeldi bu mutluluk sonsuzdu ama yine yanıldım pazartesi günü babamın çalıştığı

şantiye doğuya taşınmış Arara t a gidecekmışiz “neden biz ? Başkaları neden gitmiyormuş?” Bir yağmur, günü sabah okul hayali ile gerçeğin şamarını yine yedim yüzümün tam ortasında kapıya kamyon yanaştı pijamayla çıktım kapıya kara talihime şimdi yine yollardayız bu kader miydi? Arkadaşım ,Dursun un haberi yoktu bizim gideceğimizden sanki benim var mıydı, şantiyeden gelen adamlar iki omuzda aldılar evdekileri kamyonu, kamyon yarısı boş kaldı, babam elimdeki kitaplara bir bana baktı sanki kaçarcasına annem tuttu elimden ağlayarak bindim kamyonu işte benim kaderim işte yollarda geçen ömrümün başlangıç yolu. “baba okul” dedim, babamda, “gideceğimiz yerde de okul var” dedi. Bu ne ya bu kez demi vedalaşamayacağız soruma“mektup yazarsın” dedi babam. Şoför “ağabey, sahil yolu uzun ben sizi dağ yolundan götürüyüm kafadan en az beş saat atarız” dedi. Babam “o yol hakkında kötü sözler var” dedi ,şoför ün amacı meğer mazottan kar sağlamakmış “ağabey o anlatılanlar masal kaçınıcı yüzyılda yaşıyoruz” dedi, babam ise anlatılanların masal olmadığını şantiyede o olayları yaşayan adamın ağzından bizzat kendisi duymuş ki o adam yalan bilmez birisiymiş.

“Birader sen o yoldan kaç kez gittin?, bak bizi harcama o anlatılanları burada söylemek istemiyorum hanım korkar” dedi babam ama şoför ısrarlıydı “ o yoldan mı o.o. . . ağabey anımızda ne yazılıysa onu görürüz tamam sen sahil yolunu istiyorsun sen bilirsin ” dedi arabayı çalıştırdı kamyon yola çıkacakken babam “tamam dağ yolundan gidelim” dedi ,şoför “evet, ağabey işte bu, senden bunu demeni bekliyordum” dedi ,şunu anladım bir adama hanımının yanında cesaretini denemek çılgınlıkla eşdeğerdir. Kamyon kasabadan ayrılıp sahil yoluna girmeden sağdan fındıklığa sardı oradan da ormana girmiştik yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyordu sağ uçuşuruma bakıyordu sol yaka dağa sıkı,sıkıya dağa tutunmuş yolda hızla ilerliyorduk her tepe çıkışı aşağıya son sürat iniyor tekrar çıkıyorduk yol sanki denizin dalgalarıydı ve biz bir tekneyle üstündeydik. Yağmur zirvelerde yoktu bulutlar ayaklarımızın altımızdaydı yol aşağı inince dalgıç oluyordu kamyon, bir anda, şu dünya ne kadar garip bir muamma? Bak sende gör alemler ,alem içinde gerçek masal yalanıyla ağızlarında sakız olmuş sende bak ve gör kamyonla bulutların üstüne çıkmak kaç kişinin tanık olduğu bir olaydır söyle ha sen söyle sonrada denize dalan yunus gibi bulutlara dalmak su her yer su sonrası. Ah yalancı şoför yol ayırımlarında neden durursun, yalanın çıktı bak, ah yalancı şoför. Babam “geri dön” deyince şoförün etekleri tutuştu, çünkü kaybolmuştuk.

E,e yalancını mumu ilk sapakta belli oldu o kamyon artık jet değildi sürat yarıya düştü haritalar açıldı babam eğer kamyon sürmesini bilseydi şoför şimdi yaya kalacaktı şoförün “ağabey özür dilerimi” artık ne bir anlamı neden bir karşılığı yoktu çünkü babam ona küstü. Saman getirmiş yaylanın birine sonrası muamma. Babasının tarifi ile gidiyormuşuz meğer oda akılda ne kadar kaldıysa. Seni unuttuğumu sakın sanma sen tek yolculuk yaptın mı hiç? Arabanla otobandan çıkıp ara u dönüşlerine saptın mı? Sakın sapağa girme ve asla tek yolculuğa çıkma. Şanslıydık saat öğlendi karanlığa kalmamıştık ama karanlığa kalmak ölümdü. Kara yağmur bulutları kendi aralarında bir birlerine şimşekleri borç veriyor güneş bir açıp bir kapatıyordu peçesini

Yolda birdirbir oynayan ceylanlar, ulu boynuzlu baba geyikler, salına, salına geçen keklikler gözlerimize ziyafet vererek geçiyorlardı, biz yolda değil bir belgeselin tam ortasına düşmüştük. Şoför gözleri şaşkınlıktan iyice açılmış yola değil sağa sola bakıyor ağızının suları gömleğini ıslatıyordu. Dayanamadı “ağabey arabada emanet var bir ikisini vuralım yol kenarında ziyafet çekelim akşama daha zaman var ne dersin?” dedi babam ona ters,ters bakarak “bir bu eksikti devam et sen, çıkart bizi yola” dedi.

İnce ara yollar kimi patikalar üstünde gittiğimiz yola bağlanıyordu etrafımızdaki bazı ağaçlarda uzun renk ,renk bez bağlanmış en küçük meltemle ses vererek dalgalanıyordu her ağacın dibinde kara boynuzlu bir iblis nöbet tutuyordu, hele taşlarla yığılı küçük tepeciklerde tam ortasındaki direkte kanlar ve kalabalık iblis topluluğu çok korkunçtu benim gördüklerimi anlatsam da kimse inanmazdı ya Süleyman amca o bunları yaşamıştı tek o bana inanırdı oda artık aramızda uzaklarda kaldı. Çantamı kontrol ettim toprağa gömdüğüm sonrada çıkartıp çantama iyi ki koymuşum iblis hançeri lazım olacaktı durum onu gösteriyordu dağlarda kayıp kavimlerin olduğu doğruymuş masal denilirdi ama gerçekte şu ana kadar yaban hayvanlarını ve iblisleri görmüştük kayıp kavim köyleri mezarları az ilerimizde kulu belerinin bacalarındaki duman orda yaşayanların var olduğunu haykırıyordu kamyon o mezradan geçince sadece çocukları gördük bu çocuklar gayet temiz pırlıtlı elbiseleri ile düşlerdeki vahşete anlatılana hiç uymuyordu Şal pazarı kasabasında anlatılan ormancılardan başlarına gelenleri bunlar mı yapmış hayret ki ne hayret yol yine bitimsiz bir tepe üstündeyken yolun kenarında biraz daha büyük çocuklarla karşılaştık kimisi el sallıyor kimi yola fırlıyordu şoför kimi kez ani firen yapıyor ama durmayıp acı, acı korna çalıyordu, şoför korkuyordu tam gaz kalabalığa kamyonu sürüyordu, o el sallayan yalancı gülümseyen, meyve tezgahları ardında meyve satıyor izlenimi veren bu kalabalık şimdi taşlar fırlatmaya başlayınca gerçek niyetlerinin ne olduğunu anladığımızı zannettik ama sıkı dur, iki dönemeçten sonra yolun kenarında içerisinde parçalanmış insanlarla dolu, kamyonların çoğunlukta olduğu araba mezarlığına ulaşmıştık kamyonlarında arabalarında kaza yapmadıkları kesindi çünkü kaportaları sapa sağlamdı sadece farlar kırık, kargalar, kara iblisler arabaların üstünde sere serpe uzanmış boyunlarındaki insan kemiklerinden yaptıkları kolyelerle oynuyordu, şoför gördüklerine inanamıyordu bizim geldiğimizi anlayınca duman olup kimi uçuyor ama çoğu kara karga oluyordu.

Durmak yoktu, kalbim çok hızlı atıyordu ama şuna inandım şoför ödünü şeyine karıştırmıştı. Kamyona, uzaktan hızla üstümüze gelen bulut çığlıklarla çarpınca kamyon bir sağ birde sol yaptı bizi sanki diliyle yaladı cam sümüksü bir sıvıyla kaplıydı silecekler pek azını temizledi ama çoğu kalmıştı korna takılı kalmış kulakları artık tırmalıyordu bir karış parça, parça sis yolu kaplamıştı. Pamuk tarlasını andırıyordu şoför farları yaktı güneş bizim hizamıza inmişti akşama kalmıştık her ormana yol yaklaştığında taş yağmuruna uğruyorduk kamyonun farı çocukları aydınlattıkça kaçıyor ama yinede vazgeçmiyorlar taşları kamyonun fanna atıyorlardı, şoför slalom yaparak farları taşlardan korumaya çalışıyordu kamyonun kasasındaki eşyalar ayran olmuştu pek sağlam kalacaklarına inanmıyorduk ama şu an önemli olan buradan kurtulmaktı bir çocuğun yüzle giden bir kamyona yetiştiğine şahit olmuştuk kalabalık kamyonun kasasına koşarak çıkıyor üstümüzden kamyonun şoför mahalline girmeye çalışıyor kapılara asılıyor açmaya çalışıyorlardı şoförü az kalsın aşağıya çekecekken babam küs olduğu şoförün kolundan tutarak onlardan kurtardı çocuk sandıklarımızın kimisi sakallı kimisi yaşlı kadındı,sırttıkça,çığlık attıkça ağızlarında sivri altın kaplama dişleri gözüküyordu sadece şoföre saldırmaları bu işi çok yaptıklarından belliydi şoför direksiyonu tek eli ile kavradı diğer eliyle koltuğun altında bir şeyler arıyordu nihayet bulmuştu bu bir çifte av tüfeğiydi kamyonun kapı camını yarılayıp ateş etti mermiyi yakın mesafeden kafasından yiyen kayıp kavmin çocuk görünömlü vahşisi yere düştü kamyonun aynasından ona bakıyorduk ardından gelenler o cesedin etrafına yığıldılar ve onu yemeye başladılar artık bizi bırakmışlardı şoför gazı kesmeden son sürat devam ediyordu farın ışıkları yolu gösteriyordu takı bir anda aynadan kendimizi

gördüğümüzde acı fren yaptı bu sefer her şey bitti dedik ellerimi yüzüme getirdim karşımızda ki aynaya çarpıyorduk "yuf" sesiyle aynadan başka bir yere çıktık kamyon frenleri kilitlemiş korna takılı kalmış lastikler yolu kazıyarak yolda dönerek ilerlemeye başladık kamyon durunca annem kasmaya başladı şoför direksiyondan ellerini kurtarıp yüzüne getirdi, ağlıyordu ,şoför. Babam "burası da neresi?"dedi dışarı baktığımızda burası bir kasabaydı az ilerimizde bir evin giriş kapısı vardı duramasaydık adamın evine kamyonla girecektmişiz meğer arkamızda yolun ortasında bir perde gibi ayna hala duruyordu bu bir kapı olmalıydı şu dünyada nice yerlerinde bir başka aleme geçen sayısız kapı olduğunu biliyor musun? Maddecı bilim ileride beklide binlerce yıl sonra bu kapıların varlığından bahsedecek ben genç yaşında bu kapıları gördüm.

Evin lambaları yandı dışarıya çıkanlar yanımıza meraklı bakışlar atarak yanımıza geliyorlar yüzümüze fener tutuyordu, aşağıya inmedik bu kadar olanlardan sonra akıl dışıydı, her şey görüldüğü gibi değildi. Şoför kamyonu tekrar çalıştırıp korna takılı vaziyette her yanından geçtiğimiz evi uyandırarak ilerliyordu az ileride asfalt geniş yol vardı asfaltta çıkınca rahatladık arabalara dolu bu yol kurtulduğumuzu söylüyordu. Işıl ,ışıl benzin istasyonunda soluğu aldık ilk etapta hey can dan titreyen ellerimizle bardağı zorda olsa tutarak su içtik oturup yemek yedik çay ile kendimize geldik. Etrafta yığınla insan vardı kimileri geliyordu kimileri gidiyordu ne garip biz insanlar bu dünyada hep kendimizden başkasının olmadığını sanıyoruz göremediklerimizi yok sayıyorduk sadece gördüklerimizi inandıklarımız.

Şoför ,pompacıya "Arara ta nasıl gideceğimizi" sordu pompacı "ağabey bu yolla otuz kilometre ama Arara t dağına gördüğünüzde ilk sapaktan sağa gir kayalıkları takip eden toprak yoldan kese gidersen çabuk ulaşırsın" dedi bizimkisi "aman eksik kalsın kese yol, başıma gelenleri sana anlatsam sende inanmazsın" dedi pompacı "ne oldu? Ağabey ne başına geldi" dedi. Bizimkisi başını salladı "boş ver arkadaş" dedi, yine yola çıktık ama gece sabaha dönüyordu zifiri karanlık güneşin ışıkları ile ağır ,ağır aydınlanmaya başlamıştı güneşin doğduğu yere doğuya Arara t a gidiyorduk.

Anayol güvenliydi, her kilometresiyle levhalar Arara ta yaklaştığımızı söylüyordu ,tepeden düz bir ovaya inmeye başladık ,zaman sanki durdu, her şey ağır hareket ediyordu ufuk çarşaf duruluğundaydı tam karşımızda güneşin ışıklarına meydan okuyan Arara t dağı tüm haşmetiyle karşımızda kara kapkara karşımızdaydı aman o ne ihtişam başı bulutlarda zirvesine görene aşk olsun yol boyunca başımız hep yukarılardaydı az sonra toprak kahverengiyle toprak evleriyle Arara tın azarını işitmişçesine yere yatmış bir kasabaya topraktan iki karış evleriyle kasabadan çok uzak tarifsiz bir çöle ulaştık kara nehir kenarında sazlıklar için mandalarla dövüşen domuzlar tozu toprağa katarak vuruşmaları görülmeye değerdi. Kasabanın dar toprak yolundan çıkmaz yerlerine gire çıka kamyonun kasasının sürtünüp yıktığı duvarlar arasında ilerliyorduk sabahın ilk ışıklarıyla çıkanlara babam adres soruyordu kimi parmağı ile kimide, biliyormuşçasına adresi işkembeye dayanıp adresi tarif ediyordu ve en sonunda ahşap bir avlu kapısında durduk babam kapıyı açıp kamyonla birlikte avluya girdik artık gelmiştik ayaklarım uyuşmuştu toprak kahverengisine zıttı göğün maviliği ve tehditkar Arara t dağı sanki her şeyi izliyordu bizi görmüştü kamyon kapakları açılıp korkudan birbirine sarılmış evin iki parça eşyasını çatısız iki odalı toprak dama gelişi güzel koyduk şoför helalaşıp geldiği yoldan geri gidecekti yemeğe kal ısrarına teşekkür etti " gitmeliyim" dedi, babam "sahil yolunu kullan aman ha hata yapma, yolun açık olsun uğurlar olsun" dedi. Kamyon arkasından el salladım iki köşe sonunda gözden kayboldu gitti. Avlu kapısını kapattım avluda su kuyusu varmış dikkatlice inceledim

düşme tehlikesi vardı çünkü su iğrençti şal pazarı suyunun yanında ismi bile okunamazdı bu iğrenç suyun. Annem evin tozunu pisliğini süpürüyordu babam ise “şantiyeye geldiğimi haber vereyim” dedi ve gitti. Annem ev işleriyle uğraşırken araştırma işi yine bana düşmüştü avluya çıktım toprak duvarlar çevriliydi her iki yanımızda sağımızda ve solumuzda iki çatısız toprak dam vardı

Toprak damlara dayalı merdivenler ne amaçlıydı acaba? Evin kapısı oldukça dar dört menteşeli kalın demir koca,koca çivilerle çakılı bir kapıydı. Annem temiz hava içeri girsin diye, ardına kadar kapıyı açmıştı avlunun kapısını birileri çalıyordu gittim açtım destursuz bir kadın topluluğu ellerinde kovalarla içeri daldılar. Su kuyusunun etrafında yığılıp su dolduruyorlardı. Yan gözleriyle bir beni birde evi kesiyorlar aralarında fısıltıyla konuşuyorlardı “yeni komşu gelmiş evin hanımı yok nerede acaba?” diye birbirlerine soruyorlardı aralarından birini ite kaka evin kapısına doğru gönderdiler “hu hanım” diye seslendi annem elinde toz beziyle dışarı çıktı “buyurun” dedi elçi kadın “komşu hoş geldin bizler senin komşularınız memleket neresi?kocan ne iş yapar?” diye sordu annem “biz uzaklardanız kocam Arara t şantiyesinde çalışır tayini buraya çıktı geldik benim adım Ruhîye” dedi kovalarını yere bırakan kadınlar annemin etrafında toplandılar her biri bir soru soruyordu maksat su değil bizi merak ettikleri belliydi.

Gelen kadınlar “yardım edelim” dediler annem “teşekkür ederim sadece perdeler kaldı” dedi “oğlum son sınıfa geçti bitirmesine az kaldı okul nerede acaba?” Diye sordu annem kadınlar “sabah bizim çocukları kapıda beklesin onlarla beraber okula giderler kasabanın meydanında Ruslardan kalma taş bina okul, sadece bir orası var çatılı bina alayı hepsi toprak dam bulurlar kolay o iş” dedi kadınlar az sonra kovalarını yarım yamalak su doldurarak gittiler akşama doğru komşu bahçelerinde bir hara ketlilik vardı komşu kadınlar bahçelerinde ateş yakmaya başlamışlardı odunları tepeleyip besliyordu gökyüzüne bir iki derken yüzlerce duman direkleri yükseldi bunların amacı neydi? Avlunun kapısına bir arabanın yaklaştığını duydum koşarak kapı arasında baktım bir kamyonet son sürat kapının yanına gelip durdu babam kamyonetten indi kamyonet geldiği gibi son sürat devam etti sanki peşinde birileri varmış gibi babam “kapıyı sıkıca kapat sende eve gir” dedi neler oluyordu?kafamı kaldırıp Arara t dağında baktım kara bir bulut tepelerden aşağıya doğru iniyor güneş tutuluyordu sanki gece olmadan sokak lambaları kara sisle birlikte yanmaya başladı ilerden çoban köpeklerinin havlamaları ile irkildim sis beni de yakaladı ve aştı gitti. Babam akşam yemeğinde yememiz için hurma getirmişti ilk kez hurma adında bir meyveyi burada yemiştim bir anda anımsadım dedenin beze sararak iblise fırlattığı ve iblisi yakan taş zannettiğim meğer hurma çekirdekleriymiş tıka basa hurmaları yedim ve masadaki çekirdekleri de hepsini ceplerime doldurdum.

Bütün gece silah sesleri dışarıdan geliyordu sanki bir gösteri varmışçasına kalabalık sesler ve ordunun çıkartabileceği kadar ayak sesleri dışarıdan geliyordu. Sabah çantama okul müdürüne vereceğim nakil kağıtlarını koydum kapı önünde beklemeye başladım benim gibi öğrenci tayfasına arkadan takılıp onlarla beraber okulun yolunu tuttum. Geçtiğim yolları ezberliyordum koridor ve labirentlerle dolu bu toprak yığılı kara kasaba meydanına ulaşınca çıktığım koridora benzeyen sayısız labirent yolların olduğunu fark edince geri dönüp toprak duvara koca bir işaret kazıdım kasabada bir tane fırın bir tane kasap bir tanede bakkal vardı ama sayısız sıralı kahve haneyle doluydu okul ta ileride gözüküyordu yabancı öğrenci kalabalığına karışıp okula girdim ve ilk işim müdürü bulmak oldu kağıtları ona vermek için odasına girdim “öğretmenim adım Mehmet babamın tayini buraya çıktı bunlar nakil kağıtlarım babamın selamı var akşam size uğrayacak buyurun” dedim

okul müdürü “hoş geldin genç vay sen benim memleketten gelmişsin ah Şal Pazarını bilirim benim köy oradan uzakta olsun, ah denizi çok özledim seni 3-A edebiyat sınıfına götürüyüm beni izle” dedi önde okul müdürü arkada ben Ruslardan kalma ordunun yaptığı taş binada bayağı yürüdük ve sınıfa ulaştık ilk gün tanışmayla geçti.

Akşam paydosuyla evin yolunu tutum kahvehanelerin yanında bir kalabalık vardı önde birisi ve onu kovalayan kalabalık bağrıışmalarla ilerliyor benim ilerimdeki köprüden yoluma doğru ilerliyorlardı yaklaştılar gözlerime inanamıyordum önde koşan bir kadındı tam yanımda yere düştü gözlerinde dehşet korku vardı o koca kara gözlerine uzun kara saçları dökülmüştü çiçekli, tek parça elbisesi toz topraklı yere düşünce elbisesini üstü açıldı yerden kalktı eliyle açıkta kalan memelerini kapatmaya uğraşıyor kaçmaya devam ediyordu .

Dondum kaldım, kadın benim sabah geldiğim labirente girdi ve toprak mahallede iki dönüşte kayboldu arkadan gelen kalabalık bağrıışarak öksürüp tıksırarak bana ulaştı duranlar denizden çıkan dalgıç kadar nefes alıyordu yaşlı bir adam dizlerini üstüne çöküp “asiye kızım dur” dedi ve ağlamaya başladı kalabalık “Mehmet amca üzülme bir dahaki sefere yakalarız” diyorlardı yaşlı adam kasketini kafasından çıkartıp terini sildi aynı mendille göz yaşlarını siliyordu “biz ne yaptık kime kötülük yaptık bize yapanlara lanet olsun kızım asiye m gülüm ne hale geldi ah şerli Yusuf yaptıkların yanına kalmasın” dedi kalabalık yaşlı adamın kollarına girip götürdüler. Yolumun üzerinde kadın karşıma çıkabilirdi bayağı bekledim sonra bende o koridora girdim korku ile ilerliyordum avlu kapılarının altında hırlayan havlayan köpeklerle havaya zıplıyordum bazen koşuyor bazen yürüyerek ilerliyordum eve yakın olduğumu anlayınca rahatladım ama yanılmışım duvarın dibinde o kadın yarı baygın ağzından beyaz köpükler saçarak elini bana uzatıyordu, korkumu unutmuştum ona yardım etmeliydim “kurtar beni iblisten ,iblis çıkmamalı içimden” diyordu kadına annem yardım edebilirdi eve doğru koşuyordum sonra geri dönüp kadının yanında bekliyordum belki yoldan birisi gelir diyordum yine uzaklaşınca kadın kasılmaya haykırmaya başladı ağzından kara bir duman çıktı duman dağılmadı yanına çöktü iri boynuzlu kara bir iblis sisten belirdi kadını kollarına alıp çıkmaz sokağa daldı gitti.

Gece sıkışmış bir vaziyette uyandım tuvalete gitmem gerekiyordu ama tuvalet dışarıdaydı bekledim belki geçer diye yok olmuyordu dayanamıyordum demir kapıyı açtım sessizce kafamı dışarı çıkarttım ay ışığı sisle güreşiyor bir aydınlanıyor bir kararıyordu dışarı tuvalette işimi bitirince dışarıdan su kuyusundan inlemelerin geldiğini duydum merak kadar kuvvetli bir duygu yoktur su kuyusuna doğru sessizce ilerliyordum taş duvarın arkasında iki ayak görünüyordu duvarın dibinde ise kara keçi ayakları gördüm kuyunun alçak duvarının arkasında tak tuk boynuz taşlara vurdukça ses çıkartıyordu kuyunun arkasından yaklaştım iblis Asiye n in bacaklarını ayırmış bacaklarının arasına girmiş Asiye n in bacakları havada entarisi açılmış kalçası baldırı çamur yerde çamur içinde sırt üstü yatıyor elleriyle çamura bulanmış memelerini sıkıyor çekiyor asılıyor inliyor haykırıyor dudaklarını ardına kadar açmıştı iblis Asiye n in üstünde ani ileri hareket ediyor kafasını kaldırdıkça boynuzları taşlara sürtünüyordu bir ileri bir geri yerde hareket ediyor her hareketinde ince tiz bir ses inliyordu o iblisten geliyordu o iblisin karısıydı beni fark etmemeliydiler geri,geri eve doğru döndüm gittim.

Ertesi gün öğlen paydosundan sonra eve geldim tam avlu kapısından geçmişken kadınlar yine kuyu başında toplanmışlardı kadının biri su kuyusunun duvarının yanında yere doğru eğildi yerden bir tek terlik bulmuştu çamurlu terliği tanımış olmalıydı doluk gözleriyle elleriyle çamuru siliyor suya batırıp yıkıyordu “neler

oluyordu?" kadın bir anda "Hafis e ,sana lanet olsun ,Asiye m kızım terliklerini buralardan mı? Toplayacaktım, bunu da mı gördüm, lanet sana Hafis e efsunladın kızımı efsunladın efsuncu lanet sana " diyordu diğer kadınlar "sus kız ne yapıyorsun duyar şimdi o uğursuz efsuncu " diyorlardı kimisi bırakıp kaçtı ben ardından kapıyı kapatmıştım kaçan kadınlar avlu kapısını açık bırakmışlardı ben tekrar kapattım ki bir rüzgar kapıyla birlikte beni de geriye itti bir kadın kapıya üflüyordu kapı onun efsunuyla açılmıştı bu uğursuz kadın avluya girince yerdeki ağlayan kadın onu görünce ayağa kalkıp "efsuncu Hafis e buraya damı geldin? Kala ,kala bir canım kaldı ya sen ya ben " diyerek yerden taş alıp koşmaya başladı. Uğursuz kadın Hafis e cebinden bir toz alıp avucunda sıktı hücum eden kadın yaklaştığı an yüzüne üfürdü, beyaz toz kadının yüzüne gelince kadın yere çakıldı Hafis e efsunlarına başladı okuyor üflüyordu o an topraktan iblisler solucan gibi yerden çıkmaya başladı yerdeki kadını kollarından bacaklarından yakalayıp havaya doğru kaldırdı iblisler. Efsuncu Hafis e kadının yanına gelip yüzünü ,kadının yüzüne yapıştırıyor sanki öpüyordu diliyle yalıyordu "sen kendini ne zannediyorsun sen kimsin senin bu cüretin kime benim kim olduğumu daha bilmemişsin kızını istedik paraysa para koyunsa koyun verecektik neymiş şerli Yusuf un oğluymuş neymiş Arara t dağlısı dediniz . Kızım bana bak bana bak Elif, Asiye değil hepinizin aklını alırım değil burada bu alemde benim efsunumu çözecek kimse yok" dedi avlu kapısını yanında beni gördü ben "anne" diye haykırıyor yardım istiyordum Hafis e bana doğru ilerliyordu elimdeki çantamı ona fırlattım çantam Hafis e n in kafasına isabet etmişti defterlerim kitaplarım yerlere saçıldı bende ona hücum ediyordum yerden taş aradım ama bulamadım elime ne geçiyorsa fırlatıyordum Hafis e bir anda çığlık attı elbisesi yanmaya başlamıştı cebimdeki hurma çekirdekleri Hafis e n in cebinde taşıdığı iblis yavrularını yakmıştı cebinden yanarak yere düşen iblis yavrularını gören büyük iblisler Asi yenin annesini bırakıp yerdeki yanan yavrularını kurtarmaya çalışıyor başaramayınca haykırıyorlardı Hafis e hırkasını yere attı saçını koca elleriyle yoluyor delirmişti cinnet geçiriyor yerde sürünerek kendini duvarlara vuruyor ve kaçırıyordu bütün bu seslere annem yetişti "neler oluyor sana bir şey odlumu?"diyerek bana sarıldı korkmuştum yerde asi yenin annesi etrafa saçılmış kitap defterlerim bir savaş verilmiş ve düşman kaçmıştı peki ya yerdeki kadın o ne olacaktı tabansız diğer kadınlar bütün bu bağırışlara haykırışlara tepkisiz kalmış hepsi kaçmış ve sinmişti ancak duvar üstle rinde kaçak gözler bize doğru dolaşıyor ancak onları hissediyordum.

Annem yerdeki kadına yöneldi ben çantamı ve yerdeki kitap ve defterlerimin derdinde toplamaya çalışıyordum annem yerdeki kadını kaldırmaya çalışıyordu. Kadın ağlıyordu bir bebek gibi yerde toplamıştı kendini annem "komşu kalk ağlama ne oldu niye kavga ediyordunuz?" diye sorular soruyor kadın cevap vermiyordu annem eve gidiyordu peşinden de ben çantamı eve bıraktım annem kolonyaya aldı tekrar çıktı avluya yine peşinde ben kolonyayı eline sürüp kadının yüzüne sürüyor "üzülme" kalk dedi annem kadın kafasını kaldırıp "halimi bir bilsen komşu dağlar kaldırmaz derdimi Hafis e efsunladı kızım Asiye yi işte bak terliğinin tekini kuyu başında buldum, gelmez olaydılar kocası şerli Yusuf çoban olarak geldi buraya acıdık fakirdir dedik hele ayağına bir yer etti başımıza neler etti kapısına geldiği evi dağıttı evin hanımına çocuklarına efsunlar yaptı evin beyini onlara küstürdü dardağan taneleri oldular dağıldılar evin beyini yedi yıl sömürdü o ecel o beyi alınca şerli Yusuf evin tarlaların koyunların sahibi olmuş elide beyin vasiyet kağıtları varmış gel zaman sonra karısı Hafis e yanında oğlu ile geldi kuruldular sömürdüler semirdiler kime kızdıysa efsunladı, insanları kasaba ondan korkar oldu belediye seçimlerinde her sandığa iblisini bağlamış her oy atan kişi kendinden geçip

şuursuzca ona emir telkin eden iblis oy attırmış şerli çoban gelip bey oldu Arara ta o gelince dağdan sis olur gelir iblisler başımıza sayısız musibetler şerli hakkında kötü diyenlerin bile başına gelenler evinden gece çıkanların kaybolmaları ile sindirdi kasabayı on dörtlük genç kızları efsunlarıyla kendine cariye yaptı hiçbirini geri gelmedi oğluna kızım Asiye yi istedi vermedim kıyamadım ceylanıma ah komşu başıma gelenler dağlar kadar büyük Arara t kadar büyük lanet olsun efsunculara lanet olsun şerli iblis Yusuf a" dedi yerden kalktı başörtüsünü düzeltti elleri titriyordu "abla beni eve götürür müsün? dermanım yok" dedi annem koluna girdi " evin nerde komşu?" dedi kadın "abla az ileride ah abla keşke böyle halimi görmeseydin adım Elif, Asiye n i n annesiyim sana da zahmet sıkıntı verdim kusura bakma" diyordu annem "komşuluk gereği yaparız ne demek insanız başa her şey gelir sen üzülme kötülere Hak yeter" dedi

Yürüyorduk kara iri köpekleri bir ben değil Elif teyzede görmüş az kalsın korkudan annemin tepesine fırlayacaktı ama annem görmemişti Elif teyze "Hoş iblisler" diyor annem onun yüzüne garip ama daha çok üzüntülü bakıyordu Zengin olmalıydılar avlu kapısının süslerinden tahmin ediyordum. "korkma abla avluda köpek yok bağladıklarımızı hep parçaladı lanet olasıca şerli Yusuf un iblisleri" dedi ,Elif teyze anneme. Kapıdan içeri girdik beyaz badanalı karşılıklı üç evin olduğu geniş bir avluya girdik bizi gören yaşlı adam koşarak "hanım ne oldu sana" dedi, Elif teyze "efsuncu Hafi s e yaptı bana da kötülüğünü, Ruhîye ablanın avlusundan su almaya gitmişim sağ olsun abla beni getirdi " dedi evet ,evet bu yaşlı amca evet Mehmet amca dedikleriydi. Yaşlı Mehmet amca "sağ ol bacı" dedi anneme, annem "yok ağabey komşuluk gereği getirdik zahmeti yok" dedi, Elif teyzeyi evinin önündeki ahşap el örgülü hasır örtülü sedirin üstüne bıraktık Elif teyze "ah başım ağrıyor! bey ,bana bak yüzüm eğildi mi? çok kötü çarptı beni efsuncu Hafi s e" dedi Mehmet amca "yok ,yok" dedi ,annem "hadi Mehmet bizde gidelim" dedi Mehmet amca "bacı sağ ol ikram yapsaydık keşke böyle tanışsaydık sağ ol bacı" dedi annem "sağ ol ağabey beyimle geldiğimizde" dedi yürüdük gittik eve varınca avlunun kapısını daha sıkı kapattım akşama işler kalmamalıydı.

Günler geçiyordu ama monoton can sıkıcı günlerdi hafta sonlarının bile bir tadı yoktu burası bize çok yabancıydı bir kez kalp ısınmamıştı tatil gününde avlunun kapısında oturuyor gelip geçenlere bakıyordum uyku tutuyordu yarı uykulu oturuyordum güneş tatlı,tatlı öğlen öncesi ısıtıyordu beni ,gözümü almıştı sesin geldiği yöne tam bakamadım bir karartı önümden hızla geçti az sonra bir dolu insan yine bağırarak nefes nefese koşuyordu artık yabancı değildi bu koşturmaca yine rutin bir kovalamaydı bende durur muyum bende peşlerinden ama bu sefer kız yakalanmıştı o kız dört kişiyi üstünden savurup atıyor kimini ısırtıyor etraf toz toprak oluyordu gel zaman yoruldu kız ağzından köpükler çıkmıştı bu yaşıma kadar duymadığım küfürleri andan duydum.

Kızı bellerinden çıkardıkları kemerlerle bağladılar en komiği şişman bir adamın pantolonunun düşmesi bu garip ortamda bile gülüşmelere yol açmıştı alıp götürüyorlardı kızı ama nereye? İleride iki köşe dönünce Elif teyze yolcu bekleyen çığırta gibi koşup geldi sarıldı öptü kızını ağlıyordu hep beraber avluya daldık kız kendine gelmişmiş meğer çözülmesini bekliyormuş baygın zannedip ayaklarına bağladıkları kemerin birini gevşeten adamın yüzüne aldığı tekmeye adam yere yuvarlandı kalabalık bu sefer kızı alıp tandırın çatısını tutan direğin birine bağlayıp sabitlediler kız kasmaya başladı Mehmet amca "birileri bir şeyler yapsın kıza bir haller oldu çözün" demeye kalmadan kapkara duman çıkmaya başladı kızın ağzından kalabalık kurt gören kuzu gibi geriledi ama gözlerini bir an olsun olanlardan gerilemeden bakıyorlardı sis yere çökünce "dikkatli olun iblis çıkıyor"

diye bağırdım sözüm bitirmeden odunsu boynuzlarıyla keçi ayaklı iblis belirdi iki adım ileri atılıp Mehmet amca yıktı boğazına abandı başını kaldırıp "elimden alamazsın bey kızın bana ait o benim " dedi kalabalık dondu Mehmet amca yerde debeleniyordu Elif teyze ne cesur kadın iblise sopayla vurunca ilk hamleyi görenlerde abandılar iblise, iblis Mehmet amca yı bırakıp ilerlemeye başladıkça kalabalık açılıyordu kara iblisle iki adım ilerimdeyken fırlattım hurma tanesini ona çığlık atarak kıvılcımlarla yandı ama yeri yakmadı yanmayı görenler yeri elleriyle yokladılar "yer soğuk nasıl yanmamış bu?ne oldu kim yaptı " diyorlardı kimse benim hurma çekirdeğini attığımı o karmaşada görmeme işti Elif teyze çığılığı ile kalabalık suspus oldu "kızım nefes almıyor kızım öldü" dedi ve oracıkta bayıldı Mehmet amca kızına sarılıp ağlamaya başladı kalabalıkta öfke yükseldi "şerli Yusuf sen bittin yanına kalmayacak intikam" çığılıkları yükseldi yerden etraftan buldukları her şeyi toplamaya başladılar kimilerin elinde orak tırpan kimilerinde avuçlarında taşlar bulmuşlar Mehmet amcanın kamyonuna kasasına doluşmaya başlayınca, ben kırışı kırdım soluk soluğa eve vardım "anne asiye öldü" dedim anneme, annem " sen ne aradın? ya senin başına bir şey gelseydi çıkma dışarı" dedi

O gün kulağım hep dışarıdaydı neler oluyordu dışarıda koşuşturanlar çığılıklar sonrasında zafer çığılıkları n a döndü sonra sessizlik çöktü o gece sessizdi bir şeyler olmuştu garip sis Arara tan aşağıya kasabaya inmemişti konuşulanlar şerli Yusuf un sonunu anlatıyorlardı su başına gelenler "komşu duydun mu? Şerli Yusuf u karısı efsuncuyu Hafi s e yi ,Elifin akrabaları kuru dut ağacına asmışlar oh olmuş ama oğlu İbrahim elinde kara kitapla kaçmış dağa, Asiye o. . "

Hiçbir şeyin sonu yok...

EFSUN
KARA DUT

Bu sabah ,Arar at bir başka bakıyordu. . . gözleri ama olan adam olmuş da amadan kurtulmuş, hasretle bakıyordu, aşağılara aşağıdaki bizlere tehlikeli değilmiş meğer hüzün gözler ,ama buralılar o dağa küstü o sevgiyle özür dilercesine bakarken geceden bu yana barışan yoktu . . gün ,berrak nehir, gün güvenli ve Arar at kar beyazı şapkası ile dimdik heybetli üstümüze bir gün yıkılır dehşetiyle yinede güzeldi okul için hazırlık yapmalıydım çantam en az benim kadar açtı ağzını açmıştı karnımı peynir ve lavaş ekmekle doldurdum ince lavaşı katlayıp kitaplarımın arasına okulda da yerim diye çantanın açık ağzına doldurdum tika basa çamurlu yollar beni bekliyordu çıkmaz sokaklarda geceden kalan aşk sarhoşu yorgun köpekler son bir kez güne karşı çiffleşiyor yanından geçenleri umursamıyorlardı ağır yol alıyordum okul her sabah isyanlarıma neden di sürprizlere her an hazır olmalıydım ama bunu kim bilebilirdi aradımdan bir ses duydum aldırmadım "herkes benim adımlı biliyordu devam duymaz dan gel sende bu şans varken hayırlı değildir" dedim kendimce yine o ses çamurlu yolda ayak şapırtısı durdum "Mehmet dursana ya" durdum arkama dönüp baktım beyaz gömleğinin üstüne mavi formaya zıt etrafına neşe veren sarı pembe çiçekli tiftik yünü örgülü hırkasıyla elinde okul çantası dizine gelen çizmesi iki anten örgü saçı ile benden uzun bir kız bana doğru koşuyordu nefes,nefese kalmış yanıma varınca ellerini dizlerine dayayıp derin ,derin soluk almaya başladı karşımda eğilmişti sonra doğruldu "Mehmet ne den beklemiyorsun peşinden koştum bak yordun beni" dedi "ben Gül dedi annem bana Güllü der ben Asiye n i n kardeşiyim beni tanımadın mı annemi getirmiştin herkes seni konuşuyor

İblise sen ne attın da o yok oldu ha söylesene “dedi, daha da konuşmasına devam ediyor bitimsiz sözlerin sıkıntısını yoluma devam ediyordum Gül bir önümü çevirip gözlerimin içine bakarak “hadi” demesine iyice sıkıntı basmıştı bu ilgiden sıkılmıştım “uzun hikaye ne ben anlatırım sana nede sen anlarsın” dedim benim iblislerle mücadelem gerçektende çok uzun bir hikaye idi. Gül yanımda yoluma devam ediyor kah aradımdan kah önümden yürüyordu ben hiç soru sormadım ağız açıldığında susmak bilmeyene fırsat vermemeliydim. Öylede yaptım soru sormadım baş üstümüzden izlendiğimizi hissettim anlatırsam korkacaktı hatta deli diyebilirdi Arar at iblislerle doluydu ve Arasın kardeşi kara su kenarındaki kavaklar yine davet etmiş dallarına iblisler kara karga çığlıkları ile dolmuşlar konuşuyorlar intikam planlıyorlardı savaşa her zaman hazırdım ama yanımdaki bu kız ya buna bir şey olursa o bilmiyordu oda diğerleri gibi sen gibi unuttuğumu mu sandın hey bu mısralarımı okuyan üniversiteli senin kız arkadaşlarınla yaptığın masaya mum yakıp kahve fincanıyla yaptığın senin ruh dediğin ama gerçekte iblisle yaptığın heyecan ve korku fantezine hiç benzemez bu o kaçamaklar değil bu ,bu çok ciddi söylemekle anlamazsın onun nerede olduğunu ama ben sana da söylemeyeceğim bu işe bulaşma kara karga iblisler ağlıyorlardı şerli Yusuf u ve efsuncu Hafi s e n in ağıtını tutuyorlardı cesetleri indirmeye çalışan jandarmalara saldırdıklarını ve o kadar insanın gözü önünde kaçırdıklarını anlatıyorlardı cesedi jandarmaya bile vermediklerini anlatıyorlar ve onları Arar at götürdüklerini anlatıyorlardı ama İbrahim in hakkında konuşmuyor onu ele vermiyorlardı. O çığlıklar o konuşmalar önemliydi karasu kenarına kavaklardan çit yapılmıştı o çitteki kara karganın çığılığı ile Gül yanıma sokuldu yerden taş alıp kargaya fırlattı ama kara karga bana mısın bile demedi göz,göze geldik tam karşımdaydı lider di bu diğerleri havada kimi yakın uçuyor ama savaş başka zamana “şimdi değil” dedim Gül ancak çığlık atıyordu ah benim gördüklerimi ya görseydi meydana çıkınca meydan okuma bitmişti Arar ata doğru bulut olup gittiler meydana çıkan diğer yollardan sayısız öğrenciler bu soğuk meydana nehre katılan dereler gibi kaynaşmaya katışmaya başladık Gül koşarak yanımdan ayrıldı tam kurtuldum demeye kalmadan kendi yetmez gibi başka sınıflardan kızları da yanına katıp getirdi tek, tek tanıştırdı çoğundan büyüktü ve akraba kızlarıymışlar Güllünün babası onu çok geç okula yazdırmış yoksa çokta mezun olurmuş önde ben aradımda haremi ile Suudi şeyhi edasıyla Ruslardan kalma taş okula varınca kara kalabalık yüzlerce çift gözlerin bakışları ile okula vardık pazartesilerden neden nefret etmeyeyim ki Güllü yanımdaki çocuğu kaldırıp yanıma kendisi oturdu duvardaki oturma planını ne zaman değiştirmiş ya kaymakamın soluk benizli damarlı alınlı kızı o hiddetli bakışı ben ona ne yaptım şimdi. Her sabah asık suratı ile merhametsiz matematikçi Mehmet öğretmen sınıfa girer girmez kalın tahta cetvelle sıra dayacağına çekmesine alışmıştık sıkıysa kaymakamın damarlı kızına da vursana üstüne kaymak olarak benim kulağıma öyle bir vurdu ki ey tanrım onun yanına bırakma okul değil işkenceydi ah Şal pazarındaki çatlak Temelin kızı sen ne mübarek öğretmenmişsin özledim seni ve Şal pazarını okula gelmek sabah kalkmak eziyet çıkmaz yollarda karşına her şey çıkabilire hadi neyse o azgın çoban köpekleri n i n her şeyi uluorta Ruslardan kalan kara taştan yapılmış okul güneş ışığını kıskanıp bizleri kendi gibi dar pencere ardında ışısız kendi gibi dar görüşlü bırakması benim serseri ruhuma eziyetti renkli tek şey okul müdürünün Şal pazarı yeşili gözleriydi zaten oda oralıydı okul yarıyla gelmişti ama buraya tek kar tanesi yağmamıştı kah güneş açıyor kah ayaz bolca yağmur ve çamur yer kahverengi Arar at kara gökyüzü yere barışık oda kahverengi burası ne biçim yer ah Şal pazarı sen cennettin ya burası ne burayı nede insanların buraya namzet incitiyor insanı hele o bakışları Güllü oynuyor koşuyor teneffüste benim

kolumdan tutup ah birde çekmese istemiyorum ben bu gözlerin önüne çıkmaya ya öğretmenime ne demeli matematikçi Mehmet öğretmeninim kardeşi babamın yanında çalışıyormuş işe içkili gelmiş tartışmadan bana ne ama öğretmenim onun hıncını benden çıkartması bu yaşımda bile binlerce lanet ona sol kulağıma vurduğu şamarı hak etmemiştim kabahatsiz halimle kulağımın arızası o günden bana kalan Arar atın altında aralıkta kalmış aralık insanı neden vurdu bana hakkımı ondan elbette hak soracaktır bundan eminim.

Ağlamadım bile ne anneme nede babama söylemedim doktordan öğrendiler heyhat ne yapabilirler zaten oradaki tek doktoru bile linç ettiler sebep yabancıymış bekarmış vesaire sabahın köründe karga kahvaltısından sonrada ile gidip valiye doktor kaçtı gitti diye şikayet etmişler bazen diyorum ya şerli Yusuf bunların hakkından geliyormuş bunlar onu hak etmişler her neyse Arar at altında aralığında kalan bu köy den bozma ilçe ye babamın şantiyesinin ne işi varmış keşkeler dolusu ama insan kanatsız kör kuş demişti dede peri dediği doğruymuş.

Her akşam okul dönüşü Güllüyü evine bırakıyordum kız iyice bana abayı yakmıştı koca ahşap kapıyı kapatıyor sonra açıp bana koşuyor ve zorla öpüyordu deli, gözü görmüyordu hiçbir şeyi diyorum ya o kız çılgındı şu yalan dünyada umarım ona bir kötülük gelmez .

Nihayet hafta sonu gelmişti kar tatiline yarı yıla iki hafta kalmıştı bu gün okulu düşünmüyordum sabah geç kalktım hava yine dengesiz deli tımarhane kaçkını sırtımdaki parkemi çıkartıp kolumun üstüne katlayıp karasu kenarında geziyordum kavak ağaçları rüzgarla aynı yere yaslanmış kendilerini yaymış tembel işçi olmuş nasılsa patron yok rahatlığı ile tembellik ediyor güneşleniyorlardı bu mevsimde her şey güzel olmalıydı ama değildi kavak kurularından yapılmış çite dayandım zift karası su ağır akıyordu gizemliydi bir anlık şimdi ben neredeyim diyordum yanıyor bur da günlerim iç çekmek çözüm değildi sıkılmışım artık ilgimi çekmiyordu bile yeşil cücenin kavak gövdesindeki evine taşıdığı şeyler onu görmezden geliyordum yeşil cüce oda benim gibi nasıl olsa herkesin göz perdesine güvenerek ukala evlerden çaldığı kaşık çatalları saklamakla meşguldü bir an dikildi bana baktı ne olur olmaz der c e si ne sonra kalbine kurt düşmüştü ona bir kere bir iki sakladığı yerden çıkartıp başka bir yere gömdü fesat ya hiç erinmeden kavak kovuk n a eziyeti kendine hiç erinmeden yine taşıdı kafasını bir çıkarıp bir saklıyor bana bakıyordu boyu benim ancak yarım kadardı önümden bir

uzak geçti sonra arkamdan geçerken nefes verdi enseme ama ben umursamadım tam yakın geçerken ilerime donuk bakan gözlerimi hareketlendirip ona baktım haykırıp kıcının üstüne düşüp geri, geri korkuyla kendini çekti yaptığı harekete o kadar bozulmuştu ki hiddetlendi ayağa kalktı üstüme yürüdü ben kollarımı çitten kaldırıp cebimden hiç çıkartmadığım ayet yazılı hurma çekirdeğini elime aldım av ucumu açmamıştım bile ama avucum alev, alev ışıklanmıştı yeşil cüce rahvan at tan daha çabuk durmuştu çekik gözlerini iyice açtı ağacın ardına saklandı "sen kimsin? Yoksa o musun ?sen miydin? Kara iblisi yakansan bende yandım ne istiyorsun benden? Baştan beri beni takip ediyordun da ne aptalım ah yaşlılık bak baba bak bin çocuğumla baş edemezsin git buradan defol bak hala duruyor gitsene" diyor yerden topladıklarını bana atıyor saklandığı ağacın arkasından açığa da çıkmıyordu dedenin onlara seslendiği isimle seslendim bu ismi asla size söyleyemem öyle bir haykırdı ki çöktü ağacın dibine aç kedi gibi yığıldı sadece sere serpe bodur kalın bacaklarını ve çizmesini görüyordum ağılıyordu " bittim ben artık nesin sen defol dedim ne istiyorsun benden ah yıllık uykumdan şarabımı içip uyusaydım bok yiye sice iki kaşık için uyumadın hem gömdüklerimi gördün şimdi belki de özgürlüğümü kaybedeceğim yüz yirmi üç yıl geçti o insandan kurtuluşum şimdi

özgürlüğümü yine kaybedeceğim dur,dur sana para vereyim ne istiyorsun ha?" cücenin çenesi durmak bilmiyordu bu çeşit orman cinlerine asla güven olmaz boş anında efendisini boğarak özgür olurlar en az kara iblis kadar kötüler bunlarla yapılan büyülere kapılanlar evden dışarı çıkınca yüzlerce kez kapı kontrolü yaparlar yetmez ütüyü unuttun hadi evi kontrol en son nemi olur ya çarşı işi iptal olur yada sigortadan elektriği vanadan suyu kapatıp ancak öyle giderler sonrada p i s k o l o k l a r onlara panik atak vesaire bir ton isim bulurlar doktorlardan bir dostum olsa o cücelerin biriyle tanıştırsam onun diplomasını iptal bile ederler o yaşımda bir dünya ilaç içen o teşhis konulmuş uzak komşum şişman kadına musallat olanın ağzının payını verince gel zaman sonrası kontrole gitmemiş telgraf çağırısı ile başkente gitmişler başkentteki profesör hayretlere kalmış ne kadar test tuzak manevralar hatta toplu iğne dökmüş sonrası "kariyerimde ilk kez seninle karşılaştım" demiş şişman kadın. Sevmem asla güvenmem o orman cücelerine "senin haram ne paranı nede malını istemiyorum senin gibi korkak ama o kadar da zalim bir orman delisini alamam uykumda boğulmak istemem kara iblislerle savaşımdan sana ne zaten akıllı olsanız büyülere alet olmazsınız hesap bize de size de var" dedim onu kalbindeki kurtla baş başa bırakıp çekip gittim o ise hala küpe doldurduklarını bir o yana bir buyana gömüp duruyordu tanrı onlara ceza vermişte haberleri yok akşama kadar bu Arar atın aralığına sıkışmış çölde dolaştım viraneler ile doluydu gün ayaklarımın altına sarılırken tek düz yolu olan bir iki baraka dükkanların olduğu çarşıya varmıştım o çılgınla burada damı karşılaşacaktım annesi Elif beni görünce elindeki kumaşı bıraktı bana seslendi "o oğlum ne yapıyorsun annen nasıl" dedi sese yönelen Güllü üzerime dolu dizgin olmuştu bile tam karşımda durup tam öpecekken annesini fark etti dudaklarını düzeltip elimi tuttu yine çekiştirmeye başladı "annem bana ablam Asiye ye elbise dikecek sende gel" dedi kaçak koyun yakalamış çoban olup çekiştirerek annesi Elifin yanına getirdi beni Elif teyzenin elini öptüm "annem iyi bende dolaşıyordum" dedim Asiye "anne biz biraz daha dolaşalım" dedi sende kurtulduğunu sandın maalesef "Mehmet biraz daha biz gezeceğiz sen Güllüyle dolaş sana emanet evine gittiğin dede bir zahmet bize bırak elimiz ayağımız altında dolaşmasın" dedi inan tam hayır diyorken Asiye "o senden kurtulduk" dedi bu söz beni üzdü anten saçlı iri kız bana emanetti hüzünlendi ama olsun o benim çılgınımı " hadi gidiyoruz" dedim yavru tay gibi etrafımda halkalar çizerek kah ayağıma basarak kah ellerimi tutarak çekişerek yürümeye başladık o kadar güzel değildi, birazda şişmandı ama neyse ablasının sözüne kızdım "neden senden kurtulduk" diye sormadım o da onun kardeşi değil miydi? Kumaş satan mağaza camından zor ayrılıyordu bir kadınla uğraşmak şimdi bile çok zor ora bura derken aklına bir şey gelmişti zaten onun çenesine artık aldırıyordum o konuşuyordu sadece konuşuyordu şerlinin evinin bulunduğu çıkmaz yolunun çatalına gelmiştik saat iyice geçmişti az kalsın omuzum çıkacaktı çaktı kolumdan "Mehmet o eve gidelim mi?" "Hayır" dedim kızların hayırdan anlamadığını o evin kapısına varıncaya kadar tekrarlardım ama kime söylüyorum. Bir ara "ben gidiyorum sen istersen gelme beni de orada yesinler" diyerek koşup kayboldu mecbur ben kendimi o uğursuz şerlinin evinin ana kapısında kendimi buldum korkuyordum o çılgın destursuz avluya daldı kargaların havalanmasıyla olmayan aklını da az kalsın kaybedecekti çılgılığı dağı yıkardı kulağım çınılıyordu tam kulağımın dibine bana sarılarak bastı gaza "yahu hem korkarsın hem de beni de peşinden getiriyorsun" azarladım ama kim dinliyor ki "korkuyorum Mehmet koru beni" diyordu "neden beni kim koruyacak bende korkuyorum" dedim o ise "sen erkeksin erkekler korkmaz" dedi kargalar çılgılık çılgılığa gülüyorlardı merak onun en zayıf tarafı gövdeden birleşik ikizler gibi daldık kundaklanmış evine yangın fazla yıkmamış fazla tahribati

yoktu kapısı ardına kadar açıktı içeriden iğrenç kokular geliyordu o da bende evin içinden geçilen iç avludaki kuru kara dut ağacını görmek istiyordum ne olur ne olmaz tehlikeliydi burası bana bile. Şerli Yusuf un evini çok anlatmışlardı su başına gelen kadınlar anlata, anlata bitiremedikleri evin içerisindeydik tavan salkım ,salkım demet ,demet uçlarında anne adları kimi erkek kimi kadın isimleri doğum tarihleri doğum saatleri yazılı saçlarla tavan kaplıydı koridor karanlığa bitiyordu her beş adımda her iki yana açılan odalar vardı dar pencere önünde mumlar sırayla diziliydi duvarlarına çizili çok resimler vardı ama bir resim bütün odalarda vardı başı taç takılı kadın gövdesi kertenkele kuyruğu ağzından alev çıkan yılan resmi vardı kimdi bu? ne amaçla çiziliydi? hangi inançtı bu? ismi Yusuf tu ama kutsalı neydi? neye tapınırdı? Demek ki isim aldatmak içinmiş zaten çok yanıldım çok aldatıldım insanlardan ve görevli gönderilerle zarar gördüm zaten iblisler bana dost zannettiklerim ve akrep akrabalarım dahi görevlendirilip üstüme salındı tanrı soracak onlara bütün hesapları. Nerede kalmıştık Güllü ile o evde ilerliyorduk kadın giysileri bolca çeşitli ebatlarda iç çamaşırları yer minderleri arasında Güllü eğilip bir şeyler toplamaya başladı “bu, bu ablamın simli beyaz siyah ince düz çizgili elbiseyi yerden aldı sıkıca toparlayıp elinde tutuyordu koridor nihayet bitmişti bir kapı tam önümüzde bize daylaşıyordu açılmalıydı nihayet o koskocaman binlerce yıllık kara dut tam karşımızdaydı bir an kıvrandı ve dile geldi sözleri sessizce kalbime sessiz fısıldıyordu anlatıyordu “çok önceleri bu dev ağaç bu şerlinin evinin bahçe sınırları içinde değilmiş şerli n i n geldiği zengin adamın evi iki katlı toprak damlı bir evmiş şerliye yatması için bu ağacın karşısında misafirhanede kalırmış bu ağacın bir hikmeti varmış meyvelerle süslendiğinde sadece yetim çocuklara yolculara dut yesin diye alçaltır dalları ile korkutmadan sarılıp dallarındaki meyveleri yemesine yardımcı olur ayağı kayıp düşen çocukları dalları ile yakalamış sert dallar pamuk yumuşağı olurmuş kuşlar karıncalar arılara sunarmış kendini ama zalim olanlara dallar kırbaç olurmuş şerli onun kırbacını çok yemiş ama tek bir meyvesini bile yiyememiş şerlinin yaptığı büyüleri gömermiş ve bu ağaç kökleri ile büyüü gömülen yerden çıkarırmış ahtı andı varmış şerli Yusuf un zengin yaşlı adamın ona evladından daha yakınmış o ne yiyorsa daha iyisini ona sunarmış yetim Yusuf u beslemiş ve başına gelmedik kalmamış merhameti maraz doğurmuş adamın koyunları n ı gizlice satarmış kurt kapı yalanını binlerce yalan yeminlerle süslemiş bir gün o zengin adamın oğlu onu gece takip etmiş Yusuf u tam iş üstünde yakalamış traktöre koyunlar yüklenirken basmış ama heyhat ağız dil bağlı babası ne oğluna nede başkasına inanmamış şerli Yusuf yürüyen çirkef kazanı yaşlı adamın evli kızına büyü yapıp yatağına köle yapmış kızın kocası zaman sonra bir gün üst üsteyken denk gelmiş gözleriyle gördüğü gibi ağzını hiç açmadan asmış kendini kara dut ağacına kahrolmuş bütün aile kara dut yaz yeşili yaprakları yaz günü dökülmüş şerli durur mu iffirayı basmış koca kadına “çobanla uygunsuz gördüm” o tanrısız çoban bir koyuna “aşkıttık” şahitliği yapmış yaşlı adam karısının ve kendini evini benzinle yakmış oğlu mu bacısı gibi kendilerini zor kurtarmış kaçmışlar uzaklara zafer eskiden beri kötülerin iyi insanlar mı? Onlar bin yıllık bozgun da. Kahrından kara dut kurumuş şerli Yusuf bir anda malın tarlaların üstüne konmuş evi yeniden yaptırmış dağdan efsuncu Hafi s e yi getirmiş şeytan doğurttuğu onun düşmesi İbrahim o zaman yeni ,yeni yürüyormuş tanıdık tanımadık herkese büyü yapmış sonrada “sana şifa bende” diye hem paralarını cebine adamların kadınlarını altına almış sonrası mı belediye reisi olmuş her sandığın başına kara karga kara iblis cinlerini dikmiş görevlendirmiş adamlar oy atınca nasıl attım bana ne oldu sarhoş muyum diyorlarmış yıllar geçmiş o İbrahim şimdi Arar attı küçük ağırdı orda mağarada o sana da düşman intikam kötülerin amacı evlat dikkatli ol” dedi koca kara dut o artık özgürdü Güllü silkeliyordu beni

“ne oluyor sana? dondun kaldın ağaç korkutuyor artık gidelim buradan” dedi. Güneş batmış sadece kızılığı gökyüzü bitiminden ışıldıyordu ardımızdan gelen gölgemiz yorulmuş yola iyice uzanmıştı Güllü nün evine iyice yaklaştık bu sefer ben onu öpecektim kapıya yanaşırken iyice heyecanlanıyordum yanımda yürüyen bu kıza alıcı gözüyle bakıyordum bazen göz göze geliyor bana gülümsüyordu anten gibi dik örgü saçları bozuyordu kızdaki havayı aslında Asiyeye kadar olmasa da bu da güzel di kızıl saçları kahve gözlerine uyumluydu burnunun etrafı azıcık genişti ama itici değildi güzel sayılırdı eh biraz şişman olması da fark etmiyordu yaklaştıkça benim içim bir hoş oluyor pantolonum sıkılaşmaya başlamıştı avlu kapı önüne varınca bir an kızın kollarını tuttum kız şaşırmış gözlerini iyice açtı yanağını hedeflemiştim ama kızın boyu benden uzundu neticede boynundan vampir olup iki kez öptüm kız mutluluktan kapıyı kapatmadan hopluya zıplaya evine doğru koşup gitti ben kapının önünde bayağı zaman şaşkın durdum kalbimde tatlı bir tebessüm dudağımda onun teninin tadı pantolonuma kurduğum çadıyla ilerliyordum eve varınca gece sabaha kadar tekrara çekimlerle izledim ve bu sefer ben onu öpmüştüm pazar sabahı kahvaltı biter bitmez Güllünün evine bir solukta varmıştım bir şey beni çekiyordu bir şeye ihtiyacım vardı ve bu Güllü de vardı benliğim onu istiyordu Elif in annesinin beni kapıda beklemesi beni şaşırtmıştı destursuz “kızımı dövün mü? boynu kıpkırmızı ne yaptın kızıma” dedi heyecanlandım kekeme cevap “hayır dövmedim” dedim annesi “güllü gel buraya” diyerek çağırdı kız Güllü mahcup yere bakıyordu kafasını kaldırıyor kaçamak gülümsüyordu “anne ağaç örümceği ısırды unutmuşum” dedi, ama annesi yememişti “ oğlum, sen uslu çocuksun bunu biliyorum siz daha çocuksunuz güllü arkadaşın arkadaşça oynayın yaramazlık yapmayın” diyordu ama bire kızına bir bana bakıyor gülümsedi “ her şey sonra aşk meşk sonra seni kerata uzaklaşmayın avluda oynayın sakın bahçedeki kör kuyuya yaklaşmayın ” dedi bu sabah ne umutlarla tam formumda gelmiştim bir anda pantolon bollaştı arzu ve isteklerim kaçmıştı bir fırsat bulmalı ve gitmeliydim isteksiz azarlanmış gönülsüz avluya girdim gerçektede vantuz gibi öpmüşüm “bak Mehmet boynuma ne yaptın” diyor ve güllü boynunu gösteriyordu “ne yapalım gel bahçede gezelim” dedi önde o arkada ben yürüyorduk “ev ödevini yaptın mı” diye sordu “hayır akşam yaparım” dedim sabah ,sabah bir Elif teyzenin azarı üstüne birde Güllü okulu hatırlatması iyice bunaltmıştı beni bu düşüncelerle keyifsiz bahçelerine varmıştık dallar kış uykusunda çıplak hangi ağaç hangisi meyve ağacı güllü tanıstırıyordu bayağı bakımsız çer çöp dolu bu bahçede gitmemiz yanına varmamamız gereken kör kuyuya çılgın varmıştı bile “korkma gel sesi dinle” diye çağırıyordu gitmiyordum ama ey merak sen ne kadar güçlüsün bu çocukluğun bir cesareti olduğuna eminim az sonra güllünün yanındaydım etrafında taş duvar bile yoktu odunlardan çevrili bir kuyu ve homurdanan şarlayan sesler geliyordu bu kuyudan boz kül rengi yosun almış bu çitler bana güvenme der c e sine yatık yamuk yılgın ayakta durmaya çalışıyordu güllü bu kez bağırarak “biliyor musun Mehmet bu kuyuyu kazan üç akrabamız suya kapılıp kayboldular Arasın bir kolu imiş bu gürültülü nehir toprağın altında gidiyor” inanılmaz bir şey bu nehir toprak altında geçebilir mi yerden koca bir taş alıp kuyuya attım ş o p sesi ile irkildim korktum “ gidelim buradan güllü” dedim güllü ise “ya oyun oynayalım elim sende” diyerek bana vurup kaçmaya başladı avluda deli danalar olup koşmaya başladık yorulmuyorduk çok sonraları sigarayla tanıştım ya ah şimdi nerede öyle koşmak koca avluda birbirine bakan üç evin etrafı yetmemişti güllüye tam yaklaşınca evine daldı bende peşinden buranın toprak damlı evlerinde bolca oda birbirine bağlantılı tandır damı ahır girişi tam bir labirent ev ,evi av ucu gibi bilen güllüyü az sonra kaybetmiştim biraz soluklanmak için yavaştım toprak tavanlarda pencereler vardı gökyüzüne

bakıyordu güneş ev sahibi idi bütün odaların duvar dibine yaslandım dinlenmeye çalışıyordum susamıştım ilerlerden su sesi duyunca ayağa kalkıp ilerliyordum belki birisi görürse ne derdim sonuçta ben yabancıydım Güllüye de iyice kızmaya başladım ama susuzluk ne derlerse desinler yer toprak tavan toprak duvar toprak insanın her an üstüne yıkılacakmış korkusu veriyordu bu ev bana ama ya susuzluk devam et sese suya su sesine ilerliyordum kapısı açık bir odaya yaklaşıncı su sesi şarıltilı geliyordu gürültü yapmadan gizlice bir bakış attım odaya demir den büyük bir leğende bir kadın çırılçıplaktı ayağa kalkmış yıkıyor aslında durulaniyordu sabunlu saçlarını yüzünü kapatan kadın elindeki maşrapayı dökünce yüzünü gördüm Asiye idi bu bütün her yeri memeleri kalçaları kalın bacaklarını gördüm gözleri kapalıydı beni görmemeliydi geri, geri sessizce uzaklaşacakken güllü belirmişti arkamdan az kalsın ödüm kopuyordu "sen nereye bakıyorsun Mehmet" dedi hay dili şişesice beni itti artık orda üç kişi olduk o kadar saklanmak boşuna Asiye kahkahalarla gülüyor "gelsene yakından bak ah erkeğim" deyince güllü "pis" diyerek odanın tahta kapısını örttü kolumdan çekiştirerek dışarıya çıkarken ardımızda halen "Güllü Mehmet i seviyor" alayını o kahkahaları unutamıyorum o da çılgındı burası sürprizle doluydu ve güllü beni kıskandı ah o an aklıma kaymakamın ölü suratlı damarlı kızı geldi durduk yere bu kez bende gülüyordum güllü benim yanıma oturunca o gözler o nefretle bana bakan gözler doğru evet o da bana aşıkmiş meğer. Dış kapının önündeki hasır örtü üstüne oturduk "susandım güllü" dedim yarım oturmuştu kalktı eve gitti az sonra elinde toprak testi ve bir bardakla çıktı geldi. "biraz soğuk" dedi aldım içtim bir iki derken mideyi su ile doldurdum yerden kalkamıyordum mayıştım Elif teyze bu labirent ev den daha büyük sağ yandaki evden elinde lavaş ekmeklerle dolu leğenle çıktı "güllü kızım gel yardım et tut şunun ucundan" dedi güllü koşarak annesine yardıma gitti ikisi önümden geçip eve girdiler bekle, bekle geri gelen olmadı ne kadar garip ev düşüncelere dalmışken saçları ıslak üstünde kar beyazı düğmeleri yarıya kadar açık gömlek altında allı morlu güllü eteklikle Asiye çıktı geldi önce beni görmedi elindeki havlu ile saçlarını kuruluyordu kafasını sağa çevirince beni gördü "Mehmet kızmadın ya kusura bakma güllüyle pek geçinemem onu kızdırdım" dedi ha bir sen eksiksin neredeyse diyecektim derlendim toplandım "hayır kızmadım Asiye" dedim Asiye "bak hele isimle hitap ediyorsun sen ne çabuk büyüdün" gülümseyerek yalın ayakları ile adeta dans edercesine adımlarla ince kıvrak önce yavaşça parmağını yavaşça değdiriyor sonra topuğunu koyuyor melek zarafetinde toprağı incitmeden attığı narin adımlarla tam karşıma ardına güneşi alıp durdu çırılçıplak olduğunu güneş fark etmişti önce o benim diyordu ona arkadan sarılmış, oda ona her şeyini güneşe sunmuştu o ve güneş kenetlenmiş ti gözlerini kapattı kollarını ellerini havaya kaldırıp başının ardına dayadı şimdi sana der gibi gözlerimi açtı önce bacaklarını ayırdı her bir milimetresine kadar gözlerimi kırpmadan bakıyor ezberliyordum sonra yan döndü kalçası başımla aynı hizadaydı başımı kaldırdığımda memeleri sivri başları gömleğe isyan etmişti güneş ışığını yansıtmıyor her bir hara ketinde güneş yer değiştiriyor gözlerimi acıtıyordu kısıyordum ama kudurmuşum bakıyordum "vay seni çadırı kurdun ha" dedi pantolonum dimdikti bir an bile istifimi bozmadım geldi yanıma oturdu " ben mi güzelim güllü mü" tereddütsüz "sen" dedim kahkahayı bastı bir yandan saçlarını kurulamaya devam ediyordu kolunun her hara ketinde memeleri oynuyordu sallanıyor zıplıyordu ben oralardaydım bir bana bir yarıya kadar açık gömleğinde dışarı fırlamış sağ memesine baktı "dokunmak ister misin" dedi cevap vermedim sadece başımı evet der c esine salladım "dokun o zaman" dedi elim ayağım kalkmıyordu ki "hadi" tekrarlardı bana baktı elindeki havlusunu sedire bıraktı elimi tuttu elleri yumuşaktı benim elimden az büyüktü elleri sıcaktı "aç

av ucunu" hiç tekrarlatmadan açtım yavaşça memesine ilk işaret parmağım dokundu parmağım memesine değince içine gömülüyordu hala ıslak ama sıcaktı o kadar nazik yumuşaktan öte içi su dolu balondan daha yumuşaktı acımasın diye sıkamıyor sadece okşuyordum sağ memesini sağ elimin baş parmağım ile memesinin pürtüklü sert şişmiş kahveye yakın renginde meme başı halkasına gelince ve de halkanın ortasına basınca asi yenin gözleri kaymaya başladı kendini yavaş ,yavaş geriye yasladı nehre kapılan ağaç gibi yorgundu başını çadırımın üstüne koydu döndü yanağını ağzının kenarı ile dişliyor çadırın taş sert direğine sürtüyordu elimi sağ memesinden içlere göbeğine doğru gezdiriyordum ama elim o memeleri çok çabuk özlüyor hemen yukarıya memelere ulaşıyor okşuyor sıkıyordum aniden "kız kör olmayasica kız asiye" sesiyle asiye gözlerini açtı "tamam mememi bırak annem çağırıyor görürse mahvolurum" dedi ayağa kalkınca sendeledi düğmelerini kapatıyor dışarı çıkan memelerini eliyle düzeltiyor sonra sol elini memelerinin üstüne koyup " geliyorum" diyerek acele eve koştu sedirde saçlarını kuruladığı beyaz ıslak havlusunu unutmuştu o havluda saçları vardı yıllar boyunca hatıra olarak sakladım en sonraları nehre bıraktım kendimi toparlamaya çalıştım çadır hala belliydi bacaklarımı toparlayıp iki büklüm korkmuş çocuklar gibi oturuyor kimse görmesin diyordum kendimce bayağı zaman geçmişti ki güllü elinde bir tepsiyle çıktı geldi "yemek getirdim beraber yiyelim" dedi biraz uzaktaki tahta masaya ilerleyip koydu ayağa kalktım kalbim hala hızlı atıyordu peşinden ilerledim güllü tepsiyi masaya koyup geri döndü "ay işedin mi bu ne böyle yapış ,yapış sümük gibi" olamaz kız bir anda elini pantolonuma attı ,eli ne mi dediğine mi şaşırmalıydım bu ne işlememiştin hatta hiç isteğim yoktu ama bu ne güllü eteği ile silmek istediye de ben karşı çıkıp koşarak evin yolunu tuttum yolda gören olmasın diye elimi siper etmiştim ne mutlu karşılaşan olmadı eve varınca pantolonumu atletimi donumu değiştirdim annem diğer odayı temizlediğinden geldiğimi bile ne duydu ne de gördü mutfağa uğrayınca "geldin mi? insan gittiği yeri söylemez mi? Sabah kahvaltısıyla duruyorsun mutfağa geç köftelerin hepsini bitirme" mutluydum " tamam gittiğim yeri bundan sonra söylerim güllülerdeydim" dedim annem "nasıl iyi miler? annesi nasıl" annemin sorusuna hemen cevap "hepsi iyiler" dedim ve köftelere daldım.

Az zaman sonraydı kapı çalınıyordu suya gelen meraklı kadındır yorumunu yapıyordum kapıya "baksana kapıya" annem kapıyı açar umarken bu emriyle karşılaştım iki oda sonrası ana kapıya varmıştım demir örgülü kapı istemsiz açıldı karşımda (bu yaşıma kadar beni gerçekten o sevmişti diğerlerimi? hep yalan şimdi ah o yanımda olsaydı o bana değer verdiği için sadece saflığı için temiz kalbi için) güllü kapının önünde duruyordu "peşinden koştum neden kaçtın Mehmet?" dedi şimdi ben ne cevap vereyim? Neden kaçtığımı nereden bilecek? Annem ensemden belirdi "içeri davet etsene oğlum" dedi "buyur gel" dedim o mahcubiyeti ah seni hınzır ah tatlı kız ürkek geldi yandaki odaya girince "a televizyon" dedi annem "öğleni geçti biraz sonra elektirikleri verirler kızım oturun çay pasta getireyim " dedi annem yanımdan ayrıldı güllü merakla televizyona yaklaştı dokundu mutlu oldu ah kadınlar kıyamam sizlere "bugün pazar kovboy filmli var" dedim bekle, bekle elektrikler çok geç geldi filmin ancak sonunu izledik ya dışarıda gün geceyi bulmuş güllüyü aldı bir telaş annem "beraber gideriz korkma annenin haberi var mıydı?" sorusuna "hayır" dedi "haydi kalkalım ben mutfağa ocağa bakayım Mehmet televizyonu kapat salonun lambası açık kalsın" dedi az sonra üç kişi kapının önündeydik babam gelirse merakta kalmasın diye kapıya kurşun kalemle "elif komşumdayım" notunu yazdı dışarıda köpek havlamaları vardı hava iyice ayaza vermiş benim eski kabanımı bana yeni kabanımı güllüye verdi ne olur ne olmaz diye yedek balta sapını yanına aldı avludan çıkınca zifiri karanlığı buluta

girip çıkan ay aydınlatmaya çalışıyordu az kalmıştı elif teyzenin evine yıkık virane ahırın boşluğunda zayıf cılız zamansız kış kızanına gelmiş köpek üstünde ter içinde kalmış iri erkek köpek etrafında halka olmuş sırada oturan bekleyen diğer erkek köpekler ne bakıyorsun der gibi bakış attılar üsteki saldırın komutunu havlamasıyla verdi annem bize kendini siper etti duvara yaslandık duvar ardımızı koruyordu dış çakıyor hamle ediyorlardı savrulan balta sapını ısıyorlardı darbelere aldırış etmiyorlardı ta ki kızana gelenin işi bitmişti uzaklaşmaya çalışıyordu yorgun iri köpek pörsümüşi içi boşalmış kürk olmuş yatıyordu diğerleri sırayı kaybetmemek için kızanın peşinden topukladılar seslere elif teyze ve bütün ailesi birbirine bakan üç evlerinin kapı üstündeki lambaları yakmış dışarı çıkmışlardı güllü en arkadan avludan giriş yaptı elif teyze “abla hoş geldin ben birazdan bizim kızı kamyonetle arayacaktım ama aklıma da gelmişti önce size gelecektim buyurun gelin” dedi sırayla Elif teyzenin evine girdik peşimizden Elif teyzenin annesi babası karşı evden Mehmet amcanın kardeşi eşi ve minik çocuklarıyla çok geniş bir odaya geçtik duvar boydan boya halıyla kaplı yer kalın bir halı pırıl, pırıl mis kokulu çubukların yandığı ortadaki sehpa masallardaki sultan şah odasıydı az sonrada babam geldi elindekileri bırakmamış hep beraber gelmişti hoş geldin iyisiniz sera netinden sonra babama dönerek “aslan gibi yetiştirmişsiniz maşallah oğlunuz o kadarda terbiyeli tanrıdan çok istedim erkek evlat ama n a nasip hayırlısı beni ve kızımı o zalimin elinden kurtardı maşallah” dedi bütün kafalar bana dönüktü utandım babam “Mehmet iyidir o çok der ama hangi çağdayız görünmeyenler falan anlatırdı çok dedim yalan kötüdür ama demek ki kafasına işlemiş ama sonuçta kalbi temiz ve cesurdur” dedi Mehmet amca “beyim onun dediklerini bende gördüm ama herkesin bir inancı var” dedi babam “tabi hangi çağdayım güneş var şekerinizde vardır bunlar etkiler” dedi Mehmet amca “beyim sizleri tanıdık c a mutlu oldum inşallah maki kalır dostluğumuz görev ne zamana kadar” dedi babam “şantiyeler ihale bitene kadar ama ben varken şartla name tarihinden önce devlet lojmanlarını teslim ediyorum tabi bazı aksilikler olmuyor değil Mehmet in öğretmenin kardeşi geçen içkili gelmiş vinci bozmuş o bayağı uğraştırdı tamiratı işine son verecektim iş akdini çöpe atmıştım aklıma hanımı çocukları geldi sonra çağırdım ukala yine dikleniyor hakareti kendine ya abisine ne demeli çocuğun kulağına vurmuş büyük adam gibi tanrı sorsun hesabını” hep beraber “amin” dediler güllü söze girdi “baba Mehmet e durduk yerde sabah, sabah vurdu ben de gördüm” dedi Mehmet amca “ o akrabamızda olur babası gibi alayı ayyaş alinin çocukları hele kardeşi Vilayette kumar oynar dost tutar ailesini aç bırakır elleri kırılınsın” dedi kapı ardına kadar açıldı Mehmet amcanın kardeşinin karısı ellerinde tepsi ile odaya girdiler peşinden asiye çeşit, çeşit yemekler Acem usulü mis kokulu hoşafklar etli yemekler gözlerim masada kendilerini kaybediyorlardı hep beraber yemeğe oturduk Mehmet amca önce hangisiyle başladıysa ben onu takip ediyordum güllü yanımdaki sandalyede yanımda onun sıcaklığını hissediyordum bir o birde ben sesli yiyorduk ah canım şu satırlarda seni ne kadar özlemişim onu hatırladım beni gerçek olarak bir o sevdi “ağaca deve” desem “evet” derdi ne desem o onun gerçeği idi bu yüzden yüzünü anlatmıyorum evlidir kıyamam ona ama ismi Güllü den güzeldi.

Pazartesi sabahı o zalimle karşılaşacaktım yine kurbanlık koyun yüreği ile o koca kara taşlarla kalın duvarlı kara Rus binasına okul değil işkence haneye yürüyordum önüme çıkacak tehlikeli canavarlar o Mehmet öğretmenimden karşılaştıınca daha sevimli oluyorlardı sabır kıyısında yürüyordum cesaret türküleri mırıldanıyordum cenge gidiyordum Güllü aklıma geldi “o yanımda olmalı” dedim bekledim hatta geri döndüm az sonra güllü beni görünce şaşırıldı “nereye” “seni almaya geldim” dedim mutlu oldu ama ben kendimi yiyordum ve ben bir kıza

sığınırıyordum cengaver iblisler bu yaşımnda karşımda titren ben bir insan hele bu bir öğretmen olanla karşılaşmamak için bir kıza sığınmak derdi babamlaysa benden ne istiyordu o gün tanrıya başımı kaldırıp ant içtim "hiç bir düşmanımın çocuklarından intikam almayacaktım hiç bir çocuk iblisle savaşmayacaktım ve ben İbrahim in peşinden adam salmayacaktım o özgürdü" tek tük düştük okul kapısından sınıfa sapsarı saçları binlerce damarlı beyaz alınlı ince derili kaymakamın kızı jandarmanın arabasıyla çıktı geldi bizim sert erkek " kızım hoş geldin" diyordu o ondan çok sonraları yoklamadan bile sonra geldiği halde peki ya babası kaymakam olmayan garip geç kalanlar tek ayakta teneffüse kadar boncuk gibi dizilmeye başladılar bir insanın kulağın ne kadar uzaya bildiğini o Arar at dağının lanetlediği o aralığa sıkışmış Mehmet öğretmene sorabilirler ah siz benim ne çektiğimi nereden bileceksiniz bugün gibi hatırlıyorum sabah, sabah içkiden şişmiş ayyaş gözleri ile kafasını kaldırıp "Mehmet burada mı?" sorusunu duyunca yer yarılrsa da içine girseydim ter bende buhar bende pencereler dar ses çıkarmadım güllü dürttü "ayağa kalk manyak yine sataşacak" diye fısıldadı unutamam dizlerim titriyordu bir iki adım attım av görmüş yılan kafasını yere baktı eliyle gel dedi tam karşısında yakamdan alacaklı tutuşuyla pozisyon aldırdı o kara toprağa girecek kara kafası yerde "söyle bakalım 9 kere 7 kaç" dondum kekeliyordum "8 kere 7" bayılacaktım bir anda ortam karardı gözümde ışık çıktı ş a a k sesine kara taşlar bile isyan etti " ey yüce Mevla sen onu perişan et eğer öldüyse cehennem narında yak sonsuz azabınla yak onu" diyorum fazla anlatamayacağım "hele kaymakamın o zalim kızına ne oluyor ben onunla ilgilenmediğim için o nemruta şikayet ediyordu onunda yanına tanrı bırakmasın içinin çirkinliği yüzüne ve diline vurmuştu pek yakın zaman sonradan vali olan babasının yaptıkları haberlerdeydi o babadan o kız şaşırmadım fark yok babasının kızı"

Artık kanıksadım her sabah dayağa bin isyanlarla boyun eğdim benim halime en has insanın çıktığı kara denizli okul müdürü isyan etti o kara deniz yiğidi ile Mehmet öğretmen bahçede karşılaştılar onun herkesin bildiği kırmızı J a w a motosikletine biniyordu "nedir bu yaptığın bu gence yaptığın bu zulüm Mehmet hoca" dedi o ise "sen karışma benim işime" dedi sırta, sırta bana bakıyordu parmağını sallıyordu kara deniz coştı "bak seni şikayet ederim" o ise "kime benim masa arkadaşlarıma mı? git hoca kime şikayet edersen et müdür eksik bir çok uzak okul var seni bekliyor" kahkahalarla motosikletine bindi aslanı fareye boğdur turan bir memlekette yaşıyoruz çaresizlik müdür okula geri döndü o gün sonra pek etrafta dolaşmadı bütün öğrencilerin önünde Mehmet hoca ona posta koymuştu Mehmet hoca oralıydı ve üst katlarda masa arkadaşları vardı

Herkes dağılıyor evlerinin yolunu tutmuştu güllü benim çantamı taşıyordu üzgündü hiç beklemiyordu arkadan birisini onu itti çantalarla beraber çamurun içine güllü yığıldı arkama bakmadan kimdir i merak etmeden yerden güllüyü kaldırdım bu sefer ben onun yanında uzanmıştım her tarafımız çamurdu güllü ve ben ayağa tam kalkmamıştık dizlerimizin üstünde doğrulurken güllünün üstüne çığlıklarla bir karartı saldırdı çığlıklarla saçlarına asılıyordu bu damarlı beyaz yüzlüden başkası değildi hasetlik bu kadar mı olur az sonra her ikisi de çamurlardaydı güllüyü kurtarmak için hamle yaptım o ve güllü arasına durdum set oldum tekme tokat ı n ve tırmıkların en çoğu banaydı güllü tırmakları ile alnı damarlarının suratında pulluğu ile bayağı çalıştı damarlıyı iyice bir benzetti etrafımız halka olmuştu bir anda kalabalık dağıldı "çekilin açılın" sesleri geliyordu çift palaskalı jandarma baş çavuşu j i p ten indiği gibi damarlıyı ilk etapta tanıyamadı çamurdan sadece sarı saçlarını fark edince yanındakilere "yakalayın" dedi güllünün kolundan tuttum var gücümle kaçıyorduk güllü koşamadı yakalandı ardımdan "babama haber ver"diyordu

peşimdeki koca jandarmalar bana yetişemediler ben var gücümle kaçıyordum öyle bir avluya daldım ki Elif teyzenin avludaki koca köpeği tıstı “Teyze jandarma güllüyü yakaladı benimde peşimde Mehmet amca’yı çağır çabuk ” kadın ellerindekini yere attı koştu dizlerine vurarak “Mehmet koş kızı jandarma yakalamış genç kızıma bir şey yapmadan kurtar kızımı” dedi Mehmet amca koşarak dışarı çıktı Elif teyze feryat figan bir bana bir yerdeki karısına bakıyor şaşırılmıştı seslere bu figana komşular çıkıp gelmişti bir kalabalığa bir Mehmet amcaya olanları anlatıyordum terden yüzümdeki çamurlar akmış kimi yerde toprak kalıp olmuş yapışmıştı durunca soğuk ıslandığımdan içime işliyor üşüyor titriyordum “hep beraber gidiyoruz bizde geliyoruz ” diyen kalabalık silahları ile kamyon kasalarına doluştular ben ve Mehmet amca ilk çıkan kamyonun şoför kısmına oturduk yoldan geçenlere kasadakiler bağırarak çağırıyordular son sürat karakolun önüne varmıştık karakol hareketlenmeye başlamış silahlar çekilmiş “teslim ol” sesleri isyan fırtınasında mum alevi olmuş sönmüştü üst kattakilerin hepsi jandarmadaydılar çift palaskalı başçavuş bir askerin ardında ona söylüyor o bizlere söylüyordu Mehmet amca “başçavuş ali, kızım ne yaptı büyük adam gibi tutukladın ali, oraya aldığı kadınlarla ne yaptığını biliyoruz bak tanrıya yemin kızıma bir şey yaparsan kimse sağ çıkmayacak bak günahsız askerlere sığınma çık dışarı ulan bizde askerlik yaptık ama senin gibisini nasıl barındırırlar ver kızımı askeri kırdırma bize” dedi az sonra en üst kattaki çıktı “gel verelim ama kalabalık girmesin” dedi kaybedecek bir canı vardı Mehmet amcanın ileri atıldı “herkes beklesin” dedi yanına koştu beni durdurmadı orda onun kızı, orda beni seven kız vardı yan yana gittik Mehmet amca yaşlıydı benim boylarımdaydı beraber büyük kapıdan içeri girdik üst kattan en katta kadar herkes buradaydı bina da askeri yığmışlardı dışarıda bir ikisi vardı çift palaskalı kızı getirtti kıza bakışları o üniformayı o beden kirletiyordu dışarıda kalabalık ama boş kalabalık değil uzun namlulu bin kalabalık vardı zaman gündüzden kaymış ay ışığı çıkmıştı ay ışığı ile bütün dünyaya sataşan bir kalabalık değildi bu kıza o kutsal üniformayı kirletenin elinden alan kalabalıktı diyorum ya binlerce şehitlerin giyindiği o kutsal üniformayı o adam onu kirletiyordu oraya aldığı kimsesiz evden kaçan kızlara yaptığı gibi.

Herkes gözleri ile bakışları ile konuşuyorlardı en üsteki yere kaçırıyor gözlerini çift palaskalı sırtıyor günahsız erler üzgün Mehmet amca çatık bakıyor konuşuyorlardı sözler dillerden değil gözlerden çıkıyordu. Güllü iki asker arasında geldi aşağıdan merdivenlerden çıktı gözleri dik asi güllü takmıyordu karakolu karşısında bizi görünce yumuşadı ağlamaya başladı nede olsa o bir genç kızdı vay benim canım koştu babasına sarıldı sonrada onun yanında bana sarıldı en üsteki taklacı güvercin olmaya kalktıysa da eller itti onu örgü saçları dağılmış çamur yüzüne sarılmıştı güllü hırkası rengi kahverengine kavuşmuştu ah tatlı cadım seni çılgın iki kız benim için kavga etmişti kim inanır umurumdada değil. İsyen kalabalığı düğün konvoyuna dönüştü sevinç çığlıkları Arar attan cevabı geliyor oda kutluyordu selamlıyordu bu cesur insanları annem bu kalabalığın içinden beni aldı “ne oldu akşamdan beri deli oldum neredeydin bu ne hal” diye azarlıyordu kalabalıktakiler “bacım kabahati yok kavga etmişler ayırmış karakoldan dan geliyoruz” annem iyice “ bir karakol eksikti çabuk eve yürü hemen kapıda çıkart elbiselerini “ önde ben arkada annem eve gittik sabah gömleksiz kravatsız kalmıştım seviniyordum okula gitmeyecektim ama nafile komşunun eski gömleğini kravatu üstüme zorla olmuştu yine okul yolundaydım bu sefer adamlarım vardı korkusuzdum yolun üstünde çömelen birisi vardı güllü beni yolda bekliyordu ama ya o saç örgüleri yoktu sarı saçlı ölü suratlının saçlarına büyük zarar vermiş Elif teyzede kızın saçlarını kısaltmış ana yakışmıştı bana bakıyor bir şeyler dememi istiyordu “ güllü saçlarına ne oldu” “kötü demi” “hayır örgüden

kurtulmuşsun kısa saç yakışmış güzel olmuşsun” deyince okula varasıya kadar yemin ettirdi sabah ayazı çamur demir olmuştu çantalarımız defter ve kalemlerimiz yan yana toprakta yatıyorlardı öylece bıraktık ne şans Mehmet öğretmen ve ölü suratlı sarı şirret hastalanmıştı yerine okul müdürümüz derslere girdi rahattım ilk kez okul bir başka ferah geldi bana akşama kalmadan güneş toprağı ikna etti ve çantalarımızı yerden topladık okul çeşmesinde çantalarımızı kitaplarımızı kalemlerimizi defterlerimizi yaptığımız ev ödevleri silindi ama yinede yıkadık çantamdaki gizli cebindeki hurma tanelerini saydım tamdı iblisin elinden kaptığım kara hançeri güllü göremiyordu eksğim yoktu okulun yanında kara su akıyordu uzun zamandır teneffüsse çıkmamıştım zorla hadi şu oyunu oynayın dayatmalarından bıkmıştım ey özgürlük şeytanın evi okulun hemen karşısında kara su sınırı belirtiyordu ve o gelmemişti özgür oturuyorduk kimi özgür koşuyor güllü ve ben karakola inat bitişik çittin kenarındaydık insanın kalabalık olması birlik olması ne kadar büyük güçmüş ileride bir kalabalık toplanmıştı neler oluyordu kalabalığa sokulduk halkanın ortasında birisi bacaklarını karnına çekmiş kafasını arasına sokmuş ağlıyordu bu arka sırada oturan Hasandı bir şeyler anlatıyor sonrası ağlıyordu duyunca çok şaşırđım babası onu evlendiriyormuş kahkahalarla güldüm uzun zamandır gülmemiştım duramıyor gülüyordum Hasan ve kalabalık durmuş bana bakıyordu ağlayan da oda gülüyordu “bu yaşında damat ha” diyordum meğer burada hanımı çok yaşlanan babalar çocuğı liseyi bitirdiğı gibi bir kadınla evlendirmiş evin ihtiyaçlarını karşılamak için sonra kız alınmış güllü daha birçok şey söylemişti özet olarak bu ama hiçbir şey masum değil. Yarı yıl ta tili önümüzdeki Cuma başlıyordu ertesi gün öğretmen ve kara j i p ile ondan daha kara yüreğı ile sarı kıızı da geldi bu kez elinde bir cümbüş diğeri elinde kasetli teyp sınıfta sabahdan öğlene kadar saz çalıyor söylediğı şarkıları kasete alıyordu demek ki masada bir görevi beyaz kadehler arasında üst kat adamları eğlendirmekmiş maharetini cebinde kaşık tuvalete giren bir adammış ama beni dövmesinde ne yaparsa yapsın paydos zili ile ayağı kalktı konuşmaya çalışıyordu genelde böğürdüğü için konuşmayı unutmuştu “bir iki gün gelmeyeceğim arkadaşınız hasanın düğünü var yeğenim olur ona hazırlanacağım sınıf sarı kızım sana emanet seni saymayanları isimlerini kağıda yaz bana ver tamam mı” dedi yürüdü gitti.

Cumaya kalmamıştı perşembe öğlenine kadar konuşanlar ve çarpılar kağıda sığmıyordu tabi liste başı kadersiz ben ağızımı açmadığım halde bu memlekette konuşmak en büyük suç maazallah ya düşünürsen okul müdürü iki gün matematik derslerine girdi kurtulmuşum serseri kırmızılı J a w a l ı dan ve nihayet yarı yıl tatili benimki tutturdu “düğüne gidelim” diye şu tatilde boz eşek olup yatmak istiyordum “hayır” diyordum ama nerede sabaha kapımda belirdi tatilin ilk günü Cumartesi düştük yollara ara dar çaresiz yollara yolu o biliyordu allanmış pullanmış bir makyajı yoktu onu da becerememiş dakikalarca silmeye uğraşmış dudakları yine kızıl güneş kaddardı asi yenin yenilerini giyinmiş maharet gibi söylüyor ya akşama onun gazabını düşünmüyordu bile davul sesleri bizim geldiğimizi haber veriyordu daldık kalabalığa hasan çok şık elbise giyinmişti yakaları paralarla dolu gelin mi hemen, hemen o yaşlarda yaşını pek göstermiyor daha ufaktı ak gelinliğı ile yan yana hasan daha uzundu babası sakallı iri kıyım bir adam “hoş geldiniz gençler” diyerek bize yöneldi ben erkektim ve sevgilimin onun elini öpmesini istemedim yanaklarını her kese yasaklamıştım tokalaştım kıza el öptürmedim yanımdakinin yanakları benimdi kiskandım kara sakallı amcasıydı ama o dahi öpemezdi peşimizden güllünün ailesi arabaların kornalarını çalarak silahlarla ateş ederek girdiler avluya bir benimkiler eksikti ah gençliğimi, tehlikeli şarkılarımı kimse bilmez düğün ağzına kadar kara iblislerle doluydu yalnız değildik kimisi kavga çıkartmaya

uğraşiyor kimi onu engellemeye çalışıyordu ah güzelim yanımdaydı geline bakıyor duvağını elliyle okşuyordu ah korkularım hep mi başıma gelirsin onunla ayrılmak aklımın ucundan bile geçmiyordu mülteci hayattı bu benimkisi sonraları bu güne kadar gezmediğimiz yer kalmadı anlattıklarım bir varışmış ve hiçbir zaman sahip olamayacağın eş gibi kadın gibi muskalarla düğümleneceğim günlere yakın mülteci göçebe yaşantımın günleriydi bu bana bir lanet yada kader kötü kader lanetlik akrep aynı kanı taşıyan büyük yaşlı kandaşların onların karılarının yaptıkları muskalar sonrası ellerin yabancıların tanımadığım çirkin ama kendilerini dünya güzeli sanan bana fanatik hiç benimle konuşmayan uzaktan bakan kızların hatta evli kapı komşu kadınlarının büyüleriyle talan olmuş bir hayat yıpranan bedenle resmime bak anlarsın bu kader olmasa bombaları ellerinde patlardı bu kara kaderdi binlerce iblisle tanıştım yıkıldım kaçtım ama yinede beni buldular bunaldın değil mi? Hatıralarımın güzel karelerinden biri yanımda beni seven bana deli bir kızla elinde duvak o duvağı okşaması ve bana bakması sonra yanıma gelerek koluma sarılması babası kızmasın diye arada bir ona kaçamak bakışı korkusu ve bana duyduğu sevgisi ben onundum o benimdi o kalabalıkta bir o ve birde ben vardım yanımdaydı yumuşak sıcak vücudu güzel kokusu o kısacık kızıl saçları acemi silik kızıl boyalı dudakları çocuksu bakışları kalabalığı gözlerimizden silmiştik gözlerimiz birbirine kenetlenmiş ben ondaydım oda bendeydi düğün sonrası beraber en son biz ayrıldık avludan inceden yağmur korktu bizi ıslatır diye çabuk gitti ah tatlı cadım şimdi sen neredesin şimdi ben neredeyim yıprandım ah kara zorlu kaderim Arar at aşkımıza şahitti iyileri kıskanır iblise gebe insan görünümlü iblisler kıskandı beni ve bizi çünkü ben bu yaşıma kadar hep ben fedakar oldum sonrası bana düşman kara kalpli insanlar kanatsız iblis hamileleri kıskanır ve mahveder ama onlara bütün savaş yolları acımasızca açık baş etmek hiç de kolay değil kötülerle, ben bunları hiç haketmemiştim ben insanlara iyilikten başka fedakarlıktan başka bir şeyim dokunmamıştı ama sen bir şey yapmana gerek yok ki köşe başları kötülerle dolu babası babama laf altından sonraları çok kez söyledi "sevaptır gençleri eversek" ama ya benimkisi herkes kendini düşünürmüş baban bile annen bile işine gelmezsen senden kötüsü yok

Ben güllüyle hayallerde ama gerçekler az ileride pazar sabahı kapıları kilitliydi tahta arasından baktım avluda kamyonda yoktu başımın üstünde elektrik direğinde pis kara karga iblis "köye gittiler tatil bitmeden de gelmezler seni unuttular " dedi. "Şimdi ben ne yapacaktım nereye gidecektim havada soğuk dönmeliydim eve gitmeliydim sabah elektriklerde yok ancak öğleden sonra film izleyebilirim şimdi onunda tadı kalmadı ağzımın tadı kaçmıştı o kız parmaklarımın ucundan akıp gitmişti gözlerim doldu ama kadere inat ağlamadım gizliden yüreğimde haykırırcasına ağlıyordum çünkü iyi şeyler umamadım başıma gelmedi gelecek sürpriz nedense kötüydü bir iki derken ev den çıkıp gezmeliydim dolaş ,dolaş hasanın avlusuna çıkıp gelmiştim ben davetsizdim avlu kapısı aralığından baktım hasan koyunları dışarı çıkartmış avluda onları havalandırıyor suluyor yemliyordu yanında bir kadın vardı hasanın işi vardı tam uzaklaşacaktım hasan "buyur gel korkma avluda köpek bağlı" dedi bir uğrayıp çıkacaktım avludan içeri girdim tam karşımda saçı başı dağınık aman tanrım bu ne kadar yaşlı bir kadın beni baştan aşağıya bir süzdü "oğul bu kim?" dedi hasan bağırarak "mama bu sınıf arkadaşım neydi adın ha Mehmet" dedi kadın o yaşına rağmen bir şeyler yapmakla meşguldü o bağırtı o öfke tonunda sesi duymamıştı umursamıyordu "yahu bu kadın nine be ama ona hasan mama diyor" kendimle konuşuyordum sonra düşüncelerimden sıyrılıp "hasan merhaba nasılsın iyi misin?" dedim hasan "gördüğün gibi tatil bize yok hani güllü o yanında değil seni yalnız gördüm" dedi vay anasına güllüyü soruyor

bende kimse bilmiyor sanıyordum gözlere gelmişiz dillere düşmüşüz de haberim yokmuş “köye gittiler” dedim hasan gülerek “peki sana biraz sonra güllüyü göstereceğim desem inanır mısın?” gözlerime ışık geldi “hadi oradan?” dedim hasan “vallahi” yemin etmişti “tamam göster” dedim hasan babam biraz sonra karımla birlikte güllünün köyüne kurban götürecektik söyleyeyim senide götürsün ama bak başta sana söyleyeyim geri gelmesi senden nasıl gelirsin bilmem” dedi sanki umurumda mı “giderim” dedim karşı evden iri kıyım sakallı bir adam çıktı kasıla ,kasıla yürüyor cebinden ufak bir şişe çıkartıp ellerine sakallarına sürüyordu sonra kapağını kapatıp yeleğini düzeltti ceketini düzeltirken belinde koca bir tabanca kabzası görünüyordu siyah takım elbisesini sakalına uydurmuştu bir anda bağırdı “hanım gelsene ben gidiyorum yarın geleceğiz koyunlar hasana değil o beceriksiz erkek olamamış ona değil sana emanet” dedi o yaşlı kadın “ne, ne anlamıyorum” dedi “hay kulağını aman ulan sen doğunca mamanın kulağını sakatladın maman iyice hurdaya çıktı” dedi hasan bana bakıp utandı hasan aşağılanmıştı hem de bir arkadaşının önünde sonra bana baktı “sende kimsin genç ha hatırladım düğüne gelmiştin hayırdır” biraz önceki hasan mal sahibi koyun sahibi koyunlarına bakan yerlerdeydi bütün kişiliği acıdım doğrusu “ağabey köye gidecekmışsin beni de götür” dedim kara sakallı adam “ne iş hayırdır” dedi “o gideceğin köyde arkadaşım var onu görmeye gideceğim” dedim ne saklayayım nede yalan söyleyeyim kara adam şaşırıp ensemden tuttu kafasını eğdi kafa kafaya tosladık fısıldayarak “hayırdır genç kimi göreceksin” “isim veremem sadece arkadaşım” “isim yoksa götürmem” “güllüyü göreceğim” “hay aslan hay sapına kadar erkek tam erkek helal sana götüreceğim seni hem de kapılarına kadar hay koç taş şaklı seviyor musun onu” “evet” “kaçıralım mı” “bana yakışmaz” “ulan sen tam erkek olmuştun ” toslamış iki koç olmuştuk kafasını kaldırıp “hasan bak erkek gör sana beş koç kesmiştim senin gibi uyuzu masraf edip beş koyun başlık verip everdik senden ses yok bak delikanlı sevdasına gitmek istiyor o kadını görüyor erkek gibi kıvrımadan di m direk gitmek istiyor” inan üzülmüştüm arkadaşım dudaklarını bükmüş şimdi bana nefretle bakıyordu içinden”senin yüzünden” dediğine emindim düşmanlarıma eklenecek bir kişi daha katılmıştı döndü “ kız neredesin” diye haykırdı ahırın kapısından hasana kadın olarak alınan çıktı “buyur” dedi “kurbanlığı seç beğen bagaja koydurt çabuk ol hazırlan hiçbir şey unutma” dedi hasan ben güçlüyüm ben erkeğim der c e sine seçilen koyunu sırtlamaya kalktı baktı olmadı kar beyazı koyunla sevişir gibi sarıldı dudakları bir birlerine bakıyordu koyunun gözleri bu ne yapıyor der c e sine şaşkın erkek arada bir “m e” demeyi unutmuyordu. Arabanın bagajına Mete zoru yükledi koyunun ayaklarını bagajda bulduğu bir iple sıkıca bağladı artık hazırдық kara sakallı etrafı titretiyordu herkes panik halindeydi yaşlı kadın bile titriyordu karşısında döndü bana “sizinkilere haber ver” dedi “gerek yok” dedim kara sakallı gözleri doldu “ah işte adam” dedi ardına döndü “hasan Mehmet in evine git haber ver yol halidir meraklanmasınlar” dedi hasan “ baba Mehmet in evini bilmiyorum” deyince adam tam arabaya binmişken dışarı çıktı “git sor ara bul ulan” dedi. “Hediye bak duymuyor ulan hediye kasıtlımı duymuyorsun alo benden bir şey istiyor musun” dedi yaşlı kadın “yok bey yolun uğurlu olsun” dedi el sallıyordu ama o bakışlarında kıskançlığın fırtınaları kopuyordu çocuksuz dul kadın arka koltuğa tam benim ardıma oturmuştu bakışlarını yere eğdi topallayarak ilerlemeye çalışıyordu yorgundu hastaydı yok hayır o yenilmiş bir askerdi silahının mermileri tükenmiş kendine sopa etmiş ona dayanmış dertleşip ilerliyordu koyunlarının ardına saklanıyordu hey gidi gençlik ve nankör hepimiz o kadın vücudu ona zindan olmuş ama taşmaya çalışan bir genç ruhu vardı araba dar yollarda çıkmazlarda son sürat ilerliyordu vitesler biri ikiyi zor görüyordu üç ve dört rakamını seviyordu kara sakallı az

sonra toprak şehriinden çıkıp geniş alanlara yeşil çayırları görmüştüm havadar özgür ruhuma kanat genişliğine uygun çayırları görmüştüm yol olurda arkadaşı sohbet olmaz mı arada bir yana bana bakıyor sorular soruyordu "nerelisin?" "uzaklar" "babam ne iş yapar?" "şantiye müdürü" kısa sorulara kısa cevaplar veriyor o sevdiğim marka arabanın yolun üstünde uçarcasına ruhumla yarışmasını izliyordum ve yolu ezberliyordum bu yol sevgilime giden yoldu ve kutsaldı bu yolda yürümüşüm kim bilir güzel ayakları değmişti bu yola şu an o yolun her kıvrımlarına kadar hafızamda ruhum oralarda kulağım kara sakallıdaydı biliyordum onun merakı başkaydı cevaplarım onun umurunda değildi zaten tanımaz olur mu el kadar kasabada "hele bir söyle o kızla hiç yaptınız mı?" " ne yaptık mı" "ulan köftehor söz babasına söylemem ulan bir kadınla bir erkek yan yana gelirse baş başa kalırsa ne yaparlar bilmiyor musun ulan kerata yeme bizi onun tadını almazsan bu zahmete katlanmasın" "ben onu seviyorum" deyince " ah aşk bende o kadını çok sevmiştim o kadını ikinci kadını ilk kısır bir kadını sonra onu kızken aldım dokuz erkek verdi bana en sonuncusu kadını sakatladı kahrından yıkıldı ulan babam ilk dul kısır kadını bana alınca onun yaşlarındaydım tuttuğum her yerde üstüne çıkıyordum aha bende ona aldım hem de çit pıtısını ama her neyse alınan alınmıştır geri götürmem" dedi bir bana baktı sonra dikiz aynasından ona baktı gülümsedi ben yan aynadan bakıyordum ama o aynadan ardımdaki de bana bakıyordu gözümü onunkilerden kaçıırıyordum ilerime bakarken fark etmişim arkadaki de gülümsüyordu fazla zaman geçmemişti avludaki yere bakan mazlum zavallı kadın gitmişti çok farklı bir kadın oluvermişti "ah arabanın içerisi ne sıcak oldu kalında giyinmişim" diyordu kara sakallı "rahat ol serbestsin çekinme o da kadınına gidiyor" dedi nasıl bir kalın giyinmekse pardesüsünü çıkarttığı gibi gömlek entariyle kala kalmıştı " Ay ateş bastı her yerim terledi" diyordu kara sakallı iyice h oh ,h oh h o kahkaha atıyordu "seni az sonra ileri ki çeşmede rahatlatacağım dedi iki tepe aşık kara su "merhaba" dedi bize "ama ya doluyum hadi ya" diyordu kadın başını ardına yaslamış kramp geçiriyor yumruklarını arabanın tavanına dayamıştı kara sakallı arabayı kara sunun kenarına çekti döndü yola baktı arkadan araba gelmiyordu "tüh arabada hararete kalktı" dedi direksiyonun altında ön kapağı kilidini açtı dışarı çıktı arabanın ön kapağını kaldırdı "Mehmet sen bur dan ayrılma emi gel lan kız sen su getir ben geliyorum" dedi kısır kadın arka koltuğun üstüne serili üstüne oturduğu yün battaniyeyi katlayıp o da aşağıya indi bekle ama sıkışmışım bende arabadan aşağıya indim kara suyun kenarından işiyordum arabayı kaybetmemeliydim fazla uzaklaşmadım her taraf t a nereleri görüle bilen bu yerde yolun hemen aşağısında onları gördüm hemen çömeldim kara sakallı beni görmemeliydi kara sakallı dizlerinin üstünde ayı postu bedeni altına kadını almış kadın başı yerde kalçası yukarıda adamı sırtıyla kaldırmaya çalışıyordu haykırıyordu altındaki battaniyeyi ısıırıyordu kadın onun altında kaybolmuştu "hiçbir şey olmuyordu hiçbir şey görmedim " ayağa kalkmadan ufak ,ufak gittim arabaya bindim bekliyordum koşarak ufak kadın çıkıp arabaya balıklamasına daldı "oh" dedi kara sakallı ön kapağı kapattı "harareti indi arabanın sıkılmadın ya" dedi "hayır" dedim tekrar yola çıktık küçük kadın "eyvah battaniyeyi unuttum" dedi kara sakallı "feda sana" dedi ikisi de gülüşüyorlardı uzaklarda belirdi dağınık evler " hadi geldik" dedi kara sakallı küçük kadın "gelin de benim köylüymüş önce bize uğrayalım sonra Mehmet i bekletmeden güllüye kavuşturalım" dedi köye girmeden alçak tepeden bir eve çıktık toprak duvarlı sadece kapı kısmı beyaz badanalı bu toprak evin önünde bir dünya kız vardı boy, boy yalın ayak kimisi çıplak bunlar küçük kadının kardeşleriymiş küçük kadın "bak beğen sana vereyim " dedi hiç cevap vermeden kara sakallı indi peşine küçük kadın arabanın bagajından koyunu

indirdi küçük kadını orada bekletip tekrar arabaya bindi aşağılara salındı kayın babanın evi şurası delikanlı selamımı söyle" arabadan indim "teşekkür ettim" şimdi ben nasıl anlatacağım aman evin çok uzun duvarları ve çok uzakta kapısı vardı atlardım alçak toprak duvardan yürüdüm kapıdaki köpek bağlıydı etrafı tartarak ilerliyordum açık kapıya vardım "güllü orada mısın" dedim ne cesaret be şimdi olsaydı ya içeriden "kimdir o baksanıza be yahu" içeriden bir ses geldi bir kara adam çıktı "kimsin ne istiyorsun" dedi "ben güllüye gelmişim" dedim adam bana "dur orda çağırayım" içeriye girdi içeriden sesler gelmeye başladı" kimmiş o" adam "mama güllüyü soruyor" kadın " ne yapacak" adam "mama nereden bileyim kovayım mı" kadın "salak tanrı misafiri kovulur mu" adam "güllü" o su sesi berraklığında "efendim amca" adam "kız seni bir adam soruyor" içeriden gülüşmeler kadın sesleri kapıya ondan önce bir yığın kadın kapıda sıkıştılar "ay kimmiş bu" "yakışıklı kimi aradın" şaşırdım "ay utanıyor da kızardı yerim o yanaklarını" "gel içeri damat bu genç Elif ablamın söylediği genç olmalı" hangisiydi bilemiyorum birisinin daveti üstüne içeri girdim bu evde kalabalıktan adım atılacak yer kalmamıştı tıka basa insan doluydu ya güllü o daha yoktu gülüşmeler bayağı utanmıştım bayağı geniş bir kadın kara elbiseli başı takkeli etrafı altın işlemeli boynu bilekleri ön dişleri altındı bu kadın gelince kalabalık aralandı asırlık bir kadın geliyordu kafasını kaldırıp sağlam tek gözü ile bana baktı "adın ne bakayım torun" diye sordu " Mehmet" dedim "hoş geldin aç tır yemek getirin güllü burada torunum Elif ile damat dışarıda akşama gelirler sen benim misafirimsin bunlar hep benim torunlarım" dedi vay be bu kadın bütü

köyü dolduracak çocuk yapmış Elif teyze onun torunu kaç yaşındadır kim bilir " gence saygısızlık yapmayın iyi davranın adıma yakışır mama Kez ban a yakışır davranın tandır damında işim var daha bitmedi kusura bakma torun seninle ilgilenecekler" dedi yürüyüp gitti bana misafir odası açıldı kolundan tutulup güllüyü yanıma koydular ikimizin gözleri yerde önüme yemekler kondu koca kadınlar bizlere ikram ediyorlardı kapı kapandı ama kapının arkasından bizi dinliyorlardı kapı aniden açılınca bir ikisi içeri düştü de ondan biliyorum kızmıştım da güllüye o buradaydı ve benim haberim yoktu "neden bana söylemedin" dedim o gülüşü o bakışı kızgınlığıma dökülen suydu kızgınlığım o mu artık yoktu "Babam unuttu bize bile söylemedi Kez ban mama çağırdı tatil arası çocukları sünnet edecekmiş onun için geldik sünnet olanları babam götürdü evlerine bırakıyor bizde düğün evlerine yemek yapıyoruz bütün akrabalarım hepsi burada yardıma geldik" dedi "yaşlı kadın sünnetçi mi ?" dedim güllü gülümseyerek "ebe dişçi sünnetçi otlarla hastaları iyileştiriyor" dedi bir hikmet vardı bu kadında bir şeyler bir sırlar bilmese torunun torununu göremezdi ve de bayağı sağlıklı görünüyordu ama tek bir gözü vardı "gözüne ne olmuş" dedim güllü "bindiği at vurmuş" dedi artık barışmıştık acem yemeklerini höpürdeterek şapır tarak yiyorduk güllü gülererek kaşığı gümüş tepsiye bıraktı yutkundu "asiye benim bu yemek yiyişime sinir olurdu beni masadan kaldırırdı" dedi beraber gülererek höpürdeterek yemeye devam ettik kaçamak beni öptü bende onu öptüm özlemiştim dudaklarımda özlemişti az sonra ufak halası kapıyı tıklatarak içeri girdi tepsiyi alırken bir bana birde güllüye baktı gülümsedi tepsideki mendili güllüye verdi sessizce "kız yağlı dudaklarla öptüğünüz yerleri silin seni cadı" dedi fark edilmeyecek gibi değil ki kocaman salçalı dudak izleri arkasına baktı güldü kapıyı kapattı gitti peşinden bir başka kadın "Mehmet mama işini bitirdi tandır damında seni bekliyor" dedi korktum elim buz oldu ya beni demi diyordum ama ben sünnet olmuşum ürkerek önde o bizi çağıran kadın arkada ben ve güllü ilerliyorduk ev koca bir iç avluya açılıyordu ağaçlarla doluydu dışarı soğuktu bir çardak ahşap el işlemeli etrafı parmaklıkları sedirde mama Kez ban elini uzatmış

yıkıyor bir kadın elinde ibrik diğer bir kadın elinde havlu ayakta bekliyordu ne kadar çok kadın var boy, boy uzun saçlısı kısası yok hepsi mücevherli odalar dolusu kadın koca kara kazanlarda yemekler yapılıyor sadece erkek olarak beni kapıda buz gibi karşılayan adam tek zannediyordum tabii bu kadar kadın sahipsiz değildir ya arka avlu da çay sigara içen bir bu kadar kalabalık adamlar vardı içlerinde benim yaşlıtlarım vardı kıskandım güllüye sadece yaşlıtlarıma "kim bu" diyordum oda tanıdıklarının isimlerini söylüyor tanımadıklarına "tanımıyorum bilmiyorum" diyordum ismini bildiklerine iyice kinlenmişim sert bakışıyorduk uzaklardan Kez ban mama "damat kızı sıkıştırma onun kalbi sana ait sen onunsun kerata kıskançlık yapıyor daha kızı vermedik sana ha, ha bak hele hınzıra koç erkek ne çabuk büyümüşsün gel geç karşıma çay içelim hava temiz ayağın toprağa bassın" dedi . Yaşıtlım karşımdaki bir kaçına yan ,yan bakmayı ihmal etmeden Kez ban mamanın karşısına oturdum güllü davrandı ama Kez ban mama "gizli konuşacağım sen halana yardım et" dedi ve güllüyü gönderdi yanıma bir bardak çay koydular uzak ta bir kadın bize bakıyor elinde tepsiyle bekliyordu Kez ban mama cahil bir kadın değildi bu kadar becerisi olan bir kadındı bakalım ne sorular soracaktı Kez ban mama çayını sessizce içince ben çaydan v az geçtim kuşağından bir sigara çıkarttı yaktı derin bir soluk çekti kendini düzeltti yakına gel dedi ayağa kalktım tam yanına gören gözünün olduğu tarafa oturdum "aferin torun Mehmet önce tekrar hoş geldin sorularımdan kızmazsın sonuçta bende kadını her neyse kimsin nerelisin kaç kardeşsin kaç gidiyorsun babanın adı ne annenin adı ne hangi aşiretensin" amanın cevap vermekten ağzım yorulmuştu uzun ,uzadı ya anlattım kaçınıcı sigarası kaçınıcı bardak çay sayamadım tam bitti sandım "yanında mı?"dedi "ne yanımda"dedim "ayet yazılı hurma çekirdekleri"dedi " evet" dedim"ver bir bakayım" dedi cebimdekilerden bir tanesini verdim gözüne yaklaştırdı okuyordu ayeti okudu heyecanlandı "kaçı satarsın ne istersin koyun mu kız mı tarla mı fiyatı nedir" dedi "para istemem o senin olsun" dedim o ağır kadın o sözü hiç ummuyordu sevincinden yerinden duramıyordu inanamıyor "ciddi misin" dedi "evet mama o senin olsun bende daha var" dedim öptü kokladı ipek mendiline sardı koynuna koydu " ah torun sen bilir misin diğerlerini" dedi "kimleri" dedim kadın bir etrafa bir diğer yanına baktı fısıldı yarak "kara iblisleri" dedi "evet mama bilirim" dedim "torunum Elif in kızı Asiye ye musallat olanı sen bununla yaktın değil mi" dedi "evet" dedim "ah benim büyük sıkıntım kimse bilmez birisi var yıllarca benden haraç alır koyun kemikleri ister sürüm var şükür ama arada bir kızar saldırır bak bu gözüm ne diyeyim kabahatsiz atım tepti dedim senesi geldi, kırk koyun kırk kemik istiyor hayvanların eti zayi olmasın diye hayrına sünnet düğünleri tertipliyorum kırk çocuk buluyor sünnet ediyor el emeğime kırk koyun veriyorlar kemikleri haraca eti masumlara bana yardım et istersen küp altın iste tarla iste koyun iste kadın kız ne istersen helal olsun lütfen şu çevrede kaç adama para altın koyun verdim okumaya kalkanların kemikleri Arar attı sonra benim gözüm ya torun işte böyle şuna buna benziyor" diyordu ben sana ben anlatayım dedim ve her şeyi başından anlattım zaman akşama varmıştı üstümüze battaniyeler konmuştu tam önümüze harlı mangal gelmişti kadın hiç müdahale etmeden dinledi söz bitti "torun bu akşam bende kal" dedi güllünün hatırına kaldım sohbet bitmeden Mehmet amca karısı hepsi tam tekmi bütün aşiret hazırda Kez ban mama ayağa kalktı "üşüdü mü torun burada elektrik lamba yok yanına kim istersen onu vereyim ışık tutsun burada nöbetleşe uyunur Ramazan gel hele torun arabayı hazırla yemiş, baharat, çay ,tütün, et, acem işleri doldur Mehmet in evine götür benim selamımı söyle ver gel" dedi bana dönerek "beni kurtar ne dersen dile her şey hazır gece üçte gelir bu gece gelecek hazırlığım tamam yemeğimizi yiyelim sonra bir çaresine bakarız" dedi

ben ise mutluydum bana ışık tutacak olan güllü aynı yatakta yatarız öyle sanıyordum ama koca bir dam verdiler bana ışıkçı bu dediler koca mama Kez ban'ın odasına döşek sardılar koca bir sofra serildi yüzden fazla insan güllü nerede tanrı bilir koskoca labirent evin bir odasına geçti yolu yanımdaki biliyordu yorgundu uyuyacaktı Kez ban mama o gitti benim kendime güvenim ardımda ışıkçımla dolaşıp duruyorduk tanrı var ağzını açmadı adam kuyuya seslendim dedenin ismini söyledim havaya söyledim gözüme ta aşağıdaki ağaçlara takıldı ben çok biliyorum ya o adamda peşimde o alana gelince ağaca tık, tık yaptım elimle onların lisanında isimlerini söyledim cevap anında geldi minik ateş böcekleri ışıkları ile etrafım doldu pır, pır parlıyor sesleniyorlardı ben kutsal kral emirleri verip onlara cevap veriyordum bir anda dallarda kanatlarını açıp bize bakmaya başlayan perilerle doldu biri tam karşıma indi yeşil kırmızı giysisi altın kuşaklı elbiseleri vardı "adem ne istiyorsun sen" ben emirlerimi tekrarlardım "ya öylemi yapacaktınız niye yapacaktınız" dedi tam karşımdaki peri "çünkü dedem (ismini söyledim) o bana yetki verdi" dedim o ise kızdı "yürü git kimin selamını söylüyor bana o kendini tanrıya sattı bizler ateşe taparız sen var git bizden sana yardım yok yürü yoksa canını bırakırsın buraya" dedi kimisi davrandı hurma taneleri onlara korku saldı kaçarken pek çoğunu harcadım "boka bastık" dedim kaçmaya başladık az kalsın yanımdaki günahsız adamda gidecekti çoluk çocuğu vardır bu adamın su içirdim yüreği insin diye ne yapacaktım ne yapabilirdim iki üç kez iç avluda asiye yi gördüm elinde ışıkta yoktu eve girdik o da ne asiye odasında uyuyordu hiç ama hiç dışarı çıkmamıştı mamanın odasına koştuk mama yatağında yoktu ışıkçısı koridorda uyumuyordu "nasıl gider hiç dışarı çıkmadı ki" dedi yanımdaki adam "yahu ninem yok" dedi seslere uyananlara geri durun dedim meğer Güllü tam asiye'nin odasının karşısındaki odadaymış ben etrafa emirler veriyor onu da görmüştüm iyice gaza gelmişim o iblisi ellerimle parçalayabilirdim iç avluya gelince ışıkçım tam arkama gömüldü asiye mamasını dövüyordu "dur iblis" dedim durdu bana yaklaştı ışıkçım tabana kuvvet etraf karardı sadece gölgeler ve yıldızların ışığı geldi yaklaştı av ucumdakini ona fırlattım ıskala bir iki ve bitti öyle hızlı hara ket ediyordu ki "mahvoldum" dedim üstüne aşağıdaki yalaka periler onlara söylediklerimi söyleyince iyice delileniyordu yaşlı kadın" kurtar beni Mehmet" diyordu ağlıyordu "yapma" diyor yalvarıyordu ama nafiye meğer ben ne kadar cahilim hala bilmediğim bir dünya bilgi vardır hayatımla oynamışım kara iblis hançerimi çıkartınca kadının burnundan duman olup içine girdi kadın bayılmıştı ağlamaya başlayınca arkamda bizi izleyen herkesin gözünde küçük düştüm utandım kadının evlatları "kurtarsana hadi ne bekliyorsun hadi be oradan seni sümüklü" diyorlardı güllü koşarak odasına girdi mama konuşuyordu gözleri kapalı "gel kurtarsana sen ancak habersiz arkadan saldırırsın asiye yi de alacağım o bizim" diyordu sabaha yakın kalmıştı yıldızlar kapandı etraf zifiri karanlığa boğulmuştu etraf bir anda rüzgar çıktı ışıkçıların ellerindeki lambalar söndü kaçışanlar bağırانlar kimse kalmamıştı toz toprağın içinden iyi bir şey çıkacağını hiç ummuyordum gümüş zırhlarıyla ellerinde kılıç mızraklarla dede çıktı geldi bana sarıldı teskin etti arkada aniden harp koptu bağırانlarla ateşe tapan periler gümüş zırhlılar kapışmışlardı kor alev yananlar onlarda bitmişti ama gümüş zırhlılar bayağı zarar görmüştü dedenin oğlu bana yan baktı "uşağın mı var hem sana neden yardım ediyoruz kaç askerim şehit oldu biliyor musun ha" dedi dede "ben yaşadığım sürece Mehmet benden önce gelir" dedi Kez ban mama minik bir tepe olmuş yatıyordu "dede bu kadın adı Kez ban mama bu kadına musallat olan bir iblis var ondan kırk koyun kemiği haraç istiyor savaşamadım yenildim dede sen gelmeseydin bende olmayacaktım şimdiye meğer hiçbir şey bilmiyormuşum dede rezil oldum sevdiğimin önünde aşağılandım"

dedim salya sümük ağılıyordum "bak bana seni ilk gördüğümde miniciktin bak şimdi sevdiğin kız var yenilgi olmazsa yenmenin ne zevki kalır ha boş ver onu o şimdi kadına sığınmış biz işimize bakalım ha bak tam karşımda bu zamana kadar ilk görüyorum hey Arar at koca kadın yaşlı dağ Nuh peygamber sana misafir olmuştu nurlu adımları ile dolaştı senin üstünde ikinci hayat burada bu topraklarda bu dağda başladı izin ver Mehmet biraz oturup izleyeyim" dedi gök kızla yaklaşıyordu şişman Kez ban mama hareketlendi öksürmeye başladı ağzından burnunda duman olup çıkıyordu duman içinde iblis dışarı çıktı direk bana bakıyordu kolunu yavaşça kaldırdı parmağını bana doğrulttu sadece "sen ve ben" dedi dedem ileri fırladı etrafındakilere " durun" dedi dedem yine bana kendini siper edecekti umuyordum nerede tam karşımda iblis ve onun önüne atılan yem gibi hissediyordum kendimi dedeme koşup sarıldığımda "artık sıra sen de seni istedi adem oldun artık korku normaldir savaş senin ve onun arasında ben karışmam" dedi

İblis asiye olmuştu onu ben mama ve periler görüyorduk ama kapı aralarında bakanlar sadece beni ve mamayı görüyorlardı onun elinde hiçbir şey yoktu benim elimde iblis kara hançeri vardı savuruyordum durmaksızın o çok hızlıydı kendi hızı onun sonu olmuştu ona isabet ettiremediğim ayet yazılı hurma çekirdeğine basmıştı şaşırdım beni tanırtı kurtarmıştı gümüş zırlılar toplandılar attığım hurma tanelerinin yerlerini bana gösteriyorlardı onları tek, tek topladım aşağıdaki ağaçlıkta yarısından fazlası kaybolmuştu mamanın bulduklarını kendi aldı benim bulduklarım banaydı bu sabah mama bir avuç dolusu toplamıştı "çok mahcup oldum dede dedim dedeme herkesin gözünde küçük düştüm" dede " adem cesaret felakettir tedbir ancak bilgiyle olur çok oku kutsal kitapta neler var inan ağzından çıkacak kelimeler gök taşları gibi iblisi yakar bilgi güçtür güçlü olmak bilekte değildir oku adem bir gün olur duyamam bir gün olur ömür biter zaten oğlumla aran iyi değil biliyorsun benden sonra o şunu unutma kavganı kendin yap hiç bir kimse başkası yerine karşılığı ne olursa olsun savaşmaz ucunda can var orda yıksaydı seni yine yardım edemezdim buralarında kanunu var bizim ademlere gözükmemiz yasak o iblis kanunsuz ve tanrı adaleti yerdeki hurma tanesine kendi bastı biz kalabalık olduğumuz halde bizlerden hiç birine denk gelmedi bak neredeyiz Arar attayız aklıma gelir miydi tekrar karşılaşacağımız seninle üstelik seninle vedalaştığımız ta bizlerden sana düşman olanlarda olacak kimseye güvenme biz de kuluz tanrının şimdi sözümün bitireceğim öz kızım düşman olmuştu sana kuralı çiğnedi hatırla unutma unutursan o yok olacak kanun bu" dedi hatırladım "dede o benim emanet sende yaşasın o eş benim ve kabulüm" dedim dede "bak buralar bana ben buralara yabancıyım oğlumu maruz gör oda bu aileyi korumak zorunda savaştığımız diğerlerinin balaları hepsi yetim kaldı o klan yok oldu bizden şehit balaları bana emanet biz buralı değiliz işte yeni bir klan düşmanımız oldu haber çabuk ulaşır biz gidiyoruz dediklerimi ciddiye al ve oku " dedi gittiler karanlığı takip ederek kuzey batıya doğru. Ardımda kalabalık ve ben işte bu kaderim dedim bu savaşın bir askeriyim ama oldukça cahilim halada öyle güneş Arar attan göğe uzadı karanlığın gözüne parmaklarını sokuyordu güneş emniyetti ve güneş güzeldi kalabalık mamanın etrafına toplandı mutluydular ama ben güllünün nezrinde o hep beni salkım sümük hatırlayacak yenilmiştim zaten Kez ban mama vaatlerini hiç tekrarlamadı o benim o halimi o da görmüştü ah yanıldım ziyan oldum ağır aksak yürüdüm öğlene kalmadı şantiyenin arabası beni aldı götürdü.

Tatil ortalarına varmıştı bu gün dışarıda adeta yaz havası vardı Güllü ile birlikte bir oraya bir buraya gidiyorduk çarşıdaydık o ve ben fırından ekmek alıyorduk konuşuyorduk dahası o konuşuyor ben dinliyor numarası yapıyordum ardımızdan bir arabanın motor sesi duyup arkamıza bakmadan kenara çekildik arkamızdaki araba

bizi çok sevmiştii peşimiz sıra geliyordu güllü ve ben durup arkamıza bakınca kaymakamın kara j ip ini gördük o ve ben birbirimize baktık araba hemen yanımızda durdu kapıdan genç bir adam indi gülümsüyordu "merhaba çocuklar" dedi "merhaba ağabey" dedik kimdi bu o genç adam arkasını döndü şoföre " bunlar mı" dedi şoför başını "evet" der c esine salladı güllünün elinden tuttum kirışı kıracaktık o genç adamın masum yüzü vardı gözleri merhamet ışıkları ile dolu idi "biz bir şey yapmadık ağabey" dedim adam gülümsedi sakın sesle "çocuklar sizin bir şey yapmadığınızı biliyorum ben kaymakamım buraya yeni tayinle geldim" inanmadık beynimizde şişman orta yaşlı sert bakışlı önü ardı jandarmayla gezen herkesin titrediği birinin resmi vardı " amca hoş geldin kaymakam amca" dedik o genç kaymakama inanmamıştık " hadi çocuklar sizi meşgul etmemeyim hoşça kalın" dedi aracına bindiği gibi yalnız tek araba gittiler güllü şaşkıındı " Mehmet o kaymakam mıydı" iye sordu ben " bilmiyorum" dedim.

Bu küçük kasabada her gün yeni bir sürprize gebeydi kalabalık vardı hükümet konağının etrafı hıncahınç doluydu ama kalabalık kızgın öfkeli değildi hatta düğün neşesi vardı kalabalığın arasında takım elbiseli o adam vardı o gerçekten kaymakammış o günü halkı dinleme günü ilan etti dahası sonraları yaşlı genç kadın erkek herkesi gerçekten dinliyormuş bir zaman bu caddede in cin top oynarken şimdi hükümet konağı kapı komşu olmuş o genç kaymakamın namı sınır ötesi köylere kadar ulaşmıştı zengine nasıl davranıyorsa çobana da aynııyla davranıyordu bir gün o köyde bir gün başka köyde o bizi seviyordu o bizi korkutmuyordu o tekti o merhametliydi o kaymakam değildi o amcaydı o dayı idi o kardeşti o evlattı o bizimdi o bizimle aynı fırından ekmek alıyordu o bizimle birlikte pazarda alışveriş yapıyordu o tekti tek gezerdi o pırlantaydı o aksakallıların o ak eşarplıların dualarını alıyordu numara yoktu rol kesmiyordu o ağlıyordu ama sessizce duyduğu zulümler den kalbi incindiği belliydi o devletle halkı sadece kendisi bu bölgede tek başına barıştırmıştı onu jandarma değil önce tanrı sonrada bu halk koruyordu o devleşti namı sınır ötesine acem diyarına oradan ermeni diyarlarına ulaşmıştı tatil günleri her sabah bütün arkadaşlarla lojmanın kapısında tek sıra oturur koca adamlardık ama o bizim ağabeyimizdi beklerdik sabah kapıdan eşiyile vedalaşıp bize el sallar j i p i ne biner peşinden biz bir gün okula gider müdürle konuşur bir gün fakirin birinin evine giderdi o insandı gerçek insan o hepimizin isimlerini hatırlardı biz onu hiç unutmamak hatıralarımda güzel bir anıydı büyüdü sorguladı engelledi zulmü güneş oldu ışiksiz halka o gitmeden namı yürüdü ardındakiler binler yüz binlere vardı daha da devleşti devlete sığamadı devlet onu taşıyamadı şehit oldu mekanı cennet ruhu şad olsun.

Son 19 Mayısı hiç unutmam sınıfta en hızlı koşan güllüyü vilayetteki koşuya gönderecekti annesine haberi sevinçle verirken ayağını burktu ve yarışa gidemedi yalnız da kalmayı sevmiyor her sabah akşama kadar onlardaydım ona çok sarılarak taşıdım taşı beni der c es ine bahaneler uydurmasını severdim bazen kollarım belinde dururduk o kolunu boynumdan atar annesi yokken yanağını dayardı yanağıma.

Günler ilerliyor sadece ayaz nefesiyle kış yerini ilkbahara bırakmış toprak ağaçlar canlanmaya insanlar üstlerindeki rehaveti kalın elbiseleriyle koyun yünleri dökünmeye açılıp saçılmaya başlamıştı kara siyahlardan rengarenk çiçekler olup insanlar dolaşıyorlardı evlerde her yerde temizlik yapılıyordu rehavet Mehmet öğretmene de çökmüş durduk yere dövmeleri azalmıştı elinde cümbüşle meşgul oluyordu kara su kenarında balıkçılar ellerinde oltalarla rızklarının peşindeydi güllünün babası da bizim ekibe dahil oluş kah ava kah balığa yakınlardan uzaklaşmadan beraber eğleniyorduk kara su da koca, koca sazanlarla olta

çekiştirmeyi öğrenmiştim yem hazırlamayı ve yüzmeyi de sabahın köründe su başında yalnız güllüyü de ihmal etmiştim. Artık yalnız geziyor yalnız avlanıyordum okulların gözü Haziranı göremeden kapanmış artık mezun olmuşum matematikçi Mehmet öğretmenden kurtulmuşum bir sabah beni nereden bulduysa subaşında Güllü beni kara su ile sevişirken yakalamış üstümüze gelmişim gelip arkama usulca sokulup biraz uzakta çömeldi adımı söylüyor sorularına “evet doğru iyi güzel ” diyor ona bakamıyordum mantar oynuyor sazan her an mantarı gömer düşüncesiyle gözlerim ellerim tetikte bekliyordum hava öğlene varmış sıcak yanımdaki ağaçların yapraklarından sızıyor üstsüz bedenimde dokunduğu yeri kızartıyordu mantar durdu yemi balık aldı aklımı yeni toparladım ve oltamı sudan çıkartıp arkamdaki yem torbamdan hamur çıkartmak için dönmüştüm güllüye “ben sana akşama gelecektim” diyor onunla konuşarak dönüyordum güllü ayağa kalktı ışıl ışıldı okul kıyafetleri ve kışlık elbiseler onun cevherlerini derin kuyulara atılmış altın küpleri gibi saklamıştı şaşırıdım yanılıyordum ya da peri kıızıydı belki de “güllü sen misin” diye sordum güllü korktu “yoksa yakışmamış mı” dedi “ hayır çok güzel olmuşsun ne zaman aldın “ diye sordum kız “sahi mi yakışmış mı yemin et” diyor on dakikada binden fazla yemin ettirdi bana ondan gözlerimi alamadan yalan yanlış kancaya yemi taktım galiba öylesine oltayı suyun hatırı kalmasın suya attım sonra kız şımardı yüz aldı benden tam dibime çömeldi yine sorular soruyordu sonra sustu bayağı zaman geçti gitti zannettim kafamı çevirince gülümseyerek tam karşımdaydım soru sormadım çünkü durdurulamazdı o rahat duracağını beklemiyordum ensemeye o alev nefesini veriyordu sonrada elleri bedenimde geziyordu gıdıklanıyordum ama daha çok beni gevşetiyordu kız benim tenimi kokluyordu omuzum da yanaklarını sonra dudaklarını gezdiriyordu öpmüyordu ama ben bitmişim olta balık umurumda değildi konsantrasyonum sıfır fişim çekilmişti çınar gibi sırt üstü yıkıldım kız bana sarıldı yüzümde saçları iki nefes tek beden olmuştuk o bana ben ona sarılıyordum sırtıma batan dikenler acıtmıyordu kız kafasını bir sağ bir sol omuzum a yaslıyor çok ağır hara ket ediyordu kollarımla sarılıyor açılan gömleğinden tenine ellerim ve benim ulaşıyordu sıcaktı ve terliydi sırtının ortası en derin vadiden daha derindi beli bir kayığın zarafetinde üste ve alta doğru yükseliyordu aniden kasılıyor elleriyle gömleğini çekiştiriyor kopan düğmelerden memeleri tenime ulaşıyor kendini benim tenimde eziyordu parmaklarım yorulmuştu ipek kumaş eteğinin örttüğü sert kalçalarında. Açılan bacakları sol bacağımı arasına kaybetmiş kasıyor sıkıyordu ben pantolonuma dar gelmişim bir hamle ile fermuarımı açmasan çatlayabilirdim uzun yol atları bizim kadar derin nefes alamazlardı başıma boynuma saçları dolanıyor pantolonumdan dışarıya uzattığım kolum kızın göbeğinin çukuruna giriyor kasığına sürünüyordu güllü eline alınca özgür kol ona direniyor iyice sertleşiyordu onun eli onunla yeni tanışıyor sıkıyor okşuyor daha aşağılara yumurtaları avuçluyordu yorgun parmaklarım kasılmış kalçalarının arasında daha derinlere gezintisi onu inletmeye başlatmıştı inliyor kıvranıyordu dokunduğum yeri iyice bilmeliydim tanımaliydim ellerim sıcak ve ıslak bir derin vadiyi geziyordu durmuyordum o teması devam ediyordum güllü uçurumdan düşüp köke sarılmıştı aşağıdaki kolumu eliyle sıkıyor çekiyor sıkıyordu inlemeleri artıyor kafasını kaldırıp memelerini açığa çıkarttı terden parlıyordu granit memelerini sıkamıyordum kayıyordu önce sarsıldı kasıldı bir daha kasıldı sıcak vadideki elime teslim olmuştu av ucumdakini artık tutabiliyordum üzerime yığıldı derin nefesi kesildi gözlerini açtı bana baktı gülümsedi kendini yanıma bıraktı eliyle aşağıdaki kolumu tuttuğunu fark etti şaşırıdı keşif ediyordu bakıyordu sonra bana baktı bıraktı o an boşaldım “ bu da ne süte benziyor” diyor parmağınla dokunup kokluyordu yorgun uzandık güllüyle terimiz soğumaya başlamıştı bir anda “ ay ben altına mı işedim ıslağım ben” diye yattığı yerden fırladı

eteğini toplayıp bacaklarını açıp baktı, bana " hayır sen bakma " dedi toparlanmaya çalışıyordu "gömleğimin düğmeleri hediyeydi bu ay gömleğim mahvoldu" diyordu otların arasında ancak bir ikisini bulduk "ben şimdi nasıl eve gideceğim" diyordu yürümeye çalışıyordu ayağı yine sekiyordu "dur bekle bende geliyorum" dedim beline sarıldım "yanımda güvendesin "deyince rahatladı "soran olursa kara suya düştüm" deriz dedim ara sokaklardan kimseye görünmeden güllüyle evlerine vardık kapıdan girince belini bıraktım o önde ben ardında kapıda asiye ile karşılaştık güllünün yüzü asıldı güllüyü görünce "o ne iş" dedi güllü ona kızgın " karasuya düştüm" dedi "öylemi hem de Mehmet I emi demi" güllü annem evde mi" dedi asiye "birazdan gelir" dedi güllü " iyi" asiye "olsun ben seni söyleyeceğim" dedi güllü "abla lütfen söyleme" dedi asiye "sırta bir şey isterim" dedi güllü "nedir ne istiyorsun" dedi asiye "şimdi aklıma gelmedi aklıma gelsin öyle" dedi güllü eve girince asiye yanıma gelip karşıma dikildi "çıplaksın" deyince gömleğim oltalarım aklıma yeni geldi hepsi karasunun kenarındaydı ya Elif teyze ya beni böyle görürse geri döndüm asiye kolumdan çekti beni durdurdu arkamdan bana "ben ne isteyeceğimi sonra söylerim " dedi hızlı adımlarla ara sapaklardan kara suya ulaştım bir güllü bir asiye bir de sır üç çıkmaz "aman asiye unuttur gider" dedim eşyalarımı toplayıp evin yolunu tuttum.

Tatil sıkılamaya başlamıştı annem "koca adam oldun git gez" diyordu güllünün evine gitmek istiyordum ama iki engel vardı birincisi okul bitmiş mezun olmuştuk ders bahanesi kalmamıştı ikinci ve en önemlisi asiye ordaydı unutmamı ve beni görmemeliydi. Çarşığı denedim vitrine bakmayı hiç sevmem bu gün bile uzak geçiyordum bir iki dükkan vardı zaten yeni bir mağaza önünde benim sınıf arkadaşlarım vardı onların yanına gittim şehirden motorlu bisikletler gelmiş onlara bakıyorlarmıştı arlarına sokuldum ilk kez bu kadar güzel motorlu bisikletler görmüştüm koşarak eve gittim anneme yalvardım akşama babam tokadı hayır dedi bana düşünüyordum unutmak istiyordum nafile unutamıyordum çünkü sevdiğim kızı buralardan bununla götürecektim tatlı hayaller düşünüyordum ama gerçeğin dili o kadar acı ki pazara kadar işin içinden çıkamamıştım pazar kalabalığında babası at arabacısı olan arkadaşşıma rastladım hoş beş ona da anlattım derdimi derman için o bana " Mehmet sende çalış ayıp değil ya bak babam at arabacı ben şu tor neti yaptım onunla kadınların pazar paketlerini taşıyorum ne verirlerse onu alıyorum benim eskiyi sana satayım beraber çalışalım" dedi "param yok nasıl alayım" "ya düşündüğüne bak taksit verirsin beraber yanımda dur beraber çalışalım bir dene ha" dedi aklıma uymuştu "tamam" dedim geçtim yanında oturdum etraftan gelip geçenlere bakıyorduk "şu yaşlı kadınlar da olmasa hiçbir ümidim kalmazdı bu benim çıkışım olacaktı ilk taksit dini verip babamın adını söyleyecektim o da salak değil ya satar elbette bende onunla alıp güllüyü götürecektim boş bir dünya ev vardı orda yaşayacaktık o bana lazım şart her hafta taksit di çıkarırım " diyordum kendimce siyah giysili gözleri kapalı kadınlar evli allı yeşilli olanlar bekardı hürmetimiz siyahlaraydı akşama kadar emanet tor netle kasabada adım atmadık yer kalmadı iyi de para kazandım ilk taksit dini vermek üzere dükkana gidince şans ne gezer bende kapalıydı elimde tor netin ipi ile avludan yorgun giriş yaptım annem "bir bu eksikti kimden aldıysan git ver ona" dedi babam mı "sakın adımı dükkancıya verme zaten bu gün yarın tayinimiz çıkar uğraştırma beni" dedi Pazartesi sabahı erkenden dükkana gittim dükkancı benden sonra geldi dükkancı göz kırptı "hayırdır genç " dedi hemen söze girdim " ağabey bu motorlu bisiklet kaç lira" dedim " genç her şey para değil geç buyur şöyle" dedi dükkanın içerisinde masası vardı tam karşısındaki tahta sandalyeye oturdum "ha şöyle tanışalım para mühim değil baban nasıl iyimi ben şantiyenin beyaz eşyasını

kap kaçağını bütün işlerini yaptım motorlu bisiklet kurban olsun tamam sen Mehmet sin hatırladım ismini " dedi "ağabey ben çalışıp vereceğim ne kadar" adam gülümsedi "aferin boyun gibi aklında gelişmiş erkek adamsın fazla değil üç yüz lira bak ancak peşin veririm ona göre taksit yapmam" dedi yedik mi hayatın bir kazığını daha teşekkür edip bir tanesini güya ayırttı bana tam çıkıyordum ki "genç bir eve mal yıkacaktım bayağı güçlü görünüyorsun yevmiyesiyle gel çalış" dedi " tamam" dedim hafta içi o dükkanda hafta sonu pazarda çalışıyordum aldığım tor netin parasını da peşin verdim o hafta artık bir tor netim vardı karşı kaldırımda benimdi akşama hava dönüyordu "pist sesiyle kafamı kaldırdım siyah giysili gözü kapalı ufak bir kadın beni çağırdı elindekileri tor nete koydum o önde ben arkasında pazarda bayağı gezdik sonra kasabanın mahallelerine girdik o önde ben arkasında hiç konuşmadan yürüyordum kadın avlu kapısının ortasındaki ufak bir kapıyı anahtarla açtı içeri girdi ben tor netle üstünde yükü dışarıda kalmıştık sonra "kapı açık" dedi avlu kapısı çok zor açılıyordu asıldım, asıldım az kalsın vaaz geçecektim sonra açtım ardına kadar dayadım kadın "aferin bayağı güçlüymüşsün" dedi "şimdide kapat" olacak iş mi zar zor kapattım tor neti sürüyor arkama da bakıyordum kadın kapıya kara koca bir kilit taktı tam kapıya varınca bağlı köpeği salıverdi "neler oluyordu" yürüyüp yanıma geldi "mutfağa koy" dediği gibi yaptım götürüp mutfağa bıraktım "yorulmuşsundur beş dakika otur geliyorum" dedi kendimce " dışarı nasıl çıkacağım çattık bu ne yapıyor param verse de gitsem" diyordum bir yandan da duvardaki resimlere bakıyordum kadın peçesini açmıştı muhteşem güzelliği ile karşıma geçmişti peçesinden gözlerini herkesten kaçırın o güzel gözler bana bakıyordu küçük ağzını o dudaklarını ısıyor heyecanlanmıştı derin soluk alıyordu siyah giysi yine üstünde elinde siyah renkli bardakla çıkıp geldi "ellerine sağlık susammışsın dir al iç rahat ol niye kapını önünde oturuyorsun geç otur televizyonu açayım" dedi "şimdi güzel filimler biteli çok olmuştur ben gideyim" dedim "a otur bak film burada" diyerek elindeki bardakları tepsiyle içerideki sehpa koydu film içerideymiş meraktan bende peşinden odaya girdim televizyonun altındaki küçük vitrinden teyp kasetinden daha büyük kase di büyük teyp e koydu televizyonu açtı "geç şöyle tam karşıya otur" dedi dediğini yaptım döndü tepsiyi aldım tatlı soğuk bir suyu içiyor filmi izliyordum filimdekiler yabancı dil konuşuyorlardı ama İngilizce değildi fazla geçmeden sevişme başladılar oturup beraber izliyorduk ayağa kalktı tam karşımda bana bakıyordu kadın elimi alıp elbisesinin içine soktu tam karşıma geçti kolumdan beni çekip kendi yere uzandı ben onun üstünde dizlerimin üstünde duruyordum bacaklarını açtı pantolonumu indirdi eliyle kavradı beni diğer eliyle kendine çektiği an kasiğinden içine girmiştım sıcak demlikteydi sıcak ve ıslak iki eliyle beni kendine çekiyordu sonra gevşetiyordu sonra ben yüklenmeye başladım kadın altımda her yüklenişimde sarsılıyor memeleri sallanıyordu ağzını ardına kadar açmış bana bakıyordu bir an bile durmaksızın yükleniyordum tam dibini bulacakken eliyle çıkarttı onun halısına boşalmıştım üstüne yığıldım nefes nefese kalmıştık "hemen gidecek misin" dedi "dinleneyim gideceğim" dedim biraz öyle kalakaldık ama biraz önceki arzu yeniden belirdi yanımdaki de yorgun kolumun yükseldiğini yumruğunu sıkıldığını gördü sonra gözlerini bana çevirdi gülümsedi kendini hazırlıyordu dirseğimin üstüne dayanıp yandan kendimi üstüne attım bacaklarını iyice ayırdım onun gözlerine bakıyordum o da hazırda gözünü açıp kapadı aşağıdaki kolum yumruğunu onun kasiğine dayadım yükleniyordum ama boşa neredeydi gülümsedi eliyle aldı beni içine yavaş, yavaş aldı sonra dışarı aldı bana kapı girişini gizli yerini gösteriyordu daha yavaşım yüklendikçe bekliyordum ilk başladığımız yerden bayağı gelmiştik kapı ağzındaydık küçük kadını yükledikçe frensiz ilerliyorduk her iki kolumu başının yanlarına diktim

onu sabitle d im yuvarlak kalın kısa bacaklarını belime sardı bir eli ensemdede diğer eli altımda daima kapının girişinde bekletiyordu aşağıdaki kolumun yumruğu kendi başına içeriden çıkmıştı Üşümemeliydi ıslaktı kapıdaki el tutup içeri sokuyordu ıslak sıcak uzun bir tünelde yumruğum daha ileriye uzanmanın gayretinde bana yardımcı olmaya gönüllüydü mutluydu benim gibi kadın belime kilitlediği kalın bacaklarını gevşettiğini hissettim uzattı iki yana kasıldı kasılınca beni itti gözleri mutluydu boş bakıyordu kapı bekçisi elini de oradan çekti iki eli ile yüzüme sürüyordu yüzüm yapış,yapıştı sonra kollarını iki yanına uzattı gözleri kayıyordu uyuyacaktı öyle olmalı uyumadan ben gitmeliydim bir daha kasıldı gevşedi hara ketli o kapı tam altıma hara ketsiz gelmişti açılıyor kapanıyordu kolum içinde ben daha güçlü yükleniyor yumuşacık sıcak kapı teslim olmuştu daha güçlü daha ondan daha uyandırmalıydim daha sert abanıyordum bir anda dışarı fırladım uğraştım kapıda yığıldı girişi bulmaya uğraşırken kapının üstüne kustu yumruğum. Halı kadının üstü başı benim aşağıdaki kolum yüzüm göğsüm her yerimiz su ter ıslanmıştık. Ayağa kalktım arkadaki kanepeye oturdum çırılçıplaktım ayaklarıma pantolonum ve külotum dolanmıştı az ilerimde yerde sırtüstü çırılçıplak biraz önceki sarıldığım öptüğüm kasıklarından içine girdiğim kadın kolları yanda memeleri ayrılmış kalın bacakları hara ketsiz uzanıyordu televizyonda film bitmiş karlı bir ekran ve kulakları tırmalayan bir ses duyuyordum tavandaki pencereye baktım hava iyice kararmıştı ay ve televizyon ışığı odayı aydınlatıyordu sıkışmıştım “ben gideceğim kalk “ diyordum yerdeki hararetsizdi ve beni duymuyordu bekledim, bekledim “oh” dedi yerdeki toparlandı ayağa kalktı yerdeki tek parça kara giysiyi nasıl yaptıysa bir hamlede giyindi “ bekle ben köpeği bağlayayım “ dedi dışarı çıktı birazdan geri geldi “gel seni yıkayayım banyoya gel” dedi koridorun lambasını açtı banyoya girdik metal bir maşrapayla kendi kasıklarına suyu döktü ürperdi şişmiş kapısı bir anda küçüldü şişkinliği yok oldu benim aşağıdaki koluma suyu değdirdiğimde demirci malı pof buhar çıktı acıttı suyu bıraktım “ne yapıyorsun suyu su temizler yıkamalısın bırak ver bana” dedi yanımda durdu eğildi bir elinle kovadan su döküyor diğer eliyle yıkıyordu ama onun elinde daha dirençliydi su döküyor eliyle yıkıyor ürperiyordum elbise altından elimi kalçasını aşağıdaki kapısını okşuyordum gülümseyerek başını kaldırdı “ben ilk kez miydin senin “nasıl yani” “daha önce yapmadın değil mi” “o, o” “hadi yalancı kapıyı bulamıyordun” gülümsedik “kız arkadaşın var mı” “evet ismi” “sakın bur da isim yok ne sen beni nede ben seni tanımıyorum bu kapıdan çıktığın gibi kimseye söyleme asla kapıma da gelme kocamı bilmezsin söz ver” “söz” “canın çok çekecek kız arkadaşına aynısını yaparsan kadının olur kızlığını alırdı bir de almazsan eğer onu harcarsın elle boşalmayı biliyor musun” bana baktı bende ona “bak şöyle yapacaksın” aşağıdaki kolumu av ucuna aldı yumruğum dışarıda kalmıştı öyle hızlıydı ki çabuk boşalttı beni hemen üstüne suyu ç o s “giyin hadi ben getirmesem seni sen sakın gelme şu da paran ufak kapıdan çık hadi çabuk” dışarı çıktım tor net ufak kapıdan dışarı çıkartmak çok zordu yol tenhaydı serinlemişti ay ve yıldızlar siyah örtü hatırlatıyor çadırı kurup ilerliyordum başka şeyler düşünüyor çadırı bozuyor sonra tekrar kuruluyordu hiç yorgun değildim “ne gün be bu zamana kadar işemek için kullanıyordum ama ne işe yarıyor güzel işe zevkli işe” mutluydum “kim takar güllüyü peki ya evdekilere ne diyeceğim ilk kez babamdan sonra eve gelmişim” diyordum kendimce evin kapısını annem açtı “nerede kaldın baban çok kızdı yemek masada çabuk geç” dedi tor neti kapının önüne park ettim akşam hiç uyuyamadım gözümü kapadığımda onunla beraberdim dudağımda onun teninin tuzu vardı sabaha kadar elimle çadırımı çok bozdum ama yine, yine sabah ilk ışıkları ile kalktım kahvaltı yapmadan babamdan önce dışarı çıktım dükkanın önüne varmışım

patronun çok hoşuna gidiyordu erkenden onu beklemem hatta ilerinki günlerde bana dükkanın anahtarını da vermişti evde kahvaltı yapmıyordum dükkanda çay kahvaltı hazırlıyordum ama pazarı ipe çekiordum müthiş sabah pazar sabahı yıkandım kokular süründüm karşı kaldırıma çıktım ilk kadın beni çağırdı ama bu uzundu başka mahalleye gittik sonraki kısaydı ama bu giysi ile bütün kadınlar aynıydı tek fark boyları idi yüzlerce kadın eşyalarını taşıdım ama hiç biri o mahalleli değildi onu çok özlemiştim değildi aşk değil tenim istiyordu onu canım çekiordu susanmıştım onun tenine yanıyor kavruluyordum haftalar geçmişti belediye tuvaletini süt beyazına boyamıştım başka şeyler düşünüyor çadırın kurulmasına izin vermemeye çalışıyordum hatta iblisleri düşünüyorken bile o iblisin kalçası aynı onunki gibi hayda iblis onun şekline giriyor çadır hazırlanıyordu.

“Böyle olmayacak güllü o olmaz o daha kız o benim aşkıma ya alamazsam onu ya şimdi ya ablası asiye, asiye o her zaman hazır iblisle evliydi zaten o evet ,evet asiye onu oda sevgilimin ablası o da olmaz çalışıyorum izin isteyemem neyi bahane edip de giderim asiye beni görürse güllüyü söyleyecek ben beklemeliyim ben onu bulmalıydım” diyordum kendimce bu üçüncü pazar sabahı idi tezgahlar yeni konuluyordu pazarcılarla beraber kahvaltı yapıyorduk tor netim serseri uyanmamıştı yolun ortasında aleni uyuyordu bir kadın ardımda belirdi beni yanına çağırdı daha ağızda kalan lokmayı ağızda çeviriyordum o önde ben ardında ilerliyordum kaslardan meyveler ona ilk açılıyordu az alışveriş yaptı peşinden tanıdık o mahalleye yöneldik bildiğim sapmazlardan geçiyorduk heyecanlanmıştım “sakın çadır kurulma ya o değilse acaba o olabilir miydi” az sonra o avlu sevinçten havalara uçtum o küçük kapıyı anahtarı ile açtı içeri geçti o seslenmeden avlu kapısını bir hamlede açıp tor neti avluya alıp yine bir hamlede kapattım hızlı ,hızlı tor neti sürerek evin kapısına vardım kapıyı açtım yükü dış kapının arkasına bıraktım ve elbiselerimi fora peşimden köpeği salmış kapı arasından gelmesini bekliyor gözlüyordum kapı arasından beni gördü içeriye girdi dış kapı arkasında o ve ben birbirimize kilitlendik meyveler dağılmış yerlerde altımdakinin altında ezilmişti etrafta meyvelerin kokusu uçuşuyordu yüzünü açmamıştı bacaklarının arasındaydım ne kadar özlemiştim ah ne kadar küçük dantallesini ayakları n a kadar indirdim tam karşımda şişmiş kapıdan su sızıyordu kıtlıktaydım tadına yavaş, yavaş alıyordum yumuşak sıcak tünel sarmıştı beni içinde bekledim hissediyordum tadı tarif sizdi mutluydum “oh ne kadar lezzetli özlemiştim seni” diyordum daha derinlere hamle yapmaya başladım daha derinlere “içinde boğulmalıydım senin içine boşalmalıydım” diyordum hızlandım terledim hızlandıkça sertleştim seslerimiz nefeslerimiz terimiz tenimiz bir birine karıştı gözlerim kayıyordu eliyle beni dışarı aldı boşaldım vücuduna göbeği üstüne süt damlaları kayıyor hararet ediyordu peçesini çıkarttı altımda dudakları ile boynumu ateşten dudakları emmiyor ısıırıyordu dizlerimle geri atıldım iri memelerini ağızıma dolduruyordum çıldırmıştık cinnet geçiriyorduk ısıırıyorduk boğuşuyorduk tenimizin terini içiyorduk kapısı elimin içindeydi memelerinin arasını başları dilimin altındaydı kapı aralı arkasında birbirimizde kaybolmuştuk seslerimiz kapıdan firariydi koca köpek aralı kapıdan burnu ile etrafı kokluyordu yorgun değildik yerden kalktık aralı kapıyı kapattı koridorun soluna yöneldik aşağıdaki kolumu tutup götürüyordu beni kaz tüyü gümüşi renkli yatağa beraber uzandık yatakta kayboldu kar beyaz çarşaf teninin rengindeydi kollarını yatağın demirlerine uzattı elleriyle kavradı demirleri gülümsüyordu memelerini salladı bacağının birini havaya kaldırdı duvara dayadı diğer bacağını boşluğa bıraktı yanıyorduk kasığı ateş kuyusu ydu yatak bizimle aynı ritimleydi açtık ben ona doymalıydım onunla bu özlem bir seferde dinmezdi kaçınıcıydı ama sonunda yorulmuştu yan yana düştük yan dönüp başını kolumun üstüne koydu bana öylece

baktı gülümsüyordu sol eliyle yanağımı okşuyordu kalktı yuvarlak kalçalarını sallayarak karşıdaki dolabı açtı eğildi bir şeyler aldı benim ona bakmam hoşuna gitmişti memeleri geniş kalçası balık eti vücudu kıpkırmızı olmuştu geldi uzandı yanıma sigara yaktı bir tanede bana uzattı "hayır içmiyorum" dedim "belli soluğun kesilmiyor sertliğinden belli" dedi aşağıdaki kolum boynum acıyordu bana baktı gülümsedi "acıyor değil mi dişlerim keskin hır" diyordu o minicik ağzı minik dudakları tam yanımdaydı kolumu katladım dumanlı dudaklarını öptüm şaşırıldı "bu da ne öyle değil bak" dedi dudaklarıma yumuldu alt dudağını ben aldım o nefessiz kalınca bıraktı dudakları dudaklarımın üç parmak mesafede tam üstümde saçlarını yana atıp durdu bana baktı yaşlı değildi ama yüzü çok güzeldi öylece bana baktı elindeki sigarayı dudakları ile kavrayıp ateşi benim dudaklarımı yakarcasına yaklaştırıp derin bir nefes çekti sonra döndü eğildi yerdeki küllüğe koyup bana döndü sağ dirseğinde yükselmişti gözleri gözlerimdeydi sol eli vücudumda geziyordu o farklıymıydı boynu göğüslerini ısırıştım ben elim korkarak onun dudaklarının üstünde gezdiriyordum yumuşak ama altı çok sert teni terlemişti konuşmuyordu bakışuyorduk " sıkıştım eğer sen sıkıştıysan dışarıya bakayım öyle çıkarısın " dedi kalktı giysisini giyindi dışarı çıktı ben acıkmıştım mutfaka yöneldim o geldiğinde beni odada göremeyince çok korkmuş tam koridorda karşılaştık bana sarıldı ağılıyordu "gittin sandım" diyordu "buradayım" dedim "buradayım" saçlarını okşadım ne kadar da masumdu dış görünüşü sertti ama meğer ne kadar masum başını kaldırıp" ne yapayım" diye sordu "ne olursa" dedim yanımdan ayrıldı aklına yeni gelmişti kapı önündeki meyveleri topladı eğilip kalktı o memeleri o kalçası yer değiştirmeleri üstünde sadece bir bez arkadan tutamadım ona sarıldım "biraz sonra" dedi ama o an onu istiyordum mutfakta yerdeydik hızlı nefes nefese kaldık yerden kalkamıyordu eteğini düzeltti yemeğe devam ediyordu iki kaşıktan sonra yine mutfağın zeminindeydik yerden yeni kalkmıştım o yine bir yerlere gitti elinde esans kokulu kremlerle geldi diş izlerine sürüyordu sonra kendi vücuduna sürdü "sen git uzan dinlen ben bulaşıkları yıkayıp geleceğim" dedi yorgun uzandım kaz tüyü çarşafı yırtılmış dağılmış yatağa havada yüzen tüylerden kaz tüyü olduğunu anlamıştım gözlerimi yorgundu "dinlendireyim" dedim vücuduma değen bir el ile aniden uyandım uyuya kalmışım akşama yakın havanın sıcaklığı azalmış üşümüşüm tavandaki pencereden belli güneş beyaz bulutları kızıla dönüştürmüştü "uyandı mı" diyerek bana bakıp gülümsedi elinde iki bardak çay bardağı ile duruyor allı morlu içini gösteren ince bir kıyafetle karşımda duruyordu kalktım sırtımı yatağın demirlerine dayadım kollarımı kendime sarıldım üşümüyordum uzattığı bardağı aldım çay çok iyi gelmişti geldi yanıma oturdu sırtı bana dönüktü az sonra boş bardakları topladı ilerideki sigarayı aldığı küçük dolabın üstüne koydu hafif bir meltem vardı odada bana doğru gelirken o ince elbisesi dalgalanıyor dans ediyordu yabancı kedi gibi yanıma gelip uzandı öylece bakıyordu saçların ile oynuyordu bir şeyler söylemek istiyordu ama susuyordu dayanamadım "çok güzel sin elbise çok yakışmış ben ,ben seni seviyorum" dedim bu söz onun gözleri doldu "ah demek beni seviyorsun ama sen bana o kadar uzaksın ki sen uyurken yanına uzandım sen uyuyordun vücudun hemen yanımdaydı ama sana dokunamadım sana sahip olmak senin olmak seni bu zamanda tanımak seni ilk gördüğümde sevmek çok zor benim için her şeyi göze aldım sana sahip olmak için sen beni bir kez daha yıktın sen bana değer verdin ilk sevişmemizden sonra sırtını dönüp yatmadın beni aşağılamadın beni öptün bana sarıldın bana sıkı ,sıkı sarıldın bu kollarda huzurluydum bu kollarda ben kadındım ve ondan görmediğim zevki sen tattırdın bana ilk kez rahat boşaldım ilk kez itilmedim utandırılmadım sen defalarca bendeydin bıkmadan her an beni özledin ben seni geç buldum" bir kadının

ağlaması benim için ağlaması dayanamadım sarıldım kulağına “seni seviyorum sana aşığıım” diyordum o beni istiyordu ve beni seviyordu sarıldım kendime çektim memeleri göğsüme dayadım kalp atışları vücudumdan hissedebiliyordum öptüm dudaklarını boynunu nefesini içime çektim kokusunu içime derin, derin çekiyordum sarıldım ,sarıldım gözlerinden dökülen yaşı elimle sildim “beni ne zaman istersen seninim” dedim o beni istiyordu dudaklarımda onu incitmeden sırtını yatağa bıraktım askılı elbisesini incitmeden askılarını indirdim boynunu omuzlarını balını emiyordum memeleri elimdeydi bana bakan gözleri kapandı yüzünü saçlarıyla kapattı ellerimle baldırlarını gevşettim kapısının önünde dikilmiştim çadırımın direğinin in üstünde Meksika şapkası ile kapıdan içine girdim kapıyı sert alacaklı olup peş peşe dövmeye başladım kapıya yükleniyordum o sarsılıyordu sonra seslerimiz haykırışlarımız kapıdan çıkmamın zamanı gelince çıkıp bu hızda bunalıp süt kustum derin nefes alıyordum yutkunuyordum ona sıkıca sarıldım başını göğsüme yaslayıp yanına uzandım derin nefeslerimle sevgilim deniz dalgalarına kapılmış bir iniyor bir çıkıyordu kollarımın izi kaldı onda gitme dese kalacaktım başı yanağım yanağında verdiği nefesi içime çekiyordum sıcaklığını kollarıma aşılıyordum vücudunu ezberliyordum teninin kokusunu unutmamalıydım gözlerini açtı gözlerime derin baktı “çağırdığımda gelir misin” dedi “ evet sen benimsin kadınımm seni seviyorum” dedim dışarı çıkıp kapıdaki iri köpeği bağıladı bu sefer kapıya kadar beni uğurladı o akşamın o saatinde o gün batımın da meltem saçlarını yüzüne dolmasını o ince ipek çiçekli giysisi ile o fotoğrafların en güzelini görüyordum ben ona sırlısklam aşık olmuşum gülümsemesi ismini dahi bilmiyordum kapıdan çıkarken o kadınımm aşkımm her şeyim geride bırakıyordum güllüyü de seviyordum kadınımmı da seviyordum “tanrı bütün güzel kadınları benim için yaratmıştı” balarısydım çiçeklerim ve ben hayallerimin gerçekler karşısındaki aczi babama gelen telgrafla benim yüzüme patlamıştı “hacı hastaymış köye gel” hay o kara hacıya cehenneme kadar yolun var.

ALMAN NİNEM

Araratın yanından korkularıyla sıkıntılarımla geride bıraktığımm kadınımm sevgililerimi düşünüyordum ben onların erkeği idim şimdi nereden çıktı bu yolculuk geride bıraktığımmı sanıyordum şimdi aslan gibi adam oldum hala onlara işçi olmak zoruma gidiyordu sıkıntılarımla birlikte geçiyorduk otobüs kabuslarımdakinin aynıydı iğrenç ve kokuyordu her girilen yol çukurlarında hep beraber sarı toprak rengine bürünüyorduk ağız ve burunlarımız ıslanan yerleri nehir yatağını andırıyor sarsılıyor toz duman açık gözlerle kabus görüyordum ancak izliyordum ve dua yolda kalmanın korkusuyla sadece dua için ağzımı açıyordum sadece yol sarı ama dağ kapkara kayalar kara kuru ağaçlar kara Arar at buraya kusmuş kendi gibi her yer kara ıssızlık göz alabildiğine ıssızlık hemen yanımdaki kırk pencereyi elimle siliyorum toz ile cam sanki nikahlılar elimin izinden bakıyor etrafı dinliyorum duyduğum motorun bıkkın sesi cevabı yok karşılığı yok en öndeki koltuktaki kadın korkuyordu bundan emindim çocuğuna sıkıca sarılmasından belli kocası kucağında tuttuğu kalın ipele bağlı bavulla gürüşmekle meşguldü kağıt hışırdamaları ile yanımdakiler lavaş ekmeğe doldurdukları yumurtaları utangaç bakışlarla kimseyle göz göze gelmemeye çalışıyor kimseler istemesin der c e sine acele yemeklerini yiyorlardı bu sıcakta yumurta kokusu sadece beni değil diğerlerini bunalmış olmalı sabah hep beraber binmiştik bu otobüse ve herkes birbirine küs olmuştu yüzlerinin derin çizgilerinden yılların hoyrat geçmiş belliydi, göz altları halka, halka elleri nasır tıpkı

Anadolu hayır Anadolu bunlardı küstü belki de önce kendilerine bu kadar sıkıntının üstüne bu sıcakta yumurtanın bun aldırıcı kokusu heykel duruşlarını bırakıp öndekiler arkaya arkadakiler öne bakışmaya başladılar homurdanmalar kızgın bakışlar yanımdakiler hırsız malı saklar acelesiyle artanları kağıt hıştırlarıyla toplayıp gözleri yerde kara çantasına sakladı kız yanındaki adam ceketini' n i n üstündeki kırıntılarını silkeleyip ceplerini yoklamaya başladı ama bir iki cep eli boştu aradığını bulamadı heyecanlandı gözlerinde korku vardı kıza dirseği ile dürttü kulağına bir şeyler fısıldıyordu yanındaki kız ona çok sessizce cevap veriyor ama bu gürültüde ne dediği anlaşılıyordu anladığım tek şey başıyla evet dediğiymiş kız pencere kenarında sıkıştırdığı çantayı tekrar açtı yanındaki yaşlı adam kafası yarıya kadar çantaya sokmuş arıyordu gözleri aniden parladı iri balık yakalayan balıkçı olmuş yıldırım olmuş eliyle bir paket çıkarttı burnuna dayadı derin, derin koklamaya başladı içinden bir sigara çıkartıp yaktı derin nefes sonrası sarı tozlarla mavi duman birbirleriyle dans ediyorlardı mavinin içerisine sarı toz mutluydu. Ama kara kız mutlu değildi başını pencereye iyice yasladı öksürmeye başladı çok geçmeden cevap önden ve arkadan gelmeye başladı yaşlı kadınlar ayaza kalmış koyun olmuş öksürüyordu biri dayanamayıp ayağa kalktı "zıkkım iç emi" sözü daha bitirmeden yanındaki ihtiyarda sigara yakınca "sen demi bey zıkkım için emi" bedduası ile oturdu mendilleri ile nefes almaya çalışıyorlardı her koltuk tan bir mavi duman yükseliyordu dışardan gören olsa otobüs yanıyor derdi.

Yaşlı adam derin, derin sigarayı içiyordu bir tane de bana "içer misin hemşerim" diye sordu "hayır kullanmıyorum" dedim yanındaki kız bana baktı merakla göz, göze geldik adamın sözlerini duymuyordum bile ben o kara kız daydım adam konuşuyordu ama ben bambaşka birindeyim kalbim kartal olmuştu haram topraklarda haram bedenim üstünde haram tepelerde uçuyordum asi kalbim de yeri yoktu korku benden korkardı haram ve şehvet " kimdi bu kara kız" kız bana gülümseyince kendimi toparladım adam bana "hemşerim sana diyorum yolculuk nereye" tam cevap vereceken ön koltuktaki babam "Sarı kamişa oğlumla gidiyoruz" dedi adam babama "bu delikanlı senin oğlun mu maşallah" dedi "bende karımla birlikte İstanbul a gidiyoruz" dedi "vay anasına bu onun karısı mı ne şans be" dedim içimden bu kız farklıydı hem de çok otobüste kadınlar peçeli kara giysiler içinde birbirlerinin aynısıydı adamlar kasket, ceket ve şalvarlı onlarda birbirlerinin aynıydı ya bu kara kız kömür karası otobüse meltemle yayılmış ciğerlerime çektiğim gül kokulu gür uzun ince örgülü saçları ,kara derin kuyulardan derin kalbe işleyen iri gözleri kara kaşlarının arasında kalın dudağının altında kara yılan dövmeli, ince parmakları elleri kollarına kadar çiçek kına dövmeli kardan ak teni yumruk sert irisi memeleri kara elbisesi dahi saklayamadığı dik kalçaları ile o bur dan bunlardan olamazdı kara kız kaçamak bakıyordu bana gözleri yerde inceden gülümsüyordu saklanıyordu hiçbir şey umurumda değildi o benimdi gözlerimiz konuşuyordu ve kimse duymuyordu.

Güneş cehennem kızılı kolları ile otobüsü kucaklamıştı Arara tın karası kızıla dönmüştü yol kenarında ışık kayboldu az ilerde ilk ben gördüm kara taş yığını kara kuru ağaç kuru kara dallarına bağlanmış rengarenk bezler meltemle dalgalanıyordu kara kız benim gözlerimden gördü orayı sevindi ince elleriyle sarı tozu camdan silmeye başladı anlamadığım lisanda konuşuyor yanındaki yaşlı adamı dürtüyor ondan umut kesince o gözler buğulandı yalvarıyordu bana bakıyordu kayalık virajı dönünce kara taşlardan kara evler etrafta kara insanları gören kara kız iyice heyecanlandı ah o gözler o isterde ben durur muyum bu gözler gördü onu o kara vadide o kara evlerin hangindeydi şimdi bilsem o orda yada başka yerde durur muyum sanıyorsun ah o gözler o rüyalarımda o hiçbir kadına

benzemez o kadının karşılığıydı diğerlerimi bu yaşıma kadar otuz beş yıldır gördüklerim mi diyorum sadece isimleri kadınsıydı o cesaret o kadını olmalıydı korku yoktu kalbimde “ kaptan dur” dedim tekrarında ayağa kalktım “kaptan dur” dedim kalabalık bu kez ayağa kalktı “durma burası haram köy hepimiz lanetleniriz kim o dur diyen” hepsine aleme diklenmişim otobüs karışmıştı çünkü o benden istemişti “şoför duramam bir saatlik ilerde uzun çeşmede duracağım” dedi kalabalık beni tutmaya çalışıyordu yaşlı adam kara kıza “sus utandırma beni bak otobüsten atarım seni on koyunlusun zaten” dedi “duyduklarıma inanamıyordum bu güzelliğe biçilen değer on koyun mu vay yalan dünya kimi ağlar kimi ağlayana güler” kara kız el sallamaya çalışıyordu uzaklarda kaldı kara kızın köyü ağlamaklı oturdu koltuğuna yaşlı adama kızgındı iyice sokuldu cama elini atıyordu dokunmasına izin vermiyordu küstü ona ama ben onun kahramanıydım hayran bakıyordu bu defa gözlerini kaçırmıyordu bana bakıyordu gülümsüyordu kendimi Arar at t an daha büyük hissettim erkektim ben sıcak yorgunluk vermişti yolculara horlayarak uyuyordu diğerleri gibi yaşlı adam otobüs yolunu biliyordu şoföründe başı eğikti sıcak bunaltmıştı kara kıza kara elbisesi ile oynuyordu nefes veriyordu memelerine benim baktığımı biliyordu ben ise hayal ediyordum güneş kar dan beyaz teninde ışıldıyordu ter damlaları elmas tan kıymetli yanakları al,al güneşi kiskandım o vücutta ben olmalıydım bana baktı doğruldu etrafına baktı koltuğa iyice sokuldu sol elini gösterdi bu seninki işaretini anladım sağ eli ile memelerini avuçladı ah o kardan beyaz ucu saçının rengi memeleri vurulmuş yılan oldu kıvranıyordu senin dediğini elini bacaklarının arasına sokunca derin inliyordu kıvranıyordu sessiz inliyor hızlı nefes alıyordu gözlerini kapattı aniden kasıldı bir daha kasıldı son bir kez ve canı çıkmıştı yorgun düştü başı gözlerini açtı bana bakıp gülümsedi av ucuma ilk o zaman dölüm düştü av ucumda peri kızının yazdığı yazı ışıdı ve uçup gitti bir kıvılcım sonra yazı söndü av ucumu ona açıp gösterdim uzandı beni tuttu kolumdan çekti kendine o ateş diliyle beni de içine çekti. O şehveti o zevki sonra hiçbir kadında tatmadım yol bitmesin diyordum kara kıza dünyanın sonuna kadar giderim kasise sert girince “eyvah ne oldu” diyerek kalktı yolcular şoför mü koca otobüsü gezdirdi ya yol boş olmasaydı bir şey olmamışçasına yolumuza devam ettik uyananlar sigaraya sarıldılar yaşlı kadınların beddualarını da yanlarıma katık edip umursamadan içmeye devam ediyorlardı. Bir sigaralık mesafede çam ağaçlarını ve uzun bir çeşme yanında durduk sırayla inmeye başladılar ben kara kıza bekledim en son o ayağa kalktı tam koridorda ona yaklaştım tam karşımdaydı kara kız kafasını yere eğdi kömür karası gül kokulu saçlarını gözlerinin önüne dökmüştü bana baktı otobüsün dar koridorunda sıcak terini sıcak nefesini soludum sert terli memelerini yasladı bana nefesini terini çektim saniyeler yeter mi ama ya gören olursa önde o arkada ben arada arkaya dönüp gülümsemesi kalçasını kıvrması unutmadım Arar atın gülü seni ah belki bu mısralarımı okursun. Yünlü yazlık koyunları kiskandıracak çeşmeye doluşan yolcular develer nazarında su içenler kafasını suya gömenler en son kara kız çeşmeye geldi o kibar yıkanişi o kibar su içmesi saçlarını ıslaması ve elleriyle taraması etrafa yayılan gül kokusu sarı kurak toprakta bu gül, zalim kuru sarı onu kiskanan kara toprakta serpilen sen buralı olamazsın ah haram köyün gülü otobüse binerken benden önce o bindi yanımdan geçerken beni boynumdan bir anda ısırman ne cesaret dondum kaldım bana ne oluyordu şoför “burayı çok mu sevdiğin binsene hadi” demese o yaramaz kız aklımı başımdan almıştı orada kalacaktım.

Otuz beş yaşıma geldim yıllar yıpratamadı kalbimde seni sen neredesin serseri ruhumu büyüleyemedi başka hiçbir kadın benim bıraktıklarımın göz yaşlarını biriktirsem buradan Arar at a nehir olurdu ah kara kız sana sahip olsam kral olsam

sana feda tüm krallığım dağları yıkan ordum olsa hepsi sana feda kim olursan ol neye inanırsan mühim değil kutsal kitapta anlatılan sensin cennetin hurisi diğer kadınlar yalan.

Bitimsiz yollara açılan kapı o gözlerin Tanrıdan seni isteyeceğim. Adını bana neden söylemedin peşinden geleceğimi anladın. Sonraları o dağlarda her gezdiğimde ne köy ne sen masal olmuştun. Sordum sonraları seni ah İstanbul seni demi yuttu türkü oldun dilimde Arar at bakamadı mı yanındaki on koyuna kıydı sana bilseydim eşkiya olurdu alırdım seni. Diyorum ya kara kız serseri ruhum o günden bu güne ararım seni en azından sana benzeyeni bulamadım o kara gözler aldı beni bana aşık olup bende kendini kaybeden kadınlardan ben sorumlu değilim diyorum ya kara kız işte bu sancı bende sen saldın bu sevdayı bana. Bu yaz mevsiminde sen eksiksin etrafımda pervane kadınların arasında sen yoksun.

Gözlerimi kapatıyor ve seni görüyorum seni ezberledim o yolculuğun her saniyesini her bakışını diyorum ya gülüm seni Tanrıdan ben isteyeceğim. Kara kız esmer balım yaslanıp koltuğa kara saçlarını gözlerinin önüne perde yapıp bana bakıyordu o ve ben vardık gerisi yalandı akşam olmuştu yol Sarı kamışa varmıştı otobüs ise İstanbul a gidiyordu bavullarımızı alırken önde annem babam ben ise kara kızın penceresinin aşağısında parmaklarımızı cam ayırıyordu onun gözlerinde gözyaşlarını benim kalbime akıtıyordu ah Tanrım o kızı bu sefer benim için yarat yol karanlık otobüs karanlık ben kara karanlık asfaltta kayboldum dondum kaldım o ise İstanbul a kaybolmaya gitti.

Ah dünya o güzele nasıl kıydın ne kadar terssin kel kör devri. Sarı kamıştan köy uzak değildi belediye önünde sıralı ticarilerin kapıları açık şoför diğeri gibi aynı uyuyordu babam seslenince arabayı bırakıp kaçacaktı korktu ellerimizdeki bavulları alıp daha uykudayken yola çıktık lafı tekrarlamadan anlamadığından uyuduğu belliydi

Arabanın farı ancak kendine yarıyordu orman karanlıkta yeşili kara taşlar canlı bakıyordu aralarında "bu gelenlerde kim" diyorlardı yaklaştıkça köpek havlamaları artıyor evlerin kapı lambaları yanıyor eli silahlılar dışarı çıkıyordu "yine geldik hamamsıza" dedim bu yaz günü hava ayaza vermişti taksi homurdanarak döndü durdu şoför köpek var inemem bir zahmet bavullarınızı alınca bagajı yavaş kapatın dedi borcunuz yirmi beş lira dedi parayı alan şoför parayı sakalına sürdü "bereket versin" dedi bagajı aldık, şoför başını dışarı kaçamak çıkartıp "hayırlı geceler" dedi ve gitti ben annem babam bu karanlıkta kalmıştık seslerimizle ne kadar yakın olduğumuzu anlıyor yakın yürüyorduk hiç buraya gelmeyi istemiyordum bu köy kötü anılarımla doluydu birbirimize iyice sokulduk karanlıkta nal sesleri geliyordu at nefesi ama nereden geliyordu neredeydi at koşuyor yeri hançerliyor çakıllar demir nalının altında inliyor toprak ona yalvarıyordu el feneri korkan gözlerimize adeta parmağını sokmuştu fener ardında karanlıktaki ses verdi inanamadım bu kadın sesiydi elimizi kolumuzu siper etmiştik yavaşça gardı indirdik bavullar yetim olmuş yerde kalmışlardı "kızım Ruhîye hayırdır Arar at ta değ ilmiydin gecenin bu karanlığında köye neden geldin ha kızım damat sende hoş geldin" dedi annem "alman hala hoş bulduk hacı çağırdı okullar da kapandı yardıma geldik" dedi at bir ileri bir geri huysuzlaşıyordu yol istiyordu kendini kahrediyordu "vay anasına hacı aç mı gözü doymaz bunun yanındaki genç gezmek ister ne işin var kızım gelmeyecektin ah damat ben sana hiç razı değildim ama kader denmez buna kara kan bur anan bağladı ya gül gibi kızımızı ah ben uzaktaydım bileydim o büyüü ona yedirirdim ya neyse" dedi "i h bin" dedi sonrası meğer küfürmüş topukladı gitti. Babam gittiğinden emin olunca "deli kadın" dedi kaçarcasına ilerledik kara hacının tepedeki evine çıkıyorduk. Evin kapısına varmıştık ki baron nazıkçe "h ev" dedi bu köyde tek

sevilecek arkadaşım yanımdaydı karanlığa seslendim “oğlum baron” dedim “h ev ,h ev, h ev” kuyruğu ile dokunuyor sürtünüyordu baronu tanımak istemediğim bir çok iki ayaklıya asla değişmem neşem gelmişti ve kaçtı kapıya kara kambur açtı “kimsin kimdir” dedi babam “ana biz geldik” kadın buzul taş granit kalbi gözlerinde yansımış bakışları ile “sen miydin niye geldin” hayda o telgrafı çekene bin lanet “gidelim baba” dedim “dur biraz” dedi babam sonra ona dönerek “kara hacı hasta değil miydi” hacı “evet hasta” lafın üstüne gelene sopa hazırlanmalı karşı kapıdan “neye geldin hayırsız parada istemiştin para getirdin mi” dedi kara hacı babam bana “dönüp ne kadar para kazandın ne kadar var sende” vermek istemiyordum ya vermeseydik bu karanlıkta nereye gidecektik “yüz yirmi yedi liram baba” dedim babam “ver oğul ver” deyince mecbur cebimdekileri kuruşuna kadar gitti kara hacının kursağına mezarda kurt olur inşallah para peşin sonra eve girdik gözlerime yıllar önce çalınan oyuncaklarım yetim malı köşelerde kırık “ah tanrım bin yemin etmiştiler oyuncakları görmedik diye” bu yaşımda bile kokan ellerini öptürdüler “işkence haneye yine geldik kabusları atlatmak yılları alacak” diyordum kadro tamamdı devletin sarı arabasını baba malı işlerde süren İbrahim psikopat kara kabanlı İsmail yılışık benden kısa kalan yeşil gözlü Ahmet dev kadın anası şimdi ben ondan iriydim herkes buradaydı sabaha yine tarla yine orman sonra “at kumbaraya harmanda alırsın derlerdi sonrası mı çoraplarımıza kadar soyulduk” diyordum yatmadan önce babama “korkmuyordum duyarlarsa duysunlar yalan mı baba” babam ise “kader ne yapalım” diyordu bu kader değil enayilikten başka bir şey değildi.

Sabah değildi alaca karanlıkta beni kaldırmıştı asabi İsmail kara hacının atı çeşmeye gidecekti ahıra uykulu girdim atı yemliğinden çözdüm hayret baron gibi oda beni tanımıştı yıllar önce de ben götürüyordum onu çeşmeye dışarıdaki kayaya kadar çekip kayanın üstüne çıkıp binerek götürürdüm eğersiz üzengisiz yularsız yeşillerinden tutup kısrağa binerdim şimdi hiç zorlanmadan bindim ,kısrağımla sabah meltemlerinde dört nala hasret gideriyorduk ıslak otlar deniz kadar ıslaktı çeşmeden nazlanarak suyunu içirip köyü turlayıp getirmiştin ben gelesiye hala güneş ortada daha yoktu bu yaz günü kışlıklarla dışarı çıktık traktör koşuma aldık römork e tırpanları tırmıkları özenle yerleştirdim ekip dışarıda annem ben babam patron İsmail hara ket edecekken dereden yukarı bir yedek at koşunlu atlı geliyordu tanrının severek yarattığı bir at nefesi duydum dışarıdakiler sesin geldiği yöne bakıyorduk sesler hızlandı atın başı sonra üstündeki ile rampadan çıkıp belirdiler destursuz girdi arkasında bağlı bir tane daha at vardı traktörün etrafında dolaşiyor bizlere bakıyordu atın üstünde sap sarı saçlarını kalın iki örgüsü geniş anlı yeşil iri gözler sivri bir burun geniş omuzlar yeşil parke sırtında mavzer belinde kalın kahve rengi deri kemer yün kalın siyah pantolon ayağında asker botları ile bir kadın elinde yedeğinin yularlarını tutuyordu kara hacı at sesine dışarı çıktı onu görünce içeri kaçtı alman nine anneme bakarak bağırarak “kız ruhiye nereye” dedi annem “tarlaya alman hala” dedi “tarlada çalıştıracak başka birilerini bulamadı mı parası mı yok aç mı kara hacı aç mısın bir daha bakkalda harmanda onlara hisse veriyor dersin orda rezil ederim seni hadi neyse bu uğursuzla büyülenip nikah oldun ya bu genç ,genç gezmek ister gel torun ben yabancı değilim senin ninenim çalışma bunlara hesap gününe nar cehennem için şükür tanrıya ” dedi sarı ninem doğru konuşuyordu kimseye hesap vermeden kimseye danışmadan römorktan aşağıya indim çocukken kara hacının atını suya eğersiz üzengisiz çok götürmüştüm bir hamlede ata bindim mutluydum ve buradan gitmeliydim bunların yüzünü hala görmek istemem sola at başı indik dereden üstten orman kıyısından köyü dolaşıyorduk önde alman ninem arkadan atım ona yetişmeye çalışıyordu onu her

hatırlayışım da v i k i n g savaş kraliçesini hatırlarım az sonra köyün çıkışındaki beyaz anıtın yanında durdum daha önce çok uzaklarda görürdüm ama ilk kez yakından geçiyordum alman ninem döndü yanıma geldi “torun hayırdır niye durdun” dedi ben “nine bu anıt bu türbe nedir” diye sordum ninem atı kadar huysuzlaştı hiddetlendi yeşil gözleri dolu, dolu oldu kemikli çenesini kilitledi kaşlarını çattı “torun çok önceleri burada savaş oldu daha doğrusu olmadı olamadı koca ordu bu ormanlarda tek mermi dahi atamadan kayboldu bende bu şehitlerin asker arkadaşığıydım ben onların bacıları ablaları küçüklerin annesiydim ben bu arkadaşlarımdan doktoruydum ömrüm çöllerde geçti vuruldum bile sonra kış vakti Erzurum a emir geldi yürüdük ordu yorgun üstte bir şey yok ayakta çarık yok oğul düşman karşı kıyılarda her zaman olmaz bir bakarsın kar fırtına koca bir orduyu tek başına yok eder kış kar tipide mevzilerden korunaklardan İstanbul dan gelen emirle çıkartıldık karşı çıkan subaylar kurşuna dizildi çıplak askerleri aç askerleri bu ormana yığıldılar neymiş Ruslar geliyormuş onlar fırtınayı binalar kurup içinde geçirdiler canlarım aslanlarım evlatlarım hatırlamak istemiyorum her yerdeler yaz kar kalkınca o mübarek silah arkadaşlarım karın altından çıktılar çoğunu tanıyordum bu ellerimle gömdüm buradaki arkadaşım Denizlili oğlunun rüyalarında yattığı yeri göstermiş o oğul ona bu türbeyi yapmış at üstünde bendeki mektupları emanetleri ta Samsuna dahi götürdüm” nine sen nasıl o fırtınadan kurtuldun dedim “torun kar kapatmıştı birkaç çadırdan biriydi sıhhiye çadırındaydım kader de değilmiş yarı baygındım donmak üzereydim Çerkez atlıları kurtardı evlerine aldılar vermediler beni Ruslara dürbününden ağaç arkasından baktım Rus generalinin ağladığını bilirim o düşman olduğu halde vuruşacaktık bizler ve onlar düşman olduğumuz halde o dehşet görüntü o şehitlerin yüzleri o acı o general ağladı hem de kendi askerlerinin önünde o şehitlerin çoğu senin yaşlarındaydı bu faciaydı koca ordu yok olmuştu “ alman ninem ağlıyordu o sert kadın kendi benliğinde yinede o bir kadındı ve ağlıyordu asker di ve arkadaşlarına ağlıyordu devam ettik bu kutsal topraklarda ve ben bu kutsal topraklarda doğmuştum ben buralıydım menekşeler bile şehit rengi onların mis kokuları esen meltem bile şehitlerin türkülerini söylüyordu sevdaları yarım kalmış hayatlarını mor dağların ardında kalan aşklarını anlatırdı gün koca güneş sonsuz hayatlarındaki şehitlere selam dururdu önde atında sarı ninem yavaşladı “torun yarışalım” dedi “atlar göz göze geldi ben önce davrandım “hadi” dedim atıma yol verdim gemini boşa bırakıp üstüne eğildim bir deli fişek çınara düşen yıldırımdım yola sığmadım çiçekli ovalara yöneldim kanatlandım atım “hor hor” aygır koca burun deliği yeleleri dalgalanan flama ufuk gerimden bakardı ninem ardımda kalmıştı o yorgun atı yavaşladı ben durmak bilmiyordum aygırım vadiye selam veriyordu yankılanıyordu “h i, ha, ha, ha” karşıdan kurtların ulumaları ona meydan oku d u zor durdurdum kulaklarını geriye yatırdı ter yelelerinden yere düşüyordu ön ayaklarını yere vuruyor bu sefer rüzgarına ağaçlar boyun eğdi “h i, ha,ha,ha,ha,ha” meydan okudu kurtlar sus pus oldu “hor, hor” o bu dilde konuşuyordu sarı nine benim ulaştığım tepeye çok sonraları ulaştı “torun maşallah aferin” dedi “ nine neden geldik buraya” dedim ninem “burada bazı şifalı otları toplamaya yılın bu zamanlarında her zaman gelirim” dedi atlardan indik yularlarını elimizde tutuyorduk sarı ninem yere bakıyor bulduğu otları özenle koparıyor çantasına özenle koyuyordu aklıma güllünün Kez ban maması geldi onu anlatmaya başladım çenem düşmüştü o beni dinliyor bazen dinler gibi yapıyor bazen gülümsüyordu ara sıra “öylemi ha evet” diyordu “kara toprak köyünden miydi anlattığın Kez ban mama” dedi şaşkırdım nereden biliyordu o köyü “evet, nereden biliyorsun nine o köyü yoksa onu tanıyor musun” dedim heyecanlandım sarı ninem “hayır Kez ban’ bilmem onlar acem diyarından sonradan gelmişler nasıldı acem yemekleri lezzetli değil mi” bir

kez daha şaşırttı beni “ evet nine çok güzel yemekleri var” dedim sarı ninem durdu etrafına baktı “Arar atı bilirim o yöreyi de bilirim kim kimlerdendir hangi aşiret nereden gelmedir Acem midir, F a r i s im i di r, Ermeni midir, Türk müdür bütün aşiretleri bilirim” dedi sormalıyım sormam gerek peki o haram köyü onu sormam gerek “nine Arar atın en yakın yolun kenarında kara taşlardan yapıma evleri olan yolun üst yanında bir köy var

orayı bilir misin” dedim ninem “ hayırdır niye sordun” dedi ben hemen konuya girdim “ninem otobüste bir kız vardı boynu açık peçesiz kara elbise giyinmişti iri kara gözleri arasında ve dudağının altında küçük yılan dövmesi vardı beline degen gür kara saçları elleri kolları kına çiçek dövmeli bir kız gördüm oralıydı ”dedim ninem gülümsedi “torun sevdiğin mi yoksa ona sevdalandın mı” başımı yere eğdim “evet ninem o kıza sevdalandım” dedim ninem “evet bilirim o köyde bal karası güzel kızlar çoktur o köyde Ermeniler ve Farisiler vardır güzeli çok güzel olur çirkini taşları çatlatır vay torun e ,e sen genç adamsın şu yalan dünyada insan ara ama ayırım yapma ayırım yaparsan kendin yalnız kalırsın” dedi ve sözlerine devam etti “bak ben nerede doğdum şimdi neredeyim Çerkezler beni korudular bir Çerkez in karısı oldum kendi rızamla çölde vurduğum için çocuğum hiç olmadı kumayla yaşadım kumam genç yaşta rahmetlik oldu beni hiç horlamadılar beni çok korudular kumamın çocuklarını ben büyüttüm kendi annelerinden hiç ayırmazlar beni on yıl oldu herif rahmetlik olalı çocuklar ,torunlar İstanbul dalar her yaz gelirler beni ziyaret ederler ama ben İstanbul u hiç sevmedim apartman bana cehennem oluyordu çıkıp geldim” dedi gün öğleni bulmuştu hava ısınmıştı “acıktık yemek yiyelim torun” dedi sırtındaki mavzeri çıkarttı asker parkesini çıkartıp silahını sardı atının üstündeki çantaya öylesine koydu çantadan lavaş ekmeğ ufak bakır bakraç süzme katı yoğurt domates soğan çıkarttı bende nineme yardım ediyordum “torun kabanını çıkart ama atının üstüne örtme sıcak onu bunaltır eğerin üstüne koy” dedi dediğini yaptım süzme yoğurdu büyük matarasına koyup çalkaladı ayran yaptı açık havada muhteşem manzarada doyasıya pikniğimizi yaptık demir bardaklardan ayrıntı içiyordum şapırtıya atım bana bakıyordu susanmıştı ama terliydi çatlama bilirdi “nine ata su verebilir miyim” dedim “torun sende öğren elini atın karnına koy ateşi yoksa teri yoksa nefesi normalse içebilir” dedi dediği gibi yaptım atım koca ağzını demir bardağa dayayıp küpletliyordu ayrıntı toparlanıyorduk mavzere dokundum ninem “dur torun” dedi mavzeri dikkatli çıkarttı kurma kolunu beş sefer şaklattı ve her seferinde özgür güvercin havalanıyordu yerde beş mavzer mermisi güneşte altın sarısı yatıyordu eğilip hepsini topladım ninem “torun bu silahların emniyeti yok bu silahlar dikkat ister” dedi “ateş etmek ister misin” dedi “evet” dedim sarı ninem silahın kurma kolunu açıp “bak mermiyi şöyle koyacaksın silahı şöyle sıkı tutacaksın korkma şimdi kapat hazır ol nefesini ayarla yavaş çekeceksin tetiği ez kafanı o kadar eğme rahat ol tek gözünü kapat hepsini değil tek gözünü şimdi” dedi “g ü, ü, ü, ü ,ü ,ü ,ü, m ,m ,m ,m” vadi yankılandı tanrım ne büyük heyecan kalbim güm,güm alkış ediyordu ninemden daha sert çektim mekanizmayı tekrar daha sert kurdum “maşallah,maşallah” dedi sarı ninem mermi vadide özgür uçtu kayboldu yerdeki yanmış kovani aldı cebine koydu silahı aldı mekanizmaya arta kalan mermileri doldurdu sonra kapattı mekanizmayı askı kayışından tutup tören askeri edasıyla taktı omuzu n a yine yola devam ediyorduk orman içindeki boğazdan geçiyorduk ağaçlar arsında iki ağaç çapraz yaslanmıştı dikkatli bakınca bu bir kapıydı diğer boyuta açılan kapıydı bu “nine gelsene” dedim ninem “torun ne var” dedi ben onu sınava çekecektim “şu ağaçları görüyor musun üstünde yazılar olan kuru üçgen ağaç görüyor musun o ne nine” diye sordum ninem bana bir de oraya bakıp “sen bunu nereden biliyorsun vay boşuna dememişler ummadığın taş baş kırar diye

demek ki sen baştan beri doğru söylüyormuşsun sana başkası anlatmamış aferin torun buna cin penceresi derler gizlidirler ya bu dünyanın başka bir yerine çıkarırsın yada M a r d u k a peki ya torun sen söyle bu cin penceresi hangi zamanlarda açıktır onu sen bana söyle” dedi düşündüm biz kamyonla bu pencereden bu kapıdan geçerken evet akşama yakındı güneş toprağın hizasındaydı ve birde yıldırım şimşek yağmur yağacaktı hatırladıklarımı söyledim “evet doğru şimşekli havalarda güneş toprak hizasında açıktır doğru torun” dedi ben nineme o yolculuğu ve başıma gelenleri anlatıyor köy yoluna köye doğru ilerliyor ve anlatıyordum sözüm köye girdiğimizde bile bitmemişti ama bu sefer ninem beni dinliyordu sonra bana “ sonra görüşürüz torun at sende kalsın eve götür ahıra bağla sabah erkenden kalkma tarlaya da gitme soran olursa yalnız cam köyüne gideceğiz dersin” dedi köyün kuzey girişindeki eve yöneldi ben tepeye sardım akşam olmuştu hacı dışarı çıktı o güzel yüzünü gösterdi bir bana bir atıma baktı sonra döndü gitti ben atımdan indim Ahmet l e ahırda karşılaştık “ne o” dediyse de karşılık vermedim muhatap olmadım atımı bağladım önüne samanı koydum yaşlı at yeni arkadaşını görünce merhabalaştılar samanla onu da gördüm çok sonraları tarladan annem ve babam geldi sofrada beraberdik aklıma dipteki oda geldi ufak pencereliydi olsun boştu yatağımı yemekten sonra oraya taşıdım uykum gelmişti az sonra uykumda kara kız gelip yatağıma uzandı ben kaçınıcı harakiri yaptım saymadım tüm şarjörü boşalttım kara kızın hayali bedenine camın tıklanmasıyla irkildim ortaya serdiğim bütün malımı çadır direğini zorda olsa külotuma tekrar doldurdum gölcüğü elimle dağıtmaya çalışıyordum bu saatte kim olabilirdi paniklemişim başımı çevirip pencereye baktığımda tanıdık biri çıkıp gelmişti “Mehmet açsana açta gireyim” diyordu peri kızı bir sözüm vardı ve tutmalıydım ıslak külotum ve çadır direğiyle onu tehdit edercesine üstüne gittim pencereyi açtım dışarıdan buzlu hava ve peri kızı çıktı geldi saçlarını beyaz ipek bir tülle örtmüştü elinde bir demet çiçek tutuyordu takılar takmış makyaj yapmıştı karşımdaydı ruh halindeydi ben ise çıplak direk ucu ıslak külotla karşıındaydım elinde billur bir kadeh içinde nikah şerbeti getirmişti korkuyordu gözlerini kapattı sonra başını yere eğdi “hatırladın mı sözünü eğer istemezsen beni giderim kaderimmiş derim” ağlıyordu billur taneleri havada uçuşuyordu biliyordum “hayır” dersem onun başına ne geleceğini “kabalımsün” dedim bir anda sevindi gözleri ışıdı ağzıma getirdiği nikah kadehinden billur şerbeti içtim kaderi yere vurdu parçalar ışık olup açık pencereden uçtu gitti üşüdüğümü çok üşüdüğümü hissettim dönüp pencereyi kapattım koştum sıcak yatağa atladım yorganı kolumla açıp “gel” dedim geldi yanıma uzandı ama ruh halindeydi yorgan onu örtmüyordu elini anlıma koydu “sen aşık mısın” dedi “evet” dedim “sana köleyim eşim ben den ne istersen o olurum” dedi gözlerini kapattı havada dalgalanan saçlarından buz tutmaya başladı oradan başı gövdesi bacakları yatağımda buzdan bir kadın vardı heyecanlandım korkudan daha çok üzüldüm “ne yaptın neden yaptın” diyor buz heykele dokunuyordum ama elim üşüyordu buz erimeye başladı kızıl saçlar gür kömür karasına ince örgülü kömür karasına döndü kara kömür karası kaşlar belirdi kapalıydı gözleri kaşlarının arasındaki yılan dövmesi şaşkınlığım doruk noktasına varmıştı etli dudakları alt dudağının altında yılan dövmesi kar beyazı teni yumruk büyüğü sert memeleri uçları saçının karası, ince beli uzun bacakları “aman tanrım sana binlerce şükür bu mucizeydi” gözlerim doldu işte benim şu dünyada on beş yıl geçti onun dengini bulamadığım tek aşık olduğum kadın yanımda uzun, uzadı ya yatıyordu yorgan sırlıklam olmuştu açtım yorganımı sarıldım çektim vücuduma, vücudunu sarıldım ona buz soğuğu tenine ama bendeki bu aşk ateşi, üşümüyordum onu tenimle aşkımla kalbimle özlemimle ısıttım o koca kara gözlerini açtı kınalı çiçek

dövmeli ince parmakları ile yüzüme dokunuyordu göz yaşlarımı siliyordu dudaklarımda geziyordu ellerini öptüm o benim için kutsal kadındı şu dünyada gördüğüm kusursuz kadındı o gün bu gün o benim kadınım eşim karım gerçeğine ulaşamadım olsun varsın o peri kızı onun şeklinde bütün özlem mimi gideriyor minnettirim ona.

Tanyeri ağarırken içinde nefes nefese kilitlenip kalakaldım "gitmeliyim" dedi "hayır ı " zor dedim elim ağızım açamıyordum "gitmeliyim artık senin kadınınm her zaman geldiğim saatte geleceğim" "söz ver" "ant olsun" yorgun düştüm öğlene kadar zor uyandım. O gün sabahı ninem gelmiş ama beni uyandırmamış birde kara hacıyı tembihlemiş bu köyde ilk kez bu gün tatil yaptım. Akşam olmasını sabırsızlıkla bekledim banyomu yaptım yatağım yorganımı değiştirdim odayı havalandırdım sonra onu bekledim pencereden gelen buzlu hava arkadaş oldu bana sonrası şükür kavuştuk. Az uyudum korkarak uyandım kömür karası saçlarını göğsümde görünce rahatlıyor ve uyuyordum sabah güneş gelmeden beni uyandırıyor son kez beni yorup gidiyordu.

Sabahları artık erken ve mutlu kalkıyordum kadınınm gittikten sonra uyku tutmuyordu artık kimse söylemeden ahırdan atları çıkarıyor birini yedeğe alıp suya götürüyordum kendi atımı tımarlıyor yıkıyor yola hazırlıyordum "torun erkencesin kahvaltı yaptın mı" dedi sarı ninem "hoş geldin nine hayır yapmadım" dedim annem daha yeni dışarı çıktı sarı ninemi görünce "hala hoş geldin" dedi ninem "kız acıktım bir şeyler hazırla torunumla birlikte kahvaltı yapacağım" dedi az sonra sadece bize sofraya hazırlandı diğerleri ninemi görünce odadan dışarı çıkmamışlardı annem nineme "hala Mehmet i nereye götüreceksin" diye sorunca sarı ninemin yeşil iri gözleri hiddetlendi "kız torunum koca adam oldu ne hesap soruyorsun ona kız bakmaya götüreceğim yemin olsun beğendiği kız olursa ben evereçeğim torunumu" dedi annem "hala üniversite" sözü yarım kaldı "bırak kızım şimdiden ever torunlarını sev ne üniversitesi karşı değilim okumasına ama önce ever torunumu" dedi bana baktı bardağı sert koydu "kalk torun ne torunu be annen hala çocuk sanıyor seni daha torun demeyeceğim kalk Mehmet gidiyoruz" dedi (bu kadın ne kadar haklı üniversite ye girme çabalarım kariyer yapma çabalarım hüsrانlarım boşa geçen yıllar derken yok olan gençlik sonrası yalnızlık geleceği biliyordu haklıda çıktı)

Atına tek hamle de bindi peşinden yetişemedim hırsını atından çıkarıyordu kızgınlığı köy gözden kaybolunca ancak geçmişti atı terden boğulacaktı indi atından özür diledi onunla konuşuyordu o kadını artık kimse bilmez şimdi kimse hatırlamaz o kuzeyden gelen v i k i n g savaşçısıydı onun hayalleri ona geceden daha karanlıktı bir kadındı ama hiç çocuğu olmamıştı o anneme hiddetleniyordu ama bana asla kıyamıyordu o kadındı o çok korkmuştu gençliğinde ama şimdi korkusu yalnızca tanıyaydı yalnız bir evde kalırdı kimseyle akraba değildi sertti kötü insanlar ondan korkardı ama tanrıya yalvarırken kuran okurken gözyaşları seccadeyi ıslatırdı atıyla konuşurdu kendi kendine konuşurdu dışarıdan bakanlar öyle sanıyordu ama ben onun yanına gelenleri görüyordum o belki kızar diye söylememiştim ama öğlene kadar yaptığımız yolculukta çok gelenler oldu atlar ürküyor zor zaptediyorduk onun yanına gelenler İstanbul'dan çocuklarından torunlarından haberler getiriyorlardı kimi zaman seviniyor kimi zaman üzülüyordu perileri havada kıvılcım çakarak ilerliyordu boynunda haç elinde koca bir asa siyah elbiseler içinde bir peri en son gelendi tam sarı ninenin atının karşısında durdu alman ninem atını durdurdu atından indi o belki sarı nineme zarar verebilir korkusuyla atımdan atladığım gibi koşup karşısına dikildim sarı ninemde karşımdaki de şaşırmişti "Mehmet ne yapıyorsun dur onun zararı yok" dedi nineme bakmadım cevap da

vermedim sert bakışlarımla "kimsin" dedim kara cüppeli peri bana baktı gülümsemiş sakin bakıyordu yüzünden zararsız biri olduğunu hissetmeye başladım "önce sana kendimi tanıtayım ben (?) garp perilerinin piskoposuyum yani senin anlayacağın dini şeyhiyim kimseye zararım dokunmaz ziyarete geldim fazla durmayacağım demek üçüncü gözün açılmış sana yakın geçtiğimde bunu ben fark edememiştim o sıra üçüncü gözün donuk cansız bakıyordu ama sen bizi gördüğünü belli etmemişsin " dedi kızgınlığım gitmişti şöyle bir yüzüne tekrar baktım sakin bakışlı sevimli bir ihtiyardı sarı ninemle anlamadığım lisanla konuşmaya başladılar sözler bitince ayağa kalktı saygı ile selamladı tam uzaklaşacakken "size bir şey sorabilir miyim" dedim döndü bana çok sakin bir sele "tabi sorunuz" dedi "benim peri dedem (?) tanır mısınız" dedim piskopos "o da benim gibi hak yolun perilerindedir o senin dinindedir birbirimize zararımız yoktur peki adem ben sana bir soru soracağım sen onu nereden tanırın" diye bana sordu ben başımdan geçenleri özetleyerek aktardım o başka dinin din büyüğü idi ona saygı duyurdum çok dikkatli dinledi " sana Arar at ta saldıran periler bizim eski Mecusî geleneğini bırakmayanlar dedenin konuştuğu doğru eğer görürsen (?) piskoposun selamı var der misin artık bana müsaade hoşça kalın" dedi ve kıvılcım olup uzaklaştı sarı ninem bana bakıyordu " Mehmet senin üçüncü gözün diğerlerin deyişi kalp gözün açık o gözünü görmek ister misin" dedi ben "evet" dedim sarı ninem sırt çantasını açtı az sonra gümüş kaplamalı bir el aynası aldı bana uzattı aldım gümüş çerçeveli bir ayna değil içi kapkaranlık üstünde ve altında yazıların rakamların olduğu bir kara ayna idi bir elimdeki aynaya birde nineme baktım "Mehmet benimle birlikte söyle" dedi sözleri tekrarladım ayna kara aynadan kendimi görmeye başladım gözlerime inanamıyordum kaşlarımın arasında dikine bir gözüm daha vardı elimle yokladım ama parmaklarımla hissetmiyordum ama o gözüm parmağım yaklaşıncaya kapanıyordu sarı ninem "Herkeste o göz var ama çoğu kördür o göz kalbe yansıtır gördüklerini ama mantık o görüntüleri kabul etmediği için zamanla kabiliyetini kaybeder" dedi.

Sarı nineme "o peri sana ne söylüyordu o konuşmaları anlamadım" dedim sarı ninem "Almanca konuştuk sen anlamayasın diye bu işe seni, karıştırmak istemedim kara kilise köyünde bir geline tılsım yapılmış o konuda bilgi aldım o köye gideceğim istersen" "evet gelirim" "Hemen şimdi" "tamam" yol almaya başladık atlara yollar gerekmez çayırlar orman içi derken iki tepe sonrası köy karşımdaydı köy yoluna çıktık atlarımız kuyrukları ile sineklere kavgalıydılar kırbaç vınlaması kulağımıza kadar giren sinekler ter gözlerimizi yakıyordu yolun kenarında bir adam el kaldırdı sarı ninem eliyle bana "dur" dedi o adamın etrafında sarı ninem dönmeye başladı at huysuzlaşıyordu o adam "gelmeyin" diyordu sarı ninem "bırak onu" "hayır bırakmayacağım" "görürsün sen" "bunu sen istedin sarı kadın" dedi adam olduğu yerde dönmeye başladı etraf toz toprak göz gözü görmez oldu sonra toz toprak dindi etraf sakinleşince ne göreyim kara kurt tayız "burası kara kurt ninem" dedim "evet farkındayım bizi buraya savurdu kara cin ama yok alacağın olsun uzakta değilsin sen " dedi sarı ninem atını mahmuzladı ok gibi atıldı ileriye güneşe doğru koşuyor gibiydi akşam olmak üzereydi güneş her şeyi kızıla kesmiş toprak yatağına uzanıyor yorgun uyumak üzeriydi "o burada bizi takip ediyor bizi buraya savurdu belki de daha kötüsünü de yapabilir sarı ninem uzaklaşıyor ona da yetişmeliyim önce hançerim evet" dedim eğerin terkisindeki deri gözden iblis hançerini sol elime aldım kara hançer güneşte parlıyordu üstümde bir rüzgar kara bir gölgeyi takip etti ve ben onu gördüm kedi sesi daha çok çılgılığı attı ve sarı nineme doğru kara kanatlarını daha da hızlandırmaya başladı bende onların peşinden bayağı zorlandı atım sarı nineme yetişmeye ormana girince o da yavaşladı bende ormanda atların solukları homurtuları inliyordu boşluktan "son kez uyarıyorum gelmeyin" ve naralar

ormandan çıkmıştık kara kilise köyüne doğu tarafına giden yoluna vardık köyden bize doğru yağmur gibi taşlar gelmeye başladı taşların havalandığı istikamete yöneldik bu kadar uzak mesafeye nasıl kim bu taşları atıyordu boyunlarımızdaki kolyelerde ayetler havada etrafımızda görünmez bir kalkan oluşturmuş o cinin attığı taşlar bize değmiyordu köye vardık taşlar bizden sekip etrafımızdaki taş evlerin duvar taşlarında kıvılcım çıkararak patlıyor çat,çat sesleri köyde yankılanıyordu yolumuz üstünde kimseler yoktu tavuklar bile tam siper başlarını sokabilecek deliklerdeydi iki dönemeçten sonra köyün çukur yerinde taşların atıldığı eve ulaşmıştık etrafta kimseler yoktu tek katlı taş uzun bir ev ,evin önünde tatil yapan traktör az solda psikopat pulluklar façalı yüzü ile bize bakıyorlardı römorklara gözüm takıldı anne kadar merhametli bir şeyleri koruyordu öyle olmalıydı evin giriş kapısı açık kapı taş kusuyordu bize ve römorka avlunun baygın kapısından içeri girdik o adam kapıda belirdi "lanet olsun bizi rahat bırakın yakamızdan düşün canlı ele geçmeyeceğiz bunu siz istediniz " diyordu ve ağlıyordu sonra kapıyı sert örttü kapı sesi ile başı sargılı kafa kırık bir kadın kapıya doğru römorkun arkasındaki siperinden fırlayıp süngü takıp ölümüne koşan asker gibi fırladı ağlıyordu kapıya koşup yumrukları ile kapıyı dövmeye yalvarmaya başladı "kızıma dokunma bırak onu" diyordu...

Sonra mı?

E,e nerede kalmıştık sözler zamandan çok ama anlatılacaklar inanılmaz sınırlar ötesinde olanlar, bilenler için delidir denilen, korkunun bedenleştiği, göz yaşları ırmaklarının çağla yanladığı, masumların yok edildiği bir perde ardındaki aleme bakmaktasın yaşadığın bu dünyadasın sende bende o da herkes bu işin içindeyiz yaşam ve ötelere de bir yer anı da kalan adı Kara Kilise bu döngünün sadece bir oyunluk perde anılarda kalandaydık Kara Kilise köyündeydik gün akşamı bulmuştu ortalık toz duman taşın sonu havadan yere vınlayarak toprağa şamar olarak çarptığı ve o kız anasının çığlıkları ve kapı önünde yalvarışları koca adamların römork ardında tam siper taze gelin ıslaklığı gözlerle bize bakışları ardından Alman ninem başını yine belaya sokacaktı ve bu onun isyan karakterinde var olan o yapmalı ve yapıyordu mavzeri atın eğerindeki çantasından özgür bıraktı o ve silah nikahlı sarıldılar bir birlerine hedef orada doğrulttu namluyu gezin üstüne orman yeşili bir gözünü kapattı sola adımladım alev önünde yanmamalıydım ateş kusan ağzına mekanizmaya bir lokma sürdü bakırın altın sarısı art niyetli gelin masumu can alıcı mermiyi sürdü başı sargılı yaşlı kadın kapıyı bırakıp yere iyice yattı sol eli engellemeye çalışıyordu sanki alev duvaklı gelini durduracaktı iki koca adam fırladı römork ardından alev kusan aç mavzere doğru bizimkisi mi onun başı yine belada hey gidi dağ deviren Alman mavzeri tetik bu kadar mı yumuşak olursun salıverdi mermi kendini kükürt kokusu öncesi namlu gözü yolu toprağa verdi nefesini sesi dağlardan cevaplandı kendi sesi ile kulaklar çınladı ve koca kapı kağıt kibarı açtı yumruk deliği bağırında ben ve diğerleri biri hariç yerdeydik ayaktaki Alman subayı siyah bağcıklı botlu kara pantolon kara ceketli o ayaktaydı ilerledi kapıya yerden ona bakarken o devdi biz ise karınca boyunda ve dev korkumu kalbimin sesini duyuyordum yerde paspas olan kızın annesine basmadı kapıya dipçiğinin öfkesiyle açtı daldı karanlığa kapı önünde ve ardında iki yatan vardı annesi ve kızı iki adım mesafede maraton ipi göğüslemeli diğerlerinden önce vardım çığlıklar ardında kaldı çıkmaz sokak duvarı önünde o iri adam elleri ile kendi boğazına sarılmış bir tükürüklük mesafede namlu ve en arkada ben yerler kaygan duvardaki kiremit kızılı duvarın allı süt yerlerde duvarlarda adamın ellerinde elbiselerinde

kaynağı boğazında yalvarıyordu ağızına dolmuş al sütü her kelimedede kusuyordu “dur yapma” diyordu mekanizma bir daha kuruldu boş kovan duvardan sekti o iri adamın gözleri açıldı çığlık can çıkacak çığlık namlunun çığılığı ile sustu o konuşunca o can verdi beraber yankılandı sonrası o yankıda sustu duvar kapıya özendi o da bağında adam bağı kadar delik açıldı kulaklarım hiç alışmadı kapalı yerdeki namlu çığılığına Alman ninem dönünce yol verdim yaslandım kızıl süt boyalı duvara yanımdan geçti sarı saçları bayrak edalı dalgalanıyordu yerdekilere baktı “tamam bir şey yok kız iyi saçlarını mermi yakmış sadece baygın her ikisini alın götürün kimse burada kalmamalı saklanın soran olursa burada ne oldu sorarsa ahır yandı diyeceksiniz” adamlar yerdekileri toplarken karanlık holde kıpırtılar geriye bakmaya mecbur etti bizi yerdekiler yerlerinden mutlu olmalılar aynı yerlerine konuldu merak korkuyu yenmişti kümese giren tavuk gözlerle ilerledik bu sefer ninem arkada kalmıştı gözlerimiz inanamıyordu ama gerçek evet o hala yaşıyordu yada son kıvranırlarıydı yerdeki adam içi boştu kalabalığın kimi irkildi kurttan kaçan koyun duvara toslayan yere kayıp düşen işte merakın gücü yinede iki geri ama daima ileri kutsal din sözcükleri duvarlardan aks ediyordu holün her iki yanına açılan odalarda yanan iki soba çıtırtısı ter şakaklılarımızdan sağanak olmuştu yerdeki kızıl süt izi takip edildi sobaya doğru yün örgüsü halılar üstünde iz bizi götürüyordu yerdeki gördüğümüz hangi kitapta vardı hangi sözcükle anlatıldı vardı tam karşımızda ama ne kitapta nede sözcükte yoktu domuz serti derili kıllı iri bir kafa gözler iri minik burun ağız uzun kollar ve ayaklar bir cüce yerde boğazında ve tam göğsünde fişeğin kapanmak üzere izi az sonra yine kalkacak olmalı diye his kaplamışken beni birisi tekmeyle yanan sobayı onun üstüne yıktı alev çıralı döşemeyi yün halıyı ve onu anında ateş karıncaları sardı duman alev kızılı ile kapıdan ilk o çıktı kalabalık sonra öksürerek yerdekileri de alarak çıktı ardımızda yanan koca bir ev hayret neler oluyordu kimdi kalabalık birbirlerine sorular soruyor gördüklerine kendilerde inanamıyorlardı bütün gözler susan dudaklarıyla nineme baktılar ninem “bu gördüğünüze MARDUK cini derler” dedi ama o kalabalık için bu yeterli değildi birisi “bacım, bu bizim Adnan” dedi kalabalık “evet bu bizim Adnan” dedi “peki o Adnan da, y a diğeri o MARDUK cini” ninem sözüne devam etti “bakın bunun burada aynısı olabilir bunlar tek bir yere gitmezler gelecekler soracaklar ahır yangını oradan dama sıçradı deyin” dedi içlerinden biri “hatırlayın Adnan gençken ormanda iki gün kayboldu geri geldiğinde nerdeydin diyenlere güldü geçti ayağı bildim bileli sekerdi geldiğinde topallamıyordu hiçbirimizi hatırlamadı nasılda anlamadık” diğeri “anası anlamadı hep beraber yaşlandı yıllarca buradaydık anlasan ne yapacaktın neyi anlayacaktın” dedi ninem “hadi herkes evlerine sonra birkaç kişi gelsin söndürsün” dedi ninem atına bindi bende aynısını buradan uzaklaşmalıydık hem de çok uzaklara köyden ilk ben dörtnealaydım ardımda kaldı ninem kaçıyorduk değil kaçıyordum ninem bana yetişince “sakin ol yavaş yanımda kal” dedi kuzey deki tepeye ulaşınca köye etraftaki tepelerden sarı kıvrım, kıvrım patika yollardan atlılar dört nala ardında tozdan ince bir çizgi bırakarak gidiyorlardı biz ormana yöneldik orman yeşili kara kapkara kararmıştı ağaçlar hareket ediyor canları sıkılmış yer değişti yordu ileri geri sağa sola rüzgarla sallanıyordu ne kurt nede bir kuş sesi hepsi y a av yada avcı idi atım nefesi sessizlikte tek sesiydi ninem “yavaş yorma atı nefesi teri etrafa yayılmasın aç canavarlara bizi de beraber sunuluruz” dedi sessizce “nine kurttan mı korkuyorsun silahımız var” dedim alaycı sesimle çok korktuğumu anlamasın hem de rahatlamak için “torun umarım bildiklerimle karşılaşmayız” dedi ileriden orman yoluna çıktık ninem el fenerinin camına sardığı tülü açtı şimdi ışık, güvendedik ışık güveniydi artık o kadar korkmuyordum elimle yokladım iblis hançerim yanımdaydı peki ninemi korkutan neydi bildiklerim dediği neydi ne

olabilirdi onu korkutan neydi yol taş çeşmeye varmıştı bu yolun ancak az bir mesafesini kat etmiştik daha çok yolumuz vardı kimi zaman toprak yolda kimi zaman keselerden kıvrımlı sarı keçi yollarından yere uzanmış kalın baldır vadi arasında bir tutam öbekleşmiş kara karanlıktaki orman ağaçları killi sıcak sulu vadiyi anımsatıyordu yol sessiz biz sessiz ilerliyorduk inceden bir ayaz esiyordu atım kadar bende üşüyordum uyumak üzereydim yorgundum bir an evvel peri kızını kollarıma almalıydım onun tenini kokusunu özledim başım öne eğiliyordu kim bilir ben bu halde ne kadar gittim soğuk sırtımdan işliyordu en son hatırladığım soğuktan ama ben neler oluyor gözlerimin mahmurluğu g e ç m i y o r d u sesler atımın sesi homurtusu bacaklarım atımın teri ile ıslanmış arkamda bana sarılan, üzengiler arkamdakinde atım ağırlıktan bacakları titriyor altın parlağı bir kol ince ve narin süslü taşlı parmaklar belimden beni kavramış o narin elleri fermuarı açıp aradığını buluyor ne aradığını biliyor tutuyor mistik koku her nefeste beni nefessiz bırakıyordu ensem dili ile ıslanıyor ateş oluyor yanıyordu bir anlık gücümü topladım kolumu geriye elimi açıp yokladım arkamdakini elim ipek bir tene temas etti ipeğe inat granit sert bir kadın bacağıydı atım durdu arkamdaki durdu ensem den altın parlağı bir baş eğilip bana bakarken altın saçları ağızıma geliyordu tel, tel rüzgar mistik kokuları yayıyordu dişlerimle bir tutam saçını ısırardım iki eli ile saçlarını tutup çekti attan indi atım şaha kalktı az kalsın düşüyordum o an gücüm kuvvetim yerine geldi atım naralar atıyordu ışıllı, ışıllı o kadın aşağıda birkaç tel saç ağızımda kalmıştı elimle ağızımdaki ışıllı,ışıllı parlayan saçları topladım etraf kara ki nasıl kara ben neredeydim arı vızıltısı bir kovan dolusu arı olmalı peki y a kovanlar nerede bu ıssız yerde peki en son o kadın o nerede ağaç arkasında bir ışık gördüm sonra iki üç derken etrafım sarılı olduğunu anladım iblis hançerini çıkarttım kara hançer havada savrulurken bütün kara hasetliği ile zehrini etrafa savuruyordu ışıklardan hiçbiri kendini göstermeden sadece saklanıyorlardı “nereye gidiyorsun” “bizi de götür” diyorlar gülüşüyorlar su kadar zevkli sesleri ile kızgınlığım yok olmuştu biri ağacı dolaştı saçı yüzü bütün vücudu altın sarısı ışık yayıyor etrafı aydınlatıyordu saçı altın beline kadar uzun altın saçları rüzgar tel,tel savuruyordu başında bir taç ona bağlı bütün saçlarını vücudunu örten ince ipek o da altın parlağı bir tül ayaklarına kadar uzanıyordu bana yaklaşıırken attığı her adımla bir avuçluk memeleri özgürce hara ketliydi belinde kalın bir zincir vardı zincir kasığında saklı kilide bağlı idi ince kaslı bacakları çok güzel bir kadın tam karşımdaydı dizleri diğer cinler gibi değildi peki bunlar neydi ne cin ne peri neydi bunlar hançeri o bana gelene yönelttim “dur kimsin sen” dedim ama içim ona gel diyordu o altın ışıltılı ışıklı kadın gülümsedi “erkeğim ol ben sana köle olayım” diyordu sesi fısıltılar kalbime ilişiyordu gözleri elimdeki hançere bakıyordu yaklaştı, yaklaştı diğerleri de yaklaşıp atım olduğu yerde dönünce daireyi genişlettiler kalbim onların ol derken mantığım hayır diyordu korkum yoktu bu ıssız yerde hepsinin tadına tenlerinin ateşini tatmak istiyordum aç gözlü kasabın kedisi olmuşum hançeri sadece göstermelik tuttuğumu onlar biliyordu saçları dağınık olan diğerlerine eli ile gidin dedi gözlerimin önünden etrafımda koşan uzaklaşan kadınlara yutkunarak baka kaldım ağdan kurtulmuştu iri balıklar sen evet sen, sen olsan ne derdin ama o gitmedi yaklaştı hançer ona mili metrik olunca diğer elime aldım hançeri yaklaştı parlak bir eli sağ bacağımda dolaşıyordu o narin parlak taşlarla süslü uzun kalem parmakları bazen sıkıyor sonra bana bakıyor gülümsüyordu ipek yanağını elime dayadı parmaklarımı serbest bıraktım parmaklarımı dudaklarında gezdiriyordu “nerde saçlarım” dedi fısıltıyla “saçlarımı bana ver lütfen” dedi altın parıltısı kız yükseldi “sana armağanım var” fısıltısı kulağıma “benden sana hayat sıhhat olacak” dudakları kulağımdan dudaklarıma yanaştı etli alt dudağını ısırıldı emdim alt dudağını dudağından sızan kanı hissediyordum doğru

söylediğini yavaşça ayrıldı dudaklarımdan dilini alt dudağında gezdirince akan hayat sıhhat kaynağı kayboldu "hadi saçlarımı ver lütfen" diyordu ben ise daha çok, daha çok ben onu istiyordum o benim olmalıydı gözlerimle bu kadar c i k m i dercesine ona baktım fermuarımdaki elini bir anda çekti sinirlendi kedi bile korkardı onun tıslamasından haykırdı tırnaklarını o güzel yüzüne o gül kızılı yanaklarına geçiriyordu "dur yapma tamam vereceğim" dedim atıldı üstüme at ben ve o yere düştük atın altındaki bacağımı kurtaramıyordum üstüme çıktı yerdeki hançerime sol elimi uzatıyor ulaşamıyordum sağ elimle tıslayan kadının çenesini tutuyordum kadın ceplerimi karıştırıyor bulamayınca iyice hiddetleniyordu parmağımı ısırıldığını hatırlıyorum sonrası atımın üstüne diğerlerinin yığıldığını artık hançer çare değildi bana parkemin iç cebine sol elimi attım o altın saçları aldım kutsal yazılı hurma taneleri ateş kızılı yere saçıldı saçların olduğu avucuma kutsal yazılı hurma tanesini alınca avucumdaki saçlarla birlikte üstümdeki kadın kor olup yandı diğerleri şaşırıldı atın üstünden kalkınca atım yerinden doğrulmaya kalkıştı ama kalkamıyordu takati gücü kalmamıştı avucumdaki kutsal yazılı hurma tanesini en arkada kaçana ancak değdi parça,parça korları son adımına kadar iz olup yandı yerden kalktım atımı kalkmasına destek oldum gücüme şaşırıldım yerdeki ve attığım kutsal yazılı hurma tanelerini topladım parkemin iç cebime koydum hançerimi yerine yerleştirdim atım beni taşıyacak güçte değildi yavaş, yavaş ben önde atım ardımda ilerlemeye başladım amacım ormandan kurtulmaktı çalılık haince kollarını set ellerini şamar olarak yüzüme çarpmakta karanlık sen hissettin mi katran karası karanlığı gözlerim bu karanlıkta nasıl görüyordu peki atımı bir kucak güçle yerden kaldırdım balımsı tadı damağımda hala aşağılar oduncu eşkiyasının yatağı orman orda seyrek o zaman aşağılara inmeliyim diyordum yolumu kaybetmiştim ninem aklıma düştü yok, yok ona bir şey olmaz kalbim diyorsa da mantığı nede olsa o bir kadın seni kandıranlar onu da bulmuştur geri git bul onu diyordu hançerimi kınından tekrar çıkarttım hızlı adımlarıma atım kolay yetişemiyordu kara katran gecesinde kara topraktaki at izini takibe başladım gözlerim etrafında ışık halka, halka oluyor öğlen vaktinden daha ışıklı bir orman ve izler sesler fısıltılar avcı davetleri duyuyordum at izleri burada çatallaşmış diğeri, ninemin atı yukarıya çıkmış devam ettikçe bir mücadelenin bir savaşın seslerini duyuyordum tam karşımda koca bir uçurum dev bir kaya belirdi yaklaştıkça mağaraları görüyordum kayalığın tam dibinde ninemin atı yerde sere serpe dili canı çıkmış görünce mağaralara çıkan taş merdivenlerde koşmaya başladım sesler beni ilerideki ikinci mağaraya yönlendiriyordu "nine nerdesin" haykırıyordum "Mehmet gelme kaç torun" son ince bir ses ninemin sesi mağaraya daldım ışıklara yöneldim peynire doluşan karıncalar olmuşlar o kaçan kadınlar sayısız çullanmışlar nineme en son onlara saldırdım ben gerisini hatırlamak istemiyorum ninem beni bana anlattığında inanamıyordum "onlar gibi olmuşsun Mehmet beni bırakıp sana saldırdılar kimi elindeki hançerde söndü kimisi kutsal sözlerinde aevli nefesinde yandı sonra bacaklarına kapandılar yalvardılar sana o altın kadınlar" diyordu çok sonraları.

Rüya gerçeğin ne kadar y a gerçek nedir? Rüyalarında yaşadıkların yaşanmış olan mıdır? sen gündüz tanımadığın birisini gördüğünde aslında onu tanıdığını ne kadar zamanda anlarsın? bir olayı yaşarken daha önce o olayı yaşadığını anımsadığın oldu mu? Ninemi o mağaradan çıkarttığım yerdeki cansız atın üstündeki çantayı sırtlanıp köye yol aldık ninem benim atıma binmişti sabah olmak üzereydi ilk öncü ışıklar karanlığın gözüne parmaklarını sokarken hiç o saatte dışarıda görmediğimiz birisi ile karşılaştık bizim köyün kutsal binanın adamı bu saatte ve bu yol üstünde ne arıyordu " kutsal sözlerle selamladı alman nine nereden

böyle?" dedi alman ninem yorgundu "kara kilise köyünden doğumdan" geliyorum dedi o umulmayan adam atını iyice yanaştırdı bize keskin bakışlarla bana baktı elindeki feneri nineme tuttu yaralı atıma feneri tutunca alman ninem o soru sormadan cevap verdi "tepeden atımla birlikte yuvarlandım" dedi ama o adam o atın benim olduğunu biliyordu "iyi misin ninem" dedi ninem "iyim sen hayırdır bu saatte nereye böyle" dedi o kutsal binanın adamı "Adnan ın başına bir şeyler gelmiş ona gidiyorum Adnan o köydendi senin haberin vardır" dedi imalı sözlerle gözlerini kısarak konuşuyordu "ahır yandığını biliyorum Adnan ı da tanımam sana uğur ola" dedi ninem biz yolumuza devam ederken o diğer bir MARDUKLU bizim köyün kutsal binanın adamı iki tarafın avcıları bizler son kez birbirimize sırtımızı dönüp uzaklaşıyorduk güneş arkamızdan bize yetişti gölgeler uykudan yeni uyandı arkamızda kalan ormanın tırnakları ile yeşil uçsuz bucaksız ovada yarıştıyordu atım çimlerdeki kırağıyı emiyor şişe dibinden uyanan ayyaş ayılıyordu ninem "dur Mehmet sabahı kahvaltı ile karşılayalım acıktım sırtındaki heybe ağırdı torun yorulmadın mı? demir matarada süt var şuraya çökelim lavaşları da ısıtmak lazım umarım gaz ocağı dökülmemiştir" dedi sırtındaki ninenin atının heybesini yavaşça yere bıraktım derin soluk çektim cennetten esen bu ormanın tertemiz havasını meltem üşümüştü soğuk, soğuk nefes veriyordu ninem elinden mavzerini düşürdü yere yıkılmak üzereyken ninemi tuttum yavaşça yere ayaklarını bastı ama ayakları uyuşmuştu "şuraya oturacağım torun mavzer nemden pas almasın ıslaklığını yağlı bezle sil" dedi dediği emir di benim için hiç ikilemeden yerden mavzeri aldım mekanizmayı sert açtım altın sarısı bakır başlıklı taze gelin fişek havalandı göz takibi ile az ilerime düştüğünü gördüm kaybolmamalıydı çimlerle sarmaş dolaş olmadan çimenlerin kollarından aldım ninemin parkesinin cebinden yağlı üstüpünü aldım namlu kükürt kokuyordu yine ağzını bozmuştu mavzer önce tek, tek dört kardeşi çıkarttı dört sefer mekanizma kustu onları sonrada mekanizma yorgun geldi elime yağlı üstüpünü sert karakterli mekanizmayı altın sarısı bakır duvaklı taze gelin fişekleri beş kardeşin yatağını ve küfürden kokan namluyu ağzını temizledim fazla ayrı kalamazlardı üzmedim birleştirdim mekanizmayı yarım kapattım namluya mermi aldirmedim ninem özletmeden kavuşturdum mavzerine kaç yıllık arkadaşlar birbirlerine sarıldılar şimdi sırada midelerimizin imdat çığlıklarını bastırmaya gelmişti gaz ocağını pompala, pompala zor aldı alevi elimi de köpek olmuş ısırılmış ısınmış sütü demir mataradan almak her yiğidin harcı değil lavaşlar uysaldı az sonra yorgunluğun hiçbir alfabeti üstümüzde kalmamıştı nineme dönerek ağzım doluyken kelimeler lokma arasından firari "nine o, onlarda kimdi" dedim ninem demir bardaktaki sütünü tek çekimde bitirdi bardağını yosunlu kayaya yanındaki kahveciye emanet ettikten sonra "torun kimse tam olarak ne olduğunu bilmez gaz ocağındaki zeytin taneleri ateş ile kor olsun piskopos efendiyi çağıracağım o bilir ona sor benim tek bildiğim onlara yeminli bakireler dendiğini onlar ne cin nede peri" sözünü bitirmeden edepsizce sabırsız sazan söze girdim "nine dizleri aynı bizim gibi " dedim ninem bana yan bakınca sustum "torun önce bir dinle bak ben kaç yaşıma geldim benim bildiklerimi ne kitapta yazar nede alimlerin beyinlerinde bulunmaz kimse bilmez benim bile bilmediklerim nice alemler hayvanatlar nice olaylar var bak torun koca adamsın bundan sonra sana adam gibi sesleneceğim Mehmet asla bilmediğin olaylara girme yapama çağını söz verme eskiler masal der çok masal destanın arta kalanı dinin inmediği dağ başları orman kuytularında yaşayan kimi kavimler yaşamışlar bu diyarda ilk yaratılan cin ve halada yaşayan iblis tanıdıkları hatırlı bilge silüetinde karşılıklarına çıkmış kimyayı kara büyüye karıştırarak bu kavimlere kendini önder olarak kabullendirmiş putlara tapındırmış kimya ile kara büyüü manyetizma simyayı karıştırmış acayip mahluklar canavarlar eşleştirmelerle

doğurturmuş nesilleri bozmuş işte bu yeminli bakireler güzelliklerini bozulmadan yaşantılarında kendi deryalardan büyük arzularına set olmuşlar yaratılışlarından gelen görevlerinin en büyüğünü isyanlarına katıp yapmamışlar ruhlarını toprak kabul etmediğinden ölü olduklarından habersiz lanetliler kan içerek ölü vücutlarını ancak ayakta tutuyorlar duran kalplerini kan fazla idare etmediğinden buldukları bütün canlıları kan için yok ediyor kafaları uçtuğunda ancak oda o hızlarına o kuvvetlerini alt edip uçuracak kimse çıkmadı niceleri gitti geri dönen olmadı benim bildiklerim ancak bu kadar" dedi ninem güneş sırtımızı iyice okşayarak gecenin kahramanlarına bize övgüsünü ışıkları ile iletiyordu yeşil ova rüzgar çocuksu oynuyor yeşil saçları deniz dalgalarını kışkındıracak kadar güzeldi burnuma bu saf oksijene karışık reçine çamın nefesi yeşil bakir ovanın koynuna sürdüğü kekik adaçayı papatya ve daha hiç bu güne kadar tatmadığım kokuları soluyordum arada bir ninemin yaktığı zeytin taneleri gözlerimden yaş getiriyordu karnımız doymuştu ve ninem sözünde durdu "tılsımlı sözlerini tekrarlayıp (?) efendi, isim söylüyordu" zeytin taneleri o isimle iyice kor oluyor rüzgar bir yolcuyu getirdiğinin ilk sinyalinin vermeye başlamıştı kara bir duman tam karşımızda durdu duman içinden kara elbiseleri ile boynunda altın kolyesine takılı kendi kutsalı elinde altın asa sivri tırnaklı eli çok güçlü kavramış birkaç kez toprağa vurdu ufak gözlerini bir kısıyor bir açıyordu diğer eli ile köse sakalını sıvazladı "söyle önemli ise söyle" dedi ninem "(?) efendi sorulacak sorulara karşılık isteme tanrı rızasını gözet" dedi kara diğer kutsalın piskoposu "tanrı rızası önemli tabi ama emir istemem dünyalık istersen karşılık isterim sorularını bekliyorum" dedi ninem " yeminli bakirelerden bahset" dedi piskopos cin "önemli evet önemli yeminli bakireler sorun çok büyük sorun evet yeminli bakireler neler oldu önce bana anlatın sen burada ve yanında torununla bu saatte münasebetsizce beni çağırman ve yeminli bakireler tek at görüyorum diğeri nerde evet neden yeminli bakireler" dedi ninem "(?) efendi iki gündür yol dayız kara kilisedeki verdiğin tanrı rızası göreve gittik MARDUKLU olduğunu bana neden söylemedin o yok edildi giderken gündüz geçtik ama orman karanlığında karşılaşırız diye çok korktum uzak geçtik mağaralar tapınağını geri gelirken torunu kaybettim mağaralara girdim ama nafile onların dişlerinde ben onları besledim torunum yetişti anlamadım torunum onlar kadar ışıltılı olmuştu kimi torunun kara iblis hançerinde kimi kutsal sözlerde yandı nasıl oldu torunum onlar kadar ışıltılıydı nasıl oldu Mehmet in onlar ayaklarına kapandı bizim köyün kutsal binanın kutsal adamı ilk söylediğinde inanmamıştım sen haklı çıktın" dedi ninem piskopos gülümsedi biraz ilerimden bir anda karşımda çömelmiş gözleri gözlerimde tam karşımda nefesi alev kokusu ile belirdi "anlat güzeldi değerli anlat tenleri yumuşak ipeksimiydi anlat bakireler ellerin demiydi koklamak istiyorum ellerini uzat hadi" dedi izinsiz kemiksi sert ellerinle sivri tırnakları elimi kavrayıp burnuna götürdü derin bir nefes çekti sonra az ilerime göçtü kaldı "evet işte bu, bu koku ormanda esen rüzgar bunu taşırdı ormancılara çobanlara kervancılara onların son nefesleri bu kokunun bedenlerinde son buldu o bakireler masum olanlar tapınak bakireleri kralların gözdeleleri orduların savaş nedeni yeşil vadileri sulayan şövalye kanlarının sebebi ince narin ipek sarılı bedenler evet her bin yılda dillere destan kızların seçildiği atamız ilk cin iblis tapınağında kendini ona ancak ona sunulan yeminliler ölü bedenleri ateş kan sıcağı kan taşlarından içenler canlı olarak bir çoban kurtuldu ellerinden evi samanlığı inekler ve koyunlar yandı çocukları aklını kaçırdı kadını çam dallarında her parçası evet işte yeminli bakireler bir kılıç ancak boyunlarından onu kimse denk düşüremedi en güvenilirler onların yalan gözyaşlarında son buldu evet yeminli bakireler dünyada her ormanda çölde ve kuzey VİKİNG vadisinde dillerde efsaneleşenler evet onlar ışıltılı bedenler korkular kabul edemeyenler yalanlananlar evet şu dünya içinde gizli kapılar kimi kapılar

MARDUK a açılır kimi dünyanın bir yerine kimide okyanusun üstüne insan gördüğüne inanır böyle de kalsın, kalsın böyle ah işte bu koku" dedi ve gitti elimi cimri adam dan daha hızlı cebime daldırdım ninem ayağa kalktı elini kaldırdı ama o durmadı gitti yeşil çimlerde onun geldiğine şahitti az sonra adımlarının geldiğine rüzgar onu da yalancı çıkarttı yakılan ateş suskun bize küsüp oda gitti ince bir sigara dumanı inadı vardı geride kalan sadece bizde son bardaktaki sütü ve suyu üstüne döküp vedalaştık konak yerimizden hem de nasıl sessizce yorgunluk uykusuzluk kalın bir örtü altına almıştı bizi sarı ninem dayanamadı yorgun atı ona bakıyordu o onu besleyen büyütendi omuzladı ninemi çift örgülü sarı saçları karlı dağların bilgeliğine kar beyazı rüzgarda dalgalanıyordu koca yeşil gözleri uçsuz bucaksız yeşilliğe bulutlarla saklambaç oynayan vadiyi sobelemiyor uyuyordu çelikten alman elimde atın önünde yürüyordum atın koca burun delikleri ensemdeydi sırt çatmamı yokladım o kara iblis hançeri hafif çeliği evet çantamdaydı bir diz boyu yeşil deniz dalgası raksı bu vadide toprak üstünde çiçekler ve üstünde kara kovan arı ballarını o günkü rızkına uçuşuyordu merak bu elimi avucumu kokladım bakire kokusunu nefesime kazıdım bu güne kadar bir daha mı hiçbir parfüm hiçbir Fransız bulamadı o kokuyu güneş daha yeni doğmuştu hızlı ve aceleci önümüzden ardımıza kaçmıştı kuş civıltıları kurt seslerine yer bırakmıyordu barış ne kadar güzel ah barış tepe aşağı inerken uyardım ninemi ağır indik sıralı beton mevziler utancından yerin dibine girmişti az ileride yeşil yosun postuna bürünmüş kara çatıdan şapkalı taş duvarlı Rus la karşılaştık mermi iz yapmış façalı yüzü ve yorgun gözlerini açtı artık o uyanmıştı ve solgun yılgın yosunlu taş duvarları savaşın o çirkin yüzüydü ve ben gerçeğin yalın yüzüne bakıyordum geniş kalın çam kalasın kokusu tazeydi kalın çivilerle işlenmiş kapısı açıktı loş ve izbe toz toprak ve yılların ev sahibi fareler duvarlarında gördüğüm Ahmet Ayşe yi seviyor ve birbirine zıt gece ve gündüz kadar ayrı küfürler ve kin dolu yazılar şekiller bir birine ne kadar zıt aşk ve savaş resimleri hayatlarında hiç görmedikleri b

lli gençlerin çizdiği kadın organı bir dolu savaş kadar zirvalıklar ama y a kapı üstünde altın sarısı o levhada ne yazıyordu durdum bakıyordum ama bu yazı bana savaş kadar yabancıydı az ileride bir kuş altın renginde ondan daha kıymetli sesi ile şakiyordu kara toprakta yatan bir çok askerin ağıtını söylüyordu rüzgar sakın ol diyordu taş bina Rus un yosunlu sırtını sıvazlıyordu ama o savaş davulları çalıyordu kalbinin ta derinlerinde elinde bayrağı olmayan süngülü mavzeri dimdik göğe doğru tutuyordu pencereden gözleri ile bize bakıyor göğsünü kalın çam ağacından kalbini paslı menteşelerini gıcır tarak eksik dişleri ile ardına kadar açıyordu davet banaydı etrafını saran ormandan korkuyordu cesur görünüyordu ama o da korkuyordu gözlüğü kırılmıştı pencereleri şaşı bakıyordu bize ve etrafına ve sisli kara yeşili ormana ben neden buradayım diyordu ne için binlerce kilometre güneyde bu yabancı ellerde ve bu topraklarda ben ve binler cemiz neden öldük üstelik yorgundu yılgındı ve soyulmuştu yağmalanmıştı aç gözlü alçak onursuz yerliler onu yağmalamışlardı ama o bir askerdı ve onurluydu yağmacılardan korkmamıştı gitmemiş ve kaçmamıştı yine o oradaydı tam karşısında atının üstünde doksanını devirmiş alman ninem iki mevzi ardının askeri savaş kinini onlar taşıyordu ve şimdi tam da karşı karşıya idi savaşları asker çıkartmadığı kesindi benim için peki y a kimler, kimler kan döker neden niçin y a kara toprağın altındakiler onların ne günahı vardı ama savaşları çıkartanlar kendini tanrı sanan politikacıları bunca canı yok eden kutsal binaların kutsallaştırılan ruhbanlarıydı ellerinde cennet anahtarları ile tanrının vaat ettiği topraklar yalanı ve tanrı malını fütursuzca dağıtanlardı bunca canı yok eden bir de kim mi mevzi ardında ta ? s t a n b u l da ENVER kendisinin tanrıyla konuştuğunu sanandı evet bir emirdi ve o emir ağzından çıktığı gibi binlerce

askerin ana kuzularını karın kar beyazı yorganına sarılıp tüm yorgunluğu ile kimi yeşil kimi siyah kimi ela annelerinin öpmeye kıyamadıkları gözlerini kapattıkları fırtınanın avazı çıktığına çam ağaçlarını kökünden söken hayır dediği çığılığı ile göğe yükselenler çekilen cefanın kalplerine okunan yalanların ve bıkkınlığın çöller aşırp sarı incecik üniformaları ile aç karınları ve tek bir söz söyleyemeyen tüfekleri ile tek bir mermi dahi atılmadan adının savaş dendiği vahşetin içinde yok olanlardı ve onların düşman dediklerinin diğer cephenin ana kuzularının sabahın ilk ışıkları ile o dehşet karşısında adını dahi bilmedikleri aslanları göz yaşları ile toplayanlar işte savaş bu cehalet kan ve adı kimi cihat kimi haçlı ve de vaat edilen topraklar hepsi zirvalık gerçeği yalan aç gözlülük hırsızlık talan ve vahşet tanrıya binlerce şükür cehennemi yarattığı için ve inanıyorum hırsızlık yapan politikacılar ve ruhbanlar ile ağzına kadar dolacağına ve cennet içinde şükür tanrıya adı ve milleti ne olursa olsun onurlu orduların onurlu askerlerin cennette olacağına bir zamanların cehennemi şimdi bahar bahçe ve yere düşen askerlerin yerinde sarı çınarın yaprakları dostane sarılmışlar öyle bir yer ki tarifler anlatamaz gözlerim dalgalanırcasına bakıyordum sarı alman ninem ta ötelerde toz ve barut ve her şeyi kapatan karlarda idi dostlar diğer alemde kimine anne idi kimine bacı gerçek şu ordunun büyük kısmı genç askerlerdi ve onların o askerlerin annesiydi ama şimdi hepsi hayallerde isimleri bile kayıp ordu defterlerinde silik sararmış önümüzde duran Rus ordu defteri gibiydi rüzgar sayfalarını ezberlercesine durmaksızın eviriyor çeviriyordu iki renk siyah alt üstü beyaz boyalı koridor ve karanlık ta ilerlerde tek bir kurşun sesi yoktu ama gerçek heybetli bu yabancı Rus binası ta karşımızdaydı ağır ilk adımlar attık altın sarısı levhayı sordum “nine bu altın levhada ne yazıyor” dedim ninem irkildi tanrı bilir nerelerdeydi gözleri donuktu sonra bana baktı başını kapı üstünde duran altın sarısı levhaya kaldırdı heceleyerek durarak gözlerini kısıp okudu “71 GÜNEY RUS ALTUK EYALETİ FETİH KOMUTANLIĞI” ama bu isim şaşırmıştım ne demek adımdan sonra gelen isim levhadaydı “nine” dedim sadece ninem anlamıştı hazırlanmış meğer beklemeden devam etti “Mehmet torun çok eskilerde çok önceler Kara denizden Arara ta kadar bu alan dedelerindi senin aslın kökün İ s t a n b u l Sultanı emriyle en yiğit generalı ALTUK görevlendirdi bu general Kabil sultanının torunlarından biri idi on bin atlı askeri ve aileleri ile yüz bin ocak ile gelmişsiniz koyunlar için Şam çölünden medeni olmayan çobanlar ailelerini de da yanlarında gelmiş geldiklerinde Kara Papak tüccar ve sanatkarları varmış buralarda altın madenleri altın işledikleri atölyeleri çok ama çok zengin bir şehirmiş Kara Papak zanaatkarlar sanatçılar kaba saba değilmişler sultanda onları ezmemiş yağmalamamış korumuş onlara çok iyi davranmışlar savaşçı bir aile değilmiş sizlerden çok veliler evliyalı sanatkarlar şairler çıkmış ta ki İ s t a n b u l da Sultanı politikacılar ve cenneti parselleyip satan taş binanın taş kutsal ruhbanları kendilerinden olmadıkları kendileri gibi düşünmedikleri bütün kandırılmış dedikleri aptal saydıkları İsa dostlarını kutsal dinimize kılıç ile aydınlığa bizim gibi olmaya uyduracak ve onları uyandıracak kutsal ruhbanlar onu yani bütün dinlerde tanrının görüntüsü olan kralları bizim Sultanı kandırınca emirler fermanlar çıkmış doğuya batıya kuzeye ve güneye batıdan gelen savaş alevi kızılı buraya kadar ulaşmış öyle güçlü ve heybetli dedelerin varmış ki anlatılanı söylüyorum çam ağacın dalını elleri ile kavrayınca binek atının yerden ayakları kesirmiş has yiğit olanlar binlercesi savaşlarda şehit olmuşlar geriye kalan zayıf ve cılızlar ve yaşlılar sorun ise hizmetkar olarak gelenler çoğaldıkça çoğalmış Eyalet Beyinin konaklarına saldırmışlar yağmalamışlar Kara Papak sanatkarları soymuşlar terör etrafı öyle sarmış ki çeteler savaş kaçınları yüz bizden bin Kara papak l a r dan misillemeler yolların ve kervanların eşkıyaları ve haberleri ulaşmış Sultana İ s t a n b u l dan atanan Valiler ve

Zabit Komutanları ortada başı boş buldukları eyalet sultanının sizin ailenizin malları arsaları ellerinde devletin mührü Şam şeytanlarına dağıtmışlar kutsal savaş için vergiler hacizler talan olan mallar yiyecekler zorla askere alınan ve bir daha geriye gelmeyecek gençler ve sonucu kıtlık karmaşa Şam şeytanlarına dağıttıkları Eyalet Sultanının Sultan mühürlü resmi evraklı tarla mera arsaların karşılığında Şam şeytanlarının yağmaladıkları tonlarca Kara Papak altını o tarlaları eyalet sultanı Kara papaklardan ederi neyse gönül rızası ile altın karşılığında almış zorbalık kullanmadan ama tek hatası Şam Şeytanlarını o çöl çadircılarını çoban olarak buralara getirmeleri İ s t a n b u l Sultanı onlardan asker almamış hiçbir zaman asker de etmemiş Kırım hainlerine güvenmediği kadar da haklıymış onlar da çoğaldıkça çoğalmış has askerler şehit olunca meydan sırtlanlara kalmış atanmış olanlar bu çetecilere arsaları baba mirası gibi dağıtmış ve çeteciler yağmaladıkları Kara Papak altınları onları ve atanları cehennem ehli etmiş en son Rus ordusu arkasından hırsız ruhbanları ve politikacıları gelmiş Kara Papakları soymaya sonrada Bey Konağına saldırılmış A n a d o l u 'n u n dört bir yanına dağıtılmış ve sürgün etmiş sultan çocuklarını krallığınız bu zamana kadarmış ne fetih nede kutsal haç nede vaat edilen topraklar kutsal olan Kara Papak altınları Rus ordusunu buraya kadar getiren işte bu altın sarısına kaybedilen genç asker kanları" sözünü bitirmişti ki bir an gülümsedi "Kadere bak Kara Papakları İ s t a n b u l politikacıları da Rus politikacıları da hain olarak damgalanmıştı tonlarca altın onların üstüne belaları yağdırmıştı her iki ordu onları kurtarmak istiyordu belki de onları değil altınları kurtarılacak olan" konuşarak girdik işgal Rus ordu binasından içeri aklıma gelince merak bir anda hayalimde canlandırdım bir Rus askeri buranın komutanı Rus generaline şu anı anlatsaydı komutanım bu binaya bir İ s t a n b u l Sultanının Alman tabip subayı ve Eyaletin bey torunu makamınıza gireceğini söyleseydi generalin yüzünü hayal ediyordum gülüyordum aklımdan geçenleri nineme de anlattım kahkahalarımız koridorda yankılanıyordu garip tuhaf bir şey şu kader tarih kadar garip ve bilinmez ne olacağı ancak tanrı takdir eder asla bilinmez koca bir imparatorluk yedi yüz yıllık bir tarihin torunları dünyayı baştan aşağı sahip olanlar İ s t a n b u l Sultanı o da aynı kaderi yaşıyordu birkaç aile kalmıştı dünya sultanı birkaç aile diyorum y a savaş ne kadar saçma ne kadar barbarca ve her şey gerçek olan altın ve altının kutsallığı peki y a şimdi Musa' n ı n azgın çocukları ? ı r a t ' ı n altında saklı lanetli altınları almak için okyanusun diğer kıyısındaki dünyanın diğer ucunda koca iki kuleyi uçaklarla yıkıp savaş çıkartmadılar mı Süleyman'ın ordusu cinler insanlar hayvanlardan oluşmamışımıydı üstümüze yağın önce tavuk gribi ile boşalan alanlara gökten yağın keneler Musa'nın azgın çocuklarının askerleri olmasın değiştirelim vaat edilen topraklar yerine vaat edilen ? ı r a t altınları diyelim ? u d ü s 'ün altını oyup ta bulunamayan Süleyman'ın sandığı B o r u n ? a v u r sıra dağlarında bir mağarada çıkarsa sakın şaşırmayın geyik avcılarının kayboldukları telsizlerin çalışmadığı bir kara bölgede dağlar arasında bir vadi içinde ayrı toprakla akraba olmayan sonradan konan buz dağı parlağında iri bir taşın altına açılan ve cinlerin bile adını tam söylemeye korktukları bu yer ? a v u r dağlarının neresinde olabilir peki bulunduğunda kim komuta edecek Musa'nın azgın çocuklarının ordusuna bir kemikten bir komutan nasıl olacak tarihin en vahşi komutanı ? e n g i z Han Arar atın doğu balkonu üstünde olmasın peki bu kadar kaosu yapan ? u s h ailesi cinlerden seçimlerde neden yararlandı ? a h a m l a r ? a r l ı köyünde zamanın en kuvvetli büyücü kadının evinde İblisin karısının yanında ne işleri vardı . İnsanları bir merkezi düşünce de toplanıp beyin dalgaları kullanılmadı' mı yoğun beyin dalgaları insanların oylarına etkilemedi mi bunları cinler yaptı ama nasıl . Peki MARDUK u duyan ı n ı n z kaç kişi ileride değil pek yakında çok konuşacaksınız . On

dan önce arılar bizi terk edecekler ve kıtlık öyle bir yer yaratılacak ki sahte bir peygamber cennetten bir köşe ve orada sadece ona inananlar yada kananlar senin dediğin olsun kıtlığın aczi yetine dayanamayanlar paran dahi olsa geçmeye ve ancak inancını satanlar olacak ? İ b r i s kalesine hapsedilen ejderha ne zaman konuşacak ve sorduklarını bilmeyenler ne zaman midesine düşecek sonrası dünyanın h a t a y ı n d a İsa ve karşısında d e c a l l a yaptığı savaş ve son perde dünyanın devri dev bir göktaşı ile bitecek . Dünyada yaşayan kötü cinciler den az olsa bile benim gibi nadir Süleyman'ın şövalyeleri de olduğunu onlarda biliyorlar kitleleri etkileyen bütün fesatlıkları perde arkasındaki olayları yapanlar ve amaçlarını Tanrı izniyle niyetim ileriki zamanlarda sözlerime katacağım tek, tek hepsini.

Gerçek olan şu kutsal kitapta cinler uzunca anlatılır savaş Adem yaratılınca çıkmadı mı cinlerden kıyamete kadar yaşamaya izinli İblis sayısız karısı sayısız çocukları torunları onların torunları çoğu öldü ve cehenneme gitti vadesi gelmeyenleri yaşıyor dünyaya hükmetmek zengin olmak insanların kötülerini kukla etmek onların işlerini karşılık alarak yapanlar çoğunlukta pek azı iyidir cinlerin insanlarında iyileri ve kötülerini H a b i l ve Kabilden bu yana hala savaş halinde kötü iblis cinleri Kabil den yana ittifak hatta öyle ki yaptıkları putları konuşturan cinler kendilerini tanrı ile akraba olduğunu dahi söylemediler mi gökyüzündeki hava boşluklarında oturup meleklerin konuşmalarını dinleyip eli tespihlilere haber vermediler mi kutsal kitap ı n ayetlerini eşleştirenler sayılarınca okuyup tespihe düğüm atan HÜDDAMI çağıran eli tespihlilere lanet olsun şu dünya hayatını zavallı insanlara cehennemi yaşatanlara kadını kocaya küstürenlere bekar erkek ve kızları domuz gösterenlere kötüye iyi dedirtenlere dilleri bağlayanlara çirkinleri ay gibi şirin gösterenlere genç kızları İNSİ lere harem yapanlara kavgalarda el kol bağlayanlara lanet olsun ve o garip fukaralar tanrıya isyan ederek cehennemi o diğer alemde de yaşamadılar' mı ne kadar saf ve salaktım elinde tespihlileri iyi s a n a r d ı m alayına lanet olsun umarım tanrı onları bu dünyada cezalandırır kara kirli insanlar beyaz takım elbiselerle ne kadar temiz görünürler şu dünya ve tanrının bizlere sunduğu hayat ve şu yaşantı ama yaşama devam etmek zorundaydık mücadeleye görünen ve görünmeyenlerle "güm" sesi ile düşüncelerimden irkilerek uyandım taş binanın kalın oda kapıları açılıp kapanıyor hayaletler ortalarda in cin top oynuyordu sesler bağırtılar artık bu basit numaralara karnımız toktu korkutmaya kalkışanlar bizden korkmaya başladı kayıp asker hayaleti ve hortlak asker hayaleti kılığındaki cin yaptığı numaraları yenmedi yatakta yatan asker en korkunç haline attığım kahkahalara şaşırdı ve defolup gitti koğuşları dolaştık ben ninem ve tek aramızdaki atımla silahlıklar dan geçtik tahta bile utancından kararmıştı taşıdığı ölüm makinelerinden dolayı ilerledikçe işlemeli mermer zemin süslü işlemeli kapılar generale yaklaştığımızı anlıyordum ağzından ölüm çıkan silahlara konuşmalarına izin veren general bu kadar sanatsever ince ruhlu bir kişiliği olması ne kadarda zıt ve akıl almaz bir şey yüksek tavan müthiş ahşap işçiliği ve resimleri kutsal saydıkları bütün kişilerin resimleri yaşam ve ölüm ve tanrı hepsi bu odadaydı şöminede yaktığı ordu kayıtları idi yanık kağıtlar hayatları yanan asker ruhları ile uçuşuyordu ayaklarımızın altında yün halı üstünde dağıtılmış yağmalanmış dolabı yerlerde giysileri topla beni diyordu teki kalmış altı çift köseleli altı çivili bir çizme kışlık kalın parkeleri üstünde armalar ve kızıl yıldızları gökteki kadar çoktu yazlık ince yeşil gömleklerini yerden kaldırıp dolabına istifliyordum bir yandan da ninemi gözlüyordum bir şeyi eğilerek aldı ninem silkeledi savurdu tozlar uçuştü silkelirken ve savururken bir anda dalgalandı Rus bayrağı saçlarını savurup en derin nefesini alan Rusya n ı n en güzel kızı ninemin elindeydi bir anda her ikisi de göz, göze geldiler pencereden esen rüzgar Rusya'nın bu en güzel kızının saçlarını okşuyordu ama o ve

onun derin mavi gözleri Alman ninemin yeşil gözlerindeydi bir anda saçlarını döktü yüzüne bayılacaktı ince narin belli Rusya'nın en güzel kızı heyhat ne kader bu yüz bin Rus askeri bölükleri taburları sıralı yüz bin asker tek bir komutla şak, şırak silah kabzalarının sesleri ile göklerin Rus kraliçesi saçlarını savurup gölgesi ile askerlerin üstünde dalgalanırken şimdi o onun gölgesindeydi ve etrafında şimdi kimse yoktu sonunun geldiğini anlamışçasına saçlarını yüzüne döktü sonu mermi delikleri ile dolu kurşuna dizilen askerlerin şahidi o duvara yaslanacağını mavi gözlerinin bağlanacağını anlamıştı ama o onurlu asil bir Alman subayının elindeydi o da Rus ordusunun asil ve onurlu bir askeriydi dünyanın bütün askerleri onurlu ve asil di düşman olanlar yürüyen tanrılar politikacılardan başkası değildi ? s t a n b u l Sultanın askeri şehitlerin annesi Alman ninem eli ile Rusya'nın en güzel kızının güzel yüzüne dökülmüş saçlarını düzeltti parmakları ile taradı ve generalin işlemeli ahşap masasının yanındaki yerine özenle bıraktı savaş artık bütün askerler öldüğünde bitmişti general ise kendi silahı ile diğer taraftaki askerlerinin yanına kendi tetik parmağı ile katılmış ve politikacılar kasaları ve kursakları üstünde genç askerlerin kanları ile sararmış Kara Papak altınları ile tıka basa doldurmuştu pencerelerden birinin önünde ayakta bir şey vardı sabit hareketsizdi ama içimden bir ses git ona diyordu o ordaydı oraya doğru yöneldim yaklaştıkça ressamın kullandıkları bir şövalye idi bu yerlerde fırçalar boya tenekeleri yaklaştıkça ay ışığı ona baktığını ve ağladığını görüyordum merak dehşet bir merak gözlerimi sonuna kadar açtım ve gördüğüm bir vahşetin yağlı boya tablosuydu ormanların yeşili ve karın beyazı ve donarak şehit olmuş bir askerin donmuş gözyaşları gözlerindeki çaresizliği sarı ince çöl üniforması ayakları yalın elleri silahına kenetlenmiş bu çaresizliği bu kadar' mı resim edilir ve bunu bir Rus generalinin yağlı boya resim etmesi seksen bin şehit içerisinde bu genç askerin donmuş gözyaşı az önce beklide annesini hatırladı ve ağladı tanırım bu ne dehşet Enver bunca gencin hesabını cehennemde eğer cehennemden daha dehşetli varsa orda vermeli Alman ninem bunca zaman yanımdaymış meğer dehşetten donup kalan ben Alman ninemin göz yaşlarıyla ardıma döndüm ağlıyordu hayata bir yetim hanede gözlerini açmış hiçbir zaman sevgiyi tatmamış hain ? r a p ' ı n kustuğu mermi ile çocuk sevgisi elinden alınan elindeki Alman çeliği kadar soğuk bir subay kalbini tutuyordu takatsiz yere dev bir çınar devrildi atı ve ben bu koca çınarı kaldırmaya çalışıyorduk sesleniyor haykırıyordum ama yanıt gelmiyordu atı dişleri ile parkesinden tutup çekmeye başlayınca ben yere düşen çantası ve beş kız kardeşin çelik alman abisini yerden alıp peşlerinden ilerlemeye başladım dehşetin resmi ve kalbi olan odadan çıktık ilerledik atı bu çınarı binanın tam orta yerine getirip bıraktı kişniyor burnuyla nefesini kokluyordu dizlerini kırıp yanına siper oldu ben dışarı çıkmak ninemi çıkarmak istediysem de atı bırakmadı aklıma kara yeşili ormanın lanetli varlıkları geldi pencereden ay avcının olmuş güneş den daha iri pencerelerden ışıkları sığmaz hale gelmişti kutsal sözleri söyleyerek tılsımlı tebeşirle büyük birbirine geçen iki üçgenle Süleyman'ın mührünü yere çizdim yanımdaki teçhizatlar çanta hepsi yerli yerindeydi kaç sefer saydım bende bilmiyordum şimdi ben ne yapacağım peki y a dışarıdaki kurtlar mideleri her zaman aç manda yıkanlar bir onlar eksikti ve koca kapı rüzgara yenik menteşeleri ile esniyor kapanmıyordu etrafta hiçbir destek olacak ne eşya nede başka biri yoktu beş altın başlılardan birini namluya sürdürdüm bende ata yaslandım uyku zamansız bir düşman saat bilmem kaçta havada uçuşan cinler uluyarak haykırarak yaklaşıyorlardı asker elbiseleri ile heybetlilerdi onlar için geceler ikiden sonra eğlencenin ziyafetlerinin başlangıcıydı sonu ise taş binanın kutsalının sesi ile bitecekti ama ben uyumamalıydım sanki bina yeni yerlerdeki tozlar ve çöpler yoktu kalabalıklar Süleyman'ın mührüne kadar sınır olunca temas edenler yanmaya

başladı kadın ve erkek cinler eğlenceyi bırakmıştı ellerine geçirdikleri her şeyi fırlatıyor küfürler ediyordu attıkları benim ve atımın gövdesinde son buluyordu aralarından biri durun dercesine topluluğun cin sürüsünün önüne geçti cehennemlik hırsız çocuksuz bir politikacının zekasına sahipti konuşmalarından anladım "onu çağıralım babası insan olan gelsin" ellerini göğse kaldırıp kulakları sağır edencesine bir ses çıkarttı ve peşinden diğerleri bu ses keklik sesiydi ben kutsal kitapta anlatılan insan ve cin tamam ama cins ve i n s i bir matbaa hatası s a n a r d ı m gülümseyerek kalabalığa giren bu cin Hacı ? y ş e' n i n cininden başkası değildi boynundaki onun kapının önünde her gün okuyup düğümlediği o tespihti üzüm birbirine bakarak kararır sözü cehennemlik kapkara suratı ile domuz bedeni üstünde birbirlerine yakın iki göz balon bir burun tamamlıyor aşağıdaki ağız maymununkinden daha çirkin yerden yağma bu kadının cini idi pisliği hep arkada planlayan bu cin arkada arka plandaydı Hacı ? y ş e isme bak hacı günahlarından arınan ve bir daha yapmayacağına söz veren değerli mi birde icraatlarına bak tanrı biliyor yaptıklarını Şam ı n çölllerinden gelmez olaydılar İNSİ rüzgarıyla geldi babası pis bir tespihçi cinci olan İNSİ altında ne ata ne de öküze benzeyen bir bineğinin üstünde arkasında ona sıkıca sarılmış bir kadın ile çıka geldi saçları uzun kadınınkinden daha uzundu her iki kulağının yanı örülüydü ayakları içe doğru dönük deri giysileri avladıkları canlılardan bir hatıra olarak bedenindeydi ben ise sultan Süleyman n ı n mührüne güveniyordum etrafımda daireler çizdi sonrada öküz mü at mı o şeyden indi cebimdeki okunmuş hurma tanelerini bedeninden sekip ahşap döşeme altlarında kaybolup gittiler kahkahaları ile o iri ağızından havayı kirletti kendi gibi bir ucube kahkahası idi hançerim mi en son derken iki iri adımla tam yanıma gelmişti geçmişti kutsal mührü ama nasıl gözlerimi kapattım iki eli ile kavrayıp gerilerek havaya kaldırdığı kılıcı ile ben titriyordum ve tetik parmağım boşluğunu almıştı Alman çeliği sarı kızlarından birini haykırarak gök gürlemesini kışkırtarak şimşek çakıp ağızından alevi İNSİN karnına geçti İNS bir kılıcı o bir tarafa savrulmuştu yuvarlanarak sultan Süleyman'ın mühründen çıktı kalabalık cinlilerin ayaklarının önünde yuvarlanması durdu ne ata ne öküze benzeyen bineği üstünde kadın olmak üzere ne varsa yere atıp geldiği yere cehennem kadar yoluna devam etti yere yuvarlanan İNSİN yanına kadın koştu ağlıyordu o şeye sarıldı üstüne kapaklandı yere düşürdüğüm Alman çeliğini yerden aldım beş altın sarısı kız kardeşlerden dördüncüsünü namluya sürdüm ayağa kalkamadım yere düştüm bir defa daha üçüncüydü ayağa kalktım yüzümü gözümü sildim etraf ondan çıkanla göl olmuştu sese ninemde ses verdi silahı konuşmuştu ve bu sesi her yerden bilirdi ilk kez başkasının elinde konuşmuştu yaklaştım ayakkabıları usta işine benziyordu ayağına göre içe dönük ayaklarına göreymi pantolonu kemeri gömleği ve yüzünü kaplayan kadının gövdesi ile arta kalanı göremiyordum kadın atak yaptı bana kollarımı tırmıkladı parmakları ile ninem onu benden zor uzaklaştırdı yerdeki kalın bıyıklı ağız burnu gözleri ufak sert uzun saçlı bir adamdı sırtındaki deri paltosunu avladıklarının derileri ile kendisinin yaptığı belli idi elimdeki tüfeği öptüm bütün minnettarlığımı ey tüfek sen böyleler için iyi ki de varsın dedim içimden Hacı ? y ş e n i n cini gözlerini açtı şaşırıldı ve " ? i r t l i ? a y i p babası ? a y i p bilmeli alıp götürmeli " dedi ve yerdeki ucubeyi, aldı kahpe insanların kahpe cinleri var pencereden sırtındaki ucube yükü ile uçup diğer önden kaçanlara yetişti dışarı kömür karasına kara pelerinle duvar idi ninemin kollarındaki kız daha kuvvetli çıktı bir daha saldırdı kollarımı tırmıkladı ve karanlığa doğru kaçtı yerde çantası en son kaldı içinden deri kaplı çok iri bir kitap çıktı sayfa olarak avladıklarını yüzülmüş yüzleri vardı ninemin tanıdıkları ise definecilerin suratları idi bir çok anahtar döküldü gizli bölmelerden ışıklar saçarak kanatlanmışçasına havalandı ve ben o hazine

anahtarlarından hiç ama hiçbirini yakalayamadım saniyeler korkudan atan kalbe yıllar olarak sesleniyordu ilerlerden inilti ile karışık kutsal taş binadan gelen ses ilerlerden göğe doğru ufka ufuk kızılığına doğru gidiyordu ay pijamalarını çekmiş mavi gökteki pamuk beyazı bulutlar üstüne uzanmaya hazırlanıyordu sustuk toparlandık ninem teçhizat mermi ve eşyalarını saydı eksik yoktu ama benim okunmuş hurma çekirdek tanelerinden bir kaç tane ahşap döşemeye saklanmamıştı ve yerden bana bakıyorlardı onlarda şaşkınlık kutsal sözler üstünde yazılı olduğu halde neden tesiri olmamıştı bende en az onlar kadar şaşkıncıydım cinlerin dokundukları an yandıkları bu okunarak çizilen yerdeki Sultan Süleyman ın yıldız mührü bu ucubeyi İNSİ neden yakmamıştı neden tesir etmemişti onlardan arta kalanlar cebimde hemen uyumuşlardı bende ise uykudan eser yoktu adrenalin damarlarıma baskı yapıyordu kalbim ise çıldırmıştı dışarıda sis bizi görmüştü yine mi sizler diyordu lindeki bayraksız süngüsü ile koca yabancı Rus ordu binasının ön avlusuna çıktık ninem Rus un elindeki bayraksız süngülü mavzeri bayrak direğine çantasından çıkarttığı özenle elinde tuttuğu öpüp anlına koyduğu şehit dedelerimin kanı hala daha kurumadan üstünde olan kutsal ay yıldız al bayrağı bende defalarca öptüm ninem tek başına askeri törenle bağırarak kendine komut vererek o kutsal al bayrağı göğe çıkarttı koca Rus o da öptü o da anlına yasladı selam dur dedi ninem şak asker selamı çaktı o ve ben gökyüzünde dalgalanan al bayrağa selam verdik ve diğerleri secdeye kapandı bütün gökyüzü ve melekler inanıyorum o esnada binlerce asla ölmemiş askerler de vardı sıra, sıra bölük, bölük tabur, tabur selam durduk onurlu Rus ordu binasının elinde kutsal al bayrak vardı dedelerim barışı bu bölgede yüz yıllarca yaşattı Kara Papak, Rus ve Kabilden gelen biz Türkler ismimiz ne olursa olsun bizler insandık ve insan olarak kendilerini adlandıranlara barışı isteyenlere her zaman yanımda yerleri var nefretle kınıyorum onları hırsız politikacıları taş binaları kadar kalpleri taşlaşmış ruhbanları birde Şam şeytanlarını adımlarını attıkları yeşilliği merhamet damlalarından yoksun çöl, çöl taşından yüreklileri ardımızda eskiden düşman olanı bırakarak ilerlemeye başladık bile doğan güneşe yönelen açan çiçekler olup doğuya yürüyorduk yalçın kayalara doğru derin vadiler daha karanlıktayken üstlerine varmalıydık hızlandık bu vadiler kendi kadar karanlıklara yuvaydı arkasında iğneleri ile akrepler ve daha nice zehirli yaratıklar kanları buz kesmişken ve de hareketsizken g e ç m e l i y d i k dar vadiler kayalar akrep ve yılan yuvalarının kapı önleri boştu gıybete çıkmamış Hacı ? y ş e evinde kıvrım, kıvrım yatıyordu bir mağaradan mavi bir duman yükseliyordu ta ileride ninem eliyle “yavaş” dedi atını çömeltilti ben bir aptal gibi ayakta hedef teşkil ediyorken “eğil” dedi sessizce atının ayaklarına yaptığı çorapları taktı “tepeci ” dedi mavzerinin mekanizmasını yavaşça açtı eksiği tamamladı yavaşça kapattı doksanındaki bir kadının maşallahı var arkadan geleceğim sen ilerle kayalığın sağına yanaş ve sakin ol dedi yüz adımlık bir yol almışken daha dur dedi Şam şeytani bir adam atlayarak zıplayarak dağ geçisi granit kayanın ucundan kara saçları sakalları ile yılan kafasını uzatıp k a l a ş n i k o f u n u n arkasından bana baktı “dur” dedi durdum etrafımda başkasını görmeyince yarı beline kadar kalktı o esnada arkamdan “ç ü u” mermi ardımdan gelip eşkiyanın tam kalbinden kalbini sırtından çıkarttı k a l a ş n i k o f u tam ayaklarımın önüne düştü sağ tarafımdaki mağaradan silah sesine seslenenler oldu gölgeler hareketlendi yere düşen k a l a ş n i k o f u kavrayıp gölgelere yönelttim tetik parmağım hiçte kibar değilmiş seri gitti şarjördekiler mağaraya giren sayılı izli ye yanıt mağaradan aşağıdaki ciddi sözlerime ateş ederek karşılık verdiler namludan çıkan söz vadide sayısız tekrarı onları dehşete düşürmüştü ninem kaçanlardan ikisini yorgun yere düşürdü tek sözü ile bekledik hareketsiz gözledik görünmemeliydik emin olmak öğleni bulmuştu gitmişlerdi “nine

gidelim" dedim ninem yavaşça saklandığı yerden ayrıldı "gidelim çabuk ol" dedi vadi çıkışına kadar eller tetikte ilerledik az zaman sonra "nine kim onlar" diye sordum ninem "Mehmet bunlar intikam isteyen buradan gidenlerinin para ile tuttukları eşkıyalar bunlar buradaki zabıtlere ve askerlere saldıranlar" dedi iki tepe sonrası köyün karartı silüet olarak gördük yaklaştıkça çeşme başında gıybet eden kocalarının aletlerini ağızlarının suyu aka, aka dedikodusunda diğer insanların özellerine burunlarını sokan kadınlar maksat su doldurmak olsun gören pazarda desinler duvar dibinde tavuklar çoğu iki ayaklılardan değerli sadık köpekler koyunlarla turlamanın tadını doyasıya çıkartıyorlardı dar toprak taş karışımı duvarların arasındaki koridorların içinden ninemin evine yöneldik kahve ağzına kadar erkek m ü s f e t e l e r ile dolu gıybet kuşlarına bakmadan ama bütün karanlık gözler elimdeki silahta hızlı adımlarla yürürken gölgemiz daha uzamamışken yeni bir konu bu silahı nerden buldu olmuştu bile ninem yorgundu ona bakan üvey çocukları dediği dev iki adam biri odun kırıyordu diğeri arabasının bakımını yapıyordu dışının hastası ağızını kocaman açmış a,a,a diyordu adeta minik sarı veletler yalın ayak meraklı gözleri bizde kadınları yemeğin telaşındaydı avluya girince yaşlı subayın eşyalarını sırtına mavzerini eline aldı diğeri ninemin koluna girdi at ise ortada kaldı ninem bana baktı "torun elindekini bana ver bende kalsın fesatlar ihbarlar seni" dedi şimdi mavzer ve k a l a ş n i k o f aynı bedenin ellerindeydi Alman ve Rus birbirlerine en yakın mesafede birbirlerine bakıyordu ikisi de ağızını bozmuş küfürleri vadide yankılanarak ayıplanmıştı ama onlar yorgundu bende yorgundum ardıma bakmadan yolumu kara hacının evine doğru burnum tepeye yönelterek yürüdüm kahve den geçerken parmakları ile beni işaret ettiklerinde bende salak değilim y a tahminim yine doğru çıkmıştı şimdi ben ağızlarına sakız olmuşum eve varınca kara hacının işçiden değersiz saydığı annem ve babam evde yok tahminim bir günde doğru çıkan ikinci tahminimdi iki gece dışarıdaydım sakallarımı kirpi kiskanıyordu kısık bakıyordu çalı dibinden açtım ama öncelik kokuyordum çeşmeden daha yeni gelmiş kutup suyunu haykırarak elbiselerim üstümden döküp evde kimse yoktu kara hacıda dahil içindekiler kadar taş olan taş binaya gitmişti önündeki tahta üstünde ruhban ibadete çağırana kadar olan zamanda köyün yarısının ismi g e ç m e l i y d i sonrası tanıya karşı kaçıncı yüzleri ile çıkıyorlar bilmiyorum kapıyı kilitledim elbiselerimi pencere önüne sıraladım dal d a ş a k yatağa uzandım uyku açlığını bastırmıştı deliksiz uyudum peri kızı ben uykudayken işini görüyordu hayal m e y a l tam zirve zevkinde gözlerimi ancak aralayabilmişim sabahın ilk ışıkları ile yeni bir gün yeni umutlara kapıyı açarak çıktım üşüyordum sisin soğuğu içine kadar işlemiş pencere önündeki elbiseler benim sıcak bedenime sarılmıştı koridordan kara hacının kölesi babam annem nakavt olmuşçasına derin uyuyorlardı "anne ben Alman ninemin evine gidiyorum" diyerek yürüdüm duymuş muydu sanmıyorum sissin kirağısı taşların üstünde ışık saçıyordu kahvenin yanındaki bakkal dahi açık değildi akıl hastanesinden yeni çıkan önünden g e ç t i ğ i m avluların façalı dişleri hançer psikopat kangalları bile beni korkutmuyordu gökyüzü ışıldıyordu bulutlar köşe kapmaca oynuyordu ninemin büyük kapılı evinin avlusuna girince Afgan tazısı bana dayılık yapıyor yaklaşınca uzaklaşıyor ama ilerlerden havlıyordu üvey oğlu arabayı yine tamir etmemişti ağızı açık kalmış öylece uyuyordu ormandan gelen traktörün ağızı yüzü çam yaprakları ile haylaz silmemiş pis, pis bulaşığı ile duruyordu odunlar istifli beyaz boyalı duvarın önüne tepelemesine yığılmıştı koyunlar beni çağırıyordu kuzular ise saf bakışları ile oyun oynuyordu ninem ne zaman kalkmıştı tandır damından "gel torun gelin sandalye getir bardak doldurun" diyordu ben aç karnımın esir aldığı hızlı adımlarla tandır damına girdim taze pişmiş lavaş koyun

peyniri bardakta süt sigarasını yakmış tttryordu sucuklu yumurta ve masaya zıplamaya çalışan civcivler aman tanırım nerdeyse patlayacaktım hayvan paralarcasına dişlerimden sesler derin soluklarım ve bana hayretle bakan sarı iki dev adam tepsi yar rabbi şükür dedi oturduğum sandalyeye sırtımı yasladım herkesin gözü bendeydi ninem "torun biraz sonra berbere git eşkiya saçın sakalların dan kurtul" dedi elimi yüzüme sürünce kirpi postu takındığımı anladım benden sırayanlarla civcivlerin önlerinde hörgüç oluşturmuştu annesi dışarıdan onları "gidin yiyin" diyor kendisi uzaklardan efendi kibar gözükmeye çalışıyordu hep beraber kalktık sofradan ninem beyaz badanalı taş binaya girdi yengeler bulaşıkları çeşmeye taşıyordu "tanışalım" dedi ninemin üvey evlatları sarı devin ismi SELAHATTİN ondan az ufağı SEBAHATTİN ama ben kısaca onlara büyük dayı diğerine ufak dayı olarak adlandırdım kısaca "dayı" dedim onlara onlar ise mutlu oldular üç tanesi de ? s t a n b u l d a sultan şehrindeymişler ufak dayı koyunlar ve inekler için ayrıldı yanımdan diğeri arabanın yanına bende peşinde gittik motorla hemen kavgaya tutuştu kızgındı bıkmıştı bu arabadan ninem sırt çantası ile dışarı çıkınca berberden kurtuldum diye düşünüyordum tandır damına girdi ben daha ulaşmadan dama damdan çıktı eve tekrar girdi iki arada bir derede kalmıştım arabaya yöneldim ninem evden bir elinde mavzer diğerinde k a l a ř n i k o f la dışarı çıktı bana doğru ilerleyince yeni bir macera korku barut ve gök gürlemesi WALL HALLA askerlerin cenneti heyecan ve sevinç savaş davulları hızlanan müzik görev ve her zaman hazır olmak işte budur asker olmak gözlerin sert bakmasıdır derin soluk almaktır askerlik omzunuzdaki dipçiğin ritmidir tetik parmağının hafif olmasıdır kap kara gecede güneşin gözlere parmağını soktuğu gündüzde çölde ormanda her yerde her an cesur olmaktır askerlik şandır onurdur askerlik ben atı getirmeyi düşündüm ve tam adım atacakken "sen gel atı getirme sen lazımsın" dedi peşinden bende tandır damına girdim yer deki sofra bezinin üstüne silahları bıraktı dizleri üstüne çömeldi ben onun çırağı idim ve yanına bende dizlerimi kırıp oturdum ninem mavzerinin mermilerini mekanizmayı beş kez sert çekip boşalttı duvardan seken mermiler bezin üstünde yuvarlanarak yaramazlık yapıyorlardı sonra mekanizmayı çekip mavzerden çıkarttı hepsini yan yana bıraktı sonra k a l a ř n i k o f u aldı şarjörü çıkarttı yerdeki bezin üstündeki bir uzun 7,62 mermiyi aldı saz sanatçıları bu hıza kıskanırdı eminim merminin arkasını kullanarak şak, şak şarjrdeki seri atıştan arta kalan mermileri mavzerden çıkmış ablalarının yanına uzattı kısa 7,62 dedim y a diğerleri ablaları idi mekanizmayı çarçabuk açtı ablası mavzer ve ufak kız kardeşi k a l a ř n i k o f rüzgara eteğini kaptıran kızlar kadar utangatı başka yerler bakıyorlardı ama konuştuklarında çok can yakan ağzını hemen bozan çılgın kızlardı bunlar ninem emirlerini sıralamaya başladı "şu çantadan yağı ver ufak teneke içinde bu değil y a ha şu stp hemen yanında o,o torun hızlı ol y a savaş ta mevzilerde olsaydın asker olduğunda unutmaya yemeğini bile çabuk yiyeceksin az uyuyacaksın bakmayacaksın göreceksin kendi yerini düşmanın yerini alanı beyinde ezberleyeceksin ateş altında ne kendini ne de arkadaşını kaybetmemelisin panik yok elindeki elik kadar soğuk olacaksın telaş ve korku askerin düşmanıdır bileceksin öğreneceksin mazeret yok" eğitim şimdiden başlamıştı sözlerini seri sıralarken mavzerden sonra bakımını bitirdiği k a l a ř n i k o f u n şarjörünü sözü bitmeden takmıştı bile "bu bundan sonra senin eşin kadının asla bırakma asla unutmaya sıkıca parmaklarınla sar onu tart dengesini bul senden bir parça olmalı" dedi bana değil silaha duyduğu büyük bir saygı ile verdi "oban sopası değil emniyetine dikkat et" azarı peşinden gelmişti aklıma geldi kırımdım nineme ama sormalıydım ninem beni neden yalnız bırakmıştı "nine y a o tepeci beni vurabilirdi" kızgın baktım nineme ninem "torun seni ateşe atar mıyım unutmaya ben onu o beni görmeden görmüştüm

ben dürbünle her tepe üstüne neden baktığımı sen bana hiç sormadın o bizi fark edecekti geri dönemezdik peşimize düşerlerdi o bizi değil seni ve atı görmeliydi bir oduncu sanmalıydı haber vermemeliydi sana devamlı baktığı için arkandan benim geldiğimi fark edemezdi kayalığın sağına yanaş dedimse boşa demedim oda kayalığın sağındaydı sana ateş edebilmesi için aşağı inmeliydi ben son bükümde soldaydım ayağa kalkınca ben namluya sardığım bezler sesi uzaktan gelmişe benzetti mağarada mavi duman ateşin daha yeni yakıldığına işaretler yeşil dalların dumanı gözleri yakar bunları sana niye anlatıyorum bunları bilmelisin o silahı aldığında ve mağaraya seri ateş ettiğinde silaha hakimiyetinden gurur duydum, onların ummadığı ve bu alanı kendilerine güvenli tek tepeli ile derin ve güvenli uyudukları öğleni bulmuş bir saatte yeni kalkmış eşkıyaları uzaklardan gelen tek tüfek sesi şaşırttı tepeli gitti onu anladılar ummadıkları burunların dibinden seri gelen kulaklarını sağır eden tüfeğin sesi vadide yankılandıkça arttı kaç namlu sesi sayamadılar çok namlu sandılar namludan çıkan ses vadide konuştuğunda arttı yankının yankısı ile onlar paniğe kapıldılar yirmi üç kişi saydım önde kaçanlardan indirseydim diğerleri yere yatar ve çatışmaya girerlerdi işte o an seni tehlikeye atmış olurdum yukarıdan aşağı doğru atılan me

mi çok usta olanlar hariç hedefi nadiren vurur zaten dumandan yanmış gözleri, arkadan gelenlerde vurularak düşünce takip edildiklerini sandılar kovalandıklarında akşam karanlığına kadar kaçarlardı dayanamadım "vay be" dedim ninem gülümsedi ayağa kalkınca bende ayağa kalktım ayaklarım uyuşmuştu dede olmuştu dizlerimi ovalıyordum sonrası doğrulabildim "nine benim mermilerim az değerli ya sonra ne olacak" sözümü daha bitirmeden "aklından bile o mağaraya gitmeyi geçirme daha mağaranın girişine varmadan mayına basarsın bağırarak acı çekerek ölürsün akreplere kendini yem edersin kışa az kaldı sabret karın altında mayın çalışmaz" dedi derin güldü yine dalga g e ç i y o r d u benimle "parayla alsam" sözümüne kızdı geri döndü "git bakkaldan al yahu bu elindeki bir tüfek mantar tabancası değil aleni taşıyamazsın sorarlar adama jandarma bir yandan bir yandan da üç kayıp vermiş eşkıya kime ne anlatırsın yukarı tükürsen bıyık aşağı tükürsen sakal tükürme sus ve yut sen git hadi berbere" dedi elimden almaya çalışınca ben vermedim "nine hani benimdi ben saklar gizlerim" dedim bende kızınca ninem "beni takip et mermi mi istiyorsun" ahıra yöneldi peşinden de ben inekler dışarıdan gelen ışıkla m ö l e y e r e k gözlerini kısarak huysuzlanarak baktılar bize ama birisi vardı ki arkalarda iki uzun kulağını kıstı yere yattı yaklaşınca kim bu diyerek göz kırpan mafya babası bir katırın yanından g e ç e r e k ufak bir kapıyı açtı ninem samanlar bu kapının bekçileriydi iki büküm ufak kapı kara tünelden sürünerek bir kuyuya girdik ufak bir lambayı ve onu çabucak düşmesini bulan ninem hangisine şaşırayım doksanını deviren ninem hala at biniyor çatışmaya giriyor cinlerle konuşuyor gizli odalı evi hayır bu karşımdaki dört sandık hepsinden de inanılmaz açtığına teneke kutularla mermi şarjörler el bombaları mayınlar "işte sana mermi torun seni mermisiz mi bırakırım ben sabırlı olmak zorundasın çölde bir gece ve ertesi öğlen hiç kıpırdamadan gecenin soğuğu akrebi böceklerine kadar hain o çölde onlar yetmezcesine gündüzün kandaki suyu kurutan çıldırtıcı güneşinde asker çöl kumuna kendini gömerek pusuya yattı sonrası mı hain ? e d e v i l e r i n çoğunu cehenneme gönderdik sen olsan hadi o zamana kadar bekledin hemen suya saldırırsın değerli damla, damla azar, azar içmelisin sabırla suyu soluksuz içmek mi bu çılgınlık olur sabır beni anlıyor musun ama öğreneceksin korkma seni aç susuz dağa bırakacak kaybedecek değilim yaparsam korkudan kendine güvenini kaybedersin her şey zamanla savaşın bildiğim bütün inceliklerini sana da öğreteceğim ama sabır artık yaşlandım beni aptal sözlerle kızdırma bunları

nerden buldun diyeceksin bu soruyu soracaksın buraya gelirken seni görünce saklanan katırı gördün mü o çoğu insandan akıllı yabancıya tahammülü yok yıllar oldu geçen bir kış eşkıyaların biri dağdan bu katırla geçerken kendini kara gömerek pusu kuran kurtlar eşkıyayı yediler eşkıya bayağı silahı ile direndi canı zor çıktı o daha canlıyken kurtların kendini lokma, lokma parça, parça yendiğini gördü boğazına yapışan kurt bak ve gör dercesine eşkıyanın kafasını kaldırıyor nefes almasına izin veriyordu katır daha pusunun ölüm bölgesine gelmeden kurtların kokusunu almış yürümek istemiyordu kurtların pususunu bozmuş eşkıyayı kayalığa yakın yürüttü sırtını dağa verdi eşkıyanın arkasına geçti onu siper etti kendine aç kurtlar vurulanlara dahi saldırdı karmaşadan bana doğru kaçtı bana sığındı y a hayvan derler katır ama anasının gözü katır şunlardan iki dolu şarjörü al teneke kutuyu şunun la aç elini kesme arta kalan mermileri dağıtma dökme bak şarjör öyle doldurulmaz dur ver bana yarım şarjörü bak şöyle fazla basma mermiyi şarjöre esneme payı ver yoksa yayı bozulur basılı kalır namluya vermez mermiyi çantana koy diğer şarjörleri tamam mı hadi önden yallah" ağızımı bir daha açmak mı tövbe tünelde sıkışıp kalmak herkesin başına gelebilir yolu bulmak baya can yakıyor koçlar benim kadar sert tos vurmamıştır dışarı çıkınca katırla göz, göze gelmemeye çok uğraştım o artık yer altının adamıydı ufak dayı ile kapıdan tam çıkarken karşılaştık ben sağa o sola yöneldi tam ortada sağ sol koca ahırın kapısı bize dar gelmişti dayılarımdan da bahsetmeliyim az konuşurlar ama iyi insanlardır asildirler yiğit cesur insanlardır benden daha iridirler Alman ninem dayılarımı yetiştirmiş Kafkasya n ı n koçlarını ninem peşimdeydi "torun öğlen yemeğine kadar zamanın var berbere git çabuk" emri almıştım kapısının önünden sabahki karşılamayı bana artık yapmıyorlardı güneşe yaymışlar dilleri kırmızı mendil kangallar sineklere dış çıkıyorlardı uğursuz adamlarla dolu kahvehane öğlen tatilindeydi konu bulmak için kutsal taş binanın odundan oturacağına dizilmişlerdi ah elimde AK 47 şimdi olacaktı ve tanrı beklide beni ödüllendirirdi ufak bir evden açtıkları ek bir kapı ile girilen evin bir odası berberdi berber içeride serinlemeye çalışıyor kapının önündeki perde aç, aççı idi dışarının pis mayıs kokuları tutma kadınların kasık kokuları kadar iğrençti selam vermedim eh birazda tedirgin perde arasından içeri adım attım maviye badanalamış duvarda uğursuz şah m a r a n ı n resmi çiziliydi onlarca uğursuz cinleri memnun etmiş amaçları kendileri peki ne tahta sandalye masanın önünde onun önünde duvar diğer iki sandalye biz bunlardan değiliz dercesine dağıtmışlar kendilerini yerler kıl tüy ve bilmem daha bilmediğim nice hayvan kolları ile mera olmuştu sinsi bir sırtma ince kodoş bıyıklarının altında belirdi yol kenarından gelip geçenlere laf atıyor selam alıyor selam veriyor sonrası hepsine arkasından küfür ediyordu "usta hop ne işsin sen y a" dedim benden serti alınca sustu konuşmak ona nefes almak kadar önemliydi konuşmaktan ziyade dedikodu onun karısı onun kızı masaya yatırıyor "özür bey beni yanlış anladın" dedi cevap vermedim ne iş y a ben onunla ilk kez karşılaştım bu ne bu ne samimiyet hele dedi kodu en nefret ettiğim bir rezillik saç sakal sinek kaydı kolonya elimle ittim istemez "kaç para yakın zamanın parasından verdim" kapıdan çıktım tekrar içeri aniden girince ağız iş değil eli iş yapıyordu diğerlerine söylediğini bana söyleseydi onu dışçıye gönderirdim hiç haz etmediğim iki esnaf biri berber diğeri kahveci kahveye adım atmam berbere saçın zoru ile giderim kutsal taş binadan sürü dağılmış kara hacı ile karşılaştım ardından köle olarak çalıştırdığı babam alışverişten elinde poşetlerle "hacı istediğin her şeyi aldım" dedi şu işe bak oğlu değil de köle bir işçi ona hoş gözükmeye didindikçe "baba ver o elindekileri ben taşıyayım" dedim kara hacı kapkara ağız ile hala daha yaşar o zamanlarda yüz yaşındaydı o günden bu güne yirmi yılı da koy üstüne yüz yirmi yaşında laf uzamasın "eşek sıpası lafına" üzülmüştüm elimdekilerin

ağırlığı umurumda değildi onlardan uzaklaşmak için hızlandım onun havası babama idi laflarını ona sıralıyordu ne yapsan karaya yinede yaranamazsın onun tanrısı para onun s e c a d d e s i para onu en iyi kutsal kitapta bir söz anlatır “onların gözünü ancak toprak doyurur” babam onun bankasıydı tanrı sorsun bizden çaldıklarını yukarda ki şatosuna getirip bıraktım patronumuz ama benim için eski patron kara kabanlı bu yaz gününde bile psikopat İ s m a i l de devletin sarı kamyonun azgın hırsız şoförü İbrahim de buradaydı amcazadeler artık ben ufak değil aslan olmuştum on yıl önce ilk geldiğimdeki Mehmet artık aslan Mehmet olmuştu dalyan d ı m güçlüydüm ama bunlara hala daha küsüm kapıya bıraktım poşetleri içeriden öğlen yemeğinin kokusu geliyordu ama akrabalar akrepte olabiliyor seçme hakkın yok dayılarıma gitmeliydim ve bende öyle yaptım sevgiyi saygıyı onlarda gördüm insan yerine kondum ah Alman ninem ah insan evladı ah iyi insan ah ? s t a n b u l dipsiz kuyu kızgınlığım ve nefretim yürüdüm her şey kaderde var az ileride bir ufak çocuk ayakları yalın ayak saç başı karışmış sümük salkım olmuş ufak burnunda elindeki ekmeği bir köpek çekiştirildiğini gördüm çocuk eli ile o köpeği itiyor köpek ona daylaşıyor havlıyordu ben o çocuk kadar olamamıştım ufaklıktan beri bizi söğüşle yenlere bu çocuk kadar direnememiştim köpeğin kasıklarına attığım tekmeyle helal olsun dön dolaş in çık ve ninemin evine ulaştım koca bir sofraya kurulmuştu avluya ninem gelinleriyle birlikte tabak taşıyordu “torun anneni de getirseydin” dedi “nine annem yemek yapıyordu” dedim gelinler onun yanında ufacıktı ninem yine her zamanki ninem ayağında deri çift köseleli çivili botu siyah pantolon deri palaska siyah gömlek iki kısa sarı örgülü saç ama o insan evladı gelinlerine merhametli anne idi yemeklerde gelince masaya oturduk dayılar takım giyerdi ilk zamandan beri köy yerinde takım elbiseyle dolaşırdı iş yaparken işçi tulumu giyerlerdi gelinler mi onlar yürüyen kuyumcu dükkanıydı birbirine namzet masada az konuşulurdu ninem büyük dayıya döndü “S e l a h a t t i n oğlum” büyük dayım “efendim annem” “oğul ? s t a n b u l a gittiğinde torunu da al yanına törene onu da götür üniversiteden öğretmenleri izin verir aman unutma bu ağustostaki törene bende gelmek istiyorum ama ? s t a n b u l u görmek istemiyorum sebebinin sende biliyorsun çok istiyorsun ama ben gitmek istemiyorum” dedi büyük dayım üzüldü sustu “emrin olur annem” dedi ben merakımı yenemedim hala öyle “ne töreni dayı” dedim dayım bana baktı ağzını peçete ile sildi “ordu komutanı olacağım bu ağustosta Mehmet yarın köyden ayrılacağım şehirdeki komutanlığın uçağı ile gidiyorum” dedi vay be bir ordu komutanı benim dayım bu ciddiyet bu asalet bu tertip intizam ordu terbiyesiymiş meğer heyecanlanınca dağıtırdım kendimi ninem uzaklardaymışçasına sevinçle “nine dayım general olacak dayım ordu komutanı ” sevincime hepsi mutlu oldular yolculuk yarınaydı SEBAHATTİN araba ile uğraşıyordu herkes ona doğru bakınca “ağabey akşama kalmaz çalıştırırım yanına da sorun çıkartmaz” dedi yemek sonrası o arabayla ufak dayı ve ben akşam karanlığına kadar arabanın motoru ile boğuştuk yorgunduk ama başardık araba çalıştı köyü iki tur attık canavar olmuştu geçen koca kış yatan araba ancak yazları ninemin oğulları geldikçe evin badanası boyası tamirat ile uğraşıyorlarmış SEBAHATTİN inşaat ustasıymış MUSA MÜRSEL ALATTİN hepsi ? s t a n b u l da iş güç çocuklar okulda orası artık memleketleri olmuştu eh akşam olmuştu ninem bana bir dolap gösterdi silah ve teçhizatlarımı özenle bıraktım anahtarını yanıma aldım artık ben şatoya çıkmalıyım kahve hane boşalmıştı kahveci yerlere dökülen pislik ve gıybetleri salyaları süpürüyor yanı başındaki bakkal şehirden getirdiği tüplü ocakları buzdolaplarını bisikletlerini kapı önünden toparlıyordu az üstte meydanda sayılmayacak çeşme başında kadınlar striptiz mesaisini bırakmışlar kahve haneyi domalarak artık bombalamıyorlardı kimseler yok derken nadir iyi insanlardan çoban

Rıza'yı gördüm yaşlanmıştı "dostum merhaba nasılsın" dedim Rıza beni tanımamıştı "buyur bey" dedi iyice yaklaşıncaya "vay Mehmet nasılsın babam iyi misin ne zaman geldin ben seni niye görmedim ulan evimi biliyorsun insan bir haber vermez mi hayırsız" dedi tokalaştık ayak üstü sohbet başladı oradan şuradan laf diğerini aldı geldi konuştukça açıldık anlattık "görüşmek üzere yarın ne yapıyorsun Rıza artık tarla işi yok Alman ninemin çavuşu oldum yarın boştayım" dedim Rıza elinde kovalar vardı "Rıza yardım edeyim evine taşıyalım suyu" dedim Rıza "kovalar benim değil yaşlı bir teyze var ona su götürüyorum" dedi "ya Rıza elime yapışmaz ben sana yardım edeceğim beraber taşıyalım" dedimse Rıza temiz giyinmişsin çeşme mayısına basarsın kirlenmesin ben götürürüm yarına görüşelim" dediye o karanlıkta dediği gibi mayılara bastım yeni marka spor ayakkabılarımla ama olsun mavi cin pantolon ve tişörtüme kadar sıçramamıştı özenle kovaları doldurduk köyün daha aşağılarına doğru indik Rızanın evini geçtik çevresi işlemeli taş duvarlı kale kapılarında bile olmayan sayısız heykel ve çiçek motifli demir avlu kapısından girdik avluda köpek yoktu şaşırıyordum önümüzdeki kapıda taş duvarlarda işlemeliydi diğer evlerden çok farklı çevresinde üç evde birbirlerine benziyordu çatılı sanatsal ama daha eskiydi Rıza ses verdi "MERYEM ana ben Rıza" diyince meğer pencere perdesi arasında gözetleniyormuşuz kapıda sayısız kilitler şakırtı ile açıldı bu ne bu kadar tedbir uzun boylu kıvrıkcık beyaz saçlı gözlerinde gözlük ile bir kadın kapıyı açtı "Rıza sağ ol evladım bu adam kim" bana bakarak yaklaştı "hele ışığa bak yüzünü ışığa çevir" dedi "kimlerdesin" deyince Rızanın verdiği cevapla irkildi korktu "kara hacı" ismi namı gençliğinde daha fena

ir adamın ismi ile anılmam beni de rahatsız etmişti dev kadının ismini söyledi onun mu oğlu diye Rızaya soru için yönelince "hayır Meryem ana Ruhi yenin oğluyum" dedim Meryem ana "sen Mehmet misin" dedi bende "evet" dedim "yüce tanrım aslan olmuşsun senin doğumunu bilirim anneni bilirim hastalandığında ben sana baktım ben senin süt annemim" dedi "buyur gel içeri evladım Rıza sende gel oğlum" daveti ile eve girdik MERYEM ana arkadan sayısız kilitler artık ona alışkanlık yapmıştı kilitliyordu dar bir koridorda yürüdük biz susmuştuk tek konuşan su kovaları duvarla idi sağ tarafta geniş bir mutfak buzdolabı fırınına kadar eski bir binada yeni eşyalar az önce yenen yemek masa üstünde dolu tencere gel birader aç mısın diyordu gözüm yemekte ama onu tek bırakıp yandaki çok değerli mobilyalarla dolu televizyon kendince eğleniyordu yerde açık seccade duvarlarda çerçeveli fotoğraflar tek, tek bakıyordum Meryem ana "buyur oğlum otur" dedi Rıza oturdu ben ayakta gözlerim çerçeveli fotoğraflarda Meryem "ana çay koyayım içelim ha ne dersiniz" dedi Rıza ağzı kurumuş yorgundu "Meryem anne ben çay demlerim sen otur" dedi mutfığa rahat koltuktan kalkmayı erinerek kalkıp gitti ben fotoğraflardaydım duvar onlarla doluydu sanki bir sanat galerisi duvarıydı bir anda arkamdan Meryem anne "bu ufak amcam bu halam bu teyzem bu beyim memurluktan emekli Kamyoncu Ali'nin karısının teyzesi yedi yıl önce bize domuz muskası yaptı hangi tepelerde hangi sinde muskalar ben bilmiyorum karşı mahallede hırsız Hasan ve Kamyoncu Ali tanrı her ikisinden de sorsun o kaldıkları evlerde bizim bu Fransa da ki ablam bu torun bu kızım bu oğlum bu abisi bu rahip dedem" deyince Meryem anaya dönerek baktım birde yerdeki açık seccadeye "Mehmet oğlum ben Kara Papak'ım Hristiyan değil İslam'ım" dedi ellerini birbirine birleştirdi ben ne diyeceğimi merakı ile bana bakıyordu "sen benim süt annem sen benim Kara Papak annem sen beni küçükken hastalığımda bana bakan annem sen mübarek annem birbirimizden hiçbir farkımız yok burası da artık benim bir evim" dedim Meryem annem gözlerinden iki damla göz yaşını indi "tanrı seni korusun sağ ol asil evladım" dedi Rıza elinde tepsiyle çıkıp geldi "çay olana kadar yemek yiyelim Mehmet sende gel" dedi koltukları karşılıklı

yüzleştirdik sehpayı tam ortaya tepsiyi sırtına koyduk misafir seven sehpa hiç kıpırdamadan duruyordu yemekte tavuklu pilav yeşil fasulye vardı afiyet oldu bizlere Rıza bulaşıkları mutfığa götürdü az sonra bulaşıklar soğuk su ile çığlıklar atarak yıkıyordu “e Mehmet anlat oğlum nasılsın okul bitti koca adam oldun hangi üniversite de okuyorsun” heyecanı mutluluğ u gözlerinden okunuyordu bende mutlu olmuştum karşılıklı oturduk “ annem iyim tanrıya şükür okul bitikten sonra üniversite için kursa önümüzdeki kış gideceğim annem buraya gelmeyi ben hiç istemiyorum akrabalarım kötü insanlar maddiyatçı çorabıma kadar t e n e z ü l edenlerle o tepedeki uzun şatoda aynı çatı altında kalmayı hiç istemiyorum çocukken geldiğimde oyuncaklarımı yılışık Ahmet çalmıştı çantamdan yeminler etti şimdi oyuncaklarım o şatoda utanmazlar ama ne yaparsın tanrı sorsun soyduklarını bu yaşıma kadar haraca bağladılar tanrı sorsun Alman ninem beni onlardan kurtardı şimdi daha yeni onun yanından geliyorum onun çavuşu oldum şimdilik rahatım Meryem anne o muskaları arayalım aklımda annem babam yine tarlalarda peki annem sen daha önce neden gelmedin şimdi nasip oldu tanışmak annem ben senin bir evladınım aman çekinme” sohbet ortası Rıza çayları getirdi kristal bardak tavana monteli ahizeler altında gökkuşağın kışkırdıyordu odanın içerisi İKEA n ı n mükemmelliğ i ile doluydu Meryem süt annem “evladım tanışmayı tanrı bu güne yazmış kara hacı pek fena hele gençliğinde çok fesattı köyleri birbirine düşürür sonra karşılıklarına geçer çatışmalarını izlerdi sen benim Fransa'daki büyük oğlumla aynı yıl doğdunuz Halan seni cereyanda Nisan ayı daha karlıyken pencere önünde bırakmış o eğri boyunlu şeytan halan ben doğrusunu sonraları annene dedim onlarla kötü oldum o gün bu gün kapılarına varmam hastalandığında ben sana baktım çok güzel nurlu bir çocuktun” “anne zaten eğri boyunlu halamdan yer patatesi diğer halamdan da ne beklenebilirdi ki” çaylar üçü beşi geçmiş zaman ilerlemişti Fransa dan telefon geldi hal hatır haberleri ve selamlarını bizlere ilettiler bizlerden de Fransa ya Meryem anneyi artık daha fazla meşgul etmemeliydim ayaklandık hep beraber ayağ a kalktık artık gece gelmişti mübarek ellerinden öperek yanından ayrıldık birkaç adım Rızayla yürüdük her yer birkaç ev çatılı gökyüzü bir çuval yıldızla kendini süslüyordu konuşmuyorduk evlerin kimisi uykudaydı köpekler uluyor hırlıyor havlıyor arada birkaç el silah sesleri Alman ninem de yarın şehre gidiyor can sıkıntısı Rıza da yarın iş güç o da meşgul bende yorgunluk “Mehmet” dedi Rıza “Efendim Rıza” dedim “bak aşağıya şu evi gördün mü avlusunda koca bir çınar etrafındakiler ayın yapıyorlar gizli değil bu aleni gündüz tanrıya gece iblise tapınıyorlar ” Rıza sözünü bitirememişti dediğ i yer daha doğrusu bu köy bir derenin iki yanında kadın bacağ ı kadar kalın iki tepe üstündeydi kara hacının şatosu kadının mahreminde kilları andırıyor iki vadinin yukarıda birleştiğ i yerde idi biz burada sol bacağ ın üstündeydik sağ bacaktaki evleri net görüyorduk bu kadar ışık ve avcı ayı ile gündüz kadar her şey netti köyün tam ortasında çeşme gürültülü akıyor bakkal ve kahve hane ona sağ koldan sarılmış kutsal taş bina köy ışıkla kendini yıkıyordu aydınlıktan kaçanlar burada çoktu ve hepsi ayindeydi hepimizi kuşatmış orman karartılarla dolu bir sahne olmuştu orman içerisinde gündüz bile gözükmeyen mağarada ışık aman tanrım bu ışık mağara karşımda ve ışık Rıza başka bir yerdeydi ayinin yapıldığı eve bakıyordu gözleri ordaydı “Rıza bak mağarada birileri var” “Ne efendim” “Rıza sana diyorum ormandaki mağarada ışık var” Rıza umursuzca “aman” dedi bu mağaranın ne olduğunu o nereden bilecekti ama şu an çok geçti her şey saat kadar çok geçti Alman nineme gitmeliyim zaman ona da çok geçti ama yarın o da yok şehirden gelmesini bekleyeceğim kendimce konuşuyordum Rıza n ı n umursamadığı algılamadığı bu mağara ve oradaki ışık mağaradan yükselen dev çamların üstünde oluşan kara bulut normal değildi Rıza y

a göre mağarada yanan ateşin dumanıydı ama bu bir ateş dumanı değildi canlı birini saklıyordu içinde salınıyor dönüyor aşağıdaki evde yapılan ayın onu çağırıyordu peki ama o neydi bir oraya bir aşağıya bakarak kendimce konuşarak Rızanın evinin kapısına kadar varmıştık kapıda Rızanın karısı çocukları ve birde bir başka kadın vardı Rıza "Hanım niye kapıda bekliyorsunuz" dedi hanımına sonra unuttuğu aklına gelmişti unuttuğu eve gelen misafir di "kusuruma bakma inan unuttum seni " dedi bana dönerek "Mehmet senin altındaki komşun yolun üstünde bırakır mısın" dedi Rızanın sözüne önce bir sessizlik çöktü sonrada gülüştüler Rıza da güldü "Rıza yarın nerdesin" dedim Rıza "koyunların aşıları için şehirden veteriner getireceğim yayladan koyunları toplamaya bana yardım eder misin gel istersen beraber gidelim" dedi ben sabah erkenden kalkmak istemiyordum yarım ağız "söz vermeyeyim gelmek isterim" dedim "haydi iyi geceler" karşılıklı dedik ten sonra peşime bir karartıda takıldı yürüyorduk ben durunca o da duruyor bana yaklaşıyor mesafeyi koruyordu sonraları sağ uzağıma sol uzağıma yer değiştiriyor hem korkutuyor hem de canım sıkılmıştı ellerini göğsünde iliklemiş yere bakarak yürüyordu ay ışığı iyi olsa da yüzünü görememiştim dar duvarlarla çevrili kestirmelerden ağaç yaprakları üstünden yerdeki taşlarla tökezleyerek ama hiçbir kelime etmeyen karartı şimdide önümden yol alıyordu hiç kimse yoktu etrafımda o ve ben vardım şu köşeye çeksem ama bu kimdi neyin nesiydi benimki kanal arayan arabanın otomatik anteni olmuş bir uzuyor bir kısalıyordu sonra yavaşladı neden acaba bayağı yaklaştı eğildi birden bire ayakkabılarını bağlaması bayağı uzun sürdü benim anten kanalını az kalacaktı bulmaya tam karşı karşıyaydı ellerim her iki kalçasına mili metrik ve benimki tam kapısına o da mili metrik heyecanlanıyordum etrafıma bakıyordum kafamı bir o yana bir bu yana kalbim kadar hızlı hareket ettiriyordum bu pozisyonu bir gören olmasın o an ani den doğrulunca ellerim ve antenim ona dokundu ama o hiçbir şey söylemedi ama hiç kalbim harama el atan hırsızın kalbi kadar hızlıydı hiçbir şey olmamışçasına yutkundum ateş bastı bu kimdi bu açlığı bununla doyursam ama bu kimdi sağıma yakın yanaşınca kızmıştır ama söylemiyor diyordum kendimce o mağara, aşağı d a k i ayın dumana saklanan hepsinin canı cehenneme elleri artık göğsünde değildi başındakini düzeltiyor kollarını yürürken sallıyordu sol eli tam antenime geldi biraz ben uzaklaşınca o da bana doğru yanaştı bu bir tesadüf el çapması değildi avuçlamaktı kim bilir evi belirince hızlandı avlunun kapısını açtı kapıdaki köpeğe kızdı sonra ardına bakmadan kapattı ben ağaçların iki koldan karşılıklı nöbet tuttuğu yoldan devam ettim karartı halindeydi aşağılardan şato şimdi iyice irileşiyor büyüyor bu yaşımda bile hatırlamak istemiyorum iğrenç mahluklarla dolu bu şatoda bizim ne işimiz vardı her yaz ameleliğe ne mecburduk kara hacı patron psikopat İsmail yılışık Ahmet eğri boyun ve yer faresi halalar daha ne diyeyim cehennem yaratıkları ile dolu dinleri adlarında yalnızca o kalmış ama içlerinde kendileri kadar karanlık kuyulardan derin iğrençlik kahpelik adilik saklıyordu onlar ve bu ev demiyorum canavar ini kara kambur kadın bu saatte yine seansını yapıyordu ah tanrım bomba hazırlayan teröristin elinde bu yaptığı büyüü bu bombayı bir gün onun elinde patlatsana kapıdan dışarıya kadar ışıklarla fırlıyordu tekrarladığı tilsimler ve sözler ah tanrım doğdum bunlara yem ettin beni sonrada diğer zalimlere geleceğim kaderim karartılar işsiz eşsiz kaldım ve o zalimler senin sayende zafere kavuştular hani dersin sen zalimdin kötüydün inan tanrım bu ancak yalan derdim bu yaşıma kadar herkesten dayak yedim ellerimin bağlandığını sen görürken sende göz yumman sende o zalimler kadar zalim sin benim gözümde senden her zaman korktum hırsızlık yapmadım büyü yapmadım can yakmadım senin adını ağızlarından düşürmeyenler işçi hakkını gasp edenler o patronlar senin kadar dürüstünü hiç

görmedim dediler kul hakkı ile dolu kasalarını haram akan paralarının bekçiliğini yaptırıldılar akrabalar ellerimizden üstümüzden çorabımı oyuncaklarımı dahi çaldılar her yaz amellik yaptırıldılar ah zalim kaderi yaratan zalim olan tanrım ben hiç hakketmedim bu sınavsa sınavdan kaldım düşmanlar kıçlarına kına yakınlılar kızgınlığımı kime adamın anasını siken kadı kimi kime şikayet edeceğim peygambere acımayan tanrı ben de kim oluyorum zalim yine büyü yapıyordu tandır damı meşguldü yardımcıları eğri boyun ve yer faresi halalar alayına lanet olsun din mi iman mı onlar da ne benim gördüğüm mü gerçeği cin taifesi kendimi tanrının yerine koymuş insanlarla kaderleri ile tanrı yazgısını tanrının gözüne baka, baka değiştirenler çoğunluk bunlar dinleri bu inançları bu tanrıları bu eh canım sıkıldı şatonun diğer kapısından süzülerek girdim peri kızı benim sıkıntıma üzüldü ama o ve ben acizdik zalimler ve düşmanlar ise kuvvetliydi ve çoktu düşünüyordum yatağıma uzandım ama uyku kaçmıştı kısırak dolu dizgin uyku diyarına kalktım pencereye yanaştım dışarısoğuktu camda nefesim resim çiziyordu buz beyazı tek neşeli üstünde gülen resim olan tişörtüm d ü ben daha onu tişörtümü çıkartmamıştım sıkıntı ve ter yapışmıştı eşofmanım dışarıda topladığı tozu ve toprağını yere silkeliyordu sabaha daha çok vardı ay alabildiği kadar karanlığı aydınlatıyordu avcılar avında son nefeslerini veren avların çığlıkları ormandan yankılanıyordu kara duman içerisinden ayaklanan kara dumanın içinden gizlenen kıvılcımlarla öfkesini saçan bir canavar ben aciz cahil ama savaş pek yakın hissediyordum ilk kez peri kızı tek girdi yatağa sevişmeyi kadını seven benim canım sıkılıyordu onu tek bıraktım yatakta ve düşünüyordum insan görünümlü vahşilere bakıyordum ayın ağacın altında çullar çaputlar dalgalanırken dallarda kurbanlar tavuk koyun kanları köklerine akıtılıyordu hani y a bu din hani y a kutsal bina y a bu cinlere adak adayan insanlar ay bile küstü aydınlığını kızıla bürüdü o dahi isyan etti alttakilere kasvet esinti ve soğuk meydan cinlerindi ormandan aşağıya yılanlar belirdi kara kıvrım, kıvrım su kadar hızlı aşağılara evlere inmeye başladı penceremin önünden de sayısız yılanlar aktı duvarlara duvar diplerine savaş başladı.....

DUL

Korkuyordum savaş korkunçtu korumalıydım ince narin kadınımı yanına uzandım sarıldım arkasından kollunu omzunu öptüm sarıldım ona sıkıca sabah kısa zamana kalmıştı uyudum o gidene kadar tek kalktım traktör sesine ama patronum psikopat İsmail'in değildi onun traktörünün sesini tanırdım kimdi yarım açılan gözlerim dışarıdan gelen ışıktan acıdı gözlerimi iyice kısıtım perdeyi araladım Rızayı görememiştim ama sesini tanıdım "Mehmet" diyordu Rıza sabahın ilk saatinde pencereyi araladım "tamam Rıza geldim" dedim iki parça elbisemi, tişörtümü ve eşofmanımı odanın her bir köşesinde saklambaç oynarken buldum uykulu giydim sabahın soğuğu uykumu dondurdu "üstüne bir şey giy" dedi Rıza benim amacım bir bahane bulup Rızayı göndermekti dışarıya yürürken traktörün arkasında römorkta bir hareket gördüm merak bu y a üstü brandalı römorka yaklaştım karanlık daha bu baranda ile üstü kapalı römorktan çıkmamıştı gözlerimi iyice açarak bakınca iki kadını gördüm üstlerini battaniye ile örtmüş sadece kafaları dışarıdaydı ve olanca merakla bakan gözleri bana idi Rıza konuşuyordu ama dinleyen kim karşılarında ben vardım yirmilik erkek graniti tek atışta delecek erkek ben, soğuk ise ağızma sıçıyordu "devam et Rıza" dedim ve römorka atladım kısa kollu tişört ve soğuk kadınların uzağında çöktüm buz soğuğu römorkun tahtaları aletimi dondurmuştu

ağlayacaktım soğuktan traktör hareket ettikten sonra hızlandıkça o soğuk ne erkeklik nede bende hiçbir şey kalmamıştı aletim bile ufalmıştı kadınlar bana bakıyorlar sonrada birbirlerine ta arkada bir köşe onun diğer köşe diğerinin di ben mi rüzgarın kollarındaydım inceden bir ses duydum “gel” dedi umursamıyor yolun kısa olması için dua ediyor Rızanın baba annesinden başlamıştım teyzelerine kadar gelmiştim hızlı küfürlerimi sıralıyordum umursamasızcasına duymazlıktan gelmişçesine öylesine yan baktım “gel üşüme Mehmet” adımı söyleyince ayağa kalkmaya çalışıyordum ama donmuştum düşe kalka ayağa kalktım battaniyenin bir ucunu aldım üstüme sıcak kadın kokusu alınca hani sen donmuştun ah bu erkeklik son nefesinde bile kadın kokusuna baş kaldırırsın battaniyeye sarıldım saldırdım battaniyeye donuyordum şaşırmıştı battaniyenin diğer ucundaki kadın şaşkın bakışları gülümsüyordu diğer kadın ise beni onun kadar umursamıyordu “ısındın mı Mehmet” dedi “evet” dedim “beni tanıdın mı” dedi ben ise “hayır” dedim “iyice bak hadi” dedi ayağa katlı eğildi ayakbalarının bağcıklarına bana bakarak “şimdi tanıdın mı ” “evet şimdi tanıdım” dedim sonra keyifli bir gülümsemeye kalçasını savurdu kadını tek hareket battaniyenin altına girdi başında renkli bir örtü el örme yelek gömlek beyaz eteklik beyaz ayaklarında lastik ama bağcık o yoktu gözleri oldukça iriydi kalın bir sesi vardı ağız oldukça büyüktü hiç de güzel değildi ama gençti genç bir kadın d ı dünya kuruldu yakın dır yıkılacak şu kadınları bir çözen var mı bilmiyorum “okuyor musun” “hayır” “ne mezunusun” “lise” “üniversite” “dershaneye gideceğim” “kaç yaşındasın” “yirmi” “evli misin” “hayır” seri sıralıyordu sorularını gözlerinden belli hınzır şeytansı zeka saçıyordu gözlerinden aptal değildi ayaklarını uzattı çaprazdan bacaklarımın üstünden aşırı şimdi sorular bendeydi şarjörü doldurdum “sen okuyor musun” “hayır evlendirdiler beni bir piç l e n ” “kocan” “gurbette piç ” “Rızayı nerden tanıyorsun” “kışkandın mı” “hayır neden” “niye soruyorsun” “öylesine” “güzel miyim” “hayır” “y a sen beni nasıl hiç duymadın mı” “hayır” “ben senin altındaki komşun” gülüyordu kesik bakıyordu lafı nereye çekiyordu yanındaki kadına baktım o umursamıyordu laf nereye gelmişti o diğer kadın dinlemiyordu bile ama o hınzır az değildi o umursamıyorsa ben de umursamıyordum “adın ne” “söylemem ismimi” asfalta çıkmıştık arkamızdan otobüsler otomobiller ve içerisindekilerin gözleri bize bakıyordu kafes içindeki maymun hissi uyanmıştı bende “ay” dedi battaniyeyi başına çekti battaniyenin altında yok oldu delilerin içine düşmüştüm elleri hissettim üstümde ben ise ilk kez direniyordum tam karşımdaki vardı bu, bu bana ne yapıyordu arkadan gelen arabalar ter bastı battaniyenin altında bir şeytan vardı gülüyor kahkaha atıyor oyun oynuyordu benimle tam karşımdaki kadın iğrenç bir gülümsemesi normal değildi bu, bu da bu da o oynak elleri yakaladım şimdi battaniyenin altındaki benim ciddiyetime yakayı ele vermişti yan döndüm iyice uzandım tam köşeye sıkıştırdım kahkahası az kalsın traktörün sesini bastıracaktı Rıza duymamalıydı kahkaha atmaktan battaniyenin altındakinin gücü kalmamıştı kalçasını kucağıma aldım o ise denk getirmiyordu kuru alınca acıdı suyu hemen geldi önce içinde birkaç saniye bıraktım ileri, ileri iniltiyi alınca başladım tam karşımdaki kadın ise ellerini çırpıyor kahkaha atıyordu ıslak namluyu çıkartıp battaniyeye ateş ettim takatimin son merhalesi ile onu da bıraktım o da yığılıp kaldı derin soluk alıyordum battaniyenin altındaki de ondan ses yoktu doğrulup oturdum başımın hemen yanından saç baş karışmış ağızının kenarından akan su ile genç kadın belirdi soluk, soluğa kalmıştı konuşmaya çalışıyor ama kelimeleri geveliyordu gülmeye çalışıyordu eli ile anteni tuttu acıyordu anteni sıkıyordu deli kız battaniyeyi birden açtı “mala bak abla mala” dedi ve sallamaya başladı battaniyeyi zor örttüm o ise gülüyordu “sen ancak cinlere ver” gülen kadın bana kızgın baktı bir tekme attı bacağıma “pis herif” dedi

battaniyenin diğ er ucuna eski yerine gitti battaniyenin altından altını dü zeltti ayaklarını karnına çekti pis, pis bakmaya başladı konuşmuyordu konuşmadık diğ er kadın memesinin birini açtı kucağından bir kundak çıkarttı emzirmeye başladı memesinden süt geliyordu ama kundakta onun gördüğü bir oyuncak değ ildi bir cin bebeğ i idi cinsi idi onunla konuşuyordu diğ er kadın ise acıyarak bakıyordu ablasına o ve ben ona bakıyorduk onun gördüğü bir plastik bebektir ama o plastik bebek olarak gözlere görünen cinsi idi ama ben onu kurtaramazdım o artık cinin kadınıydı yorgunluk bende kalmamıştı hava ısınmıştı battaniyeler bel hizasına kadar indi ben ise tekrar istiyordum onu ikna etmeliydim ama nasıl sağ ayağ ımı iyice uzattım orasına parmağ ıyla dokununca bana baktı ben yılık gülmeye başladım dokunmayı ilerletip baş parmağ ım kendini iyice yaymış sulu iki dudağ ının arasındaydı bana baktı “yol bitmek üzere ş imdi olmaz” sözü bitmemişti bile traktör durdu ben toparlandım ama açtım her zamanki gibi diğ erik tabakları yalamayı severim hiçbir şey olmamışçasına onun kadar yapamadım o sanki hiç beni tanıyamıyordu en son ben indim deli kadın ise oyuncak ile oynuyor diğ er kadın onu kolun dan tutuyor yol gösteriyordu bende indim yayla dedikleri yere koyun pisliğ inin kokusu genzi yakıyordu derme çatma ağ açlarla ç it olarak çevrilmiş adamdan iri köpekler volta atıyor yumak, yumak koyunlar yol vermiyordu ormanın az iç erisinde asfaltın hemen üstünde ydi Rıza önde kadınlar onun arkasında ben en arkada ilerdeki barakaya yürümeye başladık burnuma ç ayın kokusu demliğ in fokurtusu geliyordu koyun melemeleri bende isterim diyordu kalbime yine dü ştü çaya muhtaç olduğ um kadar dudaklarım muhtaçtı ama hiç ama hiçbir zaman tadına bakamayacağ ım ah Arara tın o kadını o dudaklar o kömür karası saçların altında bana bakan kara kuyulardan derin gece karası gözler ah tanırım Arara tın çölünde gösterdin bana o kızı vermedin bedevinin giremediğ i serap oldu ettin bana yürüyordum ama kalbim ta uzaklarda yürüyordum yumuşak bulutlarda koyunlar yumak, yumak öbek, öbek rengarenk saf ve masum y a keçiler hepsi annesinin gözleri fedai köpeklere bizi işaret ediyordu iğ renç usta baş ı ispiyonu ediyordu sonbahara yakın zaman sıcak eskisi kadar yakmıyordu gözlerimi barakaya yakın olmalıydım o kadını unutmak için kaç kadın tadı olmalıydı dudaklarımda Rıza kadınları öce buyur etti sonrada beni ç ayın baş ında bir adam vardı saç sakal karışmış etrafında ağ aç parçalarından derme çatma masa sandalye naylon çatı ile desteklemiş korkma altında arkada ben varım diyordu birde kap kara saç ağ aç sobası o kendi aleminde yanıyordu Rıza “merhaba baba” dedi bıyıklarının altında gözükmeyen dudaklarından adamda “merhaba Rıza hoş geldin kızım sandalye getir masaya sen ablanla tepsiye koy erzakını ablanla yerde ye hoş geldin Mehmet” dedi bana ellini uzattı tokalaştık Rıza ben daha sormadan “senden bahsetmiştim Mehmet sen burada çok konuşuluyorsun” dedi ş aşırmamıştım insanların bakışlarından anlıyordum yaş ıtlarımın kıskanç bakışları beni rahatsız ediyordu ama kadınların parmaklarını emerek bakışları hoşuma gidiyordu “hoş bulduk ağ abey” dedim tahta sandalyeye iliştim yaş ılı adam başladı konuşmaya ş arki söylüyor sandım bu kadar kafiyeli sözcük bulunur mu mevzu koyunlar ve zamanında gelmeyen veteriner “Rıza hani veteriner bak az sonra öğ len olacak” Rıza cep telefonunu çıkarttı elinde evirip çeviriyordu bir telefona birde yaş ılı adama bakarak konuştu “baba ş arjı bitmiş ulaşamadım veterinerin kabahati yok büt ün eş eklik bende” dedi yaş ılı adam sinirlendi ortaya birisi konuşunca büt ün baş lar köş eye döndü “baba benim cep ten ara” dedi ve kalkıp yanıma geldi elinden almak istemedim o hınzır bana vermedi bu sefer ah almalıyım kaydetmeliyim onu telefonuma peri kızı etli terli kadın tadı vermiyordu hayalet sismekten artık bıkmış tım yaş ılı adam ç aydanlığı bıraktı sofrada peynir yumurta podyum yürüyüş ü yapıyordu ekmek ise hala ateş liydi

ama ben açtım her şeye kadına ve çaya “alo la Hasan ben Mehmet ulan ayı Mehmet yavrum yayladayım koyunlar yok oğlum bir şeyleri yok kene var siktiğim keneleri gökten yağıyor hani ilaçlayacaktın oğlum parası ile değimli siktirme şimdi bak bekliyorum l a n gel işte ayar etme beni hadi” dedi vay sik havalarda uçuşuyor kadında var benim cesaretim iyice geldi bana telefonu masaya bırakınca benim gözüm masada o kadının telefonunda yanımdaki hınzır az değil yanımda duruyor ama sert bacağı, bacağıma yaslamıştı elimi atmak mı bu çılgınlık olurdu devlet savaşlarında kullanılan strateji bu hınzırın kullandıkları yanında ilk okul dersi kadar kalırdı hınzır kokluyordu beni o bendeydi o da istiyordu ama oynamayı seviyordu yavaşça terlettiği bacağımdan dokunmasını bıraktı geriye yürüdü yavaşça oynasa oyun ben hazırdım o hınzır sertti psikopattı yerim onun psikopatlığını yaşlı adam başlamıştı bir küfür arkasına bir lokma bir küfür arkasına çayı devirmeye ben küfür etmiyordum peyniri ekmeğe sarıp arkasından çayı gömüyordum mideme son yudumda soluğuma çayda daldı arkamdan deli kadın kah kasına yaşlı adam ayağa kalkınca o daha tam doğrulmadan ablasını dışarı çıkarttı kolundan çekiştirerek yaşlı adam masadaki telefonu fırlatınca peşinden ve bir ton küfürle numara almak hayal oldu yine ben sıkılmaya başladım “özür diliyorum Mehmet küfürlü konuşurum din iman sabır kalmadı y a bu benim büyük kızım bankada müdürdü şirkete bahçıvan aldı un falı bir adamı oda benim kızımı bak ne hale getirdi önce kendisi kullandı kocasından a y ı r d ı sonrada cinine sattı kucağında plastik bir bebek ah kalbim sıkışıyor ufağını bir hayırsıza verdim oda yıllar oldu çekti gitti ben arkeologum Mehmet yıllarca okyanusun ötesinde çalıştım keşke gelmeseydim bunlar başıma gelmezdi orda olsaydım ufağın üniversitesini bitirtir meslek edindirirdim şu halime bak o kadar oku yaptığım işte bu” hızlı kalktı ama yavaş oturdu saç sakal kar

şmiş yaşadığı hayat kadar karışık belinden yeni yirmi mermilik beratta y ı çıkarttı “silahımı bazen kendime doğrultuyorum isyan ede, ede zaten cehennem gideceğim karım da yok ama kızlarım için savaşıyorum hayat ile vücudum artık direnemiyor kalbim sızlıyor ” başını sallıyordu “kaderimi tanrı yazmış lanet olsun şu yaşıma kadar kimse Mehmet ten zarar gördüm diyemez arkeolog Mehmet oldu burada ayı Mehmet lanet bir kader ” sözünü tamamlamadı kızgındı çünkü o kötü değildi iyi adamdı ve yaratıldığında kötü yazgısı tanrı yazmıştı tanrı vebal almaz tanrı kabahati yüklenmez onun kızı da benim gibi düğümlere okuyanların gazabına gelmişti kızına tespihe sayarak okunup düğüm atılmıştı lanet tanrıya mı yoksa hacı ? y ş e yemi yoksa her ikisine mi birisi yapan diğeri göz yuman din tarihinde bir peygamberi çok takdir ediyorum Hazreti İbrahim i tanrı yarattığı alemleri gezdirirken tanrının kendi teklik egosu ile böbürlenip İbrahim kuluna zalim kullarının yaptıkları tespih düğümlerini de gösterdi kara domuz kılılı Hacı ? y ş e benim tanıdığım o, o ve benzerlerini gören İbrahim peygamber tek olan tanrıya dikildi tanrıya o onun nezrinde bir damla kadar olmasa da o tanrıya dikildi tanrının Hacı ? y ş e benzeri tespihe okuyanları görünce beddua etti tanrı bir söz vermişti ona bütün dualarını kabul edeceğine dair o kötü domuz kadar boyu ile ? y ş e helak oldu bir iki asla affetmiyordu kötü insanları İbrahim, tanrı bütün egolu sesi ile “ey İbrahim artık yeter onlardan iyi kullar yaratacaktım” dedi kader işte bu hiçbir kişiye hesap vermeyecek olan bir tanrının elindeyiz o tek o güçlü ve o tehlikeli bizler onun yarattığı sahnenin yarattığı oyuncularını “bizler baştan belli senaryonun oyuncularınız Mehmet abı” dedim birden bana baktı Mehmet abı eline aldığı sigarasının birisini bana uzattı ama beklemiyordu almayacağımı ve almadım sigarayı paketi masaya attı Rıza hırsız kedi çevikliğinde bir tek aldı iki köz oluştu ağızlarında ve benim konuşmamı dinliyordu “bizler baştan belli senaryonun oyuncularınız” tekrarlardım “doğru”

“doğru” cevabı karşılıklı geldi son hızla bir arabanın sesi geldi toz toprak ve keneler tozla paraşütlerini arka arkaya açarak koyunlara mütemadiyen kana hücum ediyor siyah noktalar halinde arabanın tozuna kapılıp geliyordu koyunlar kaçışmaya dev köpekler saldırmaya başlayınca keçiler olayı uzaktan seyre koyuldu Rıza araba ile köpekleri a y ı r ı n c a veteriner Hasan geldiğini Mehmet abı n i n “Hasan ancak geldi” dediğinde anladım koyulduk yola kadınlar köşede dış duvar dibinde öylece bakıyorlardı arabadan zayıf bir adam indi önce Rızayla tokalaştı “selam Rıza” dedi Rızanın omzundan “o Mehmet amca selam kusura bakma işler çok keneler istilası yetişemiyorum” “la Hasan gelmeseydin ben gelecektim” “amca gerçekten keneler istila etti her yerdeler sprej kene zehrini getirdim bu yeni çıktı ithal maskeler bagajda Rıza bagaj açık takalım işimize bakalım” Rıza bagaja yöneldi Mehmet amca ve ben Hasanın getirdiği poşete bakmaya başladık ithal kene zehirleri Musa n ı n adamlarının ürettikleri idi “amca yanındaki kim” “adamım adaşım” “hoş geldin kardeş” “sende hoş geldin Hasan” dedim akşam olmuştu ayrıları yudumlarken koyunlar ellerinde içki şişeleri ile sallanan sarhoşlardan daha sarhoş olmuşlardı yünlerinden her yerlerinden keneler kaçıyorlardı Rıza gülüyordu koyunların hallerine Mehmet amca “la Hasan borcum ne kadar Rızanın koyunlarının hesabını da kat bana” Rıza “yok amca” dediyse de “sus sen Hasan ne kadar borcum” Hasan ı n gözleri parladı yayıldığı sandalyede toparlandı “dolar isterim amca” “tamam oğlum” “500 dolar” “tamam” dedi ellerini saçına sakalına sürdü cebinden bir demet dünyanın en değerli yeşillerinden bir demet çıkarttı bir iki üç dört beş sayıyordum Hasanda sayıyordu içimizde en mutlu Hasandı Hasan mutlu olmuştu parayı aldı “teşekkürler amca ne zaman olursa emrindeyim ” dedi “Hasan koyunları römorka dolduralım sen beni kızlarımı eve bırak” dedi “tamam amca” dedi Hasan gazı almıştı içimizde en çok o koyunları toplayıp römorka o doldurdu keçiler ise Rızadan kaçamadı Hasanın arabasına hınzır ve ablası arka koltuğa oturdu Mehmet amca Hasanın yanına koyuldu “görüşmek üzere iyi akşamlar” sözlerini koro halinde söyledik o kadar kalabalığın arasında öyle bir zaman aralığında bana öpücük attı kimse farkına varamamıştı o kalabalıkta o ve ben vardık zaman ı durdurmuştu hınzır kadın Rıza ve ben giden arabanın ışıklarını seyrediyorduk bizimde gitme zamanı gelmişti bir an durakaldım gözlerime inanamıyordum “baron” dedim o iri köpeklerin arasında benim köpeğim baronu görmüşüm heybetli delikanlı yiğit kalın boyunlu “Mehmet o baronun yavrusu seni tanımıyor yaklaşma” dedi Rıza “peki Rıza Baron” “Mehmet Baron çok yaşlıydı kurtlar onu ” dedi anlamıştım traktöre bindik yavaş takar,tukur yola koyulduk arkamızda önümüzde koca köpekler dillerini havlu olarak kullanıp terlerini siliyor bir yandan da koşmaya devam ediyorlardı asfaltın kıyısından yol alıp köyün yoluna hemen saptık soğuk rüzgar geceyi de taşıdı orman yanı başımızda kendince konuşuyordu ağaç dallarında bağlı niyet çulları diplerindeki iblislere şamar atarak dalgalanıyordu traktörün farının ışığından tilkiler tavşanlar bir, bir sobeleniyor arkamızdan gelen köpekler onları ağızlarında taşıyorlardı köye yaklaşırken köyden gelen sesler traktörün sesini bastırınca durduk köpekler ise çok geride durmuştu Rıza bana ben Rıza y a bakıyorduk ama ne olup bitiyor ne ben nede Rıza bilemiyorduk Rıza traktörden aşağıya indi cep telefonunu eline aldı ama bataryası bitikti benim cep telefonum karanlıkta tek ışıyandı “Mehmet 05” numarayı ezberinden söylüyordu ben ona yetişemiyor tekrar ettiriyordum ceviri sesi ile devletin dinlemesine benzer birisi dinlemeye aldı bizi Rızaya verdim “alo Mehmet abı alo” sonra bana uzattı telefon dinleniyordu bir anda karşı taraf engellendi Rıza korkmuştu ve sinirliydi köyün girişinden bize doğru gelenleri görünce iyice telaş etmeye başladı köpekleri çağırdı karşımızdan bize doğru gelenlere saldırtacaktı köpekler Rızanın çağırısına gelmediler köpekler bu yoldan gitmek istemiyordu köyün etrafından bir

yolu takip ediyorlardı Rıza kömür karası olmuş anızı yakılmış tarlaya soktu bizi traktör köpekleri takip ediyordu koyunlar dan ses seda yoktu ormana daldık köpekler bizi safar mıydı acaba yok olamaz satmaz bizi ama bu iz bizi mağaraya götürüyordu o dün gece tepesinde duman olan mağara köpekler bizi satıyor olmalı ama sesler çığlıklar ve silah sesleri köyden geliyordu mağaranın olduğu bu yerde sessizlik suskunluk küskünlük vardı başladık bu noktadan sonra geri dönüş yoktu far ışığı mağara ağızını aydınlatıyordu dünden yanan ışık hala vardı ama gözükken kimse ve benim silahım yanımda yoktu Rıza durdu onun gördükleri vardı bende görünce önce cüce sandım saydık yetmiş tane ölü sakallı bebekler “Dul kadının mağarası” dedi Rıza “kim” dedim Rıza bana döndü “Dul kadının mağarası toplamaya geldi” dedi Rıza “oğlum, oğlum” dedi ve nerdeyse beni bu uğursuz yerde bırakacaktı tam gaz köye girdik duvarlara kaçısan kara gölgeleri gördükçe daha da endişelendi vitesi sona aldı avluya dalarcasına girdi sert firen ile atladi traktörü ben durdurum koşarak eve girdi koyunlar römorkta odun istifi olmuştu köpekler ise gelmemişti bende indim önce Rızanın ismini sessiz sonrada sesli “Rıza” diyordum ve evinin kapısına iyice yaklaştım içerden boğuşma sesine ben daldım yerde bir kadın boylu boyunca uzanmış bacaklarının arasında bir cüce ona arkadan sarılmış Rıza bağırtilar etrafta dönen kucağında yeni doğmuş bebeği tutan bir kadın gördüm kutsal kitaptaki kutsal sözleri haykırmaya başladım Rıza sırt üstü yuvarlandı ne kadın ne cüce nede bebek rüyamıydı ama değil şimdi yoktular Rızanın hamile olan eşinin karnındaki bebek o da yoktu Rızayı ve karısını bıraktım dışarıya çıktım peşlerinden ama nereye geri dönünce Rıza karısını kucağına almış koşuyordu bende peşinden Alman nineme doğru yolunu doğrulttu o yıl yıldızların simetrisindeki yıl olan bu yılın gebeleri Alman ninemin evine toplanmıştı hepside karınlarındakini çaldırtmıştı hepside ağlıyordu Alman ninem doktorluğunda eli hızlıydı beni görünce emirlerini peşin veriyordu sabaha kadar evde tam altmış sekiz kadın vardı sabah kızılı köye yeniden doğmuştu “yetmiş olmamış” dedi Alman ninem “bu gece de gelecek” dedi etrafına bakarak sabah öğlene kadar herkes uykuluydu ama iki gebe uyumuyordu ve tuvalete gitmiyordu ikinci gecede köy kalabalıktı ama iki gebe yine uyumamıştı ve tuvalete gitmemişti t a k i a b d e s t l e r i bozuluncaya kadar o an evlerine dul kadın ve cüceleri ile doldu ama alamadı Alman ninemden üçüncü gün gecesi Alman ninemin elinde doğum olmuştu iki gebe kadın üçüncü gün yinede uyumamıştı ama dul kadın yetmiş bebek istiyordu yedi geceye daha zaman vardı ve yedi gece sonunda yetmiş bebek bulamazsa helak olacağını herkes biliyordu ama o bir su ciniydi her dönem bereket olsun diye ona adak adayan bu insanlar bu dönem bebek için geleceğini nereden bilebilirlerdi ki oh olsun bunlara yağmur su için şimdi bebeklerini vermek zorunda kaldılar eve daha uğramamıştım evde doğum yapanların yanındaydık ben ve Alman ninem evdeydik ve televizyon izliyorduk benim tanımadığım ama Alman ninemin tanıdığı bu insanların evinde televizyonda bir kadının görüntüsü belirdi “sarı dışarı çık” diyordu cep telefonum peşi sıra aranıyordu telefonda yine o kadın “sarıya söyle dışarıda bekliyorum dışarı çıksın” diyordu bu devletin adamı değildi demek ki bizi dinleyen dul kadını tanımadığım doğum yapmış gebe kadının devamlı yanında kutsal kitabı okuyan başka bir kadın sesi durmaksızın geliyordu kocası o yorulunca devam ediyordu yerde nöbetleşe yemek yedileri tepsiden nöbetlerine sadık oldukları anlıyordum evde İKEA dan aldıkları müthiş mobilyalar vardı ama gördüğüm hepsi uykusuzdu Alman ninem dışarı çıkmaya karar verdi ama benim bu odada kalmamı istedi dışarı çıkınca ben onu pencereden takip ettim Alman ninemin tam karşısına dönerek bir hortum yanaştı ve toz toprağı evin içerisine kadar yaydı İKEA n ı n mobilyaları bu tozda bile hala muhteşemdi sessizce konuşmaları bağışmaya başlayınca

konuşulanları anladım “karışma sarı işime karışma” “defol buralardan sana bebek yok güzelliğin için kullanacağın bebek yok artık defol dul kaltak ” “define vereyim ha ne dersin zengin ol toprağın altında kalmasın sana vereyim” dedi dul kadın “istemiyorum” “bak torunların var beni kızdırma bulurum onları buldurturum” “elinden geleni ardına koyma” ninem sözünü tam bitirmişti ki taşlanmaya başladı ninem sırtına değen taşlardan zor kaçtı evin içersine taşlanıyorduk ama içeriden kutsal kitaptan okunan sesler yere inmiş pencereden dışarıya yayılınca taşlanma durdu diller damaklar kurudu sesler az sonra o da durdu yorgun kalktı okuyan kadın damat uyumuştı kadının yanında yorgun kalktı okuyan ve yerdeki sofrayı toplamaya başladı beşikte ağlama o da durmuştu sofraya bezini pencereye çıkarttı ve sallayınca dışarıya doğru nimet kırıntılarıyla birlikte bebekte dulun kucağına düştü “tuvaletten de alırım sofradan da alırım gebenin karnından da alırım” kahkahalar atarak uçtu dul kadın ardında uyuyanları bırakarak dul kadın sayıyı yetmiş etmiş diğer gebenin bebeğine karşılık bebeğin beş çocuklu babasına define haritası karşılığında

YILIŞIK AHMET

Tanrının kaleme yazdığı yazılmış bir kader üzerine doğdum kader ve akrabaları seçme şansım olmadı senin gibi

Kimi insanların kafaları şeytanlığa fitneye kiminin matematiğe çalışır rüzgarlar bu gün soğuk esti ve yağmur yükü ile bulutlar ardından devletin sarı arabası hasat zamanı geldi alışmış kudurmuştan beterdir devletin sarı arabasından dev kadın İbrahim ve yılışik Ahmet şeytanın üç atlısı çıka geldiler hasat iyi idi tahıllar satılmış kara Hacı dolarları desteliyordu devletten de fakirlik yardımı kömür yardımı yeşil kartının zamanını tazelemişti yetim hakkını nasıl öder bu benim sorunum değildi o ise oralı bile değildi her zamanki yerinde sırt üstü peşin satanlardan rahata ermişti Alman ninem beni bu şeytan tavafını yapmış kara hacı elinden kurtarmıştı çalıştıklarım banaydı tek masrafım cep telefonumaydı araba için çok çalışıyordum ama kara hacının talimatı ile babamdan tek kuruş gelmedi çünkü kara hacı hortumun diğer ucundaydı para ambargosuna takıldım araba parası dersane parası oldu Alman ninemin ufak oğlu da okulların açılmasına az kala öğretmenlik yaptığı okula doğru yola çıkacaktı pratik matematiği öğretti yol gösterdi öz güven verdi “aslan Mehmet” derdi iyi adamdı abisi S e l a h a t i n kardeşlerin en iyisiydi o şanlı ordunun değerli bir generaliydi ben hep ordu mensubu olmak isterdim bir savaş jet pilotu ama tanrı nasip etmediklerinden biriydi bu hayalim bu rüya olarak kaldı okulu severdim okumayı hala seviyorum sıra üniversiteye gelmişti önce ehliyeti aldım kendi kazandığım para ile sonra dershaneye yazılacaktım yılışik yeşil gözlü sinsi it tanrı biliyor onlardan çok kötülük gördüm “abı” dedi cevap vermedim o ise utanmaz adı yanıma geldi oturdu “Mehmet abı ne olacaksın” dedi sofraya bunlar varken nerden oturdum psikopat İsmail’in çocukları ne sofraya ne yer nede duvar bırakıyor her yere işiyorlardı mutfak sidik kokuyordu iğrensen ne yazar annen baban bu sofrada şimdi devletin sarı arabasının adamı da geldi etrafıma bir baktım dev kadın gözlerini kısmış pis iğrenç gözleri ile bana bakıyordu “tanrı nereyi nasip ederse orayı” ben konuşunca günaha giriyorum tanrı tafilde onun yerine cinler tanrı diye vekalet ediyorlar tanrı nasip etme diki o sahillerde güneşleniyor telefonları da kapalı yediğim yemekten parmak kadar kurt çıktı sizler isterseniz inanın ister inanmayın İbrahim’in kara kedisine çorap yetiştiremiyordum mal sahibine benzer yalın ayağımı tırmıklayıp canımı çok yakıyordu iyiyim y a iyilik baş görevim y a sesimi çıkartmıyordum yinede tekme yerine lokma atıyordum zikkimlanıyordu “okuyup ta

ne olacaksın ben okumadım bak abı bunlar benim çocuklarım işimde iyi karayollarındayım sen okuyana ben emekli olurum ha, ha, ha" y a tanrım sende duydun y a tanrım ne benim günahım bu fesatlara bu kadar fırsatı veriyorsun y a ne desem sana ben yine günahkarım ben yine asiyim şimdimi tanrım ne eşim nede işim yinede yok cinler benim işlerimi yapılan muska ipleri kadar kör düğümlediler peygamberine acımayan tanrı bana niye acısın o dev kadın geldi eğri boyun g ı n d ı r a f i t kara kambur kadın etimi sana üç büyücü eh Mehmet aslan Mehmet şimdi sıçtılar ağızına eşyalarım kaybolmaya başladı tarağım gitti vedalaşmadan kitaplarım sobada toplu olarak yaz günü intihar etmişlerdi kutsal kitabım okunmuş üzerine kutsal ayet yazılı hurma tanelerim kara iblis hançerim faili meçhule kurban gittiler aslında faili malumların ellerinde yok oldular peri kızı bana musallat olan cin den kendisini zor kurtardı kör olasıca büyücü kadınlar nasıl kıydınız bana ben size ne kötülük ettim Alman ninem onu da hasta ettiler amca zadelerin bir meşhur özelliği de iftira atmalarıydı ormancıya etmedikleri iftira kalmadı devlete isimsiz mektuplar yaza,yaza adamı mahvettiler adamın karsısına ağza alınmayacak küfürler ile pusu kurdular adam dışarı çıksaydı kadın dul çocukları yetim kalacaktı sonra o ormancı gitti eşyalarını kara hacı talan etti hacı adı hacı bu ahret var tanrıya şükür ahret var hesap günü var tanrıya şükür cehennemde var tanrıya şükür sıkıntı bulutları o gün bu gün hep efsun ve tılsımlar hep peşimde nice tuvalet deliklerinde gömülü kurşun levhalara yazılı ismim ben isyan etmeyeyim de kim isyan etsin evet kazandılar evet tanrım onlar kazandılar onlar kazandı tanrım ve ben isyandan cehenneme gireceğim ben onlara ne yapmıştım dediklerini yaptılar "dünyasını cehennem edeceğim" dediler ve yaptılar koyun kayboldu iftiraya ben kurban edildim at kaçtı iftiraya ben kurban ben hasret kaldım huzura hasret kaldım huzur dağların ötelerinde kaldı mücadele ettim ama yenildim ve yoruldum bana saldırıldı görünmez cinler saldırdı defalarca sayısızca bana bu zulmü yapanlar onlar parayı buldular onlar tarla sahipleri onlar son model arabaları var onlar başları türbanlı onlar hacı oldular ve onlar ah onlar kutsal kitapta "yapan ve yaptıran cehennemliktir" bir tanrı yalanımı yoksa tanrı sözünün erimi ah tanrım inan yoruldum küskünüm ve hala kızgınım bunlara soyadımı bile değiştirecektim sebep olarak mı rezil bir akraba kitlesini nasıl söyleyeyim tanrı onları iyi biliyor gökyüzünden onları çok gördü ama y a sen nereden bileceksin onları,... küskün ve kızgınım hala onlara saçlarım döküldü sevdiğim kız başkası aldı memuriyet sınavlarında figüran oldum defalarca annemin evin ekmek parası kaç sınav parası oldu başvurduğum sınavlara girdim hiç biri ama hiç biri olmadı bu yaşıma kadar fabrikalarda işçi olarak çalıştım ve en son çalıştığım mermer fabrikasında hastalandım tek kuruş tazminat vermediler ah kara oğlu fabrika kuytularında defalarca yumruğunla saldırdın bana ah muhasebeci Vehbi Ah müdür Deniz ah hafta sonları akşam yemeğine Paris e giden patronlarım Ata ve Cihangir ah tanrı yanınıza bırakmasın küskünüm kızgınım ve asiyim tanrıya hala ve yengelerin ilk saldırıları ilk efsunları çocukken oldu bana büyüleri ve tespihe sayısınca kadar okuyup attıkları düğümleri ama bu kez bana kafayı tam taktılar ben üniversiteli olmam onlara zor gelecekti ben devletin okullarını onlara kapatmadım ki Ahmet keyfinden okumadı milletvekillerini, araya koyup babası karayollarına aldırdı "Mehmet okuyor sen okumadın" diyordu babası İbrahim yılışık bana zaten düşmandı iyice kafaya taktı y a tanrım senin emirlerine uymak ve kötü olmamak ne kadar zor

Bir gün karpuzun bana ayrılan dilimini Ahmet yemişti sonrada yemin etti yalan yere yemin etti "bu benim mezarım olsun sana ayrılan dilimi yemedim" dedi yemin etmişti sonra hastalandı ağlıyordu ve yalan söylediğini söyledi ben ona acıdım affettim o zalimi daha nice rızkımı çaldılar maaş onlara kara hacının dev haram

karnına gitti emekli maaşına bile ortak oldu bizi soydu devletin fakir fukaralara ayırdıkları paraları sahtekar muhtarla yalan evraklarla soydu alışmıştı harama kudurmuştan daha beterdİ.

Alman nineme gidiyordum o ona musallat olanla mücadele ediyordu okundukça kaçıyor yorulup uyku anında soluksuz bırakıyordu işte bilgi bu zamanda belli eder diğer insanlardan bilgili insanın üstünlüğünü bir gün daha doğrusu gece o zaferi kazandı

Sabah suratsızlara gözükmeden dışarı çıktım yağmur bulutları hala işiyordu soğuktu orman derin,derin soluk alıyordu rüzgar öksürüyor arada konuşulanları taşıyordu kulağıma dışarıda benden başka kimse yoktu üşüyordum koşarcasına Alman ninemin evine gittim dış kapıda yere oturmuş bir karartı gördüm beni görünce ayağa kalkmaya çalıştı ama yere tekrar oturdu "aşağılık adem yaklaşma" deyince durdum bu kara bir iblisti ve boynuzlarında kendir o da kapıya bağlı yaklaşımadan dışarıdan seslendim Alman nineme ninem kapıyı onunla birlikte açtı bu sefer cin ağlamaya başladı yalvarıyordu "bırak gideyim lütfen" ağlıyordu ben ninem ve kapıya boynuzlarından bağlı cin yan, yanaydık ninem "sus" deyince bana doğru döndü "ona bir şey söyle ona söyle ne isterse vereyim kemerimdeki hazinemın anahtarını da al onu vereyim ama beni bıraksın lütfen" hırsından konuşamıyordu sonrada hakaretler sıralamaya başlayınca ninem ona okkalı bir yumruk attı sıra ninemdeydi ve o konuştu "gece buna çengelli iğneyle tuzak kurdum o odanın ortasından yerden çıkarken çengelli iğnelere takıldı o kendini kurtarmaya çalışırken boynuzlarından yakaladım kapının elciğine astığı tespihini de aldım ve ondan aldığımı sandığa kutsal sözlerle kapattım şimdi sana musallat olanda" sözünü tamamlayamadı "sana gelenle ben konuşurum sana söz veriyorum seni ondanda korurum ama beni bırakın gün ışıdı acı çekiyorum lütfen" "sen güneşin altında yanacaksın" dedi ve beni odaya alarak kapıyı güneşe doğru bağlı olanla birlikte kapattı taş binanın geniş odalarında yürüyorduk beyaz boyalıydı ve oldukça sağlam bir binaydı İKEA nın mobilyaları aksesuarları göz alıcıydı kahvaltı hazırlamıştı şimdi ninem tek kalıyordu kahvaltıyı cinin bağrıışlarıyla birlikte yaptık bir oda almanca konuşuyordu ben de duyunca ninem "alman televizyonunu izliyorum oturma odasında istediğin programı aç izle ben kahveleri yapayım hadi geç odaya" dedi uzun zaman dır işlerden televizyon izlememiştim odaya girince duvara monteli LCD televizyon Almanya da olup bitenleri sıralıyordu ama ben anlamıyordum ben müzik kanallarını tercih ettim "e Mehmet anlat oğlum" dedi ninem İKEA nın rahat koltuğunda yayılmışım toparlandım "nine Rızanın koyunlarını ilaçladık Mehmet abı Arkeologla tanıştım ha birde süt annem Meryem" dediğimde alman ninem durdu "söyleme kara hacıya sakın o kadın o fesadın elinde neler çekti o kadın çok iyi bir insan sana söyledi mi kara papak olduğunu" "evet kara papak olduğunu söyledi ama ben kara hacıya hiç söylemedim" "iyi al kahveni koltuğa damlatma" "tamam ninem koltuğa damlatmam" dedim "İbrahim gelmiş diğer şeytanlar" "hepsi" "geldiler mi" "evet" "hasat parası" "evet" "size" "bize yok" "aşağıdaki üç tarla Süleyman ın hediyesi" "tapular kara hacının üstünde güya parası verilmiş" "o damı" "oda hesabı diğer aleme kaldı" "Meryem nasıl" "bayağı oldu görüşmedik" "ha nine domuz büyü yapılmış onlara" "evet" "kim" "kamyoncu Ali nin karısının teyzesi" "neden yapmışlar" "kocası hırsız kendisi ahlaksız" "bozulmaz mı" "yumurtayla yedirmişler yedirilen muska çok uzun zamanlı çok zor" "ben bir baksam kim bu" "kara köpeğin biri dükkana gittiğinde görürsün" "nine bana müsaade" "nereye" "geleceğim" dosdoğru adımlarım markete doğru atmaya başladım öylesine yaklaştım marketin önünde tüp kamyoneti benimle birlikte indi adam bayağı yorgundu beraber daldık içeri "buyurun" dedi diğer

bisküviler raf dolusu beyaz eşyalar tek sıra saygı duruşunda öylesine dolaştım bayağı zaman geçti gelen giden tek tük tarife uyan yoktu "patron" "buyur" "Ali denen adam" birbirlerine baktılar "neden sordun" "öylesine" genç olan yanıma yaklaştı "usta o bugünlerde gelmez yarın buraya gelir" yanıma yaklaşıncaya dudakları kırmızıydı bu adamın ruj değildi ısırılmıştı pantolonunda kemeri alelacele bağlanmış bir tuhaf adamdı "neyse" deyip çıktım aklıma takıldı dünyada adı Ali benzeri yılışık Ahmet "abı" dedi duymazlıktan geldim utanmaz markete gelmiş benden para istedi "para yok" laf anlarsa anladığı dilde de terbiyem "benim param zaten var sende para ne gezer" muhatap olmadım bu gün yarın hasat parasını alıp zaten gidecekler tam uzaklaşacaktım patron İsmailin traktörü yanaştı "Mehmet" dedi duymazlıktan gelemezdim o patronumuzdu amcam değil patrondu "efendim" dedim yarım ağızla ama konuşmak içimden gelmiyordu "buraya gel bekle beni geleceğim" dedi ve markete gitti beni yılışık Ahmet ten başkası ispiyonlamamıştı beni o görmüştü ama ne zaman gitti bu şatoya ne zaman söyledi ne çabuk geldi İsmail kapıya yaklaşıncaya marketçiyle dışarı çıktılar "şu malzemeleri yükle depoya götür" "ben mi" "evet sen ehliyetle aldın götüremez misin yapamaz mısın ben sen gelene işlerim var" "tamam" demek zorunda kaldım un çuvallarını ve daha bir çok şeyi römorka yükledik yanıma marketçinin kardeşi geldi o bana yol gösteriyor "şuradan buradan" çok geç m e d i depo denen yere vardık yoruldu ama bitti römorkun kapaklarını kapattım "o patron ne acelen var otur kimsin nesen konuşalım" "ne konuşacağım" "o bu ne sinir" "ne var" dedim oturdum o başladı sanki ben kırk yıllık dostuyum oradan buradan kendinden anlatmaya ben dinlemiyordum bile ama bir sözü hoşuma gitti "direksiyonun iyi hafta sonları bana yardım et ne kadar istersin" dedi bana iş öneriyordu "ne kadar verirsin" dudaklarını büktü bir yere baktı bir bana "günlük yirmi" dedi bende "tamam" dedim "yarın başlar mısın" "tamam" mutlu olmuşum iyi para dost olduk markete geldiğimizde amca eliyle yukarı sür dedi marketçi aşağıya indi yanıma amca geldi onunla konuşmadım ortaya laf ta atmadım traktörü bıraktım akşam olmak üzereydi annem babam hasattı bitirmişlerdi ve yapılacak başka işlerde çalıştırılıyordu "anne iş buldum" dedim hasetçilerde duymuştu "nereye gidiyorsun" "nineme" arkamdan konuşulanlara cevap vermeden nineme söyledim o mutlu olmuştu "hayırlı olsun" dedi ve ben gecenin bir vakti şatoya yolumu uzatarak altımdaki komşuyu görmek umudum boşa çıkmış dışarıda o kadını göremeden şatoya gittim gece benim ki gelmemişti uzandım yatak buz dolabı ile adaştı adeta uykuya tam dalacakken balıklama pencereden bir "tak, tak Mehmet" irkildim ayağa kalktım hemen dışarı çıktım kimseler yoktu patronun olduğu bölüme gittim annem babam ve şeytanın adamları kara hacı kan bur kadın psikopat İsmail dev kadın yılışık Ahmet yer faresi eğri boyun sarı kamyoncu İbrahim hepsi bir masanın etrafında tek, tek saydım "pencereden bana kim seslendi" diye sordum tık yok "la git yat" dedi kara hacı gittim ama korku beni yine almıştı kim di bu etrafta dolaştım kara köpek vardı tek dolaşan umursamadım yine uzandım oda kap kara dışardan rüzgar sesi değildi bu yanımda hiçbir savunacağım bir silahımda yoktu kutsal kitapta ezberlediğim sözleri okuyordum sesler kesiliyordu ama yorulmuşum uykusuzdum gözlerim bir açılıyor sonra direnmiyor kapanıyordu pencereden bir gölge peydahlandı duvara yapışmış ama hareket ediyordu sonra tam üstüme tavana geldi ve indi boğuştuk ve her seferinde olduğu gibi yenildim yalvarıyordum ama nafiye sonra direndim sabaha kadar yorgun gittim işyerine uykusuz öğlene kadar iş çıkmadı öğlende nineme gittim bana bir dua yazdı verdi "bu seni ondan korur sakın korkma" dedi öğleden sonrası çok şık giyimli yaşlı bir adam geldi yanında "efendim evet efendim tamam efendim" çeken bir yalaka adam geldi kara köpek suratlı iğrenç bir gülümseme marketçi "işte senin sorduğun

bu" demesine kalmadı tariflere uyuyordu iki poşet doldurdu kendi ve çocuklarının zikkımlanacaklarını da aldı ve hepsinin parasını yaşlı adam ödedi öğleden sonra bir iki yere tüp bırakılacaktı marketçi sürdü kamyoneti gittiği yerden çabuk geliyordu bu sefer güvenle uyudum o tavandan sarkan kara gölge yanaşamıyordu bana sabah zinde markete gittim kamyoneti bir güzel temizledim hazırladım marketçinin ufaklığı geldi "bu sabah iyiyiz" "evet günaydın" "günaydın" bu vardiya yoğun başladı liste uzundu tüp listesini arabanın önüne koydum bir ora bir bura gittiği yerden çabuk geliyordu ama bekle, bekle bu sefer nerede kaldı bu patron cepten arar onun cebi kapalı en sonunda surat bir hoş yorgun yürüyerek "nerde kaldın ne hal bu abın arayıp durdu ne ula dudakların ne hal" kendini zor koydu koltuğa aynadan kendine baktı yüzünü saçlarını düzeltmeye başladı fermuarı ıslaktı cebinden telefonunu çıkarttı telefonunu açtı ardından hemen mesaj sonra çağrı geldi "Mehmet sus" dedi "alo abı kamyonet arızalandı tamam yok be abı onunla işim bitti yok o kadının kapısında değiliz" bir ton yalan sıraladı "la Mehmet bir dahakinde sen gir oğlum o kadına" "kime" "la kamyoncu Alinin karısına şahin kadın sömürdü iki den sonrasına ancak geldim abıma çaktırma" "tamam" söylemeye gerek yok ki abisi anlamıştı "oğlum o kadın ölü suratlı ne anlıyorsun" "abı" "yalan konuşma birden gelse" "abı yola çıkmadan karısı sipariş vermiyor" boşları bırakıp doluları koyduk ama hiçbir kadın onu evine davet etmiyordu kapıdan kendileri alıyorlardı haftalar geçti köpek suratlı adı buradayken sipariş gelmiyordu ve bu sefer geldi patron kardeşini değil sırf o siparişe beni gönderdi kamyonetten dolu tüpü aldım yukarı çıkıp zili çaldım ölü suratlı bir kadın çıktı gömleği bağı açık beni görünce şaşırıp gömleğinin düğmelerini kapatmaya çalıştı "yok mu" "yok" "seni omu gönderdi" "evet" "getir içeri" "buradan al" laf bu istediğin yere çek güldü "içerde rahat alırım" Abazalık içeri girdim o önde sallıyor sarkmışlarını kıvırmaya çalışıyordu tüpü bıraktım kendini bana dayadı erkek gömleği altında ince eteklik altında bir şey yok vücudu benlerle dolu deri bozuk balık renginde öpmeye uğraştı geri çevirdim tam üstümüze diğer odadan ufak çocuğu geldi ben ondan alt bağlantımı çektim çıkarttım o istifini bozmadı bir çikolata verdi gönderdi "rahatsız olduysan çatıya çıkalım" çatı karanlıktı o beni ben onu görmüyordum istediğimi hayalime getiriyordum o beni çatıya alıştırdı sonra rahatsız oldum o adam yola gidince ben çatıda karısı ile üç seferden sonrası artık bende bu işte yoktum tekrar ele devam ama reddedilen kadın bana düşman olmuştu onun yüzünü şeytan görsün yaptığı büyüler kendini tutsun. Sabah işe gitmedim hesabı toptan aldım dersane vakti yaklaşmıştı yılışık Ahmet "sen oku dur" dev kadın "bok artık okur" dediler hasetlik fıskırtarak sarı kamyonu bindiler İbrahim mi o hasat parasının kendine ait dediğini cebinde bir tomarla parayla gitti.

ARKEOLOG MEHMET

Dershaneye kaydımı yaptırdım Alman ninem beni arabada bekliyordu onun da işleri vardı şehirde onları halletti bagaj dolmuştu eski araba yorgundu fazla yüke kızıyordu acıktık şehrin en pahalı restoranına gittik yolumuzun tam üstündeki masada arkeolog Mehmet hınzır kızı ve iki yabancı kişi oturuyorlardı yanlarından geçtik ama bizi görmedi Mehmet abı telefon kulağındaydı ama y a kızı kollarını masaya dayamış elleri koltuk arasında el çabukluğu şeyimi elledi "deli bu y a" dedim içimden ama bir o bir ben başka kimse fark edememişti her neyse az ilerisindeki boş masaya kurulduk Alman ninem ilk kez sivildi teçhizatlar arabaya emanetti silahlar ön koltukların altındaydı midemizin ziline çareyi bulmuştuk İskenderleri yedik ayranlar kaymak üstüne de birer baklava çektik en son cila olarak

ay arkamıza yaslandık etrafa bakıyordum yan masadan atal ucuyla bir kağıt masamda sekti hınzır bana bakıyordu sağ yanından “al peçeteyi” dudaklarıyla diyordu sessiz konuşuyordu peçete katlanmıştı ninem o esnada çantasını karıştıırıyordu peçeteyi avucuma aldım masa altından açtım “Nur 0535.....” İslanmamalıydı avcı yeleğimin ceplerinden birine sır saklayana emanet ettim diğer ceplerin dilleri sarkıktı sigaralar yakılmıştı arkeologun masasında duman buraya kadar geliyordu ninem öksürünce Mehmet abı bizi fark etti selam verdi selamını aldık önce kendi geldi sandalyesinin kulaklarından çekip üstüne kuruldu masada üç kalan vardı ve altı çift göz bizi gözlüyorlardı “abla merhaba adaşım merhaba hayırdır” “merhaba Mehmet” “merhaba abı” “iş güç ” “bir hayırlı iş çıktı” “zamanın var mı abla” “evet” “gelsinler mi” “kim” “masadakiler” “tamam” arkeolog Mehmet abı el işaretiyle masadakileri çağırdı iki adam masada ilkokul masasına oturmuştu adeta ayağa kalktığıında tavan onlara dar geldi dizlerine koydukları çantaları ellerine aldılar spor bir tişört eşofman gayet rahat giysileri tavırlarına yansımıştı elleriyle selam verip iki dağ sol yanıma oturdu sağ yanıma hınzır sıcaklığı ile geldi sanki beni hiç tanıımıyordu bana bakmıyordu sustuk bakışmalar arkeolog Mehmet abı ye yöneldi sözü o başlattı önce yanımdaki dağlara baktı onlar evet dercesine başlarını sallayarak yol verdiler “abla ? o r u h nehrinde trilyon dolar değerinde altın para var nehrin içinde kale altından oraya dehliz var ama tılsımlı oradan yakalanan balıkların altı altın sarısı” heyecanlanıyor ellerini koyacak yer bulamıyor sesi titriyordu ninem eline bir peçete almıştı onu katlıyor konuşmaları gayet dikkatlice dinliyordu başını masadan kaldırdı dağdan adamlar ağızlarını kuyu kadar açarak su bardağını gömdüler tek seferde boş masaya bardak nefessiz kondu “Mehmet ah Mehmet sana ne diyeyim neyse define sakat define tehlikeli define öyle kolay bir şey değil tılsım anahtarı haritasındadır var mı haritası” Mehmet abı dağ kadar iri adamlara baktı onlar ise bir birlerine birisi elindeki deri çantayı yavaşça yere bıraktı benim yanıma atığıında son model bir tabanca altın ha imameli tespihe dolanmış yanında sarı bir parşömen kırmızı kurdeleyle bağlı ta dipte bir dosya krokiler çizimler olan bir plastik dosyayı çıkarttı alman nineme uzattı alman ninem almak istedi önce bırakmadı adam homurtulu bir ses çıkarttı alman ninem ve dağ kadar iri adam birbirlerine sert baktılar kısa bir ekiştirmenin sonunda adamlar yanımdan kalkıp ayakta alman ninemin arkasında duvar oluşturdu silaha ne zaman ihtiyacın olacağını hiç tahmin edemezsin peki olsaydı alman ninem arkeolog Mehmet abı hınzır kadın hepimiz riskin göbeğindeydik alman ninem tılsımın Latince olduğunu söyledi okumaya uğraşıtıysa da anlayamamıştı dağ kadar iri adamlardan biri cebine sert daldı ben saldıracaktım az kıl kadar kalmıştı bir cep telefonu çıkarttı titreşimdeydi sessizdi önemliydi konuşmadı dinledi telefonu alman nineme verdi o da dinliyordu Mehmet abı bizi de bulaştırmıştı o tehlikenin ne kadar büyük olduğunu bilse k i bilmiyordu o altının sarısına hayran kalmıştı işin ciddiyetini çok geç anlamıştı o sırrı biliyorduk ve o sırra esir alınmıştık? a t i k a n o altınları istiyordu ve tılsımı bilen bir tek ninem di restorandın kasiyeri aldığı paranın ve bahşişin çokluğunda aklını kaçıracaktı büyük bir cipe bindik bindirildik üstümüzdeki telefonlar alındı şimdi hepimiz korkuyorduk kara iki pervaneli ha ve gül armalı helikopter orman içinde gizlenmişti helikopter çok ama çok sessizdi bizim gibiydi suskundu konuşmuyorduk yağmur sesi tavana ve cama kimse yok mu diyordu karanlık hepimizi saklıyordu her şeyi tek ışık pilot düğmelerinden di ve ancak onu pilotu aydınlatıyordu? s p i r e sabaha yakın indi nehir kenarına beton köprü uzaktaydı birkaç araç gördüm ama farları soluktu asma köprü salıncağı kurmuş bir ileri bir geri sallanıyor eğleniyordu her yer kayalık nehir homurtularıyla küfürleriyle akıyordu dağ kadar iri adamlar elbiselerini çıkarttılar ve kırmızı cüppeleri giyindiler pilot uzaktan izliyordu işinin

erbabıydı onun da bir bildiği olmalıydı o kendini düşünüyor olmalıydı çünkü motoru hiç kapatmadı kıyıya çelik bir ağ serildi çelik halatlar helikoptere bağlandı dağ kadar iri adamlar yalın ayak üstlerinde bir cüppe ellerinde altın haç imameli tespihi ile yaklaştılar alman nineme baktılar alman ninem onların arkalarında Latince isimler saydı avazı çıktıkça bağırdı çünkü nehir kızgın akıyordu ve sesi herkesi korkutuyor susturuyordu ninem durmadı ve kaçtı t a k i yanıma kadar bir ses haykırış sonrası tek bir darbe deprem oldu nehrin içinde Mehmet abı kızının ellerini sıkıca tutmuştu ve helikopterden inmemişti ona gerek yoktu onlar iş için gelmişlerdi ve onlar alman nineme ihtiyaçları vardı ve işi halledecek alman ninemdi dağ adamlar suya girdiler ellerinde bir ahit yaktılar avuçlarında alev suya aktı sonra yükseldiler boğazlarına gelen suda yavaşça yükseldiler kale yağmurla sabah ilk banyosunu yüksekte yapıyordu ve bu yağmurda hiçbir akıllı adam dışarı çıkmamıştı koca adamlar sudan karaya doğru yöneldiler aman tanrım altın sarısı dev bir kaplumbağa kıyıya çıktı ışıl ışıldı ve altın sarısıydı üstünde bir cin elinde yuları ile onu yönetiyordu dev adamlar aşağıya atladılar ve seyis cin dile geldi "adımı söyle" dedi dağ adamlara alman ninem öne çıkmak istemiyordu dağ adamların birini oracıkta yedi dev altın kaplumbağa diğeri nineme bakıyordu söyle diyordu elleri ile onu ona işaret ediyordu sonra kızdı homurtular çıkartıyordu ve saldırıcağken dev altın kaplumbağa onu da yedi "adımı söyle" dedi bu sefer alman nineme alman ninem "adın ? ? ? ama sana ait olanı istemiyorum bizi salı ver ve aldıklarını da " dedi seyis cin şakaklarından saçını ve keçi sakallarını örmüş iki altın yüzükle bağlamıştı boynuzlarından ayağına kadar altın ipek bir şal ile bütün bedenini cüppeye bürünmüştü "iki insana iki altın" dedi seyis cin ve ağzını açıp iki altın kustu çakılların üstüne dev altın kaplumbağa dönüp azgın sulara girdi ve gizlendi tanrı bilir şimdi nerede zaten çok g e ç m e d i ? ı r a t altınlarını saklayan barajın aynısı oraya da kuruldu baraj onları saklayacaktı t a k i onları bilenler o baraj yorganını onların üstünden kaldırıra kadar zamanda saklamalıydı helikoptere doğru koştuk ninem ve ben pilot tam gaz bizi bıraktı aldığı yere ayaklarını yere koymadan ve geri kalan yolu yürüdük yaşlı arabayı gece uykusundayken uyandırıp doğru yola çıktık eşyalarımıza onlardan hiçbir şey karıştırmadık ve çakılların üstüne düşenlerin hiçbirini almadık sustuk ama ninem kızgındı "eh Mehmet ben sana ne diyeyim nerden buldun yeminli dili kesik? a t i k a n şövalyelerini " dedi Mehmet abı utanmıştı "abla nerden bileyim böyle olacağını" dedi "dili kesik mi nasıl anladın nine" dedim ninem yoldan gözünü aldı bana sert baktı "hiç konuşmuyorlardı su içerken demi anlamadın dillerinin olmadığını" Mehmet abı ellerini birbirine vurdu "ne kadar aptalım onlarla değil telefondakiyle ben hep konuşuyordum önce o beni aradı o tanıştırdı hep o konuştu" dedi aramızdan bir araba gözlerini iyice açmış bizi süzüyordu ninem sinirlendi yavaşladı ve yol verdi uzunlarıyla yanımızdan bir alman plakalı araba geçti

ALMAN GELİN

"ulan Almanya bile adam edemedi bunları orayı da bok etti bunların a....." dedi Mehmet abı sonra yalnız olmadığını gördü alman nineme bakarak "kusura bakma abla kızınca sövüyorum işte" dedi köye yaklaşınca tahminlerimizin doğru olduğunu gördük Şam şeytanı devlet üretmede açıcılıktan atılan hırsız Hasanın evinin önünde duruyordu bizi edepsizce taciz eden o araba "hayırdır okul zamanı pek gelmezdi Almanya kolay,kolay bırakmaz okul zamanı

bunları” dedi önce yukarı çıktık Mehmet abımı ve hıncı evine bıraktık ninem “sabah doğru dershaneye tamam mı” “tamam nine” “arabayı ister misin emanetleri alıp yürürüm ” “yok nine sabah bu araba çalışmaz” “hadi iyi geceler” “iyi geceler nine” ninem aşağı sapsadan dönene kadar bekledim sonra şatoya vardım odam yine kalabalıktı aman üstümdeki zırh beni koruyordu sabah olunca kahvaltıya tandır damına girdim yılışık Ahmet ve şeytanın üç atlısı gittikleri için yoktular eğri boyun ve g i n d i r a f i t ve karanlığın iki bekçisi hacı ve kambur kadın psikopat İsmail daha kalkmamışlardı sadece benim soframı hazırlamış annem vardı “ne yapıyorsun nerelerdeydin” dedi annem bayağı olmuştu oturup konuşmayalı “ninemin yanındayım anne” dedim ağızda lokmayla daima konuşurum “y a anne ne zaman gideceğiz biz buralardan işte okul zamanı da geldi” dedim “Mehmet tarlalar bitti işte baban tayin istedi artık neresi olursa hayırlısı olsun” dedi her şey meçhul aman deyip minibüsçü Halimin evine doğru yol aldım elimde hiçbir şey yoktu aman hep unutturum zaten sabahın buz kesen minibüsü Halimle bayağı iddialaştı ama sonra benim yardımımıla itmemle çalıştı ağabeyi ikinci sefer çıkacaktı kargalar daha sofradayken dershanenin kapısına dayanmıştım kaldırımlar ıslak ve soğuktu dükkanların önünde gazete ve ekmek sepetlerinden kediler ve iki ayaklılar bulduklarını kaşla göz arasında götürüyorlardı uzun bir cadde üstündeydim iş hanının bekçisi kilitleri açtı zorlanıyordu sigara ağzında aşağı sarkmıştı kirli sakallı iri bir adamdı kalın koyu elbiseleri ve iğrenç lekelerle dolu ceketi kokuyordu o, o işi yapasıya burada çalışanlar kıtlık kuyruğu kadar uzamıştı hep beraber daldık ben dershanenin levhasına bakıyor kaçınıcı katta olduğunu okuyordum ama levhalar kendinden bile habersizdi yada yalancıydı in çık en son kendim buldum dershaneyi kayıt olurken de kendim gelmişim ama nedense bu sefer acemilik çekmişim derslane müdürü “evlat bu kadar erken gelme bak çizelgeye saatin ve sınıfın yazıyor hangi dersleri alacağında var” dedi “ama müdür bey bana çizelge vermediler ki” dedim “yapma y a neyse ismin ne” “Mehmet” “ha işte bak bunu vereceğim kantine geç bekle tamam mı” “tamam müdür bey” kantine yollandım çay üstü tost çizelgeyi incele masayı incele kantini incele kantinci şeytanın incele sucuklu tost dedi içinde sucuğun s si bile yok onu incele bekle dur önce tek sonra kalabalık bir öğrenci sürüsü daldı içeriye sonra sanki okul peşinden zil çaldı para o sıralar kendim kazanıyordum para gani ama şimdi yok o başka çayın ve arkadaşı tostun harçlıklarını kantinciye verdim sınıfıma geçtim ve ilk sıra değil ortaldan bir yer edindim gelen hep saptı benim gibi bir tana kız geldi o da hepimizden daha erkek kılıklıydı sonralarımı gözüm kapıdaydı bir an derler y a zaman durur işte o zaman durmalarından birisi kısa koyu kestane saçlarını savurdu zaman durdu esmer teni ve kalın etli dudakları kalbime Arara tın kadını hatırlattı beyaz gömlek lacivert dizlere kadar forma siyah kalın çorap siyah yarım ayakkabı omzunda kilim desenli çanta hala hatırlarım ormancının kara kızını dolunayın öz nurunu şu an bir sigara çektim bu sigaraya da o başlattı beni ve derin bir of çektim bu satırları yazarken

Bana döndü saçlarını kulak arkasına parmağı ile iterek “a merhaba sen yenisin galiba ben nur iki yıldır buradayım” dedi “merhaba ben Mehmet” dedim en son annemle yaşıt bayan öğretmenimiz geldi ilk ders ve ilk tanışma derslane çıkışı aynı arabaya bindik aynı yerde indik ve ben onu takip ettim t a k i evine kadar o arara tın kadını her zaman kalbimdeydi ama hiç ama hiç ama hiçbir kadın o olamaz tanrı onu mükemmel yarattı sadece diğerleri diğer kadınlar bir iki benzerliğini ancak o kadarını taşıyabilirler o kadarını ancak yüklenebilirler saç sakal şimdi durur mu parayı dökmeye başladım yeni elbiseler ve kokular sabahın köründe acemi tıraşı ile “ah” diyerek tıraş olmaya kokular sürmeye başladım ezelimden beri yakışıklıydım şimdi saçlarım döküldü ve sağlığım bozuldu stres yedi beni derslerim

hep mükemmeldi özellikle İngilizcem sınıfta ben ve öğretmen vardı diğerleri bizim sohbete Fransız d ı seviye tespit sınavlarında tanrı şahit sonrası ülke birincisi olacak çömezden daha yüksek not alıyordum günler jet hızıyla g e ç i y o r d u ormancının kızı n ı gündüzden sonra gecede görmek istiyordum bir gece evinin kapısını çaldım bir çocuk kapıyı açtı daha ben konuşacakken "abı arkadaşın geldi" dedi ben koridora doğru seslendim "abını değil ablanı çağır" deyince içerden konuşmaları pek anlamadım az sonra esmer yanakları kızarmış Nur geldi "efendim Mehmet" dedi o gece ey tanrım ne den hep böyle yapıyorsun vermiyorsun sen beni çok kırdın o gece sanki benim kadını kapıyı açmıştı o beni seviyordu bana aşıkta bunu biliyorum gözlerinden beni sevdiğini anlıyordum ondan bana bir sıcaklık gelmişti o ve ben ve sen tanrım a y ı r d ı n bizi o an gözlerimiz kilitliydi birbirlerine o an ve sonrası yine ayrılık, ayrılık, ayrılık kaderimi kaleme yazdırırken tanrım ayrılık sözünü hep tekrarlamıştı bir kadın tarafından sevilme bir kadının aşkı olmak çok yaşadım evli kadınlarla ama ben onlara uzaktım onlar bana asla ulaşamamışlardı ben ve o evli kadınlar yasaktık birbirimize haram öpücükleri ve sevişmelerimiz haramdı ama bu, bu başkaydı ne o ne ben birbirimize yasaklı değildik ve o bana aşıkta bende ona şu satırlarımı on sekiz yıl aradan ben hala bekar olarak kariyeri tanrı tarafından tarumar edilmiş bir zamanda yazıyorum tanrım o benim olmalıydı o benim kadını olmalıydı o benim çocuklarımı taşımalı ve doğurmalıydı ama sen tanrısın ve ancak sen ne dersen o olur her zaman ve ben sana kızgın ve sana küskünüm hala

Her gece rüyamda koynumdaydı ve her sabah banyo seferlerinden birinde ninemin yazdığı duayı kapıya taktığım yerde bulamamıştım büyük gün gelip çatmıştı sınav günüydü zalimlerin dediği gibi "onu öyle bir bağlarım bok kazanır demişti ben mi bok kazandım üniversiteyi" nasip olmayanların biride oydu o kız üniversiteyi okudu yazları ben yanına gitmeye çekindim o bahçedeki masada ben çay ocağında yevmiyeci ve ben tanrının aciz ve harcanmış kulu onun masasına çayı götüremedim.

Ey tanrım o zalimler yaptıkları efsunlarla zafere senin göz yummanla her zaman başardılar düşünüyorum bu zalimlere ben ne yapmıştım diye ve y a tanrıya ki hiçbir kul tanrıya zarar veremez ama benim günahım neydi. Üniversiteye aşkım gitti ve ardından baka kalan yine ben oldum

Uzun zaman yalnız dolaştım düşünüyordum ve buralardan gitmeyi istiyordum dine sarıldım artık kadın kız olayını bitirmiştim hınzır kadın da beni terk etmişti şimdi amelelik yapıyor bir gün kamyon kum kürekle atıyor bir gün sırtımda kireç boşaltıyordum terden ıslanan omzuma kireç daima bu günlerimi hatırlamam için hatırasını bıraktı Alman ninem ve annem bana üzülüyordu hele devletin açtığı sınavlara çok büyük umutlarla ve her soruyu doğru olarak cevaplandırarak meğer figüran olarak hep girdim zaten listesi belli başta belliydi memur olacaklar bana söyledikleri mazeretleri puanın yetmedi sözleriydi evden annem çok ekmeğe a y ı r d ı ğ ı parayı bana verdi sınav harcı diye orda burada bulabilirsem işlerde çalışıyordum hastanede gece bekçiliği yapıyordum bir gece alman gelin çıka geldi ve o güzel kadın öldü aşiret bir kılıf hazırlamıştı o zalimlerin korkusu o kızın Almanya da polis müdürü olan babasına hangi yalanı anlatacaklarına karar verememeleriydi

Her zaman olduğu gibi bu seferde boştaydım çalıştığım mermer fabrikasından hastalanmıştım ve beş kuruşsuz iş kanunları şu maddesi gereği tazminat alamamıştım evdeydim Selçuk üç yüz lirayı elden alıp sonrada neredeyse beni m u a y e h a n e s i n d e öldürecekti haram olsun hakkım zalimlere ama bir şeylerle uğraşmalıydım ve de uğraşıyordum otomobil dizayn ediyordum ve onlara sistemler ekliyordum İngilizce yi bayağı unutmuştum arkeolog Mehmet in arkadaşları okyanusun diğer ucundan üniversiteden öğretmen arkadaşları aileleriyle gelmişlerdi tanıştık ama İngilizcem sıfıra yaklaşmıştı onlar ise benim dilimde gayet iyi konuşuyorlardı ben soracağım soruları unutmamam için defterime yazmıştım takıldıkça onlara bakacaktım ama takılmak ne kelime çakılmıştım defterden devam ediyordum yaşlı olan defterimi aldı baktı sayfalarını çeviriyordu şaşırdım ney emi benimle alay etmedi karşımda bir üniversitenin öğretmeni ve elinde benim çizimlerle dolu defterim arkadaşlarını çağırđı onlarda bakıyorlardı yaşlı adam “şunu niye böyle çizdin” “böyle çizdim çünkü” diyordum “bravo hangi üniversiteden sin” diye sordu “üniversiteyi kazanamadım” dedim “niye paran mı yok sınav ne demek yazık sınav kiminde kafa çalışmaz eğitirsin tekrar, tekrar anlatırsın anlamaz bu genç gerçekten bravo hayal etmek yapmanın onda dokuzu benimle birlikte gelir misin” dediğinde “askerliğimi daha yapmadım” dedim “askerlik o ne” “zorunlu” “eğer yolun okyanusun ardına düşerse kartım bu üniversiteme beklerim mükemmel bir beyin var sende sen de hayal etmek var bende bilgi seni okutmak isterim sen süper bir beyin” dedi ve adını artık yazmak istemiyorum o nasip etmedi kartını da kaybettim ve ben bu zekayla hala işsizim

Tanrım benimle hep alay etti sevgilimin fotoğrafını çekmek istedim babam bugün yarın dedi makine bulmak bir masal oldu ne zaman sevdiğimden ayrıldım o zaman fotoğraf makinesini eve babam aldı bisikletim olsun istedim maya sırdan ameliyat olduktan sonra bisiklet çekilişten çıktı otomobil çekilişine çok katıldım daha hala çıkmadı çıkarsa ne sıkıntı verecek bilmiyorum şimdi çekilişten çıkan pahalı bisiklete ben neremle o küçük koltuğuna oturacağım.

Sabah sigara ve ekmek için bakkala giderken belediyenin reklam tabelasında sanat kursunun ilanını gördüm sanatı seviyorum katılayım dedim kendimce katıldım kurs günü ve saatinde bayağı kalabalık bir gurup içine girdim benden yaşça küçük gayet güzel beyaz tenli saçları sarıya yakın olmalı yeşil gözleriyle bizlere bakan bayan bir öğretmen geldi tanışma sonrası derse başladık sözlerinde inancının ne kadar derin olduğunu hissediyordum tanrıyı hep iyi anıyordu sanki tanrı tarafından hiç yıpratılmamış hiç sınava alınmamış yada unutulmuş yada torpilli bir kul olmalıydı en içtenliğimle o güzel gözlerin ağlamasını asla istemem o diğer sembolik dindarlardan değildi o farklıydı yüzünün güzelliği kalbinin güzelliğini yansıtıyordu konuşmaları ve sözleri su kadar akıcıydı gayet zeki bir kadındı beni fark etmesi uzun sürmedi daha diğerleri fırçayı tutmasını beceremezken ben en ileri safhaya ulaşmıştım benimle diyaloga sadece soru sorarak yorumlarımı dinlemek için giriyordu ben ona yakın olmak istiyordum ama benim neyime gelecekti ben ona ne sunacaktım hiçbir şey koskocaman bir hiç diyorum y a tek olan bana iyi davranmadı doğduğum günden bu güne kadar yaşantım onun bana yaptıklarının bir aynasıydı tanrı asla vebal almaz ahirette diyeceğini bile tahmin ediyorum “sana şu kullarım kıskandıkları için sana zarar verdi” diyeceğini adım gibi biliyorum ama onlara neden yol verdin onu ona asla söyleyemem çünkü o rab o tek ve o tehlikeli.

Yeşil güzel gözleri bir şeyi fark ettiğini hiç sanmıyorum etrafında ona kıskançlıkla ve hasetle bakan diğer gözleri bir gece taş bina kadar kalbi taş bina görevlisiymiş adı adaşım daha Türkçe konuşmasını dahi tam beceremeyen birisi

etrafına topladığı bir sürü iblisle çıka gelmesi beni çok kızdırdı ve ben sessizce okuduğum ayetlerle dağılan iblisler beni ona gösterdiler ve kaçan iblislerin peşinden oda gitti ve bir daha hiç gelmedi.

Ben aciz bir kulum ve benim daha bilmediğim şu alemde kütüphaneler dolusu bilgi olduğunu aciz olduğumu ben biliyorum zalimler beni yıktılar onlar tanrının verdiği izinle kariyerimi eğitim hayatımı sağlığını yok ettiler ama bu yeşil güzel gözlü dindar kadın o bilmeli insanların ne denli adi olduklarını o bilmeli bilinmeyeni nasıl hissedeceğini ve bilmeli hangi ayeti okuyacağını ama bir anda hepsi olursa korkacağını ben biliyorum.

Benim bir bildiğimde şu tanrı bana yarattığı güzel kadınları gösterip vermeyeceğini artık umurumda değil diyorsa da kalbim hala tanrının.

Kendi güzel ismi de güzel onunla konuşurken ona bakarken maşallah diyorum içimden sessizce benden zarar görmesin hiç değilse zaten bana nasip olacağını da hiç sanmazken ve de talep olmak beni yine hüsrana düşüreceğini bildiğimden ve sunacağım hiçbir şey yokken onun bir sözü aklıma geldi "azimle çalış tanrı sana yardım eder" diyordu ben eğer konuşsaydım yaptıklarımı azmimi iyi niyetimi ve her seferinde yenilgimi onu üzmemeliydim ve sadece gülümsedim umarım o güzel gözleri her zaman mutlu olur umarım...